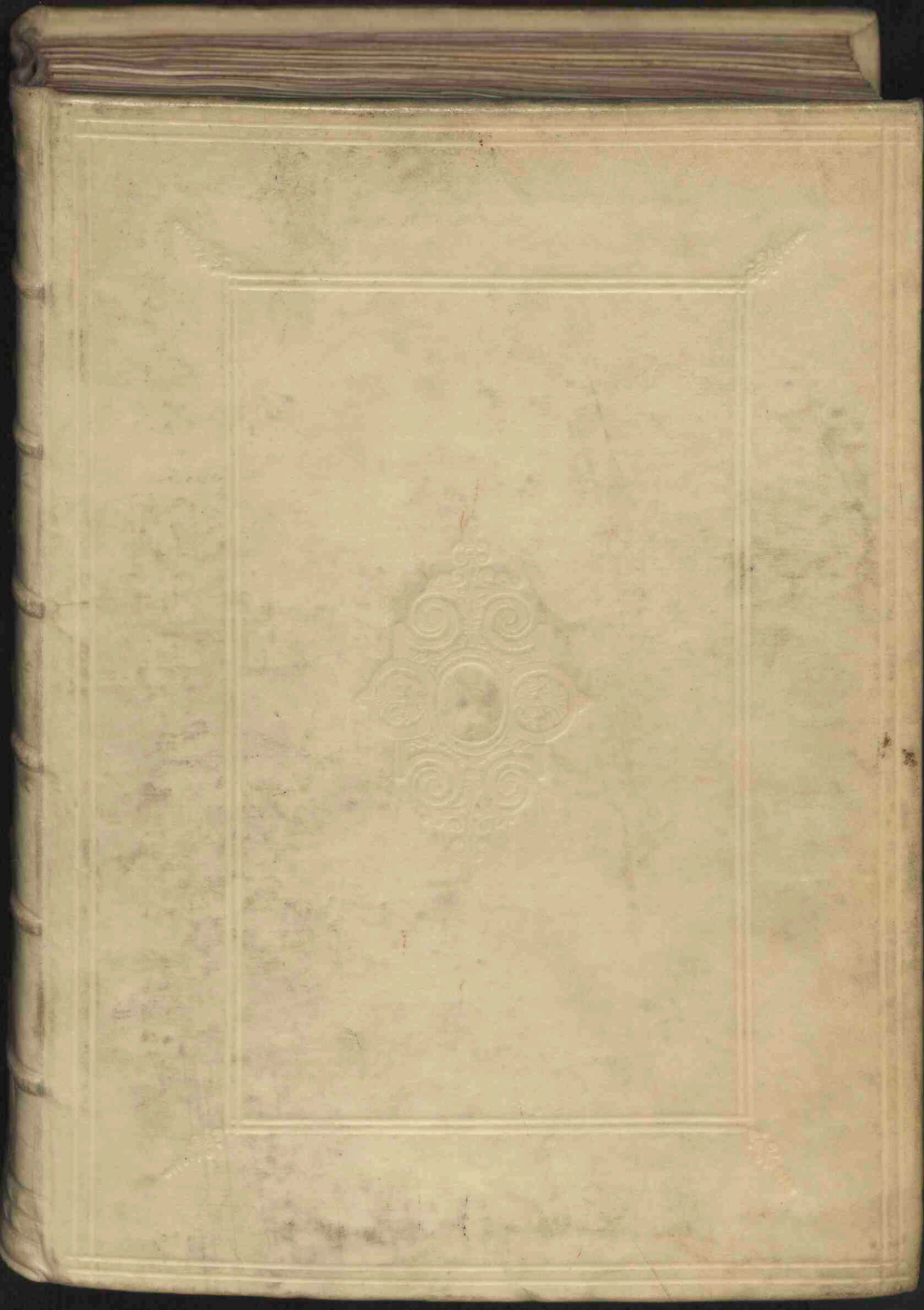

The latter prophets,

<https://hdl.handle.net/1874/381461>

Codd. mss. orient.

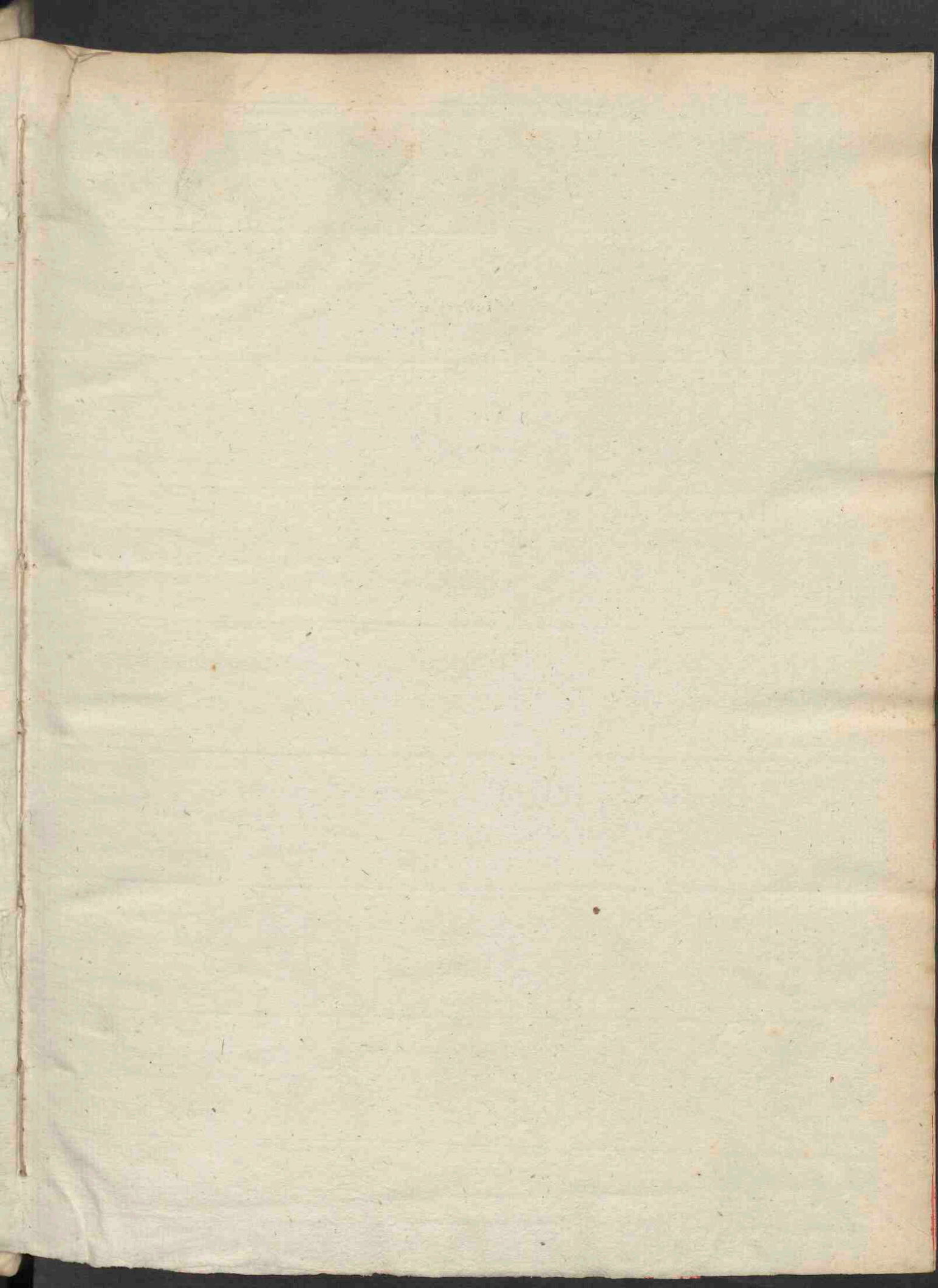
N° 2

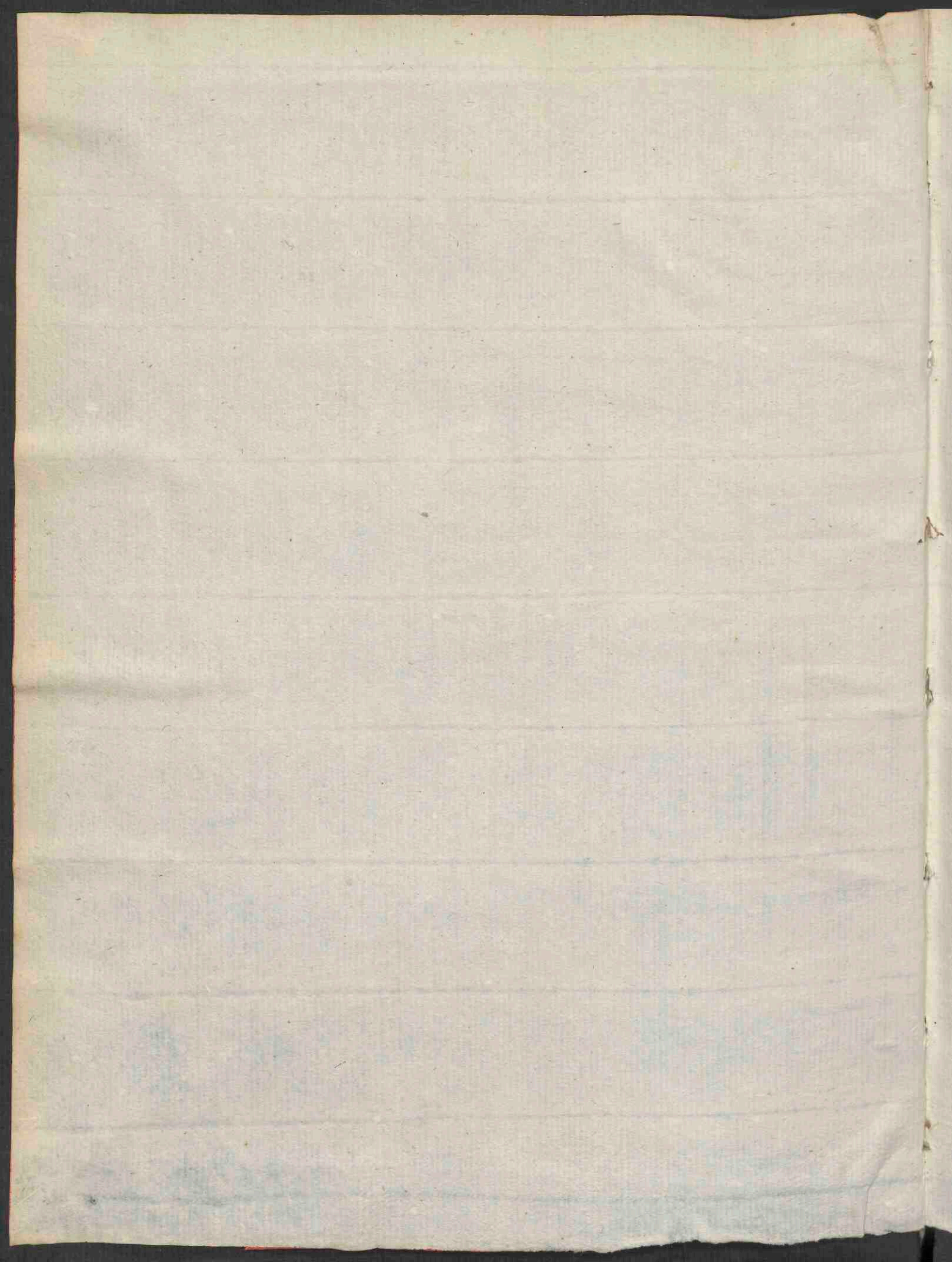
Hast I
R. E. N. 12

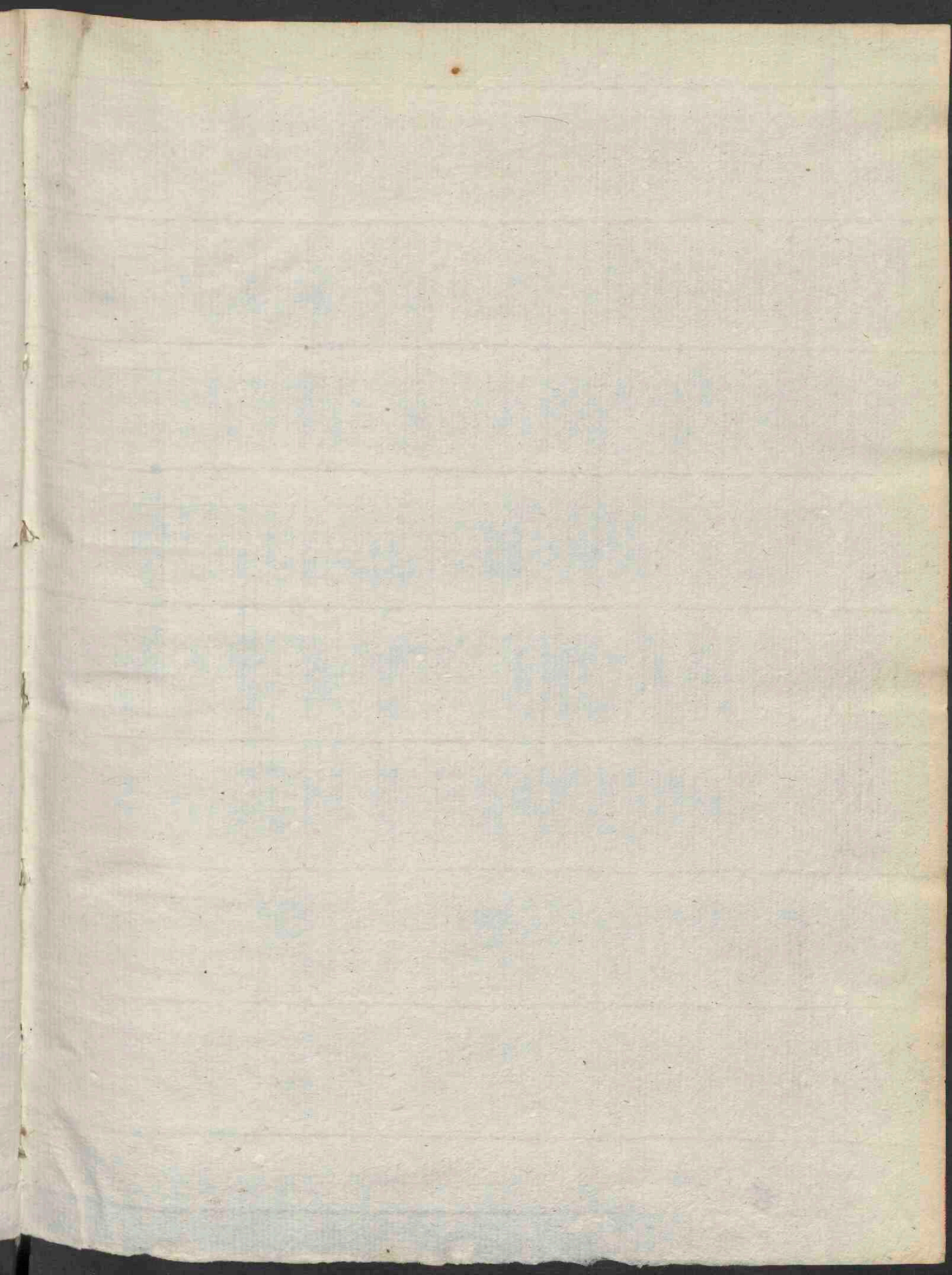
1425

1425 (*Orient. 2, antea 279y.*) Membr. 4° maj. 207 ff. 2 col. Saec. XVII?
Prophetæ posteriores, Hebraice, cum punctis. Codex incipiens a Jes.
XXVIII: 24 sed hinc pergens ad finem Malachiae.

Hs.
1 E 12

Handwritten text, possibly a signature or title, written in a cursive script. The text is faint and difficult to decipher due to fading and the age of the document. It appears to be written in a language that could be Spanish or Italian, possibly containing the name 'C. Ferrer'.

ישראל חקק
 ונישפטים הנה אבי
 של הלכם את אלה
 הנביא לפני בוא
 יוסיהו הגדול והנביא
 והשיב לב אומר
 על בנים ולבנים על
 אבותם פן אבוא
 והכית את הארץ
 חרם : הנה
 אנכי

יתקק סימן

אלהים לאשד לא
 עבדו
 כי הנה היו סבא בער
 כתנור והיו כל זרע
 וכל עשה רשעה קש
 ולהט אתם היו סהט
 אמר יהוה צבאות
 אשר לא יעזב להם
 שרשו ענק וזרחה
 לכם יראי שמי שמש
 צדקה וסר פאבננפיה
 ויצאתם ופשרתם
 בעגלי כירבק וועסתם
 רשעים כי יהיו אפר
 תחת כפות רגליכם
 ביוס אשר אני עשה
 אמר יהוה צבאות

זכרו תורת משה
 עבדי אשר צוית
 אתו בחרב על מ

ת"כ ט

מהנדברנו עליך
 אמרתם שוא עבד
 אלהים ומהביצע פי
 שמרנו משמרתו ומ
 הלכנו קדרנית מפני
 יהוה צבאות ועתה
 אנחנו מאשרים זדים
 גם נבנו עשי רשעה
 גם כחמו אל היסוי מלטה
 אז נדבר ויראי יהוה
 איש אל רעה ויקשב
 יהוה וישמע ויכתב
 ספר זכרון לפניו לירא
 יהוה ולחשבי שמו
 והיו לי אמר יהוה
 צבאות ליום אשה
 אני עשה סגל ה
 כאשה יחמל איש
 על בנה העבד אתו
 ושנתסוד איתם בין
 צדק להשעבין עמי

האתם נארים
 ואתם קבעים הני
 כלום כלאו את כל
 המעשר אל בית
 האוצר ויהי טקל בנות
 ומחנניניא בזאת אמר
 יהוה צבאות אס לא
 אפתח לכם ארץ
 ארבות השמים וחקונו
 לכם ברכה עד בלי
 די ונעודת לכם כאמר
 ולא ישהת לכם את
 פרי הארמה ור לא
 תשכל לכם הגפן
 בשדה אמר יהוה
 צבאות ואשרו אתם
 כל הגוים כי תהיו אתם
 ארץ רפין אמר יהוה
 צבאות
 חזקו עלי רבדים
 אמר יהוה ואגדתי

והיו לי אמר יהוה

וירושלם כימי יונת
 וכשנים קרמנייה
 וקרבת אליכם למש
 והייתי עד ממהר
 במכשפים ובמנאפים
 ובנשבעים לשקר
 ובעשקי שסר שסר
 אל מנה ויתום ומטיע
 ולא יראו אמר יהוה
 צבאות כי אני יהוה
 לא שנית ואתם כע
 יעקב לא אכליתם למימי
 אבותיכם סרתם מהקני
 ולא שמרתם שוב
 אלי ואשובה אליכם
 אמר יהוה צבאות
 ואמרתם במה נשוב
 היקבע אדם אלהים
 כי אתם קבעים אתי
 ואמרתם במה קבענו
 המעטר והתרומה

ואמרתם כמה הונענו
 באמרכם כל עשה רע
 טוב כעיני יהוה ובהם
 הוא חפץ או איה אלהי
 המשפט: הנני שלח
 מלאכי ופנה דרך לפני
 ופתאום יבא אל היכלו
 הארון אשר ארצם
 מבקשים ומלאך הסד
 אשר אתם חפצים הנה
 בא אמר יהוה צבאות
 ומי מכלל אתיוס
 באומי העמד בהראותי
 כי הוא כאיש מצרף ומט
 מכבסים וישב מצרף
 ומטהר כסף וטהר את
 בע לוי וזקק אתם
 כזהב וככסף והיו ליהוה
 מגישי מנחה
 בעדקה ויערבה
 ליהוה מנחת יהודה

אמר יהוה צבאות
באג נתתי אתכם
נבזים וישפלים לכל
העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי
ונשאים פנים בתורה
הלוא אב אחד
לכל ניהלוא אל אחד
בדאנו מדוע נכבד את
איש באחיו ולהלל
ברית אמת עובדי יהוה
ותיעבדו נעשתה בישראל
ובירושלם כיוחל
יהודה קדוש יהודה
אשר אהב ובעל בתא
נכר ימדת יהודה לאיש
אשר יעשנה עד תעונה
מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות
וזאת שנית
תעשו כסות רם עדי

את מזבח יהודה בכי ואנקו
מאיז עזר פניות אל
המנחה וולקחת רצון
מידכם ואמרתם על
מה על כיהודה העיד
בינד ובין אשת נעורין
אשר אתה בעדתה
בהויה אחרת ואשת
בריתך וולא אחד
עשר ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש
זרע אל הים ונשמתם
ברוחכם ובאשר
נעורין אל יבנה כי
שנא שלה אמר יהוה
אלהי ישראל ונסה
חמס על לבו שואמו
יהוה צבאות ונשמתם
ברוח מסולא תכנה
הונעתם יהוה ברברים

פרשחניכסותי
 אתכס אליו וידעת
 כי שלחתי אליכם
 את המצוה הזאת לחיות
 בדיו את לוי אמר
 יהוה צבאות בדיתי
 היתה ארתי החיים
 והשלום ואתנסה
 צמותא וייראנו מפני
 שמי נחת הוא תורת
 אמת היתה כפי דרו
 ועולה לא נבי צדק
 כשפתיו כשלום
 ובמי שוד הלך אתי
 ודבס השיב מעקבי
 שפתי כהן ישמרודעת
 ותורה יבקשו מפיו
 כי מלאך יהוה צבאות
 הוא ואתם סרתם
 הדרך הכשל תסתי
 בתורה שחתם ברית

אמר יהוה צבאות
 והכאתם גזול ואת
 הפסח ואת החוליה
 והכאתם את המנחה
 הארצה אותה מיתנו
 אמר יהוה וארור נוס
 וישבעו זכר ונחיה
 ובה משחת לאדניכ
 סלך גדול אני אמר
 יהוה צבאות שמי צווא
 בניסו ועתה אליכם
 הנצוה הזאת הסתם
 אט לא תשמעו ואם
 לא תשיבו על לבות
 כבוד לישמי אמר יהוה
 צבאות ושלחתיכם
 את המארה וארוה את
 ברבותי כטונס ארוהיה
 כי אינכם שמים על לב
 הנני גער לכם את הורע
 וזריתי פרש על פנים

בהאמר יהוה צבאות
הנה יבנו את אהרן
וקראו להם גבול רשע
והעם אשר זעם יהוה
עד עולם ועינים תראו
ואתם תאמרו אנדרל
יהוה מעל לגבול ישות
בן יבד אב ועבד
ארעו ואם אנני איה
כבודי ואם ארעו אנני
איה מורא אמר יהוה
צבאות לכם הכהנים
בזיו שמי ואמרתם נמו
בזינו את שמך ומישים
על בוכחי לחם מנאל
ואמר תם בכח גאלנין
באמרכם שלחן יהוה
נכונה הוא וכי תנישו
עוד לזבח אין רע וכל
תנישו פסח וחלה אין
רע הקד' בהוצאת

הירצד אוהי שאפנד
אמר יהוה צבאות ועת
ליונא פניאל ויחנטי
מידכם היתה זאת הישא
מכספני אמר יהוה
צבאות מינס בנסו סג
דלתיס ולי תאירומזכ
חנס אין לי חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומעו
לא ארצה מידכם כי
ממורה שמש ועד
מבאו גדול שמי בני
ונכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה
טהורה כי גדול שמי
בניס אמר יהוה צבאות
ויאתם מהללים אתו
באמרכם שלחן יהוה
מנאל הוא וניבו נכזה
אכלו ואמרתם הנה
מתלאה והפחתם את

יהוה כמזרקים לפני
 המזבח והיה כל סוד
 בירושלם וכיהודה קדש
 ליהוה עבאות ובאוכל
 הזבחים ולקחו כהם
 ובשלו בהסולא יהוה
 כענני עור בבית יהוה
 עבאות ביום ההוא

משא רפר יהוה אל
 ישר אל ביד מלאכי
 אהבנו אתכם אמר יהוה
 ואמרתם במה אהבתנו
 הלא אח עישו ליעקב
 נאסיהוה ואהב את
 יעקב ואת עשו שנאתו
 ואשים את הריו שממה
 ואת נחלתו לתנית מדבר
 כי תאמר ארוס רישני
 ונשוב ונבנה חרבורת

מגפת הסוס הפרד הגמל
 והחמור וכל הכהניה
 אשר יהיה במחנות
 ההמה במגפה הזאת
 והיה כל הנותר מכל הגנים
 הפאים על ירושלם ועלו
 מדי שנה בשנה להשתחות
 למלך יהוה עבאות ולחנן
 את חנה סכות והיה אשר
 לא יעלה מאת משפת
 הארץ אל ירושלם
 להשתחות למלך יהוה
 עבאות ולא עליהם
 יהיה המשם ואם משפת מעד
 לא תעלה ולא אבא הולא עליהם
 תהיה המגפה אשר יקרי יהוה
 את הגנים אשר לא יעלו לחנן
 את חנה סכות ואת תהיה חטאת
 מעדים וחטאת כל הגנים אשר
 לא יעלו לחנן את חנה סכות
 כיום ההוא יהיה על מצלות

הסוס קדש ליהוה ויהי הסוסות בבית

עזיה מלך יהודה ונבא
יהוה אלהי וכל קרשם
עמדו
והיה כיום ההוא לא
יהיה אור יקרות
והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יוסול אלה
והיה לעת ערב יהיה אור
והיה כיום ההוא יצאו
מיס חיים מירושלם
חיים אל הם הקדמונים
וחיים אל הם האחרון
מק"ץ יבחרף יהיה
והיה יהוה למלך
על כל הארץ כיום
ההוא יהיה יתנו
אחד וישמו אחד
יסוככל הארץ בעדנה
מנבעל רמון נגב ירו
ירושלם וראמה וישנה
תחתיה לטשער בנמן

עד מקום שער הראשון
עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך
וישבו בהוהרם לא
יהיה עוד וישבה יחשון
לבטח
והוא
תהיה המנפה אשר יגף
יהוה את כל העמים
אשר יצאו על ירושלם
המקב שרו והוא עמד
על גליו ועינו תמנה
בחרתן ולשונותם
כפיהם והיה כיום
ההוא תהיה מחומת
יהוה רבה בהם והחזיקו
איש יד רעהו ועלתה
ידו על יד רעהו וגם
הודה תלם בירושלם
ואסף חיל כל הגוים
סביב זהב וסף ונבנים
לרב מאד וכן תהיה

הפט

הנה יוסב אל יהוה ואת
 שללך בקרבך ואספת
 את כל הגוים אל
 ירושלם למרחמה
 ונלכדה העיר ונשסן
 הבתים והנשים תשגנה
 ויצא חצי העיר בגולה
 ויתר העם לא יברת
 מן העיר ויצא יהוה
 ונלחם בגוים ההם כיום
 הלחמו ביום קרב ויעמדו
 רגליו כיום ההוא על
 הר הזיתים אשר על
 פני ירושלם מקדם
 ונבקע הר הזיתים מחצו
 מזרחה וימה ניאגד ויה
 מאד ומש חצי ההר
 צפונה וחציו נגבה ונסתם
 ניא הר כי יציע נא הרים
 אל אצל ונסתם כאשר
 נסתם מפני הר עשבים

אנבי איש עבד אדמה
 אנכי כי אתם הקננני
 מנעורי וואמר אליו
 מה המכות האלה בנידיך
 ואמר אשר חכתי בית
 מאהב וחרב עורי על
 רעי ועל גבר עמיתים
 יהוה צבאות יהך את
 הרעה ותפיצין הצאן
 והשבת יד יעל הצערם
 והיה בכל הארץ נאסדהוה
 פישמסבה יסדתו יגעו
 והשלישית יותר ברה
 והבאתי את השלישית
 באש וצרתים כצרה את
 הכסף ובחנותם כמחנות
 הזהב הוא יקרא בשמי
 ואני אעשה אתו אמרת
 עמי הוא והוא יאמר
 יהוה אלהי

להשמיד את כל העוֹשִׁים
הבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַם ;
וּשְׁנַכְתִּי עַל בַּיִת דָּוִד
וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים וְהַבְּסוּ
אֵלַי אֶת אֲשֶׁר דִּקְרוּ
וּסְפַח עַל יוֹכְמַסְפַד עַל
הַיָּחִיד וְהַמֵּר עַל יוֹמָמֵד
עַל הַבְּכוֹר בְּיוֹם הַהוּא
יִגְדַל הַכְּמַסְפַּד בְּיְרוּשָׁלַם
כְּמַסְפַּד הַדְּרִימֹן בְּנִקְעָה
מִגְדֹן וּסְפַח הָאָרֶץ
מִשְׁפַּחֹת מִשְׁפַּחֹת
לְבַד מִשְׁפַּחַת בַּיִת דָּוִד
לְבַד וְנָשִׂיהֶם לְבַד מִשְׁפַּחֹת
בַּיִת נְתָן לְבַד וְנָשִׂיהֶם לְבַד
מִשְׁפַּחַת בַּיִת לֹוִי לְבַד
וְנָשִׂיהֶם לְבַד מִשְׁפַּחַת
הַשְּׂמֵעִי לְבַד וְנָשִׂיהֶם לְבַד
כָּל הַמִּשְׁפַּחֹת הַנִּשְׂאָרוֹת
מִשְׁפַּחֹת מִשְׁפַּחֹת לְבַד

וְנָשִׂיהֶם לְבַד בְּיוֹם הַהוּא
יְהִי מִקּוֹד נְפִתְחֵל בַּיִת
דָּוִד וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
לְחַטָּאת וּלְנִדְהָוָה
בְּיוֹם הַהוּא נָא יְהוָה
צְבָאוֹת אֲמַרְתִּי אֶת
שְׁמוֹת הָעִזְצִיטִים מִן
הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד
וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת
רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעַבֵּד
מִן הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי יִבְאֵ
אִישׁ עוֹד וְאָמַר אֵלָיו
אָבִיו וְאָמֹר יִלְדוּ לֹא
תַחֲיֶה כִּי שָׁקַר דְּבַרְתָּ
בְּשֵׁם יְהוָה וְדִקְרַחְתָּ
אֲבִי הוּא אָמֹר יִלְדוּ כְּחַטָּא
וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִבְשׁוּ
הַנְּבִיאִים אִישׁ מִחֻזְנוֹ
כְּהַנְּבִיאֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ
אֲדָרַת שַׁעַר לְמַעַן
כַּחַשׁ וְאָמַר לֹא נָבִיא

יבושת יבש ועץ ימינו
 כהה תכהה
 מישא תבר יהוה על
 ישראל נאם יהוה נטרה
 שמים ויסד ארץ ויצרחה
 אדם בקרבו והנה אנכי
 שם את ירושלים סף
 רעל לכל העמים סני
 וגם על יהודה והיה בנצור
 על ירושלם ויהיה ביום
 ההוא אשים את ירושלם
 אבן מעמסה לכל
 העמים כל עמסי השוט
 ישראל ונאספו עליה
 כל גויי הארץ ביום ההוא
 נאם יהוה אכה כל סוס
 בתמהון ורכבו בשגעון
 ועל בלת יהודה
 אפקח את עיני וכל
 סוס העמים אכה
 בעיר ון: ואמרו

אלפי יהודה ברוחם
 אביצה ליישבי ירושלם
 ביהוה עבאות אלהיהם:
 ביום ההוא אשים את
 אלפי יהודה ככור אש
 בעצים וכלפי אש
 בעמיד ואכלו עלימין
 ועל שמאל את כל
 העמים סביב וישבה
 ירושלם עווד תחתיה
 בירושלם והושיע יהוה
 את אהלי יהודה בראשונה
 למען לא תגדל תפארת
 בית דויד ותפארת
 ישבי ירושלם על יהוה:
 ביום ההוא יען יהודה
 בעד יושבי ירושלם
 והיה הנכישל ביום ההוא
 כרויד ובית דויד כאלהט
 כמלאך יהוה לפניהם:
 והיה ביום ההוא אבקש

672

כִּי יֵשׁוּב מִקְלוֹת לְאֶחָד
קִרְאתִי נָעַם וְלֹא אֶחָד
קִרְאתִי חֲבָלִים וְאֶרְעָה
אֶת הַצֵּאֵן וְאֶכְחָד אֶת
שְׁלֹשֶׁת הָרַעִים בִּירַח
אֶחָד וְתִקְצַר נַפְשִׁי בָהֶם
וְגַם נַפְשִׁי בַחֲלֵה בִי
וַיֹּאמֶר לֹא אֶרְעָה אֶתֶּנֶם
הַמִּתְחַתְּמוֹת וְהַנִּכְחָדִים
תִּכְחָד וְהַנִּשְׁאָרוֹת תֵּאֱמַנֶנּוּ
אִשָּׁה אֶת בֶּשֶׁר רַעוּתָהּ
וְאֶקְחָ אֶת מִקְלִי אֶת
נָעַם וְאֶגְדַּע אֶתוֹ לְהַפִּיז
אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר בְּרִיתִי
אֶתְבַּל הָעַמִּים וְתִפְרַר
בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּדְעוּ כֹּהֲנֵי
הַצֵּאֵן הַשְּׂמֵרַם אֲתוֹ
כִּי רָבָה יְהוָה הוּא וַיֹּאמְרוּ
אֵלֵינוּ אִם טוֹב בְּעֵינֵינוּ
הַכּוֹשֵׁר יוֹאֵם לֹא אֶחָד
וַיִּשְׁקְלוּ אֶת שִׁכְרֵי

שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף וַיֹּאמְרוּ יְהוָה
אֵלֵינוּ הַשְּׂלִיכָה אֶל הַיּוֹצֵר
אֶחָד הַיּוֹקֵד אֲשֶׁר יִקְרָתִי
מֵעַל הַסּוּאָה שְׁלֹשֶׁת
הַכֶּסֶף וְאֶשְׁלִיךְ אֲתוֹ
בֵּית יְהוָה אֶל הַיּוֹצֵר
וְאֶגְדַּע אֶת מִקְלֵי הַשֵּׁנִי
אֶת הַחֲבָלִים לְהַפִּיר אֶת
הָאֵחוֹהָ בֵּין יְהוָה וּבֵין
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
יְהוָה אֵלֵינוּ עוֹד קָה לָךְ
כֹּלֵי רַעַה אֲוֹלֵי כִּי הָעַר
אֲנִכִּי מִמְקִים רַעַה סָאֵרָן
הַנִּכְחָדוֹת לֹא יִפְקֹד
הַנֶּעֱד לֹא יִבְקֹשׁ וְהַנִּשְׁמַת
לֹא יִרְפָּא הַנִּצְבָּה לֹא
יִכְלָל וְכִשֶׁר הַכְּרִיאָה
יֹאכֵל וּפְרִסִיהֶן יִפְרֹק
הוּא רַעֵי הָאֵלִיל עוֹבֵי
הַצֵּאֵן חֲרַב עַל דוֹעֵי
וְעַל עֵינֵי מִינֵנו זֶרְעוֹ

כי נפל ארון אשר
 שדרו חלילו לונכש
 כי ירד יער הביצה קול
 יללת הרעים כי שחה
 אדרתם קול שאנת
 כפירים כי שדר גאון
 הירדן נהאנו
 יהוה אלהי רעה את
 צאן ההרנה אשר קנזון
 יהרנין ולא יאשמו
 ומכריהן אמר ברוך
 יהוה ואעשיר ורעיהם
 לא יחמל עליהן כי
 לא אחמול עוד על
 ישבי הארץ נאם יהוה
 והנה אנכי כמצא את
 האדם איש ביד רעהו
 וביד מלכו וכתתו את
 הארץ ולא אציל מיתם
 וארעה את צאן ההרנה
 לכן עני הצאן ואקח

כנבוד אפרים ושמה
 לבם כמו יין ובעהם ירא
 ושמהו על לבם ביהוה
 אשר קה להם ואקבעם
 כי פדתם ורבו כמורכו
 ואזרעם בעמים ובעמדתם
 יזכרוני וחיו את בניהם
 ושבו והשבותים מארץ
 מצרים ומאשור אקבעם
 ואל ארץ גלעד ולבנון
 אביאם ולא ימצאוהם
 ועבר בים צרה והכה
 בים גלים והכישו כל
 מצולות יאור והורגאן
 אישור ושבת מצרים
 יסור ונגדתים ביהוה
 ובשמו יתהלכו נאם
 יהוה
 פתח לבנון
 דלתתך ותאכל אש
 בארזיך היילל בחוש

השוא ידבר הכל ינחמן
על מנסעו כמו צאן יעני
כי אין רעה
על הרעים חיה אפי
ועל העתידים אפקוד
כי פקד יהוה צבאות
את עדרו את בית
יהודה ושם אותם כסוס
הורו במלחמה ממנו
פנה ממנו יתה ממנו
קשת מלחמה ממנו יצא
כל גונשי חדו וריו
כגבר ים בסים בטיט
חוצות בכל לחמה ונלחמו
כי יהוה עמם והובישו
רבני סוסים ונברת את
בית יהודה ואת בית
יוסף אישיע והושבתים
כי רחמתם והיו כאשר
לא זנחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואעם והיו

יד אהוי צא ככר קחצו
ואדע יהוה בשופר
יתקע והלך בסערות
תימן יהוה צבאות יגן
על הסוא כלו וכבשו את
קל עושתו המוכמו יין
וכל אי כמזרק כזויות
מזבח והושיעם יהוה
אלהיהם ביום ההוא כל צא
עמו כי אבננו מר מתגוססות
על אדמתו כי מה טוב
ומה יפיו רגן בחורים
ותירוש ינוב בתולות
שאלו כיהוה מטל מעת
מלקוש יהוה עשה חזיון
ומטר נשם יתן להם
לאיש עשב כשדה
כי התרפים רברבו
אך והקוסמים י
חזו שקר
ורחלמות

ראית בעיני
 מאד בת ציון הדיע
 ירושלים הנה מלך יבוא
 לך צדיק ונושע הוא
 עני ורכב על תמור ועל
 עיר בן אתנות והכרת
 רכב מאפרים וסוס
 מירושלים ונכרתה קשת
 מלחמה ודבר שלום
 לגויס ומשלום מער
 יסו מנהר עד אפסי ארץ
 גם את ברם בר יתך
 שלחתי אסיריך מבז
 אין מיסכו ושובו לבצרון
 אסירי התקוה גם היום
 מגד משנה אשיב לך
 כי דמתי לי יהודה
 קשת מלאתי אפרים
 ועודתי בנך ציון על
 בנך ציון ושמתיך כחב
 גבור ויהיה עליהם

תנבל בה צר וצירון כי
 חכמה מאד ותכן צר
 מעור להותצטר כסף
 בעפר וחרוץ כטיט הוצות
 הנה יהיה יורשנה והכה
 בים חילה והיא באש
 תאכל יתרא אשקלון
 ותרא ועזה ותחיל מאד
 ועקרון כיהוביש מבטון
 ואכר מלך מעזה ואשקלון
 לאתשב וישב ממזר
 באשרוד והכתי גאון
 פלשתים והסרת ידימי
 מפיו ושקצו מבין שפ
 ונשאר גם הוא
 לא להינו והיה כאלף
 ביהודה ועקרון כבוסי
 וחנתי לבית מצבה
 מעובר ומשב
 וראי עבד עליהם
 עוד נגיש כי עתה

האלהים יטיב את
ירושלם ואת בית
יהודה אל תיראו אלה
הרברים אשר תעשו
דברו אמת איש את
רעהו אמת ומשפט שוח
שפטו כישעריכם
ואיש את רעהו
אל תחשבו בלבכם
ושבעת שקר אלתאמת
כי את כל אלה אשר
שנאתי נאם יהוה
ויהי דבר יהוה עבא
אליל אמר כה אמר
יהוה עבא ותצום הרביעי
וצום החמישי וצום השניעי
וצום העשירי יהיה לבית
יהודה ליששוק ולשנחה
ולמעדים טובים והאמת
והשלום אהבו כה אמר יהוה
עבא ותצד אשר יבאו עמכם

וישבי ערים רבות והלכו
וישבי אהת אל אהת
לאמר עלכה הלוך לחלות
את פני יהוה ולבקש
את יהוה עבא ות אלכה
גסאני ויבאו עמי סרכס
וגים עיזומים לבקש
את יהוה עבא ות בירושים
ולחלות את פני יהוה
כה אמר יהוה
עבא ות בנימיס החמה
אשר יחזיקו עשרה
אנשים מכל לשנות
הגויים והחזיקו בכנף
איש יהודי לאמר עלכה
עמכם כי שמענו אלהים
עמכם משיא
דבר יהוה בארץ הדרך
ודמשק מנחה וכילחה
עין אדם וכל שבטי
ישראל וגם דחנת

איש ברעהו וקפח
 לא כימש הראשנים
 אע לשארית העם
 הזה נאם יהוה צבאות
 כי רע השלום הנפץ
 התן פרה והארץ תתן
 את יכולה והשמים
 יתנו טלם והנחלת את
 שארית העם הזרה
 את כל אלהייה ויהיה
 מאשר היתם קללה
 בניו בית יהודה ובית
 ישראל כן אושיע אתם
 והייתם ברסה ארץ
 תראוה חוקנת ירננו
 מי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר זממת
 להרע לכם כחוק ציף
 אבתים אתי אביר
 יהוה צבאות ולא תחמת
 כן שסתו זממתי בנימי

יהוה צבאות ישי
 סה אמר יהוה צבאות
 הנעמו שיע את עמי
 מארץ מזרח ומאח
 מבוא השמש והבאתי
 אתם ושכנו בתוך יתשום
 והיולי לעסואני אהיה
 להם לאללים באמת
 וכצדקה
 כה אמר יהוה צבאות
 תהוקנה ידי עם השמעט
 בימים האלה את התביע
 האלה מפי הנביאים
 אשר ביום סדר ביתן
 יהוה צבאות ההיכל
 להבנות כי לפע הימים
 ההם שבר האדם לא
 נהיה ושבר הכהמה
 איננה וליוצא ולבא
 אק שלום מן הצר
 ואשלה את כל האדם

ורעת איש אחיו אל
החשבו ברבכם
וימאנו להקשיבו יתנו
בתקסררת ואזניהם
הכבירו בישמו ועולבם
ישמו שמיר משמעאת
התורה ואת הדברים
אשר שלח יהוה
צבאות ברוחו ביד
הנביאים הראשנים
והיקצה גדול מאת
יהוה צבאות ויהי כאשר
קראו לא שמעו בן
יקראו לא אשמע אמר
יהוה צבאות ואמרתם
על כל הגוים אשר
לא ידעו והארץ משנה
אחריהם מעבר ומשב
וישעמו ארץ חמדה
לשמה
ויהי דבר יהוה צבאות

לאמר: כה אמר יהוה
צבאות קנאתי לעיון
קנאה גדולה ורחמה
גדולה קנאתי לה: כה
אמר יהוה שמת אל
עיון ושכנת בתוך
ירושלם ונקראה ירושלם
עיר האמת והר יהוה
צבאות הר הקדש
כה אמר יהוה
צבאות עוד ישבו זקנים
וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בירח
מרב ימים ורחבות
העיר ימלאו ילדים
וילדות משחקים
ברחבתיה: מה
אמר יהוה צבאות כי
יפלא בעיני שארית
העם הזה בימים ההם
גם בעיני יפלא נאם

כ
צ

ואל הכהנים לאמר
 כי צמתם וספורו
 בחמישי ובשמיני וזה
 שבעים שנה הצום
 צמתני אני וכי תאכז
 וכי תשתו הלוא אתם
 האכלים ואתם השתים
 הלא את הדברים
 אשר קרא יהוה ביד
 הנביאים הראשנים
 בהיות ירושלם ישבת
 ושלוחה ועריה סביבתיה
 והננב והי שפל הישב
 ויהי דבר יהוה אל זכריה
 לאמר זכה אמר יהוה
 צבאות לאמר משפט
 אמת שפטו וחסד
 ורחמים עשו איש את
 אחיו ואלמנה ויתום
 נד ועני אל תעשקו

כ

בהיכל יהוה וירעתם
 כי יהוה צבאות שלחני
 אליכם והיה אם שמע
 תשמעון בקול יהוה
 אלהיכם ויהי כטנת
 ארבע לדריוש המלך
 היה דבר יהוה אל זכריה
 בארבעה לחדש
 התשיעי בכסלו וישלח
 בית אל שראצר ודגם
 מלך ואנשיו לחלות את
 פני יהוה לאמר אל
 הכהנים אשר לבית יהוה
 צבאות ואל הנביאים
 לאמר האכנה כחדש
 החמישי הנזר
 כאשר עשיתי זה
 כמה שנים
 ויהי דבר יהוה
 צבאות אלי לאמר
 אמר אל כל עם הארץ

וכאת אתה ביום ההוא
וכאת בית יאשיה בן
צפניה אשר באו מבבל
ולקחת כסף וזהב ועשית
עטרות וישמת בראש
יהושע בן יהוצדק הנקן
הגרור ואמרת אליו
לאמר כה אמר יהוה
צבאות הנה איש צמח
שמו ומתחרמו יצמח
ובנה את היכל יהוה
והוא יבנה את היכל
יהוה והוא ישא הוד
וישב ומשל על כסאו
והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין
שניהם והעטרת תהיה
לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחנן בן צפניה
לזכרון בהיכל יהוה
ורחוקים יבאו וכנו

ארבע ויניח המלאך
ויאמר אלי אלה אותך
רוחות השמים יוצאות
מהתיצב על ארץ כל
הארץ אשר בה הסוסע
השחרים יצאים אל
ארץ צפון והלבנים יצאו
אל אחריהם והכרדים
יצאו אל ארץ התמך
והאמצים יצאו ויבקשו
ללכת להחליך בארץ
ויאמר לבו התהלכו
בארץ ויהרשתה לנחשון
ויזעק אתי וירבר אלי
לאמר ראה היו יצאו
אל ארץ צפון הנחהו
את רוחי בארץ צפון
ויהי הכר יהוה אלי
לאמר לקח מאת הנלה
מהלדי ומאת
טוביה ומאת ידעיה

ובאה אל בית הגנוב ואל
 בית הנשבע בישמי
 לשקד ולנה כתיב בתי
 וכלתו את העציו ואת
 אבנו ויוצא המלאך מן
 ביו ואמר אלי שא נא
 עינך וראה מה היוצאת
 הזאת ואמר מה היא
 ויאמר זאת האיפה היוצאת
 ויאמר זאת עיני ככל
 הארץ ויהנה כסד עפת
 נשאר וזאת אשה אחת
 יושבת בתוך האיפה
 ויאמר זאת הרשעה
 וישלך אתה אל תוך
 האיפה וישלך את אבן
 העופרת אל פיה
 ואישא עיני וארא והנה
 שתי סנשים יוצאות דורו
 בכנפי הטור והנה כופים
 בכנפי החסידה ותוצאנו

את האיפה בין הארץ
 ובין השמים ואמר
 אל המלאך הרביעי
 אנה המה מולכות את
 האיפה ויאמר אלי
 לבנות לה כמת בארץ
 שנער והכן והענחה
 שם על מבנתה
 ואשב ואישא עיני
 וארא והנה את בני
 מהכבות יוצאות הכותל
 שני ההרים וההרים
 הרניח ישרתו במרכבם
 הראשונה סוסים אדמים
 ובמרכבה השניה סוסים
 שחורים ובמרכבה
 השלישית סוסים לבנים
 ובמרכבה הרביעית
 סוסים כרדים אמצו
 ואעין ואמר אל המלאך
 הדבר נבימה אל ה

אתה הר הגדול לפני
ורכבל למישור
והוציא את האבן
הראשה תשא אותה חזן
לה ויהי דבר
יהוה אלי לאמר יידי
ורכבל יסדו הבית הזה
וידו תבצענה וידעתם
יהוה צבאות שלחני
אליכם כי מבליים
כטנות ושמתו וראו
את האבן תבדיל ביד
ורכבל שבעה אלה
עמי יהוה המה משוטט
בכל הארץ ואעשאו
אליו כמה שני היותם
האלה על ימין חמורה
ועל שמאלה ואען
שנית ואמר אלימה
שהי טבולי היותם אשר
ביד שני צנתות הזהב

המריקים מעל יהם
הזהב ויאמר אלי
לאמה הלא ידעת
מה אלה ואמר לא
אדע ויאמר אלה שני
בני היצחק העמדים
על ארון כל הארץ

ואשוב ואשא עיני
ואראה והנה מגלה
עפה ויאמר אלי מה
אתה ראה ואמר אני
ראה מגלה עפה אים
עשרים כאמד ורתבה
עשר באמה ואמו
אלי זאת האלה היוצאת
על פני כל הארץ כי על
העב מזה כמות נקה
וכל הנשבע כזו
כמות נקה הוצאתם
נאסיהה צבאור

אלימה אתה ראה
 ויאמר ראיתי והנה
 מנורת זהב כלה ונלה
 על ראשה ושבעה
 נרותיה עליה שבעה
 ושבעה מוצקות
 לנרות אשר על ראשה
 ושנים זיתים עליה
 אחד מימין הנורה
 ואחד יצל שמאלה
 ואען ואמר אל המלאך
 הדבר בילאמר מה
 אלה אדני ויענה המלאך
 הדבר כי ואמר אל
 הלווא ידעת מה הנורה
 אלה ואמר לא אדני
 ויען ויאמר אלי לאמר
 זה דבר יהוה אל זכנו
 לאמר לא כהיל ולא
 בכח כי אסכרתי
 אבר יהוה צבאות

תרין את ביתי ותסתשמו
 את הצרי ונתתו לך
 מהלכים בין העמרים
 האלה ישמעאל יהושע
 הכהן הגדול אתה ודעך
 הישכים לפניך כי אנשי
 מופת המה כי הנני מבוא
 את עברי צמה ביהנה
 האבן אשר נתת לי
 יהושע על אבן אחת
 שבעה עינים הנני מפתח
 פתוחה נאם יהוה
 עבאות ומשתי את
 עין הארץ ההיא ביום
 אחד ביום ההוא נאם
 יהוה עבאות תקראו
 איש לרעהו אלהת
 נפץ ואל תחת האנדה
 וישב המלאך הדבר
 כי ויעידני באיש
 אשר יעור משעתי ואמו

זה אור מעל מאש
 ויהושע היה לבוש
 בגדים צאים ועמד
 לפני המלאך ויען
 ויאמר אל העמרים
 לפניו לאמר הסירו
 הבגדים הצאים מעלי
 ויאמר אליו ראה
 העברתי מעליך
 עונך והלבש אתך
 מחלצות ויאמר ישימו
 צנף טהור על ראשו
 וישימו הצנף הטהור
 על ראשו וילבשו
 בגדים ומלאך יהוה
 עמד ויעד מלאך
 יהוה כי יחושע לאמר
 כה אמר יהוה צבאות
 אס כדרכי תלך
 ואם את משמדת
 תשמר תסאתה

עינו כי הנני מנקה את
 ידי עליהם והיו שח
 לעבריהם וידעתם
 כי יהוה צבאות שלחני
 רע ושמה
 בתציון כי הנני בא
 וישכנת בתוך נאם
 יהוה ונלוו גויס רבים
 אל יהוה ביום ההוא
 והיו ליל עם וישכנת
 בתוך וידעת כי יהוה
 צבאות שלחני אלך
 ונהל יהוה אתי יהוה
 חלקו על אדמת
 הקדש ובחר עון
 בירושלם הסכל בשד ממני
 יהוה כי נעור ממעון קדשו
 וידאני אתי יהושע הכהן הגדול
 עמד לפני מלאך יהוה והושט
 יצמד על ימיני לשטמי ויאמר
 יהוה אל השטן תען יתבי

השטן יצמד יהוה אל השטן כי יתבי

המלאך הדבר כי
 יצא ומלאך אחר
 יצא לקראתו ויאמר
 אלזרין דבר אל תנוע
 הלז לאמר פרזות
 תשב ירושלם מרב
 ארס ובהמה בתוכה
 ואני אהיה להנאם
 יהוה חומת אש סביב
 ולכבוד אהיה כתונה
 הוי הוי ונסומארץ
 צפון נאם יהוה כי
 בארבע רוחות השמים
 פרשתי אתכם נאם
 יהוה הוי ציון
 המלטי ישבת בת
 כבל כי כה אמר
 יהוה יצבאות אחר
 בכוד שלחני אל
 הנוים השללים אתכם
 כי הנגע בכם נגע כנסת

ואמר אל המלאך הוסיף
 כי מה אלה ויאמר אני
 אלה הקרנות אשר
 זרו את יהודה את ישראל
 וירושלם ויראני
 יהוה ארבעה חרשים
 ואמר מה אלה כאים
 לעשות ויאמר לאמר
 אלה הקרנות אשר
 זרו את יהודה בפי איש
 לאנשא ראשו ויבאו
 אלה להחרים את גלגל
 את קרנות הנוים השמים
 קרו אל ארץ יהודה
 לזרות ואיש
 עני וארצו הנה איש שומע
 הכל מדה וואמר אתם
 אתה הולך ויאמר
 אלי למד את ירושלם
 לראות כמה רחבה
 וכמה ארובה ויהנה

כמצולה ואחריו סוּעַט
אדמים שר קיס ולבנים
ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך
דבר בי אני אראך
מהרמה אלה וישקח אש
היעמד בין ההרסים
ויאמר אלה אשר שח
יהוה להתהלך בארץ
ויענאת מלאך יהוה
העמד בין ההרסים
ויאמר והתהלכתי בארץ
והנה כל הארץ ישבת
ושקטת וישקט מלאך
יהוה ויאמר יהוה
צבאות ערמת אתה לא
תרחם את ירושלים ואת
ערי יהודה אשר דעמתה
זה שבעים שנה וישקח יהוה
את המלאך הדבר בי
עם סטובים בני סנהמון

ויאמר אלי המלאך
הדבר בי קרא לאמר
מה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלים
קנאה גדולה וקצף
גדול אני קצף על הנוס
השאננים אשר אני
קצפתו מעט והמה
עזרו לרעה
לכן כה אמר יהוה
שכתי לירושלים
ברחמיס כיתי יבנה
בה נאם יהוה צבאות
וקוה ינטה על ירושלים
עוד קרא לאמר כה
אמר יהוה צבאות עור
תפצינה ערי מטוב
ונחם יהוה עור אבן
ציון ובהר עור כירושלים
ואישא את עיני
וארא אותה ארבע קנות

הקשיבו אלי נאם
 יהוה אבותיכם איה
 הם והגבאים הלעולם
 יהיו אך רברי וחקי
 אשר צוית את עברי
 הנביאים הלוא השינו
 אבותיכם וישבו ויאמרו
 כאשר זמס יהוה צבאות
 לעשות לנו כדרכינו
 וכמעל לעיני עישה
 אתנו

ביום עשרים וארבעה
 לעשתים עשר חרש
 הוא חרש שבט בשנת
 שתים לחדווש היה
 רברי יהוה אל זכריה בן
 ברכיהובן עד וא הנביא
 לאמר ראתי הלילה
 והנה איי שרכב על
 סוס אדום והוא עמד
 בין ההדסים אשר

בחדש השמיני בשנת
 שתים לדריוש היה
 דבר יהוה אל זכריה
 בן ברכיה בן עריז
 הנביא לאמר וקצף
 יהוה על אבותיכם
 קצף אמרת אל הם
 כה אמר יהוה צבאות
 שובו אלי נאם יהוה
 צבאות ואשוב אליכם
 אמר יהוה צבאות
 אל תהיו כאבותיכם
 אשר קראו אליהם
 הנביאים הר אשנים
 לאמר כה אמר יהוה
 צבאות שובו נא
 מדרכיכם הרעים
 ומעללי לבם הרעים
 ולא שמעו ולא

הגפן והתאנה והדמיון
יעץ היות לא נשיא
מן היום הזה אברך
ויהי תבר יהודה
שנית אל בני בעשרים
וארבעה לחד שלאמד
אמר אל זרבבל פחת
יהודה לאמר אני
מרעיש את השמים
ואת הארץ והפכת
כסא ממלכות והשמת
חזק ממלכות העמים
והפכתי מרכבה ונתנו
וירדו סוסים ורכבות
איש בחרב ארצו
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות אקח זרבבל
בן שאלתיאל עבדי
נאם יהוה וישבתוך
בחותם כיבך בחרתי
נאם יהוה צבאות

ואשר יקריבו שם
טבא הוא ועתה שימו
נאלבבכם מן היום
הזה ומעלה מטרים
שום אבן אל אבן
בהיכל יהוה מהיותם
כא אל ערמת עשדים
והיתה עשרה נא
אל היקבל חשף
חמישים פורה והיתה
עשרים הכות אתנו
בישדפון ובירקון וגסד
את כל מעשה ירנכם
ואין אתכם אל נאם
יהוה ושימו נא לבכם
מן היום הזה ומעלה
ביום עשריב וארבעה
לתישיע למן היום
אשר יסד היכל יהוה
שיכו לבבכם העור
הזר צבמורה ועד

אתן של וטנאם יחיה
 צבאות בעשדים
 וארבעה לתישיעי
 בשנת שתם לדרים
 היה דבר יהוה אלחני
 הנביא לאמר מהאמר
 יהוה צבאות שאלט
 אתה הנם תורה לאמר
 הן ישא איש בשר
 קרש בכנף כגדו ונגע
 בכנפו אל הלחם וא
 הניד ואל היקואל
 שמן ואל כל מאכל
 היקדשו ויענו הכהנים
 ויאמרו לא ויאמר ה
 אסינעטמא נפש בכר
 אלה היטמא ויענו הטוב
 ויאמרו יטמא ויעז חגי
 ויאמר כן העם הזה וכן
 הגוי הזה לפני נאם יהוה
 וכן כל מעשה ידיהם

בן יהו צדק הכהן הגדול
 וחוק כל עם הארץ נאם
 יהוה ועשו כי אני אתכם
 נאם יהוה צבאות את
 הדבר אשר כרתי אתכם
 בצאתכם ממצרים ורח
 ענידת בתוככם אל
 תראו כי כה
 אמר יהוה צבאות עיד
 אחת מעט היא ואני
 ברעיש את השמש ואת
 הארץ ואתהים ואת
 החרסה ויהרעישתי את
 כל הגוים וכאו חמרתנו
 הגוים ואלתי את הבית
 הזה כבוד אמר יהוה
 צבאות לי הכספול הזה
 נאם יהוה צבאות גדול
 יהיה כבוד הבית הזה
 האחרון מן הראשון אמר
 יהוה צבאות וכמקום הזה

יהוה עבדות אלהים:

ביום עשרים וארבעה
לחדש שששי בשנת
שתים לדר יוש המלך
בשביעי בעשרים
ואחד לחדש היה
דבר יהוה ביד חגי
הנביא לאמר אמר
נא אל זרבבל בן
שלתיאל פחת יהודה
ואל יהושע בן הווצת
הכהן הגדול ואמר
שארית העם לאמר
מי נכס הנטאר אשר
ראה את הבית הזה
בכבוד הראשון ומה
אתם ראים אתו עתה
הלא כמהו כאין בעיני
ועתה חזק זרבבל
נאם יהוה חזק יהושע

ועל אשר תצא
האתמה ועל הארם
ועל הכהמה ועל כל
ימעפפים וישמע
זרבבל בן שלתיאל
ויהי שעבניו צדק הנתן
הגדול וכל שארית העם
בקר יהוה אלהיהם
ועל דברי חגי הנביא
באשר שלחו יהוה
אלהיהם ויראו העם
מפני יהוה ויאמר חגי
מלאך יהוה במלאכות
יהוה לעם לאמר אני
אתכם נאם יהוה ויער
יהוה את רוח זרבבל
בן שלתיאל פחת יהודה
ואת רוח יהושע בן הווצת
הכהן הגדול ואת רוח
כל שארית העם ויטאו
ויעשו מלאכה בבית

בשנת שתים לדיוש
המלך בחדשהשי
ביום אחד לחדשה
דבר יהוה בד חגי הנבא
אל זרבבל בן שאלתא
פחת יהודה ואל יהושע
בן יהו צדק הכהן הגדול
לאמר כה אמר יהוה
צבאות לאמר העסהו
אמרו לא יתבא עתבת
יהוה להבנותו

ויהי דבר יהוה בד חגי
הנביא לאמר העת לכם
אתם לשבת בבתיכם
ספונעס והבית הזה חרב
ועתה סה אמר יהוה
צבאות שימו לבכם
על דרכיכם וועתה סהו
והבא מעט אכול ואין
לשבעה שתו ואין לשבת

למי שואין לחט לו
והמשתפר משתכר
אל צרור נקוב
כה אמר יהוה
צבאות שימו לבכם
על דרכיכם ועל יהוה
והבאתם עין וכנו
הבנה וארצה כו
ואכבד אמר יהוה
פנה אל הרכה והנה
למעט והבאתם הבית
ונפרחתו כו יענה הנאם
יהוה צבאות יען בית
אשר הוא חרב ואתם
רצים איש לביתו
על כן עליכם כל או
שמים מטק ודארץ
כלאה יכולה ואקרא
חרב על הארץ ועל
ההרים ועל הרבנות ועל
התירוש ועל היצחור

1072

ויאכבד

ציון אל ידפו ידך
יהוה אלהיך בקרבך
גבור יושיע ישיש
עליך בשמחה יחריש
באהבתו יגל עלך
כרעה נוג ממועד
אספת ממך היו
משאת עליה חרפה
הנני עשה את כל
מענך בעת ההיא
והוישעתי את הצרעה
והנרחה אקבץ ושגתם
לתהלה ולשם נבל
הארץ בשתם בעת
ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם
כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי
הארץ בשובי את
שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה

פשיעה בני אדם
מקרבך עליו נאמן
ולא תוכיפי לגבהה
עוד בהר קדשי
והשאתי בקרבך
עם עמי ודל וחסו
בשם יהוה שארית
ישראל לא יעשו עוון
ולא ידברו כזב ולא
ימצא בפיהם לשון
תבנית כי הנה ידעו
ורביצו ואין מחריד
רניבת ציון
הריעו ישראל שמת
ועלו בבל לבית
ירושלם הסוד יהוה
משפטך פנת איכך
מלך ישראל יהוה
בקרבו לא תורא ידע
עין ביום ההוא אבו
לירושלם אר תורא

אישנאין ישבאמת
 אך תיראי אותי תקח
 מוסר ולא ימדת מעיפה
 כל אשר פקדתי
 עליהאכן השכימו
 השחיתו כל עלילותם
 לכן חכולי נאסיהו
 ליום קומי לעד כי
 משפטי לאסף גוים
 לקבצי ממלכות
 לשפך עליהם זעמי
 כל חריו אפיבי באש
 קצאתי תאכל כל הארץ
 כי אז אחפר אל עינים
 שפה ברורה לקרא
 כלם בשם יהוה לעסו
 שבס אחד מעמד
 לנהריו כוש עתריסת
 פויצי יובלאן מנחת
 ביום ההוא לאתבושי
 מכל עלילותיך אשר

בלבבה אני ואפסי
 עוד איך היתה לשמה
 מרבין לחיה כל עוב
 עליה ישראל קיני עידו
 הוימראה ונגאלה
 העיר היונה לא שמעה
 בקול לא לקחה מוסר
 ביהודה לא בטחה אל
 אלהה לא קתבה שרה
 בידמה אריות שאנים
 שפטי ואכי ערב לא
 נרבו לבקר ונביאיהם
 אנשי בנרות כהנהחלה
 קדש חמסו תורה יהוה
 צדיק בקרבה לא
 יעשה עולה כבקר
 בכקר משפטי ותלא
 לא נערד ולא יודע עת
 בישת הברת גיוסו שמו פתס
 החתתי חוצותם מכה
 עובר נצרו עריהם ממ

א. ה. ה.

כמען ארץ פלשתים
והאבדתך מאין
יושב והיתה חבל
היסנות כרת רעים
וגרהות צאן והיה
חבל לשאלית בית
יהודה עליהם ירעק
בבתי אשקלן בעת
ירבעון כי פקדס יהוה
אלהיהם שבוטם
שמעתיה חתפת
מואב וגדופי בני עמון
אשר חתפו את עמי
ותדילו על גבולם
לכן חיאני ואסי יהוה
עבאות אלהי ישראל
כי מואב כסדתה היה
ובני עמון בעמורה
נמשק הדור ומטה
מלח ושממה עד
עולם שארית עמי

ביום ויתר גוי עמלום
זאת להם תחת גאונם
כי חרפו ויגדלו על
עם יהוה צבאות נורא
יהוה על ידם כיר זה
אלהי הארץ וישתחוו
לו איש ממקומו כל
איי הגוים וגם אתם
בושים חללי חרבי
המה יתם ירו על צפון
ויצבד את אשור
וישם את גנינו להשממה
ציה כמרתור ותבצן
בתוכה עדרים כל
חיתו גוי גם קאתם
קפר בכפף תרידה
ילינו קול ישורד
בחלון חרב בסף כי
ארזה ערה זאת
העיר העליונה הישנת
לבטחה אמרדה

האמר יסכלבם לא
 ייטב יהוה ולא ירע
 והיה חילם למיטסה
 יבתיהם לשממה וננו
 כתים ולא ישבו ונטעו
 כרמים ולא ישתואת
 יים קרוב יום יהודה
 הנדול קרוב ומהר
 מאד קול יום יהוה מר
 צרה שם נמר יום עבה
 היום ההוא יום צרה ומעון
 יום ישאה ומיטאה יום
 השך ואפלה יום יענן
 ויערפל יום שופר ותרועו
 יעל ההרים הכצרות
 יעל הפנות הנברות
 והצרת לאדם והלכו
 כעזרים כליהוה חטא
 וישפך דמם כעפר ולחמם
 כגלל יסעם כספס נק
 ותבם לא יוכל להעולם

ביום עברתי הוה ומאט
 קנאתו האכל כל
 הארץ כי כלה אך
 נכהלה יעשה את כל
 יישיב הארץ
 התקישו וקישו
 הגוי לא נכסף בטת
 להתק כמין עבר
 יום מטרם לא יבא
 עליכם יום אף יהוה
 בקישו את יהוה כל
 עניי הארץ אשר משפטו
 פעלו בקשו צדק נקשו
 עניה אולי תסתרו
 ביום אף יהוה כי עוה
 עזובה תהיה ואשקלו
 לשממה יי אשדוד
 בעהרים יערישו ועקרו
 תעקרו הוי ישיבי
 חבל היסגוי כרתים
 דבר יהוה עליכם

חילון אף יהוה נסבם
 לא יבא עליכם

האדמה נאם יהוה אפי
אדם ובהמה אפי עין
השמים ורני היסוהמכ^{שלו}
את הרשעים והסרת את
האדם מעל פני האדמה
נאם יהוה יונטית ידי עול
יהודה ועל כל יושבי
ירושלם והכרתי מן
המקום הזה את שאר
הביעל את שם הנמרים
עם הכהנים ואת המשוחזז
על הננות לצבא השמים
ואת המשוחזז הנשבעים
לי הוה והנישבעים
בכל בם ואת הנסונים
מאחרי יהוה ואשר
לא בקשו את יהוה
ולא חשבו הס מפני
ארני יהוה כי קרוב
יום יהוה כי הכין יהוה
זבח הקדוש קראו :

והיה כיום זבח יהוה
ופקדתי על השמים
ועל בני המלך ועל כל
הלכשים מל פושט
ופקדתי על כל הדול
על המפתן כיום ההוא
הממלאים בית ארניהם
חמס ומרמה
והיה כיום ההוא
נאם יהוה קול צעקה
משער התגם וילדה
מן המישנה וישבר נדון
מהנבעות הנלילו
ישבי המכתש כי נדמו
כל ינס כנען וכרתו
כל נטילי כסף
והיה בעת ההוא
אחפיש את ירושלם
בנרות ופקדתי על
האנשים הקפאים
על שמריהם

אשר אנוח ליסערה
 לעלות לעם צדנני כי
 תאנה לאתפרח ואין
 יכול בגפנים בחיש
 מעשה זית ושךמות
 לא עשה אכל גזר
 ממכלה צאן ואין בקר
 ברפתים ואני ביהוד
 אעל וזה אמר להבאלה
 ישעיהו יהוה ארני חילי
 וישטרנלי כאילות
 ועל במותי ידריכני
 למנצח כנגינותי

דבר יהודה אשר היה אל
 צפניה בזכוש סינגרליה
 בן אמריה בן חזקיה
 בימי יאשיהו בן אמ
 מלך יהודה אסף
 אסף כל מעל פני

כלה נהרות תבקעאין
 ראוך יחילו הרים זרסן
 מיס עבר נתן יהוס קול
 רוסידיהו נשא שמש
 ירח עמד זבלה לאור
 חציך יהלכו לנגהבת
 חניתך בזעם תצעדאין
 באף תרושנים יצאת
 לישע עמך לישע את
 משיחך מחצת ראש
 מבית רשע ערות יסוד
 עד צואר סלה נקבת
 כבטיוראש פרדיו
 יסערו להפיצני עליצתם
 כמול אכל עני במסתו
 ררכת בים סוסין
 חמר בים רבים שם
 שמעתיו ותרנו בטני
 לקול צללו שפת
 יבארקב בעצמי
 ותחרתי ארגז

אלוה מתים יבוא
וקרוש מהר פארן
סלה כסה שמים הודו
ותהלל תוכל אה הארץ
וננה כאור תהיה קרננו
מידו לו שם חביון עיו
לפניו ילך רבד ויצא
רשף להגליו עמד
וימדד ארץ ראה ויתר
גויסוית נפנצו הרריע
שחונכעות עולם
הליכות עולם לו תחת
אקראית אהלי כושן
ירגוז יריעות ארץ
מדין הנסחרים
חרה יהוה אם בטהרם
אפך אסכים עברתך
כי תדכב על סוסין
מרכבתך ישועה
עריה תעור קשתך
שבעות כטות אבד

מדמי אדם וחמס ארץ
קריה וכל ישרי בה
מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה
ומורה שקר כמבטח
יעק יצרו על זלעשות
אלילים אלמים
היא אמר לעץ הקניצה
עוריל אבן דומס הוא
יורה הנה הוא תפוש
זה בוכס פוכל רוח אין
בקרבנו ויהוה בהיכה
קדשו הס מפנו כל
הארץ תפלה
לחבקוק הנביא על
שניונות יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה
פעלך בקרב שנים
חיהו בקרב שנים
תודיע ברגי רחם
תזכור

הנפץ

בישת לביתך קצות
 עמים רבים וחוטא נפיש
 כי אבן מקיר תזעק
 ובפים מעין יעננה
 חזי בונה עיר בתמו
 וכינון קריה בעולה הלא
 הנה מאת יהוה צנאות
 וייגעו עמים בדי אש
 ולא מים בדי ריק יצפו
 כי תמלא הארץ לדעת
 את כבוד יהוה כמים
 יכסו עליהם
 חזי
 מישק הרעהו מספח
 חמתך ואף שכר למען
 הביט אל מעוריהם
 שבעת קלון מכבוד
 שתהגם אתה והערל
 תסוב עליך כוס ימין
 יהוה וקיקלון על כבודך
 כי חמס לבנון בסך
 וישד בהמות יהיה

יהוד ולא ינוה אשר
 הרחיב כשאול נפשו
 והוא כמות ולא ישבע
 ויאסף אליו כל הגוים
 ויקבץ אליו כל העמים
 הרא אלה כלם עליו
 משל ישאו ומליצה
 חידות לו ויאמר הו
 המרבה לאלו ער מת
 ומכבוד עליו עבטי
 הלוא פתע יקומו נשכך
 ויקצו מויעד עך והיית
 למישסות למויכ אתה
 ישראל גוים רבים שלך
 כל יתר עמים מדמי
 אדם וחמס ארץ קריה
 וכל ישבי בה
 חזי
 הו בצע
 בצעדי לביתו לישו
 במרום קנאו
 להנצל מכפר עי יעצת

לו הוא לכל מבצר
ישתק ויצקר עפר
וילכה אהלה רוח
ויעבר ואשם זו כהו
לאלהו

הלא אתה מקדם יהוה
אלהי קדיש לא נמות
יהוה למשפט שמתו
וצור להוכיח יסדתו
טהור עינים מראות
רעוהביט אל עמל
לא תוכל למה תמט
בוגדים תחריש בבלע
דישע צדיק ממנו ותעשה
אדם כרגי היסנתם
לא משלבו כלה
בחכה העלה יחדו
בחרמו ויאספרו
במכירתו על בן ישמח
ויגלו על כן זכחה לחמו
ויקטר למכירתו

מבהמה שמן חלקו
ומאכלו פרי אהיה עני
מיריק חרמו ותמז
להתנוס לאהמור
על משמת
אעמדה ואתיצבה
על מצוד ואצודה
לראותמה ידבר
ביומה אשיב על
תוכחתי ויענני יהוה
ויאמר כתב חזון וכתב
על הלהות למען ירוין
קורא סי כי עוד חזון
ל מועד ויפח לקין
ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לזכביבא יבא
לא יאחר הנה עפלה
לא ישרה נפשו בו
וצדיק בא מועתו חיה
ואף כי היין בנד גבר

משפט מרשע מנתו
 אתה צריך על כן שא
 משפט מעקר ראו
 בנזים והביטו והתמחו
 תמחו כי פעל פעל
 בימיכם לא תאמינו
 כי סבר כי העי מקע
 את הבשד ים הגני המד
 והנמהר ההולך למחב
 ארץ לרשת משכנות
 לא לו איס ונורא הוא
 מבני משפטו ושאר
 יצא וקלו מנמר ים סופו
 וחרוב אבי עדב ופשו
 פרשיו ופרשיו מרחק
 יכאו יעפו בנשר חש
 לאכל כלה לחמס
 יבא מנמת פנדהם
 קדימה ויאסף בחור
 שכי והוא במלכים
 יתקלסו ורזנים משחק

ונודד ולא נודע מקומו
 איס נכו רעיד מלך
 אשח ישכנו דירק
 נפשו עמך על החרס
 ואין מקבץ אין כחה
 לשברך נחלה מכתך
 כל שמעי שמעך תקע
 כף עליך כי על מלא
 עברה רעתך תמיד

המשא אשר חזה תמקו
 הנביא יעד אנה יהוד
 שועתי ולא תשמע
 אזעק אליך חמס
 ולא תושיע למה
 תראני און ועכל
 תביטו ושר וחמס
 לנגדי ויהי רע ומדון
 ישא על כן תפוג
 תורה ולא יצא לנצח

בכשפיה הנני אליך
נאם יהוה צבאות וגלות
שולך על פניך והוא
גויס מערך ומלכות
קלונך והשלכת עלך
שקוי ציס ונבל הירך
ושמתך כראי והיה נל
ראיך יחד נמד ואמו
שדרה ננוה מי נוד
לה מאין אבק שמנחם
לך הטיטבי מנא אמן
היטבה בי אריסמים
סביב לה אשר חירצ
מים חומתה כוש עצמה
ומצריס ואין קצרה
פוטורובים הגיו
בעזרתך גם היא לגיו
הלכה בישבי גם עלליה
ירטשו בראש כל
חיצותי על נכבדיה ידונה
וכל גדולי המון באקס

גסאת השכרי תהי
נעלמה גסאת תבקשי
מעוז מאות כל מבצור
תאניס עס בכוריס אמ
ינועו ונפלו על פי אכל
הנה עמך משיט בקתך
לאיביך פתוח נפתחו
שערי ארצך אכלה
אשברך חיד מי מאו
שאכלך חוקי מבצור
באי בטיט ורנסים חמו
החזיקי מלבן שם
תאכלך אש תכרית
הרב תאכלך כילק
התכבד כילק התכבד
בארבה הרבית תכלך
מכוכבי השמים ילק
פישטו יער בני עורך
כארבה וטפס ריך
כנוב נוב החונט בעדות
כיוס קרה שמש ורה

וימלא טרקה חרין ומענתו
 טרפה: הנני ליד
 נא.ם יהוה צבא ותובעות
 בעשן רכבה וכפירין
 תאבל חרב והכרת
 מארץ טרפך ולא
 ישמע עוד קול
 מלאכה:
 הוי עיר רמים כלה
 כח שפרק מלאה ל
 ימי שטרף: קול שוט
 וקול רעש אופן וסוס
 דהר ומרננה כרקקה
 פרש מעלה ולהב
 חרב וכרק חמת ורב
 חלל וכבד פגור ואין
 קצה לגויה וכשלו
 בנייתם: מרב זנוג
 זונה טובת חן בעלת
 כשפים המכרת גוש
 בזנוגה ומשפחות

בהליכותם ימהרו
 חומתה והוכן הסכר:
 ישערי הנהרות נפתחו
 וההיכל נמוג והצב גלתה
 העדה והאמה תיהמנהגות
 כקול יונים מתפת על
 לכביה ונעוה ככרבת
 מסמימי האוהמה גוסס
 עמח עקרו ואין מפנה:
 בזובסף בזוהב ואין
 קצה להבונה בבר מכל
 מלי חמדה: כוקה וכמקה
 וממלקה ולב נמס ופמן
 רבנים וחלוקה בכר
 מתניס ופני כליט קבצו
 פארור: איה מעין אריות
 ומרעה הוא לכפרים
 אשר הלן אשה לבש
 שסגור ארזה ואין
 עומד ארזה טרף
 ברי נחתיו ומתעורר

שלוס חגי יהודה חנך
שלמי נרדק כי לא
יוסיף עוד לעמוד בק
בלי על כלה נכרת עלה
מפיין על פניך נעור
מעורה צפה דרך חג
מתעס אמין כחמאד
כי שב יהוה אתנאון
יעקב כנאון ישראל
כי בקקוס בקקים
וזמריהם שחתו בני
נכוריהו כארס אנש
אנשי חיל מתלעים
כאיש פלרות הרב
כיום קמנו והברשם
הרעלו בחויות
יתחוללו הרב
ישתקשקו וברחבות
מראיהן כל פידם
כמדקים ירוצצו
זכר אדיריו בשל

תק שבין אל יהוה
כלה הוא עשה לא
תקום פעמים צרה
כי עד סירים סככים
וכסכא ססכאט אכלו
בקשי בש מלאמך
יצא חשב על יהוה
רעה יעין כלי על
כה אמר יהוה אט
שלמים וכן רביס וכן
נגזו ועבר ועמך לא
אענך עוד ועתה אשמ
נטה מעליך ומסותך
אנתק וצוה עליך יהוה
לא יודע משמך עוד
ממת אלהיך אמית
פסל ומסכה אשים
קברך כי קרית
הנה על ההר סרגלי
מבשר משמיע

ונטר הוא לאיביו
 יהוה ארך אפים ורחום
 כח נקה לא יקה יהוה
 בסופה וכש ערה דתו
 וענן אבק רגליו גוער
 ביסו יבשהו וכל הנהרות
 החריב אמלל בש
 וכרמל ופרח לבנון
 אמלל הרים רעשו
 ממנו והגבעות התמוגו
 ותישא הארץ מפניו
 ותכל וכל יושבי בה
 לפני זעמו מי יעמד
 ומי יקום בחרון אפו
 חמתו נתכה כאש
 והצרים נתצו ממנו
 טוב יהוה למעוז בני
 ערה וירע חסי בו
 וכשטף יעבר בלה
 יעשה מקומה ואיביו
 ירדף חשך מנה

כזוחלי ארץ ירגזו
 ממסגרתיהם אל יהוה
 אלהינו פחדו ויראו
 ממך מי אל במיך נשא
 עון ועבר על פשע
 לשארית נחלתו לא
 החזיק לעד אפוכי חפץ
 חסד הוא ישוב ירחמנו
 יכביש עונותינו ותשליך
 במצלות יסכל חטאתם
 תקן אמת ליעקב חסד
 לאברהם אשר משבעת
 לאמתינו מימי קדם

כישא ניעוה ספר חזק
 נחום האלקושי אל
 קנוא ונוקם יהוה נקם
 יהוה ובעל חמה
 נוקם יהוה לצריו

תאמינו ברע אל
תכטתו כאלו
מישככת חיקך שמו
פתח פיך כיבן מנמ
אב בתקמה באמה
כלה בחמתה איבי
איש אנשי ביתו ואני
בהח אצפה אחילה
לאלהי ישעי ישמע
אלהי אל תשמחי
אימתי לך כי נפלת
קמתי כי אשב בחשך
יהוה אור לך
ועה יהוה אטא
מיחטאתי לך עד
אשר יהי ריב ועשה
משפט יוציאני לאור
אראה בצדקתך
ותרא אבותי ותמסה
בושה האמדה אלי
אני יהוה אלהיך עני

תראינה בה עתה תהיה
למרמס כטיט חוצות
יום לבנות גרוך יום
ההוא ירחק חק יום
הוא ועדיך יבוא למני
אשור ועדי מצור ולמי
מצור ועד נהר יום
מים ונהר החר והותה
הארץ לשממה על
ישביה מפרי מעללתם
רעה עמך בשבטך
צאנחלתך שכני
לברך יער בתוך
כרמל ירעו בשן זבל
כימי עולם כימי צאתך
מארץ מצרים אראני
נפל אותי ראו ניום
ויבשו מכל גבורתם
ישימו יד על פה
אזנהם תחר שנה
ילחכו עפר כנהש

בית אהאב ותלכו
 במועצותם למענותי
 אתך לשמה וישכיה
 לשרקה הרפת עמי
 תשא
 אל לילי כיהייתי באספ
 קיץ כעללת בציר
 אין אישכול לאכול
 בכורה אותה נפשי
 אבד חסיד מן הארץ
 וישר בארס אין כלם
 לדמים יארכו איש
 את אחיו יצודו חרב
 על הרעבנים להטיב
 השר שואל והשפט
 בשלום והנרול רבר
 הות נפשו הוא ויענתו
 טובם כחרק ישר
 ממסוכה יום מצפן
 פקדתך באה עתה
 תהיה מצוכתם אל

שמעו מטה ימי יערה
 עוד האיש בית רשע
 אצרות רשע ואיפת
 רזק ויעזמה האזכרה
 במאזני רשע ובכיס
 אבנ מתמה אשר עשיוה
 מלאו חמס וישכיה
 דברו שקר ולישונם
 רמיה בפיהם ונסאני
 הדליתיה כותך השמם
 על הטאתך אתה
 תאכל ולא תשבע
 וישחק בקרבך ותסג
 ולא תפליט ואשר
 תפלט לחרב אתן
 אתה תורע ולא תקצור
 אתה תדרך זיר
 ולא תסוך שמן
 ותרויש ולא תשתה
 יין וישתמר חקות
 עמרי וכל מעשה

עויר למעשה יד יד
ונתתני אשיר יד
מקרבך והשמרתני
עריך ויעשיתי באף
וכחמה נקס את רגלי
אשר לא שמעו
שמעו נא את אשר
יהוה אמר קום ריב את
ההרים ורש מעט והגמעות
קולך ישמעו ההרים
את רע יהוה והאיתנים
מסדי ארץ כיריב
ליהוה עם עמו ועם
ישראל יהוה עמי
מה עשיתי לך
ימהל אתיך
ענה כי העלתני
מארץ מצרים
ומכית עבדים
פדיתני ואשלח
לפניך את משה אהרן ומרים

עמי זכר נא מה יען
בלק מלך מואב ומה
ענה אתו בלעם בן בעור
מן השטנים ערה מלך
למען דעת צדקות
יהוה במה אקדש יהוה
אבך לאלהי מרום
האקדמנו בעולות
בעגלים בני שנה
הירצה יהוה בא לפי
אילים כרובות גמלי
שמן האתן בכור
פשיעו פרי בטני חטאת
נפשי הגיד לך את
מה טוב ומה יהוה
דורש ממך כי אם
עשות נישפט ואהנת
חסד והצנע לכת עני
אלהיך קול
יהוה לעויר יקר
ותרשיה יראה שמך

וטרמבים עלי עשב
 אשר לא יקוה לאיש
 ולא יהל לבני אדם
 והיה שארית יעקב
 בנוס בקרב עמי סרבי
 כאריה בבהמות מער
 ככפיד בעדר יצא
 אשר אסעבר ורמס
 וטרף ואקמציל תרוס
 ירך על צרף וכל
 איבך יכרתו
 והיה ביום ההוא
 נאם יהוה והכרתי
 סוסך מקובך והאבות
 מרכבתך והסדת
 ערי ארצך והרסת
 מבצרך והכרת
 כשפים מידך ומתננס
 לא יהי לך והכרת
 פסיליך ומצבת
 מקרבך ולא תשתחוה

ומוצאתו מקדם מעי
 עולם לכן יתנס עד
 עת יולדה ילדה ויתר
 ויתר אחיו ישובון על
 בני ישראל ועמד ורעה
 בעויהוה כנאון שם
 יהוה אלהיו וישבובי
 ענה עדל עד אפסי
 ארץ ויהיה זה שלום
 אישור כייבא ארצנו
 וכי ידרך בארמנותנו
 והקמנו עליו שכעו
 רעים ושמנה נסיכי
 אדם יורעו את ארץ
 אישור בחרבו ואת
 נמרד בפתחיה והציל
 מאישור כייבא ארצנו
 וכי ירך בגבולנו
 והיה שארית
 יעקב בקרב עמים
 רבים כטל נאת יהוה

והנדרחה אקבצרה
ואשר הרעתי וישמנה
את הצלעה לשארית
והנה לא הלנוי עצום
ומלך יהוה עליהם
בהר ציון כעתה ועד
עולם ואתה
מערל עזר עפל בת
ציון עדיך תא תהובאה
הכמשלה הר אשונה
ממלכת למת ירושלים
עתה למה תריע ירוע
המלך אמן אם
יועץ אם כי החזיק
חיד כולדה: חולי
ונחית ציון כולדה
כיעתה רצאי מקרה
וישכנה בשד הובאת
עד בכל שם תנעלי
שם יצאלך יהוה מקר
איבך ועתה נא סמו ערך

רבים האמרים תחנה
ותחוב ציון עינינו וחסיה
לא ידענו כהי שבות
יהודה ולא הבינו עצתו
כי קבצם כעמיד גרם
קומי ורושי בת ציון
מקרנך אשים ברז
ופרסתך אישים
נחוישה והדיקות ענינים
רבים והחרמת ליהוה
בצעס וחילס לארון
כל הארץ: עתה
תתנודי בת גרוד
מצור שם עלינו
בשבטינו על הלחי
את שפט ישראל

ואתה כית לחס אפרות
צעיר להיות באלפי
יהודה ממך לייצא
להיות מושל בישראל

4

יעקב ויורנו מדכו
 ונלכה באר חרנו כי
 מציון תצא תורה ודבר
 יהוה מירושלם וישפט
 בין עמים רבים והוכיח
 לגוים עצמים עד חוץ
 וכתתו חרב מתרחם
 קאתים ורחנתתיהם
 למזמרות לא ישאו
 נויאל נוי חרב ולא
 ילמדו עוד מלחמה
 וישבו איש תחת גפנו
 ותחת תאנתו ואין
 מחריד כפי יהוה
 צבאות רברבי כל
 העמים ילכו איש
 בשם אלהיו ואנחנו
 נלך בשם יהוה אלהינו
 לעולם ועד
 ביום ההוא נאם
 יהוה אספה העליונה

המתעבים משפט
 ואת כל הישדה יעקשו
 בנה ציון בדמים וירושלם
 בעולה היראשה בשחר
 ישפטו וסכהנה במחד
 יורו ונביאה בסוף יקסמו
 ויעל יהוה ישענו ואמר
 הלוא יהוה בקרבנו
 לאתכא עלינו רעה
 לכן בגללכם ציון שחה
 תחריש וירושלם
 ענינתה והר הבית
 לבמות יער
 והיה באחרית
 הימים יהיה הר הבית
 יהוה נכון מראש ההרים
 ונשא הוא מוביעות
 ונהרו עליו עמים
 והלכו גוים רבים
 ואמרו לכו ונעלה אל
 הר יהוה ואל בית אלה

לפניהם פרצו ויעבו
שער ויצאו בו ויעבר
מלכם לפניהם ויהוה
בראשם
ואמר שמעו נא ראשי
יעקב וקציני בית ישראל
הלא לכם לדעת את
המשפט שינאי טוב
ואהביריעה גולי עורם
מעליהם וישארם
מעק עצמותם ואשר
אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמותיהם פצחו
ופרשו כאשר בסיר
וכבישך בתוך קלחת
או יזעקו אל יהוה ויא
יענה אותם ויסתר פניו
מהם בעת ההיא כאשר
הרעו מעל ליהם

כה אמר יהוה
על הנביאים הכתעים
את עמי הנשכים
בשניהם וקראו שלום
ואשר לא יתן על פיהם
וקדשו עליו מלחמה
לבן לילה לכם מחזור
והשכה לכם מקסם
ובאה השמש על
הנביאים וקדר עליהם
היום וכשו החזים ותפיו
הקסמים ויעטו על
שפת כלם כי אין מענה
אלהים ואולם אנכי
מלא אתכם את רוח
יהוה ומשפט ונבונה
להגיד ליעקב פשעו
ול ישראל חטאתו
שמעו נא זאת
ראשי בית יעקב
וקציני בית ישראל

הולך ואתמול עמי
 לאויב יקומם ממול
 שלמה אדר תפשטון
 מעמדים כטח ישוב
 מלחמה נשי עמי
 תגר שון מכית תענה
 מעל על ליה תקרה
 הדרי לעולם קומו
 ולכי לא יאר
 המנוקה בעבור טמא
 תחבל והכל נמריץ
 לו איש הלך דוה
 ושקר כזב אטיף לך
 לין ולשכר ורהייה
 מטף העס הזה יאסף
 אאסף יעקב כלך
 קבץ אקבץ שארית
 ישר אל יחד אשימנו
 כצאן בערה בעדר
 בתוך הדבר והימנה
 נאדם יעלה הפרץ

נבר וביתו איש ונחלות
 לבן כה אמר
 יהוה הנני חשב על
 המשפחה הזאת
 רעה אשר לא תמישו
 משם צואתכם
 ולא תלכו רומה כי עת
 רעה היא ביום הזה
 ישא עליכם משל
 ונהמה נהיה אמר
 שחוד נשרנו חלק
 עמי ימיד איך ימיש
 לי לשובב שדינו
 יחלק לבן לא יהיה
 לך כישלך חבל
 בגורל בקהל יהוה
 אל תטפו יטיפון לא
 יטפו לאלה ולא יטפו
 כלמות והאמור בית עקב
 הקצר רוח יהוה אב
 אלה מעל לו הלאדם

ישיב עמי

לשער ירושלים
ותם המדבכה לרכש
יושבת לכישראשית
הטאת היא לכת ציון
כיבך נמצאו פשיעי
ישראל לכן תתב
שלוחים על מורשת
נתבתו אכזיב לאכזב
למלכ ישראל יעד
הירש אכי לך ישבת
מרשה עד עדלם
יבוא כבוד ישראל
קר חיוני על בני
תענובך הרחבי קרחק
בנשר מגלו ממך
הוי חשבי און
ופעל רע על משכנתם
כאוד הבקר יעשוה
כי ישלאל ידם
וחמדו שדות וגילו
וכתם ונשאו ועשק

כתוב כל אתנמה ישר
כאשוכל עצבירה
אשים שממה מאתנ
זנה קבצה ועד אתק
זונה ישוכו על זאת
אספרה ואילילה
אלכה שירל וערום
אעשה מספר כתנם
ואכל ככנת יענה כי
אניטה מכותיה כי
כאה עד יהודה נגע
עד שער עמי עד
ירושלים כנתאר
תגידו בכואר תכבו
בבית לעפרה עפר התפש
עברי רכם יושבת
שכיר עריה כשתלא
יצאה ישבת צא נמט
בית האצל יקח מכם
עמדתו כי חלה לטוב
יושבת מדות כי ירד

Handwritten notes and scribbles at the bottom of the page, including some illegible characters and a large flourish.

מלכי יהודה אשר הזה
 על שמרון וירושלם:
 שמעו עמים כלם
 הקישיכי ארץ ומלאה
 ויהי אדני יהוה בכם
 לעד מהיכל קדשו:
 כי הנה יהוה יצא ממקומו
 וירד ודרך על כמותי
 ארץ ונמסו ההרים
 תחתנו והעמקים יתמקעו
 כדונג מפני האיש
 כמים מנרים במרד:
 כנשיע יעקב מלזאת
 ובחטאות בית ישראל
 מי נשיע יעקב הלוא
 שמרון ומי כמות יהודה
 הלוא ירושלם ושכמת
 שמרון לעי השרה
 למטעי כרם והגרת
 לגי אכניה ויסדה
 אגלה ווכל פסיליה

יונה ויתעלה וישאל את
 נפשו למות ויאמר טוב
 מותי מחייו ויאמר אלהים
 אל יונה ההיטב חרה לך
 על הקיקיון ויאמר היטב
 חרה לי עד מותי ויאמר
 יהוה אלהי חסדן על
 הקיקיון אשר לא עמתי
 כול לא גרלתו שבן לילה
 היה וכן לילה אבר ואני
 לא אהס על מנוה העיו
 הגדולה אשר ישבה
 הרבה משהים עשרה
 רבו אדם אשר לא ידע
 בימינו לישמארו
 ובהמה רפה:

דבר יהוה אשר היה
 אל מיכה המרישתי
 בימי יותם אהו יחזקיה

אלהים בחזקה וישובו
איש מדרכו הרעה
ובן החמס אשר בנפשו
מי יודע וישוב ויטה האלהים
ושב מהרון אפיו ולא
יאכז יורא האלהים
את מעשיהם כי שבו
מדרך הרעה ויטחם
האלהים על הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא
עשה ויירע אל יונה הרע
גדולה ויחר לו וייתפלו
אל יהוה ויאמר אנה
יהוה הלא זה דברי
עדה היותי על ארמתי
על בן קדמתי לברח
תרישיטה כי ידעת
כי אתה אל חנון ורחום
אך אני סורב חסד
ונחם על הרעה
ועתה יהוה קח נא

את נפשי ממני כי טוב
מותי מחיית
ויאמר יהוה ההיטב
חרה לך ויצא יונה
מק העד וישב מקדס
לעיר ויעש לו ישם
סכה וישב תחתיה
בצל עד אשר יראה
מה יהיה בעיר וימן
יהוה אלהים קיקיון
וישל מעל לזנה להיות
צל על ראשו להציל
לו מדעתו וישמח יונה
על הקיקיון שמחה
גדולה וימן האלהים
תולעת בעלת השחר
למחרת ויקד את דג קיון
ויכש ויהי מזרח
השמש וימן אלהים
רוח קדים חרישית
ותר השמש על ראש

היתה עיר גדולה
 לאלהים מהלך שלשת
 ימים ויחל יונה לבוא
 בעיר מהלך יום אחד
 ויקרא ויאמר עוד
 ארבעים יום וינטהנהפתי
 ויאמינו אנשי נערה
 באלהים ויקראו צום
 וילבשו שקים מעדולם
 ועד קטנם ויגע הדבר
 אל מלך נינוה ויקם
 מכסאו ויעבר אדחתו
 מעליו ויכסו שק וישב
 על האפר ויזעק ויאמר
 בנינוה מטעם המלך
 ונתן יולאמר האדם
 והבהמה הבסד והצאן
 אליטעמו מאומה אל
 ירעו ימים אל ישתוו
 ויתכסו שקים האדם
 והבהמה ויקראו אל

בעדי לעולם ותעל
 משחתחיי יהוה אלהיו
 בהתעטף עלי נפשי את
 יהוה זכרתי ותבוא אלך
 תפלה אל היכל קדשך
 משכדים הבלי שוא
 חסדם יעזבו ואני בקול
 תורה אזכחהלך אשר
 ערתני אשלמה ישועה
 ליהוה
 ויאמר יהוה לדנוק את
 יונה אל הבשה
 ויהי דבר יהוה אל יונה
 שנת לאמר קום לך אל
 נינוה העיר הגדולה
 וקרא אליה אתה קריאה
 אשר אנכי דבר אליך
 ויקם יונה וילך
 אל נינוה כדבר
 יהוה ונינוה
 היתה עיר

זבח ליהוה וידרו נדרים
וימן יהוה רג גדול לבלע
את יונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה
ליקות ויתפלל יונה
אל יהוה אלהיו ממעי
הדגה ויאמר קראת
מצרה ל את יהוה
ויענני מבטן שאור
שועתי שמעת קולי
ותשל יכני מצולה
כלבכ ימים ונהר יסותני
כל משברך וגלך
עלי עברו ואני אמות
ערישתי מנגד עיניך
אך אוסיף להביט אל
היכל קדשך: אפפוני
מיסער נפיש תהום
יסובבני סוף חבוש
לראשי לקצבי הרם
ירדת הארץ ברזח

מהנעשה לך וישתק
הים מעלינו כי היס הולך
וסועד ויאמר אליהם
שאוניו הטילני אל הים
וישתק הים מעל יכם
כי ידע אמי בשלי
הסער הגדול הזה עלינו
ויחתרו האנשים להשיב
אל היבשה ולא יכלו
כי היס הולך וסער
עליהם ויקראו אל
יהוה ויאמרו אפה יהוה
אל נא נאמדה בנפש
האיש הזה ואל תתן
עלינו דסנקיא כי
אתה יהוה כאשר
הפמה עשית וישאו את
יונה ויטל חי אל הים
ויעמד הים מזעפוי
וייראו האנשים יראת
גדולה את יהוה ויזבתו

2
150
4

ויאמרו איש אל
 רעהו לכו ונפילה גורלות
 ונדעה בשלמי הרעה
 הזאת לנו ויפלו גורלות
 ויפל הגורל על זונה
 ויאמרו אליו הגיחה
 נאלנו באשר למי
 הרעה הזאת מה
 מלאכתך וכאיז תבוא
 מה ארצך ואימיה
 עם אתה: ויאמר אליהם
 עבדי אנכי ואת יהוה
 אלהי השמים אני
 ירא אשר עשה את
 היס ואת העבטוה וייראו
 האנשים ויראה גחלה
 ויאמרו אליו מה
 זאת עשית בני ירעו
 האנשים כי מלפני
 יהוה הוא ברחמיהו
 להם: ויאמרו אליו

תרשישה מלפני יהוה
 וירדיפו וימצא אנה
 באה תרשיש ויתן
 שכרה וירד בה לבא
 עמהם תרשיש מלפני
 יהוה: ויהוה הטיל רוח
 גדולה אל היס ויהיסעו
 גדול ביסו והאנה חשבה
 להישב: וייראו המקוה
 ויזעקו איש אל אחיו
 ושלו את הכלים אשר
 באנה אל היס להקל
 מעליהם ויזעו ירדו
 אל ירבה הספינה
 וישכבו ירדו:
 ויקרב אליו רב
 החבל ויאמר לו מה
 לך נרדס קום קרא
 אל אלהיך אולי
 יתעשתה אל היס
 לנו ולא נאבד:

עשו והשפלה את
פלשתים וירשו את
שדה אפרים ואת
שדה שמרון ובנימן את
הגלעד ונגלות הקהל
הזה לבני ישראל אשר
בנענים עד צרפת
ונלת דושלם אשר
בספרד ירשו את
צריהנגב ועל מישע
בהר ציון לשפט את
הר עשו והיתה ליהוה
המלוכה:

ויהי דבר יהוה אליונה
בן אמיל אמר קום
לך אל נינוה היניך
הגדולה וקרא עליה
כי עליה דרעתם לפני
ימקם יונה לברכה

ברעתיו ביום אירואל
תשלחנה בחילובים
אירואל תעמד על
הפרק להכרית את
פליטיו ואל תסגור
שרידיו ביום צרה:
כי קרוב יום יהוה על
כל הגוים כאשר עשית
ועשה לך נמלך ישוב
בראשך כי כאשר
שתיתם יזל הר קדיש
ישתו כל הגוים תמיד
ושתו ורצוהו וכל אהו:
ובהר ציון תהיה פליטה
והיה קדיש וירשו בית
יעקב את מורשיהם:
והיה בית יעקב אשוכת
יוסף להבהיכת עשו
לקשוד לקומה ואכלש
ולא יהיה שריר לבת עשוק
הנה תבדוד שוהנגב אתה

לחמך ישימו מזון
 תהתך אין תבונה בוי
 הלוא ביום ההוא נאם
 יהוה והאברת חכמים
 בארום ותבונה נהר
 עשוי וחתו גבורך תימן
 למען יס תאיש נהר
 עשוי מקטל מחמם
 אחך יעקב תכסף
 בוישה ונכתר עולם
 ביום עמך נגנד בים
 שכותוריס חילו ונכרם
 באו שעריז ועל ירושלם
 ידוגרל גם אתה נאחד
 מהם אל תרא ביום
 אחיך ביום נכרו אל
 תשמח לבני יהודה
 ביום אבדס ואל תגדל
 פין ביום צרה אל תבוא
 בשער עמי ביום אידם
 אל תרא גם אתה

שמועה שמענו מאת
 יהוה וציר בנוים שלח
 קומי ונקומה עליה
 למלחמה הנה קטן
 נתתך בנוים בוי אלה
 מאד ורוך לך השיאך
 שכע בחגוי סלעמחם
 שבתו אמר בלכו מי
 יורדע ארץ אם תנכה
 כנשר ואם ביזכוכים
 שים קנך משם אורדך
 נאם יהוה אסנגבס באו
 לך אם שודדי לילה אך
 נדמיתה הלוא ינכודם
 אסכזיס כאו קך
 הלאי שאירו על לוח
 איך נחפשו עשו נכעו
 מצפניו וער הנבול
 שלחך כל אנשי
 בריהך השיאוד
 יכלולך אנשי שלונך

וארס כקיר יהנה עיני
אדני יהוה כמלכה
החטאה והשמרת
אתה מעל פני הארמה
אפס כי לא השמיד
אישמיד את כיתי עקב
נאם יהוה: כי הנה אנכי
מצוה והנעותי בכל
הגוים את כית ישראל
כאשר ינוע ככברה
ולא יפל צרור ארץ
בחרב ימותו כל חטא
עמי האמרים לא
תגיש ותקרים בעדני
הרעה: ביום ההוא אקט
את סוכת רחוד הנפלת
ונרדת את פרי ציהן
הרסתני אקטס ונבנתה
כמי עולם: לביען
ייריש את שארית
אדנים וכל הגוים אשר

שמי על יהם נאם יהוה
עשה זאת הנה
ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקו יצר
ודרך ענמס במישך
חרע והטיפו ההרים
עסים וכל הנב עור
תתמוננה: ושפת את
שכית עמי ישראל
ובני עדס נשמות וישבו
ינעו סמכים ושתו את
ינם ויעשו גנות ואכלו
את פריהם: תטעתם
על אדמתם ולא יתשו
עיד מעל אדמתם
אשר נתתי להם אמר
יהוה אל הדין

חזון עובד יהוה אמו
אדני יהוה לארום

ישטטו לבקש את דבר
 יהיה ולא ימצאו כיס
 ההוא התעלפנה הבתולת
 היפורה והבחורים בצמא:
 הנשבעים באישמת
 שמרוזן ואמרו ה' אלהיך
 דן וחי דרך באר שבע
 ונפרו ולא יקומו עוד:

ראיתי את אדני נצב על
 המזבח ויאמר ה' הנפתח
 וירעישו הספים וביצעם
 בראש כלם ואחריתם
 בהרב אהרונ לאינוס
 להסנסולא ימלט להם
 פליט: אם יחחרוב שאול
 מישים די תקחם ואם
 יעלו השמים משם
 אורידם ואם יחבאו
 בראש הקנהל משם
 אחפשול קחרתים

ואסיס תרו מנגד עיני
 בקרקע היס משם אצוה
 את הנח שונשכם ואם
 ילכו בישבי לפני איבתם
 משם אצוה את החרב
 והרנתם וישמתי עיני
 עליהם לרעה ולא
 לטובה: ואדני יהוה
 הצבאות הנוגע בארץ
 ותמוג ואבל כל יושבי

בה' ושקעה כיאר
 מצרים: הנונה בשנים
 מעליתו ואגדהו עק
 ארץ יסדה הקור אלמי
 היס ויישפכם על פני
 הארץ יהוה ישמו:
 הלא כבני כשמים אתם
 לי בני ישראל נאס יהוה
 הלווא את ישראל
 היעליתי מארץ מצרים
 ופרשתים כנפתח

ועלתה באור כמלך

13

ויאמר יהוה אליבא
הקין אל עמי ישראל
לא אוסיף עוד עבד
לו והיללו שירות
היכל כיום ההוא נאם
אדני יהוה תב הפגור
בכל מקום השליך הם

שמעו זאת השאפט אבין
ולישבית ענני ארץ לאמו
מתי יעבר החרש ונשבתה
שבר והשבת ונפתחה
בר להקטין אפה ולהגדיל
שקל ולענות מאונע
מרמה לקנות בכסף
דלים ואכיון בעבור
נעלים ומפל בר
נשביר נשבע
יהוה בגאון יעקב
אם אשכח למנה כל
מעשיהם היעל זאת

לא תרגו הארץ אמל
כל עושב בה ועל תה
כאוד כלה ונע שר
ונשקה כי אוד מצדס
והיה ביום ההוא
נאם אדני יהוה והבאת
השמש בעהרים והחש
לארץ כיום אוד והפננו
חניכם לאבל וכל
שיר יכם לקינה והעונו
על כל מתנעם שקועל
כל ראש קרחה ושמעו
כאכל יחד ואחריתו
כיום מר הנה
ימים באים נאם אדני
יהוה והי שלחתי רעב
בארץ לארץ עב ללחם
ולא צמא למים כי
אם לישמע את דברי
יהוה ונעו כמים עדים
ומצפון עד מזרח

וקמתי על בית ירבעם
 בחרב וישלח
 אמציה כהן בית אר
 אל ירבעם מלך ישראל
 לאמר קשר עליך עמוס
 בקרב בית ישראל
 לא תוכל הארץ להכיל
 את כל דבריו כי כה
 אמר עמוס בחרב ימות
 ירבעם וישלח אל גלה
 יגלה מעל אדמתו
 ויאמר
 אמציה אל עמוס
 חזה לך ברחק אל
 ארץ יהודה ואכל שם
 לחם ושם תנבא ובית
 אל לא תוסיף עוד
 להנבא כי מקדש
 מלך הוא ובירת
 ממלכה הוא :

יען עמוס ויאמר אל
 אמציה לאנבי אנכי
 ולא כזנבי אנכי כי
 בקר אנכי ובולס טקנתי
 ויקחני יהוה מאחר
 הצאן ויאמר אלי יהוה
 לך הנבא לעמי ישראל
 ויעתה שבער בד יהוה
 אתה אמר לא תנבא
 עק ישראל ולא תטין
 על בית ישהק לכזבי
 אמר יהוה אשתך בני
 הזנה ובנך ובנותיך בחוב
 יפרו ויארמיק בחבל
 החלק ואתה על אדמת
 טמאה תבמות וישלח
 גלה יגלה מעל אדמתו
 כה הראני את
 יהוה והנני מרוב קיץ
 ויאמר מה אתה רואה
 עמוס ואמר מרוב קיץ

אם יחרוש בבקרים
מהפכתם לראש
מי שפטי ופרי עדיקה
ללענה השמהים ללא
דבר האמרים הלא
בחוקני לקחני לנו קתנים
כי הנני מקיס עליכם
מת ישראל נאם יהוה
אלהי העבאותני לחצי
אתכם מלביא חמת עז
נחל העדסה
הראני ארני יהוה והנה
ייער גיבי בהחלתי
על ותהלקש והנה לקש
אהרני המלך יהוה
אסכלה לאכול את
עישב הארץ ואמר את
יהוה סלחנא מי
יקום יעקב כי
קטון הוא
נחם יהוה על זאת

לא תהיה אמר יהוה
כה הראני ארני
יהוה והנה קרא לרב
כאש ארני יהוה ותאמ
את תהו סרבה ואמלה
את החלק ואמר ארני
יהוה חדל נאמי יקום
יעקב כי קטן הוא נחם
יהוה על זאת נס היא
לא תהיה אמר ארני
יהוה
כה הראני והנה אכני
נעב על חומת אנכי
וכירז אנכי ויאמס יהוה
אל מה אתה ראוי
עמוס ואמר אנכי ויאמר
ארני הנני שם אנכי
בקרבי עמי ישראל
לא אוסיה עוד עבוד
לוי ונשמו במות ישחב
ימקדישי ישראל יחדם

ולא נחלו על שםך
 יוסף לכן עתה נלו
 בראש גלים וסוד מרוח
 סרוחיס ונשבע ארני
 יהוה כנפשו נאס אדני
 אלהי עבאות מתאב
 אנכי אתנאון יעקב
 וארמנתני שנאתי והסנתני
 עיר ומלאה ויהיה אם
 יותרו עישרה אנשים
 בבית אחד ומתו ונישא
 דודו וניסרפו להוציא
 עצמיס מן הבית ואמר
 לאשר בירכת הבית
 העור יעמד ואמר אפס
 יאמר הסכיל לא הזכיר
 בשם יחזק
 הנה יהוה מצוה והכה
 הבית הגדול רסיסים
 והבית הקטן בקעים
 הירצין בסלע סוסים

אמר יהוה אלהי
 צראות שמו
 הוי השאננים בציון
 והבטחים בהר שמרון
 נקבי ראשית הגוים
 יבאו להם ביתי ישראל
 עברו כלנה וראו ולכו
 משם חמת רכה ורדו
 נתפלתים הטובים
 מן המבלכות האלה
 אסרכ גכולם מגבלתם
 המנרים ליוסר עותגשון
 שבת חמס השכבים
 על מטות שן וסרחים
 יעל עד שתס ואכלים
 כרים מצאן ועגלים
 מתוך מדבק הפרטים
 עלפי הנכל כרזיר
 חשכו להסכלי שיר
 השותים כמזרקי יין
 וראשית שמנים ימשחו

יהוה אלהי עבאות אתם
כאשר אמרתם: שטאו
רעיו אהבו טוב והצנינו
בשער משפט אולי יחט
יהוה אלהי עבאות שארית
זכר: לכן כה
אמר יהוה אלהי עבאות
אדני בכל רחבות מספד
וככל הצות ואמרו יהוה
וקדאו אבד אל אכל ינספ
אל יורעו יתבבל
כרמים מספד כי אענו
בקרובך אמר יהוה
הוי המדינאים
את יוס יהוה למה זה
לכם יוס יהוה הוא
השך ורלא אור
כאשר ינוס איש
מפני הארץ ופנעו
הדרכ ורא הבית
וסמך

ירי על הקיר ונשכו הנהש
הלא חשך יוס יהוה ולא
אור ואפל ולא זנה לו
ישנאתי מאסתי חניכם
ולא אריח כעצדותיכם
כי אסתעלו לי עלות
ומנחתים לא ארצה
וישלם מריאיכם לא
אביט הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך
לא אשמע וינל כמים
משפט ועדקה כמח
איתן הזבחים ומנחה
הגשתם לי בכדור
ארבעים שנה בית ישראל
ונשאתם את סכורת
מלככם ואת כיון צלמיכם
כוכב אלהיכם אשר
עשיתם לכם וזהנלית
אתכם מהלאה לתשטן
בר יהוה אלהי עבאו

תוסיף קום בתולת ישת
 נטשה על אדמתה אין
 מקימה כי כה אמר
 אדני יהוה העיר היצאת
 אלף תשאר מאר
 והיצאת מאה תשאיה
 עשרה לבית ישראל
 כי כה אמר
 יהוה לבית ישראל
 דרשוני וחיו ואר
 תדרשו בית אל והעבד
 לא תבאו זבאר שבע
 לא תעבדו כי הנגל
 נלה יגלה ובית אל יהוה
 לאון דרשו את יהוה
 וחיו פן יעלה באש בית
 יוסף ואכלה ואין מנחה
 לבית אל ההפכים
 לענה משפט וצדקה
 לארץ הניחו עשה
 כימה וכסיל והפך

לבקר צלמות ויום
 לילה החשך הקורא
 למי חים ומשפכם על
 פני הארץ יהוה שבו
 המכלי נשר על עזושו
 על מבצר יבוא שגאו
 משער מוכיה ודבר
 תמים יתעבוי לכן יען
 בוטסכם על דל ומשאת
 בר תקחו פמנו בתי
 גיתבנתם ולא תשכו
 כם כתי חמר נטעתם
 ולא תשתו את ינם
 בידעתו רבים פשעים
 ועצבים חטאתיכם
 צרו צדיק לקחי נפר
 ואבי ימים בשער הסו
 לכן המשכיל בעת
 ההיא ירם כי עת רעה
 היא דרשו טוב ואר
 תעלמען תחיו ויהיכן

יהוה ונסאנכי מנעו
מכס אתה גשם בעוד
שלשה חדשים לקצו
והכטרתי על עיר אחת
ועל עיר אחת לא אבטו
הלקה אחת תפטר
והלקה אשר לא תפטר
עליה תיבש ונעו שמים
שלש ערים אל עיר
אחת לשהות מיסולא
יישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה הכיית
אתם בישדפון ובידקון
הרבות נמתכסו וכרמם
ותאניכם וזיתיכם
יאכל הגזס ולא שנתם
עדי נאם יהוה
שלחתי בכסדנו
בדרך מצרים הרגע
בחרב מחור כס עם
שני סוסיכם ואעלה

י
כ

באש מחניכם וכאפכם
ולא שבתם עדי נאם
יהוה הפכתי בכס
כמהפכת אלהים את
סדס ואת עמרתותיה
כאוד מערם שרפה
ולא שבתם עדי נאם
יהוה
לכן כה אעשה לה
ישראל עקב כי זאת
אעשה לה הכון
לקראת אלהיך ישראל
כי הנה יוצר הרים ומא
רוח ומניד לאדמה
שיחו עשה שחר עיפה
ורחך על כמתג ארץ
ארץ יהוה אלהי עבאית
שמו שמעו את
הדבר הזה אשד אנכי
משא עליכם קיטת בית
ישראל נפלה לא

הרצות אכיונים
 האמרות לארניהם
 הביאה ונישתה: נשנין
 אדני יהוה בקר שובי
 הנה ימיס באים עליכם
 ונשא אתכם בצנות
 ואחריתכן כסירות דונה:
 ופרצים תצאנה אישה
 נגדה והשל מתנר
 ההרמעה נאם יהוה
 באו בית אל ופשעו תתל
 הרבו לפישע והביאו
 לבקר זבחכם לישלשת
 ימים מעשר תיכם יקטו
 מחמין תודה וקראונרות
 השכיעו כי כן אהבתם
 בני ישראל נאם אדני
 יהוה וגם אני נתתי לכם
 נקיון שנים בכל עריגם
 והסר לחטבכל מקומתם
 ולא שבתם עדי נאם

כה אמר יהוה באשר
 יציל הרעה מפני הארץ
 שתי כרעים או ברל
 און כן ינעלו בני ישראל
 הישכים כשמרון נפאת
 מטה וכד משק ערשו
 שמיעו והעירו בבית
 יעקב נאם יהוה אלהים
 אלהי העבא את כי ביום
 פקד פישיע ישראל
 עליו ופקדתי על מזכות
 בית אל ונגדעו קרנות
 המזבח ונפלו לארץ:
 והכיתי ביה החרף על
 בית הקיץ ואברו בתי
 השן וספובתם רכים
 נאם יהוה:

שמעו הרבו
 היה פרות הבשן
 אישר בהר שמרון
 העישקות דלים

ימלט נפשו ואמיץ
לבו כגברים ערס ינוס
כיום ההוא נאם יהוה
שמעו את הדבר הזה
אשר דבר יהוה עליכם
בני ישראל על מלחמת
אשר העליתי בארץ
מצרים לאמר ידק אתכם
ידעתי מכל משפחות
האדמה על בן אפקד
עליכם את כל עונותיכם
הילכו שנים יחדו בלתי
אסנו עדו הישאג ארצה
ביער וטרף אין לוחות
כפיר קולו כמעונותיו
בלתי אס לכד התפוח
צפור על פת הארץ
ונזק שאין לה היעלה
פחמן האדמה ולכוד
ליא ולכוד: אם יתקע

שופר בעיר ועם לא
יהרדו אס תהיה רעה
בעיר ויהוה לא עשה
כי לא יעשה ארני יהוה
דבר כי אס נלה סודו אל
עבדיו הנביאים ארניה
שאנכי לא יירא ארני
יהוה דבר כי לא ינבא
השמיעו על ארמנות
באשר דוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו
האס פו על הרי שמרון
וראו מהומת רכות
בתוכה ועישוקים כקפו
ולא ידעו עשות נכוחה
נאם יהוה האער ים
חמס וישד בארמנותיהם
לכנכה אמר ארני
יהוה צר וסכיב הארץ
והורד ממך עוד ונבו
ארמנותך

כאלו נטו ואשמיד פרו
 ממעל ושר שיו מתחת
 ואנכי העליתי אתכם
 מארץ מצרים ואולד
 אתכם במדבר את בני
 שנה לרשת את ארץ
 האמורי ואקים מבניכם
 לנכאים ומכהור יכם
 לנורים האף אף זא
 בני ישראל נאם יהוה
 ותשקו את הנורים ויך
 ועל הנכאים צויתם
 לאמה לאתנכאו חפו
 אנכי מעיק תחתכם
 כאשר תעיק העגלה
 המלאה לה עמיד ואבד
 מניס מקל וחזק לאימין
 כחו ונבור לא ימלט
 נפשו ותפש הקטת לא
 מעמד וקל ברגליו לא
 ימלט ורכב הסוס לא

מוכיהם אשר הלכו
 אבתם אחריהם ושלחת
 איש ביהודה ואבלה
 ארמנות יהושלם
 כהאמר יחזה על שלשו
 פישעי ישראל ועל
 ארבעה לא אישיבנו על
 מנתם בכסף צדוק
 ואמון מעבוד נעלים
 השאפים על עפר ארץ
 כראשדלים ודרך
 ענוים יטו ואיש ואביו
 ולכו אל הנערה למען
 חלל את שם קדישו
 ועל בנרים חבלים יטו
 אצל כל מזבח ויין
 ענויים ישתו בית
 אלהיהם ואנכי השמרתי
 את האמרי מפניכם
 אשר כגבה ארזים
 גברו וחסון הוא

זכר ברית אהים: " ושלחתי אש בחומת
צר ואכלה ארמנותיה:
כהאמר יהוה על
שלשה פשעי ארום
ועל ארבעה לא
אשיבנו על דפונבת
אחיו וישהת רחמו
ויטרה ליעד אפונעבת
ישברה נצח: ושלחתי
אש מתוכן ואכלה
ארמנות בצדה:
כהאמר יהוה על
שלשה פשעי בני עמון
ועל ארבעה לא אשענו
יעל בקעם הרות
הנלעד למען הרחב
אתגבולט: וחצתי אש
בחומת עמה ואכלה
ארמנותיה בתרועה
ביום כלחמה בסער

ביום סופה: והלך
מלכם בנודה הוא
וישרו יחדו אמר יהוה:
כהאמר יהוה
על שלשה פשעי
מואב ועל ארבעה
לא אשיבנו על שדפו
עצמות מלך ארום
לשיד: ושלחתי אש
במואב ואכלה אומנות
הקריות ומת בשאון
מואב בתרועה בקול
שופר: והכרת שופט
מקרבה וכל ישריה
אדרוג עמו אמר יהוה:
כהאמר יהוה
על שלשה פשעי
יהודה ועל ארבעה
לא אשיבנו על מאסם
את תודת יהוה וחקיו
לא שמרו ויתעו

ויהוה ישכון בציון

והכרתי יושב מנגעת
און ותומך שבט מבית
עדן וגלוי עם ארם קינה
אמר יהוה

כה אמר יהוה על שלשה
פשיעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על גלותם
גלות שלמה להסגיר
לארם וישלחתי אש
בחומת עזה ואכלה
ארכנתה והכרתי יושב
מאשדוד ותומך שבט
מאשקלון והשיבותי
ירי על עקרונ ואברו
שארית פלישתים
אמר ארני יהוה

כה אמר יהוה על
שלישה פשיעי צד ועל
ארבעה לא אשיבנו
על הסגירם וגל וות
שלמה לארם ולא

דברי עמוס אישר היה
בנקדים מתקוע אשר
חזה על ישראל בני
עזיה מלך יהודה ובעי
ירבעם בן יואש מלך
ישראל שנתים לפני
הרעשווי אמר יהוה
מציון ישאג ומרושלים
יתן קולו ואכלו נאות
הרעים ויכיש ראש
המבול

כה אמר יהוה על שלישה
פשיעי רמשק ועל ארבע
לא אשיבנו על רחמם
בחרצות תבחל את
הגל עד וישלחתי אש
בבית חזהאל ואכלה אומנות
בן הרד ושברתי ברחובות

כל אנשי המלחמה
מהו אתכם להרכות
ומזמרתכם לרמחם
החליש יאמר נכור אני
עושו ובאו כל הגוים
כסביב ונקבצו שמה
הנה יהוה נטוריך
יעורו ויעלו הגוים אל
עמק יהושפט מי שם
אישב לישפט את כל
הגוים מסביב שלחו
מגלכי בשל קציר
בארדו כי מלאה צת
השיקו הנקבים כרתה
רעתם המונים המונע בעמק
החרויץ כי קרוב יום יהוה
בעמק דהרויץ שמש ויחה
קדרו וכוכבים אספוננהם
ויהוה מציון ישאג ומ
וצירושלם יתן קולו ויעשו
שמים וארץ ויהוה מחטו

לעמו ומעיו לכנ י
ישראל וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קרשי והיתה
ירושלם קרש וזרים
לא יעברו בה עורר
והיה כיום ההוא
יטפו ההרים עסיס
והגבעות תלכנה חלב
וכל אפיקי יהודה
ילכו מים ומעין מבית
יהוה יצא והשקה
את נחל השטים
מצרים לישמרה
תהיה וארום למתד
שממה תהיה מחמס
בני יהודה אשר שפכי
דם נקיא בארצם
ויהודה לעולם תשב
וירושלם לדוד ודוד
ונקית רמס לאנקית

גלילתפל ישתגמול
 אתם משלמים עבד
 ואסגמלים אתם עלי
 קלמהרה אשבגמלנס
 בראשכם אשר כספי
 וזהכי לקחתם ומתנתי
 הטכיס הבאתם להיכנס
 ופני יהודה ופני ירושת
 מסתם לבני היונים
 למען הרחיקם מעד
 גבולם והמניכעירסמן
 המקום אשר מכתם
 אתם שמה והשיבת
 גמלכם בראשכם ומתנתי
 אתבניכם ואתפגיתכם
 כדבני יהודה ומכרום
 לשבאים אלגוי רחוק
 כי יהוה דבר
 קראו אתבניכם
 קדישו מלחמה העירו
 הגבורים יגישו יעלו

השמישיהפך לחשך
 והירה לדם לפעבא
 יום יהוה הגדול והנורא
 והיהכל אשר יקרא
 בשם יהוה ימלטכבוד
 ציון וכירו שלם תהיה
 פליטה באשר אמר יהוה
 ובשרירים אשר יהוה
 קורא כיהנה בימים ההם
 ובעתה היא אשר אשוק
 את יטבות יהודה וירושלם
 וקבצתי אתכל הגוים
 והורדתם אל עמק
 יהושפט ונשפטתי עמם
 ישם על עמי זנה לתי
 ישראל אשר פזרו
 כגוים ואת ארצי חלקו
 ואל עמי יהונורל ויתני
 הילד בזונה והילדה
 מכרו ביין וישהיו גמון
 אתם ל צר וצידון וכל

אשיב

ושבעתם אתו ולא אתן
אתכם עוד חרפה בנשים
ואת הצפונות אר חייכן
מעליכם והרחמו אל
ארץ ציה וישממה את
פניו אל הים הקרמוני
וסופו אל הים האחרון
ועלה כאשוי ותעל
ענתו הגדיל לעשות
אל תיראי אדמה עלי
וישמחי כי הגדיל יהיה
לעשותו אל תיראי
בהמות שדי כיר שאני
נאות מדבר כי עין נשא
פריו תאנה וגפן נתנו
חילם ובני ציון צלוי
ושמחו ביהוה אלהיכם
ביתן לכם את המורה
לצדקה וידה לכם נשם
יונה ומלכות כראשון
וכל אוהבנות ברה

והשיקו היקבים תרוש
ויצחרו וישלמתי לכם
את השנים אשר אכל
הארבה הילק והחטיל
והגוס חילי הנחול אשר
שלחתי בכם וואכלתם
אכול וישבו והללתם
את שם יהוה אלהיכם
אשר עשה עמכם
להפליא ולא יכשי עמי
לעולם והיה
אחריו איש פך אר
רוחי על כל בשר ונבוא
בנכם ובנותיכם ונקמתם
חלמה יחלמון בידכם
חזיונות יראו ונגם על
העבדים ועל השפחות
בימים הדמה איש פך
את רוחי ונתתי מיפתח
בשמי מוכא ארץ רם
ואש ותיכרות עיש

דבר עתה כי
מקרב ישו
אני ואני יהוה
אלהיכם ואין
ולא בשועם
לעולם

הוא ארך אפים ורב חסד
 ונחם על הרעה מי יודע
 ישוב ונחם והישאיר אחריו
 ברכה מנחה ונסך ליהיה
 אלהיכם: תקעו
 שופר בציון קדישו צום
 קראו יצרה: אספו ים
 קדישו קהל קבצו זקנים
 אספו יתללים וינקי יתדים
 יצא חתן מחדרו וכלה
 מחופתה: בין האולם
 ולמזבח יבכו הכהנים
 בשרת יהיה ויאמרו
 חוסה יהיה על יצחק ואל
 תתן נחלתך להרפה למשו
 בם גויים לפיה אמרו וכעמם
 איה אלהיהם: ויקרא
 יהוה לארצו ויחמל יצל
 עמו וייען יהוה ויאמר
 לצמו הגנע של חלכם
 את הדגן והתירוש והיין

ואיש כדרכיו ילכין ולא
 יעבטון ארחותם ואיש
 אחיו לא ירחקן גם
 במסלתו ילכין וביעד
 השלח יפלו לא יבצעו
 בעיר יסקון מחומה יחזקו
 בבתים יעלו וביעד החלנים
 יבאו כגוב לפני תגיה
 ארץ ריגשו יטבים שמש
 וידה קדרו וכוכבים י
 אספונגתם ויהיה נתן
 קולו לפני חילו בני רב
 מאד מחנהו כייצנים
 עישה תברו כי גדול ים
 יהוה ונורא מאד וכי
 יכילנו וגם עתה נאסיהו
 ישובו יעד בכל לבכם
 ויצום וכבכי ובמספד
 וקריעו לבכם ואל
 בנדיכם וישט אל יהוה
 אלהיכם כי תנין ורחום

כל יושבי הארץ בית יהוה
אלהיכם וועקו אל יהוה
איה ליום כי קרוב יום
יהוה וכישר כשרי יבא
הלא עוד עינינו אכל
נבדת מבית אלהינו
שמחה וניל עבשיו פירות
החת כנרפתיהם נישכו
אוצרות נהרסו ממנרות
כי הוכי שרנו מהאנחה
בהכה נבכו צרדי בקד
כי אין מרעה לחם גם
ערדי הצאן נאשמו אלך
יהוה אקרא כי איש
אכלה נאות מרס ולהנה
להטה כל עצי השדה
גם בהמות ישראל תשריג
אלך כי יבשו אפקימים
ואש אכלה נאות המתבר
תקיעו יסופר
בציון דריו צו בקר קורש

דגו כל יושבי הארץ כי
בא יום יהוה כי קרוב יום
חשך ואפדה יום צנק ועתל
כשחר פרש על ההרם
עסתר וינעם נמהו לא
נהיהם העולם ואחריו
לא יוסף עד שני דור
ודרו לפני אכלה איש
ואחריו תלהט להבה
כנן ערן הארץ לפניו
ואחריו מדבר שממה
וגספליטה לא היתה לה
כנראה סוסים מראהו
וכפרשים כן דיוצון כמול
מדכבות על ראשי ההרם
ירקדוין כקול להב איש
אכלה קש כעס עעים
ערוד מלחמה מפניו
יחילו עמים כל פנים
קבעו פארורו כנגזרים
דיוצון באגשי כל חמה

ככתול החגורת שקעל
בעל נעיר יה הכדת
מנחה נוסך מבית יהוה
אבלו הכהנים משרתי
יהוה ישרד שרה אכלה
אדמה כי ישרד רגן הוביש
תירוש אמלל לי צהר
הובישו אכדים הליל
כרכים על חטה ויעל
שעור הכי אכר קציר
שרד הנפן הוביש שרה
יהתאמר אמללה רכזן
נסתמר ותפוח כל עצי
השרה יכשו כי הוביש
ששון מן בני אדם חננו
וספרו הכהנים הלי
מישרתי מזבח באו ליני
בישבים מישרתי אלהי
כי נכניע מבית אלהיכם
מנחה נוסך קדשו צום
קראו יצרה אספי יקנים

דבר יהוה אשר הנה
אל יואל בן פתואל שמעו
ואתה קנים והאזינו
ישבי הארץ ההתחננו
כי מיכם ואסבי מי אתנים
עליה לכניכם ספרו
בניכם לבנה סוננהם
לדור אחר ויתר הגם
אכל הארבה ויתר
הארבה אכלו ויתר
ויתר הילק אכל החסיל
הקיצו ושכרית יבכו
והלילו כל ישתו יין על
עסיסבי נכרת מפיכם
כי גוי על העל ארצי
עצום ואין מספר ישע
שנאריה וכתל עורה
לב אלו ישם נפני
לשמה יתאנתו רכזנו
הישוף היטפה ויהשלך
הלכינו שרי גיהואלי

למעשה ידענו אשר
בך ירוחם יהוה ארפא
משוכתם אהבם נרבה
כי שב אפי נמני אהיה
כטל לישראל יפרח
כישושנה ויך שר ישי
כלבנון ילכו ינקרתו
ויהי כעת החרור יה לו
כלבנון יישבו ישיבני
יחירונו ויפרחו כנפיו
ביין לעון אפרים מה
לי עוד ליצנים אני
ענית ואישורנו אני
כברו שר ענקי כנני
פריך נמצא מי חכב
ויבן אלה נבון וירעם
כיישר יסדרכי יהוה
וער יקים ילכובס ופישת
יבש יובם!

כמות אנאלם ארדי
רברך כות אהי קטבן
שאול נחם יסתר מעני
כי האבין אחיסי פרא
ישאקדי סרוה יהוה
כמדבר עלה ויביש
מקורו ויהרב מעיני
הוא ייטסה אויב כל
כלי חברה האישם
שנר וזכר מדה באוהו
בחרב יפלו עול ליהם
יבטשו וחרו יודק יודק
שובה ישראל
ער יהוה אלהך כי
כשל תכענמל קחו
ינכנס דברים וישבו
אל יהוה אמרו אליו כל
תשא אעון וקח טוב ונשלח
פרס שפתינו אשך לא
יישיענו ער סוס לא רכב
לא שאמר עוד אלהינו

105

וכנבא העלה יהודה

את ישראל ממצרים

וכנבא משמר הכעים

אפרים תמר ור' סותמיו

עליו יפוי וחרפתו

ישילו אדנו כרם

אפרים רתת נשא הוא

בישראל ויאשם כבעל

יבית ויעתהוויספו לחטא

ויעשו להם מסכה

ככספם כתבונם ועצבים

מעשה חרשים כלה להם

הם אמדי סוכתי אדם

עגלים ישקון לכן יהיו

כענן בקר וככל נישבם

הולך כמין יסוער מערן

וכעשן מארבה ואנב

יהוה אלהך מארץ

מצרים ואלהים זולתי

לא תריצומושייני אין

כלתי אע ודעתיך

במדבר בארץ תל אבות

במדעיתם ויטבעו

שבעי וירס לבם על כן

שכחוני וואהי להם סבו

ישחל כמכר על דרך

אישור אפנשם כדלך

שכול ואקרע סגור לבם

ואכלס יטס מלכא חית

השדה תבקעם ישחתך

ישראל כי כי בעורך

אחי מלכך איפוא וישיעך

בכל עריך ושפטך

אשר אכדת תעדי מן

ישרים ארץך כלך

כאפי ואמקח כי עברתי

צדור יעון אפרים

צפונה חטאתו חבלי

יולדה יבאו לו הוא בן

לא חכם כי עת לא

יעמד בני שבר בנעם

מיד שאול אפרים

מארץ אשור והושבתם
על בתי הסנאים יהוה:
סבבונם בכחש
אפרים וכוברמה בית
ישראל והודה יעוד
רדעם אל ועסקרושם
שאמן: אפרים סרעהח
ורדף קרסכל היום
כזבו ישראל ירכה וברית
עם אשור סרתי וישכן
לכצרים יובל: וריב
להוה עם יהודה יתקד
על יעקב בדרביון
בני יעקב לוי ישיב לו
רבטו יזקב את אהו
יבאנו ישראל את אלהת
וישר אל כל אהו ויכל
בכה ויתחנן לו ביה
אלי יבצאנו וישם ירכה
עמנו: ויהוה אלהי
העבאות יהוה זכרו:

ואתה כאלהך תשוב
חסד ומשפט יסמך
ומנה אל אלהך תמיד:
בנען בידו מאונ מרמה
ליעשוה אהב: ויאמר
אפרים אך עשרה נשאת
און לי כל יגיע לא
יבצאולי עון אשור חטא
יאוב יהוה אלהיך
כארץ כצרים יעוד
איש יפד באהלים
כיני מיעד ודברתי
הנביאים ואנב חזון
הרפתני וכיד הנביאים
אדנה אסגליעד און
אך שואהי בגלגל
שורים זפרו גם כזמרת
בגלים על חלמי ישר
ויכרה יעקב שרה
ארסו ויעבד ישראל
באשה ובאשה שנו:

לא ישוב אל ארץ מצרים
 ואשור הוא מלט כי
 כאנו לשוב וחלה חת
 בעריו וכלתה כריו ואמו
 מביעתיהם:

הפט

ועב תלואיס למשפתי
 ואל על יקראוהו יחד
 לא ירומס: אך אתע
 אפרים אנגן ישרא
 אך אתנך כאדמה
 אישימך כעבאיסנהפן
 עלי לבי יחס נכסרו
 נחובי לא איעשה
 חרן אפילא אשופ
 לשהתאפדים ביאר
 אנכי ולא אהיני ככרם
 קדו שולא אביא בעיר
 אחרי יהודה ולב כארית
 ישאנבי הוא ישאנ
 ויהרדו בנעם מים: חרד
 כצפור נמצרים וכיוע

בררכך ברב גבוריך
 וקאם שאון בעמד ומל
 מבצרך יושד כשר
 שלמן בית ארכאל ביום
 מלחמה אס על בנעם
 רטטה בכה עשה לנעם
 בית אל מפני רערת
 רעמכס כישחור נדמן
 נדמה כרך ישרא
 כינער ישרא
 ומצרים כ
 קראו להסכן הלכו
 מפניהם לבעל ים יוסו
 ולפסילים יקטרו
 ואנכי תגלתי לאפרים
 קדם על זרעתי ולא
 ידעו כירפארוני שחם
 אדם אמי שכם בעבתת
 אהבה ואיך להם
 כמרימי על עלי חת
 יאטאל יאוב לא

ואמרו להרים בסוג
ולגמעות נפלו עלינו
מימי הנקעה
הטאת ישראל שם
עברו לאת שנים כנגעה
מלחמה על בני ערוה
באות ואסרם ואספו
עליהם עמים באסרם
לשתי ענותם ואפרים
עלה כלמרה אהבת
לדושואנע עבדתי על
טוב צוארה ארנב
אפרים יחדו שיהורה
ישדד לו מעקב זרעו
לנסל צדקה קצו לפ
חסד נידו לכם ניר
ועתה דרדש את יהוה
עד יבוא וירה צדק
לכם וחרשתם רשע
עולתה קצרתם אמת
פרי כחשכי כסודת

הטיבו מצבות חלק
לבסעתה יאשכו הוא
יערף מוכחותם ישודד
מצבותם כי עתה אמרו
אין מיד לנו כי לא יראנו
את יהוה והמך מה יעשה
לנו דבר ורבים אלות
שוא כרות ברית ופרח
כדאש משפט על תלמי
שריו לעולות בית און
יערו שקן שכרון כי
אכל עליו עמו וכבריו
עליו יגלו על כבודו כי
גלה כמענינס אותה לאש
יובי מעקה לבלך ירב
בטנה אפרים יקחו ויבשו
ישראל כעצתו ועדמה
שכרון מלכה בקצף על
פני מיסו ונשמדו בנות
און הטאת ישראל קוץ
ודוד יעלה על משחונ

הח באהליהם באויבי
 הפקדה באויבי השלם
 ידעו ישראל אויל הנכא
 משגע איש הרוח על
 רב יענק ורבה משטמה
 צפה אפרים עם אלהי
 נביא פחיקוי שיעל כל
 דרכיו כישטמה ככית
 אלהי העמיקו ישתחו
 כימי הנבינה יזכר
 יעונם יפקד חטאתם
 מעגבט במדבר
 מצאתי ישראל בבנות
 בתאנה בראשיתה
 ראיתנאנותיכנ הפה
 באוביעל פעור ויטרו
 לבישתויהיו שקינים
 כאהבם אפרים כיעוף
 יתעופף כבודם מלחה
 ומבטן ומחרון פאם
 יגדלו אתב יהם ויע

וישבלתים מאדם כיגם
 אויל להם כשירי כהם
 אפרים כאשך ראיתי
 לעז שתלהבנוה אפנת
 להויציא אל הורג כנו
 תן להם יהוה כמה תתנת
 להסרחם מי שכיל וישד
 עמקים וכל ריעתם כנול
 מי שם שנאתים על רע
 מי על ליהם מביתו אעישם
 לא אסף אתבתם כל
 ישריהם טררים הבה
 אפרים ישרשטי כיש
 פריבל יעישונגם כי
 ילדון והנתני מחברי
 בטננס יכאסס אלהי
 כי לא ישמעו לו ויהיו
 נרדיס בעוים
 כוקק ישראל פרי ישיה
 לו ברכ לפריו הרבה
 לנזכחות כטוב לארנו

אין לו צמח בלי יעשה
קמה אולי יעשה זרים
יבלי עהו נבלע ישראל
עדה היוכנוים ככלי אין
חפץ בו כי המה עלו
אשור פרא בודר לו
אפרים התנו אהבים
גם כי יתנו בניו עתה
אקבעם ויהלומי עט
ממשא מלך שרים
כי הרבה אפרים מזכות
להטא היו לו מזכות
לחטא אכתוב לו רבו
הודתי במזר נחישבו
זכתי דבהכי יפחוש
ואכלו יהוה לא רצם
ועתה זכר עונם ופקוד
הטאתם הנה מיני
ישובו ויישבה ישראל
את עוניהו ויבן היכלות
יהודה הרפה יערים

בערזה וישלחתי אש
בעריו ואכלה רמנותיה
אל תשמח ישראל אל
על כעצמי כי זני מעל
אלהיך אהכתי תגן
על כל גרנות בני גרן
ויקב לא ירעם ותיחוש
יכחשכם לא יטבו בארץ
יהוה וישב אפרים בערים
יכאשור טמא יאכלו
לא יסכו ליהוה ויין ולא
יעבדו זבחיהם בלהם
אונים להם כל אכליו
וטמא כי לחמם לנפשם
לא יבא בית יהוה כי
הייתי ליום מזיזר ולזם
הנה יהוה כי הנה הלכו
מישר בערים תקבע
בין תקברם ביחמד
לכספם קמושי ירישם

על היו בקשת רמיה
 יפלו בחרב שריהם
 כיועם לישונם זו לעגם
 בארץ מצרים אל הכפר
 שופר כנשד על בית
 יהוק יען עכרו בריתי
 ועל תודת פשיעו לי
 יזעקו אלהי ירענוך
 ישראל זנח ישראל
 טוב אויב הדפני הם
 המליכו ולא במני
 השיד נולדו ידעת כספ
 וזהבם עשו להם עצבים
 למען יפחת זנח עגלך
 שמירון חרה אפנים עור
 מתו לא יוכלו נקיק כי
 מישראל זהו אחרש
 עשהו ילא אלהים הוא
 כי שכבם יחיד עגל
 ישכחן כי רוח יודיע
 וסופחה יקצרו קכיו

זרקה בו והוא לא ידעו
 וענה גאון ישראל
 בפניו ולא ישבו אל
 יהוה אלהיהם ולא
 בקש חובכל זאת ויקי
 אפרים כיועה פותה אין
 לב מצרים קראו אשור
 הלכו כאשר ילכו
 אפרוש על יהסר שתי
 כעוף השמים אוריהם
 איסידם כשמעל עדותם
 או להם כי
 נדח ממני שור להם
 כי פשעו בי ואנכי אפס
 והמה רברו עלי כובים
 ולא זעקו אלי בלבם
 פי ילילו על משבנותם
 על דבן תיריש יחננתו
 יסורו כיוואני יסרת
 חוקת זרועתם יאדו
 ישרו ירעו יאדו

ללכתם כל העתה זנוני
ענה סבבים מעל ליהם
נגר פני האוי ברעותם
ישמחו מלך וכבוד שיהם
שרים כלם מאפיס נמו
תנוה בערה מאפה ישבול
מעיר מלו ישבצק ערה
חכמתו יום מלבנו החלו
שרים חמת מיין משך
יהואתל ציצים יביקתו
בתנוה לבס טארבים
כלה לילה ישן אפיהם
בקר הוא כנר האיש
לתכה כלם יתמיס תשו
ואכלו את ישפטיהם
בר מלכי המצולו און
קראו להם אל אפרים
מעמים הוא יתבול
אפרים היה עונה כל
הפוכה אכלו זרים כחו
והוא לא ירענום שיכה

מן חצבתי פנולאים
הרתים כאמרי פי
ומיטפטק אור יצא
כי חסר הפצתי ולא
זכה ורעה אל הים מעלות
והמה כאדם עקרו ברה
שם בנרובי וגלעד קרת
פינלי און עקבה מדם
וכחלי איש גוררים
חסד כהנסה דק ירצחו
ישלמה זמה עשו בבית
ישראל האלה ישעיריה
שם זנויה לאפרים נטמא
ישראל וגם יהודה שיה
קציר לך בשוכי שבת
עמי: שעור
לישראל ונגדה עון
אפרים ורעות ישכרון
מפינלי שקר ונגביה
פישט נדוד כחוי
ובל יאמרו

120
1

לנס ולא ינהה נסב
 מזור כי אנכי כישתל
 לאפרים וכנעני לבית
 יהודה אני אני אטרף
 ואקך אשא ואין מציל
 אלק אישוכה אלקי קמי
 יעד אשר יא שמיו ובקשו
 פני בער להם ישהרונני
 לכו ונשובה אל יהוה
 כי הוא אטרף וירפאנו
 יד ויחבשנו יחיינו
 מיומים ביום השלישי
 יקימנו ונחיה לפניו
 ועד ענה נרדפה לדעת את
 יהוה כשחר נכון מוצאו
 יבא כנשס לנו כמלקו יש
 יורה ארץ מה איננו
 לך אפרים מה אעשו
 לך יהודה חסד נסב
 בעני כקד וכטר
 מישכים הולך יגל

את יהוה ולא ימצאו
 חלץ מהם ביהוה בנרו
 מיבנסזרים ילדו עתה
 יאבלם חרש את חלקיהם
 הקעו יזופר
 בנצעה חנענה ברמה
 הר יע ביתאן אחרץ
 כנעני אפרים לשמה
 תהיה ביום תוסתה נשני
 ישראל הודיעתי טומנה
 הווי שרי יהודה כמסיגי
 גבול עליה טא שפר נמט
 עבדתי ינישוק אפרים
 רעיון משפט כי הואיל
 חלץ אחר יצו ואני
 כעש לא אפרים וכרכב
 לבני עזרה וירא אפני
 ארתי ויזוהי האתמולה
 ויהי אפרים אלקי שמו
 וישלחו לבל יגל
 והוא לא יוכל לידע

כי טוב צלה על בנותיה
בנתנים וכל העם תנא איה
לא אפקד על בנותיכם
כי תזנינהו ועל כל תיכם
כי תנא פנה ביהם ים
הזונות יפרדו ועם
הקדשות יזכהו ועם לא
יבין לבטואם ונתן
אתה ישראל אל
יאישם יהודה ואלהם
המלך ואל תעלו בית
און ואל תשבטו חי
יהו כי בפרה סורה
כרו ישראל עתה
ירעם יהוה בכביש
כמר חכי חביר עזבים
אפרים הנחלו סר
סבאם הזנה הצוארבו
הביקרו מגעה צרר
רוח אור הכנפיה
ויבשו מזבחוקם

שמעו זאת
הבה נס והקשיכו בית
ישראל ובית המלך
האוינו כי לכם המטפט
כי פחה הייתם למצפה
ורשת פרושה על
הבור וישהטה ישנים
העמיקו ואני מוסר
לכלם אני ירעתי
אפריט וישראל לא
נכחד ממעבי עתה
הזנתה אפרים נטנא
ישראל לא יתנו
מיעל ליהם לשוב אל
אלהיהם כי רוח זנונים
בקרנט ואתי הוה לא
ידעו ויזנה ואון ישראל
בפניו וישראל ואפרים
יכישל כעונם כישל
גם יהודה עמים ביצאום
יבבקרם ילכו לבקיש

עמך לילה ודמיתג אמן
 נדמו עמי מכלי דעת
 כי אתה הדעת נאסת
 ואמאסך מכהן לי ותשמה
 תורת אל היך אשכה
 בניך גס אני מדנס בן
 הטאולי כבודם בקלון
 אמיר חטאת עמי יאנו
 ואל עונם ישאונפשו
 ויהי כעס ככהן ופקדת
 עליו דרכיו וכעל לין
 אשיכלו ויאכלו ולא
 ישבעו הזנו ולא יפרצו
 כי את יהוה עזבו לשמר
 זנותו וזוהירו ייקח
 לב עמי בעצו ישאל
 ומקלו יגיד לוכי רוח
 ונוניס התערה וזנו מתחת אהותם
 על ראשי ההרים יעבחו
 ועל הגבעות יקמרו
 תחת אלון וזבנה ואלו

ואין אפוד ותרפים
 אחר ישבו בני ישראל
 ובקשו את יהוה אלהיהם
 ואת דוד מלכם ופחדו
 אל יהוה ואל טובו
 באחרית הימים
 שמעו דם יהוה
 בני ישראל כיריב ליהוה
 עסי שבי הארץ כי אין
 אמת ואין חסד ואין
 דעת אלהים בארץ
 אלה זכה שור צוח ונגנב
 ונאה פרצו ודמם בוזם
 נגעו עקבם תאכל הארץ
 אמר כל יושב בה
 כחית השדה ובעוף הע
 השמים ונסדג הים
 יאספו אך איש אל
 ירב ואל יזכה איש ומן
 כמר יבי כהן וכשלת
 היום וכשל גם נביא

נאם יהוה תקרא אישי
ולא תקרא לי יעוד
בעלי והסירתי את
שמות הבעלים מפיה
ולא יזכרו יעוד בשמים
וכדתי להם כרית כיום
ההוא עם חית השדה
ועם עוף השמים ורכש
האדמה וקשת וחרב
ומלחמה אישכוד כן
הארץ והשכבתים
לבטח וארשתוך לי
ליעולם וארשתוך לי
בעדק ובמשפט ובחסד
וכרחמים וארשתוך
לי באמונה וידעת את
יהוה והיה כיום
ההוא אענה נאם יהוה
אענה את השמים והם
יענו את הארץ והארץ
תענה את חדקן ואת

התירושו את היעוד
והם יענו את יעוד עאל
ועדתיח לי בארץ ורחמתי
את לא רחמה ואמרת
ללוא עמי עמי אתה
והוא יאמר אלי
ויאמר יהוה אלי
יעוד לך אהב אשה אהובת
דעו כמאפת כאהבת
יהוה את בני ישראל והם
פנעם אל אלהים אחרים
ואתבי אשישי ענבים
ואברה לי כחמשה
עשר כסף וחמר שעדים
ולתך שעדים ואמר
אליה ימים רבים השבי
לילא תזע ולא תהיי
לאישונס אנע אלך
כי ימים רבים ישבו בני
ישראל אין מלך ואין
שר ואין זבח ואין מצבה

והשבת כל משושה
 חנה הרשה ושבתה וכל
 מועדה והישבותי גפנה
 ותאמנה אשר אמרה
 אתנה המה לי אשר
 נתנו לי מאהבי ושמוע
 לייער ואכלתם סיה
 הישרה ופקדתי עליה
 אתימי הביעליט אשר
 תקטיר להם ותעד
 נמיה וחליתה ותלך אחי
 מאהביה ואתי שכחה
 נאסי הזה לכן הנה אנכי
 כפתיה והולכתיה המדבר
 ודברתי על לבה ונתתי
 לה את כרמיה מיסם
 ואת עמק עכור לפתח
 תקוה ויענתה שכרה
 כימי נעוריה וכיום
 עלוה במארץ מצרים
 והיה כיום ההוא

ומימי צמרי ופישתי
 ישמעו וישקווי לכן הנני
 שך את דרכך בסירים
 ונדרתי את נדרי הועלית
 לאת מצא וירדפה את
 מאהביה ולא תשקאמי
 ובקשתם ולא תמצא
 ויבחה אלטה ושובה
 אל אישיו חישוי כי
 טוב לי אז מעתה והיא
 לא ידעה כי אנכי נרתי
 לההרהר ותגיר וישוהיען
 כסף הרביה לך וזהב
 יעשולביעל לכן אישוב
 ולקחתי רגע בעתו
 ותירושי במועד
 והיעלתי צמרי ופישתי
 לכסות את ער ותהו
 יעתה אגלה את
 נבלוה לעיני מאתניה
 ואשלא יעיל נחמירי

ישראל בעיניך יורעאל
ותהר עור ותלד בת
ויאמר לו קרא שמה
לא רחמה כי לא אוסף
עור ארחם את בית
ישראל כי נשא אשא
להם ואת בית יהודה
ארחם והושיעתים
ביהוה אלהים ולא
אוישיעם בקשת ונחית
ובכילחמה בסוסים
ובפרשים ותגמל את
לא רחמה ותהר ותלד
בן ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא
עמי ואנכי לא אהיה
לכם והיה
מספר בני ישראל כחול
הים אשר לא ימד ולא
יספר והיה במקום
אשר יאמר להם לא

הפט

עמי אתם יאמר להם
בני אלהי ונקבעו בני
יהודה ובני ישראל
יחד וישמו להם ראש
אחד ויעלומה ארץ כי
גדול יום יורעאל אמרו
לא חככם עמי ולא חתכם
וחמה ריבו באמכם
ריב מהא לא אשת
ואנכי לא אשה ותטר
תושל מפנה ונאפליה
מביי שדיה פן אפשיט
עוניה והענתיה כוס
הולדה וישכתי כמדבר
וישמה כארץ צרה
וחמה כעמי ואת
כעמי לא ארחם כעמי
ונענה מה כי עבדו
אניס הוכישה הוהם
כי אמרו אלכה אחר
מאהבי עני לחסי

דבר יהוה אשר
 היה אל הושיע בן סארי
 כימי עזיה יותם אהז
 יחזקיה מלכי יהודה
 וכימי יתבעם בן יואש
 מלך ישראל תחלת
 דבר יהוה בהושע
 ויאמר יהוה אל
 הושיע לך קהל אשה
 זנונים וילדי זנונים
 תזנה הארץ מאהרי
 יהוה וירד ויקה את
 גמר בתדבלים ותחר
 ותלד לו בן ויאמר
 אליו קרא שם יואש
 כי עוד מעט ופקרתי
 אתדמי זרע אל על בית
 יהוה והשפתי ממלכות
 בית ישראל ויהוה ביום
 ההוא ושברתי אתקשת

אחד שער יהודה אחד
 שער לוי אחד ואר
 פאת קרניה חמש מאות
 וארבעת אלפים ושערים
 שלושה ושער יוסף אחד
 שער בנמין אחד שער
 דן אחד ופאת נגבה
 חמש מאות וארבעת
 אלפים מדה ושערים
 שלשה שער שמעון
 אחד שער ישישבר און
 שער זבולן אחד פאת
 ימה חמש מאות וארבעת
 אלפים ושעריהם שלשה
 שער גד אחד שער
 אשר אחד שער נפתלי
 אחד סביב שנת העשר
 אלף וששה עיר מיום
 יהוה שמה

העיר והנותר לנשיא
מזהומה לתרומת
הקדש ולאחות העיר
אל פנע חמישה ועשרים
אלף תרומה עד גבול
קדימה וימה על פני
חמישה ועשרים אלף
על גבול ימה לעמית
חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדש ומקדש
הכית בתוכה ומאחות
הלוים ומאחות העיר
בחור אשר לנשיא יהיו
יהודה ובין
גבול בין לנשיא יהיו
שבעים מפאת
קדימה עד פאת ימה
בנמין אחד ועל גבול
בנמין מפאת קדימה
עד פאת ימה שמעון
אחד ועל גבול שמעון

מפאת קדימה עד
פאת ימה ויששכר אחד
ועל גבול יששכר מפאת
קדימה עד פאת ימה
ובין אחד ועל גבול
ובין מפאת קדימה עד
פאת ימה נד אחד ועל
גבול נד אל פאת נגב
תימנה והיה גבול מתמו
מי מרעבת קדש נחלה
עלהים הגדול זאת
הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישראל
ואל המחלקותם נגמם
ארץ יהודה ואלה
הנציאת העיר מפאת
צפון חמש מאות וארבעת
אלפים מדה ושערי
העיר על שמות שבטי
ישראל שערים שלשה
צפונה שער ראובן

להם תרומה מתרומת
 הארץ קדש קדשים
 אלגבול הלויים ויהלויים
 לעזמת גבול הכהנים
 חמישה ועשרים אלף
 אקד ורחב עשרת
 אלפים כל אקד חמשו
 ועשרים אלף ורחב
 עשרת אלפים וולא
 ימכרו ממנו וולא ימיר
 וולא יעבור ראשית
 הארץ כיקדש ליהוה
 וחמישה אלפים הנותר
 ברחבעל פני חמשה
 ועשרים אלף חל הוא
 לעיר למושבו ולמעדש
 והיתה העיר בתוכה
 ואלה מדותיה פאת
 צפון חמש מאות
 וארבעת אלפים ופאת
 ערב חמש מאות

וארבעת אלפים ומפאת
 קדים חמש מאות ופאת
 וארבעת אלפים והיה
 מגרש לעיר צפונה
 חמישים ומאתים ועבה
 חמישים ומאתים וקדימה
 חמישים ומאתים וימה
 חמישים ומאתים והנותר
 באקד לעזמת תרומת
 הקדש עשרת אלפים
 קדימה ועשרת אלפים
 ימה והיה לעזמת תרומת
 הקדש והיתה תבואתה
 ללחם לעבדי העיר
 והעבד העיר יעבדו
 מכל שבטי ישראל
 כל התרומה חמשה
 ועשרים אלף בחמשה
 ועשרים אלף רביעית
 תרימו את תרומת
 הקדש אל אהורן

ארבעת מאות
 חמש מאות

2
 1

2
 1

הוא קים מפאר
קדימה עד פאת ימה
והיה המקדש בתוכה
התרוימה אשר תרצו
ליהוה ארך חמשה
ועשרים אלקי ורחב
עשרת אלפים ואלה
תהיה תרומת הקדש
לכהמס צפונה חמשה
ועשרים אלקי וימה
רחב עשרת אלפים
וקדומה רחב עשרת
אלפים ונעכה ארך
חמשה ועשרים אלקי
והיה מקדש יהודה
בתוכה לכהמס
רחב עשרת אלפים
אשר שמדו משנית
אשר לאת עובבתעות
בני ישראל כאשר
תעו הללים והיתה

קדיס עד פאת ימה
אשר אחר ועל גמל
אשר מפאת קדימה
עד פאת ימה ופתלי
אחר ועל גבול נפתלי
מפאת קדמה עד פאת
ימה מנשה אחד
ועל גבול מנשה
מפאת קדמה עד
פאת ימה אפרים אחד
ועל גבול אפרים
מפאת קדיס עד פאת
ימה ראובן אחד ועל
גבול ראובן מפאת
קדיס עד פאת ימה
יהודה אחד ועל גבול
יהודה מפאת קדיס
עד פאת ימה תהיה
התרוימה אשר תרצו
חמשה ועשרים אלקי
רחב ארך כאחד

את פאתים וחלקתם
 את הארץ הזאת לכם
 לשבטי ישראל והיה
 תפילו אותה בנחלה
 לכם ולהגרים הגרים
 פתוכם אשר הוליתו
 בעם פתוכם והיו לכם
 כאזרח בני ישראל
 אתכם יפלו בנחלה
 בתוך שבטי ישראל
 והיה כשבט אשר
 הגר אתו שם תתנו נחלתו
 נאם אדני יהוה
 ה' ואלה שמות
 השבטים מקצה צפונה
 אלעד רחוק התקדו
 לטא חמת תצר עיני
 גבול דמשק צפונה אל
 יד חמת והיו לך פאת
 קדים היסודן אחר
 ועל גבול דין מפאת

התלון לבוא צה יהו
 חמת ברותה סכרים
 אשר בין גבול דמשק
 ובין גבול חמת הצה
 התכון אשר אל גבול
 חורן והיה גבול מן חס
 הצר עינון גבול דמשק
 וצפון צפונה וגבול חמת
 ואת פאת צפון ופאת
 קדים מבין חוק וממין
 דמשק ומבין הגלעד
 ומבין ארץ ישראל
 הירדן מגבול על הים
 הקדמוני תמרו ואת
 פאת קדימה ופאת
 נגב תימנה מתמה עד
 מי מריבת קדיש נהלה
 אל הים הגדול ואת
 פאת תימנה נגבה ופאת
 ים הים הגדול מגבול
 עד נכה לבוא חמת

בשוכני והנה אל שפת
הנחל עץ רב מאד
מזה וכוזה ויאמר אלי
המס האלה יוצאים
אל העלילה הקדמונה
וירדו על הערבה וכוזה
הימה אל הימה המוצאים
וערפאו המים והיה
כל נפש חיה אשר
ישרוץ אל כל אשר
יבוא עם נחלים יחיה
והיה הדנה רבה מאד
כי באו שמה המים
האלה וירפאו וחי כל
אשר יבוא שמה החל
והיה עכרו עליו
דוגם מעין גדי ועד
עין עגלים משטוח
לארבעים יהו למנה
תהיה דנתם כדגרת
היסה גדול רבה מאד

בצאתו ונבאו ולא
ירפאו למלחנתנו
ועל הנחל על שפתו
מזה וכוזה כל עץ מאכל
לא יבול עלהו ולא
יתספרו להרשיו יבט
כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והיו פרו
למאכל וינלו לתרופה
כה אמר אתי
יהוה נהג בול אשר
תנחלו את הארץ
לישני עשר שבטי
ישראל יוסף חבלים
ונחלתם אתה איש
באחיו אשר נשאת
את ידי לתתה לאבותי
ונפלה הארץ הזאת
לכספנה לה וזה גבול
הארץ לפאת צפונה
מן היס הערול הרד

עכסך

קדים והמים ירדים
 מתחת מפתח הבית
 הימנית מנגב למוסה
 ויוציאני דרך שער
 צפונה ויסכני דרך
 חוץ אל שער החוץ
 דרך הפנה קדיס חנה
 מס עפכיס מן הכתף
 הימנית ביצאת האיש
 קדיס וקוביה וימד אלק
 כאמה ויעבדני במים
 מי אפסיט וימד אלק
 ויעבירני במים מים
 ברבים ויניד אלק
 ויעבירני מתעבועד
 אלק נחל אשר לא
 אכל לעבר כיצא חמת
 מי שחונחל אשר לא
 יעברו ויאמר אלק
 הרי איתבן אדם וילדני
 וישכני שפת הנחל

החצר החיצונה ויעבדני
 אל ארבעת מקצועי
 החצר והנה חצר
 במקצוע החצר חצר
 במקצוע החצר באונע
 מקצועות החצר
 חצרות קטורות
 ארבעים ארך וישלש
 רחב מה האהת לאונע
 מהן ציעות וסוד
 סביב בהם סביב
 לארבעתם ומכישלות
 עשוי מתחת הטירות
 סביב ויאמה אלי אלה
 בית המבטלים אשר
 יבשלו שם משרתי
 הכית את זבח העם
 וישכני אל פתח
 הבית והנה מים יצאים
 מתחת מפתח הכית
 קדימה כיפנה הכית

מקודם
בכף

עד ישנת הדרור ושבת
לנשיא אך נחלתו בניו
להסתהיה וילא יקה
הנשיא מנחלת העם
להונתם מאחזתם
מאחזתו ינחיל את
בניו למען אשר לא
יפוצו עמי איש מאחזתו
ויביאני במבוא אשר
על כתיף השער אל
הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנית צפונה
והנה שם מקום כבודתם
ימהווי אמר אלי זה
המקום אשר יביט לו
שם הטהנים את האשם
ואת החטאת אשר
יאפו את המנחה
לכלת הוציא אל
החצר החיצונה לקדש
את העם ויוציאני אל

השער אחרי צאתי
וכבשכן שנתו תמים
תעשה עולה ליום
ליום ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו ומנחה
תעשה עליו בבקר
בבקר ששית האפה
ושמן שלשית ההין
לרום את הסלת מנחה
ליהוה חוקת עולם
תמיד ועשו אתה כבש
ואת המנחה ואת השמן
בבקר בבקר עולת
המידו כה
אמר ארני יהוה כיתן
הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו
תהיה אחזתם היא
מנחלה וכיתן
מתנה מנחלתו לאחד
מעבדיו והיתה לו

ביתם

יעשו

במועדים הבא דרך
 שער צפון להשתחות
 יצא דרך שער נגב
 והבא דרך שער נגב
 יצא דרך שער צפונה
 לא ישוב דרך השער
 אשר בא בו כי נכחו
 יצאו והנשיא בתוכם
 בבואם יבוא ובעאתם
 יצאו ובחנם ובמועדים
 תהיה המנחה איפה
 לפר ואיפה לאיל
 ולבכשים מתת ידו ושמן
 הזין לאיפה וכי יעשה
 הנשיא נדבה עלה או
 שלמים ערבה ליהוה
 ופתחלו את השער
 הפנה קריתו ועשה
 את עלתו ואת שלמיו
 כאשר יעשה ביום
 השבת ויצא אולם את

והשתחו עס הארץ
 פתח השער החוץ
 בשבתות ובחדשים
 לפני יהוה והעלה
 אשר יקריב הנשיא
 ליהוה ביום השבת
 ששה כבשים תמצנו
 ואיל תמים ומנחה
 איפה לאיל ולבכשים
 מנחה מת ידו ושמן
 הזין לאיפה וביום החדש
 פר בזבקר תמים
 ויששת בכשים ואיל
 תמים יהוה ואיפה
 לפר ואיפה לאיל עשה
 מנחה ולבכשים כאשר
 תשיג ידו ושמן הזין
 לאיפה ובבוא הנשיא
 דרך אולם השער יצא
 וכדרכו יצא וכבוא
 עס הארץ לפני יהוה

המקדש וולקח הכהן
מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל אובע
פנות העזרה למזבח
ועל מזוזת שער החצר
הפנימית וכן תעשה
בשבעה בחדש מאש
שנה ונפתו וכפרתם
את הבית בראשון
בארבעה עשר יום
לחדש יהיה לכם הפסח
חגיגות ימים מצות
יאכלו ועשה הנשיא
ביום ההוא בעדו ובעד
כל עט הארץ פר
חטאת ושבעת ימי
החגיגה יעשה על ידי
ליהוה שבעת פרים
ושבעה אילים תמימים
ליום שבעת הימים
וחטאת שער עזים

ליום ומנחה אפה לנ
אפה לאיל יעשה
ושמן ריח לאפה
בשבעה בחדש עשו
יום לחדש כחגיגה
כאלה שבעת הימים
בחטאת נעלה וכמנחה
וכשמן מה אמר
ארני יהוה שער החצר
הפנימית הפונה קדימ
יהוה סגור ששית ימי
המעשה וכיום השבת
יפתו וכיום החדש
יפתחו וכא הנשיא ארון
אלם השער מהוין
ועמד על מזוזת השער
ועשו הכהנים את
עולתו ואת שלמיו
והישתחוה על מפתח
השער ויצא והשער
לא יסגר עד הערב

עשה הרימוגר שותמכם
 מעל צמי נאס אדנ
 יהוה מאונ ערק
 ואיפת ערק וכת ערק
 יהי לכם האיפה והבת
 תכן אחד יהיה לי שאת
 מעישר החמר הבת
 ועישר תהחמר האיפה
 אל החמר יהיה מתנתו
 והשקל עישרים גרה
 עישרים שקלים חמשו
 ועישרים שקלים עישה
 וחמישה שקל המנה
 יהיה לכם זאת והרועה
 אשר תרימו שישית
 האיפה חמר החטים
 ויששיתסהאיפה חמר
 השעורים וחק השמן
 הבת השמן מעישר
 הבתמן הכור עישרת
 הבתנים חמר כי עשות

הבתנים חמר וישר
 אחתמן הצאן מזהנמאנים
 ממישקה ישר אב
 למנחה וליעלה ולשלמים
 לכפר עליהם נאס אדנ
 יהוה
 כל העם הארץ יהיואל
 התרועה הזאת לנשא
 בישראל וצל הנשיא
 יהיה העלות והרועה
 והנכד בחגים ויבחר ישי
 ובשפתות ככל מועדי
 בית ישראל הוא יעשה
 את החטאת ואת
 המנחה ואת העלה
 ואת השלמים לכפר
 בעד בית ישראל
 כה אמר אדנ
 יהוה כראשון באחד
 לחדש תקחפר בזבן
 תמסודטאת אר

הפט

אל הקדש חמש מאות
בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה
מגישלו סביב ומן
המדה הזאת תמוד
ארך חמש ועשרים
אלף ורחב עשרת
אלפים וכו' יהיה המקדש
קדש קדשים קדש
מזבחה ארץ הואלכהמט
מישחתיה המקדש יהיה
הקרבים לשרת את
יהוה והיה להם מקום
לבתים ומקדש למקדש
וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים
רחב יהיה ללויים
מישחתיה הבית להם
לאחזה עשרים לשכות
ואחזה העיר התנו
חמשת אלפים רחב

וארך חמשה ועשרים
אלף לעבת תרומת
הקדש לכל בית
ישראל יהיה חמשה
מזהו ומה לתרומת
הקדש ולאחות העד
אלפנית חמשת הקדש
ואלפנית אחות העיר
מפאתים ומה ומפאת
קרמה קדימה וארך
לעמות אחר החלקים
מגבול יסאל גבול
קדימה לארץ יהיה
לול אחזה בישראל
ולא יוננו עוד את נשיאי
את עמי והארץ יהיה
לבית ישראל לטכטיהם
מהאמר אדני
יהיה רכלכם נשיאי
ישראל חמשים
הסידו ומשפט ועדקה

ואחזה לאתתנו להם
 מישראל אנא אחזתם
 המנחה והחטאת
 והאשם המה יאכלום
 וכל חרס בני ישראל
 להם יחיד וראשית כל
 בכוריהם וכל תרומת
 כל מכל תרומותיכם
 לכהנים יהיה וראשית
 ערי סוהיכם תתנו לפה
 להניח בדבה אל ביתך
 כל נמלה יטרפה מן העין
 ומן הבחמה לא יאכלו
 הבהנים

ובהפילכם את הארץ
 כנחלה תרימו תרומה
 ליהוה קדש מן הארץ
 ארד חמשה ועשרים
 אלף ארד ורחב עשרה
 אלף קדש הוא בכל
 גבולה סביב יהיה מזה

מכהן יקחו ואת עמי
 יורובין קדש לחול
 ומן טמא לטהור
 יודיעם ויעל ריבהמה
 יעמדו למישפטכם
 כמישפטי וישפטרו
 ואת תורתני ואת חקותי
 בכל מועדי ישמרו
 ואת שבתתי יקדשו
 ואל ניתאדם לא יבא
 לטמאה כי אם לאב
 ולאם ולבן ולבת לאח
 ול אחות אשר לא
 היתה לאישי טמאו
 ואחרי טהרתו שכעת
 ימיסו ספרו לו ויביוס
 באו אל הקדש אל
 החצר הפנימית לשרת
 בקדש יקריב חטאתו
 נאסאדני יהוה והיתה
 להם לנחלה אני נחלתם

שמרי משמרת הבית
לכל עבדתי ולכל אשו
יעשה כו
והכהנים הלויים בע
צדוק אשר שמרו את
משמרת מקדשי בתעות
בני ישראל מערלי
המה יקתבו אלי לשחתני
ועמדו לפני להקריב
לי הלבבות הנאס אדני
יהוה המה יבאו אל
מקדשי והמה יקתבו
אל שלחתי לשרתני
ושמרו את משמרתתי
והיה כבאם אל
שיערו החצר הפנימית
בגדי פשתים ילבשו
ולא יעלה עליהם יגבו
בשרתם כשערי החצר
הפנימית ומתהני אדני
משתים יהיו על ראשם

הפט

ומנעם פשתים יהיו על
מתניהם לא יחגורו
בידע ובצאתם אל
החצר החיצונה אל
החצר החיצונה אל
העם יפשו את בגדיהם
אשר המה משרתים
בסודניחו אתם כל שכות
הקסס ולבשו בגדים
אחרים ולא יקרשו את
העם בבגדיהם וראשם
לא יעלה ופרע לא
ישלחו כסוס יכסמו
את ראשיהם ויין לא
ישתו כל כהן כבאם
אל החצר הפנימית
ואם מנה ערושה לא
יקחו להם למשים כי
אם כותלת מזרע בית
ישד אד והאלמנה
אשר תתיה אל מע

המקדש ואכרת את
 מרי אל בית ישראל
 כה אמר אדני יהוה רב
 לכם מכל תועבתכם בית
 ישראל בהכי אנסכם
 נכר ערלי לבוער לי
 בשר להיות במקדשי
 לחלל את ביתי בהקרבתם
 את לחמי הלב והסופו
 את בריתי אל כל
 תועבתכם ודא שמרתם
 משמרת קדשי ותשיכון
 לשמרי משמרתני
 במקדשי לכם
 כה אמר אדני יהוה
 כל בן נכר ערל לב
 ויערל בשר לא יבוא
 אל מקדשי לכל בן נכר
 אישר בתוך בני ישראל
 כי אסו הלויים אשר
 רחקו מעלי בתעיות

ישראל אשר תעו
 מעלי אחרי גלוליהם
 ונשאו עונם והיו
 כמקדשי משרתים
 פקדות אל שיערי
 הבית ומשרתים את
 הבית המה יש חנו
 את העול הוא את הזבח
 לעס והמה יעמדו
 לפני הסל שרתם יען
 אשר ישרתו אתם
 לפני גלוליהם והיו
 לבית ישראל למנשול
 עון על כן נשאתי ידי
 עליהם נאם אדני
 יהוה ונשאו עונם ולא
 ינשו אלי לכהן לי
 ולגשת על כל קדש
 אל קדשי הקדשים
 ונשאו כל מתם ותעיותם
 אישר עשו ונתתי אותם

עין
 משה
 הכהן

לפני יהוה והשליכו
הנתנים עליהם מלח
והעלו אותם עולה
ליהוה שבעת ימים
תעשה שיעיר חטאת
דיום ופרבן בקר
ואיל מן הצאן תמימם
יעשו שבעת ימים
יכפרו את המזבח
וטהרו אתו ומלאו
דיו ויכלו את היבס
והיה כיום השמיני
והלאה יעשו הבהנים
על המזבח אהת
עולתיכם ואת שלמיכם
ורצאתי אתכם נאם
אדני יהוה וישב את
דרך שער המקדש
חיצון הפונה קדים
והוא סגור ויאמר
אלי יהוה השער הזה

סגור יהיה לא יפתח
ואיש לא יבא בו כי
יהוה אלהי ישראל
באבו והיה סגור את
הנשיא משא הוא
ישב כול אכל לחם
לפני יהוה מדרך אולם
השער יבוא ומדרבו
יצא ויביאני דרך
שער הצפון אל פני
הבית וארא והנרי
מלא כבוד יהוה את
בית יהוה ואפל אל
פני ויאמר
אלי יבן אדם שישלך
וראה כענין ובאונך
שמע את כל אשר אני
מדבר אותך לך
חקות בית יהוה ולכל
תורתו ושמת לבך למבוא
הבית ככל מצאתי

ונתתה אל הכהנים
 הלויים אשר הם
 מזרע צדוק הקרובים
 אלי נאם אדני יהוה
 לשרתני פר בן בקר
 לחטאת: ולקחת
 מדמו ונתת אל ארבע
 קרניתיו ואל ארבע
 פנות העזרה ואל
 הנכיל סביב וחסאת
 אתו וכפרתה: ולקחת
 את הפר החטאת
 ושרפו במפקד הכית
 מחוץ למקדש: וכוונ
 השני תקדיב שעי
 עזים תמים לחטאת
 וחטאו את המזבח
 כאשר חטאו בפר:
 ככלותך מחטאתך
 פר בן בקר תמים אחד
 מן הצאן תמים: והקרתה

אחת ומה עזרה הקטנה
 עד העדה הגדולה
 ארבע אמות ורחב
 האמה: וההר אל
 ארבע אמות ומה ארש
 ולמעלה הקרות ארבע
 והאריאל שתיים עשה
 ארך בישתיים עשרה
 רחב כובע אל ארבעת
 רבעים: והעזרה ארבע
 עשרה ארך בארבע
 עשרה רחב אל ארבעת
 רבעים: והנכיל סביב
 אתה חצי האמה וההיק
 לה אמה סביב ומעלתו
 פנות קדיים:
 ויאמר אלי בן אדם
 כה אמר אדני יהוה אלי
 חקות המזבח בזום
 היעשתו להעלה עלי
 עולה ולזרק עליו דם

כסאי ואת מקוסי כפות
רגלי אשר אשכנז שם
בהוד בני ישראל
לעולם ולא יטמאו עוד
בית ישראל שסקדשי
המה ומלכיהם מנתם
ובנגרי מלכיהם כמותם
בתתם ספס את ספי
ומזותם אצל מזותי
והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שסקדשי
בהועמתם אשר עשו
ואכל אתם באפינתו
ירחקו ארזותם ופני
מלכיהם ממני ושכנתו
בתוכם לעולם
אנה כן אדם הנוד
את בית ישראל את
הבית ויכל מזו מעונתיהם
ומה ואת תכנית ואם
נכל מזו אשר עשו

צורת הבית ותכונתו
ומוצאיו ומוכאיו וכל
צורתו ואת כל חקתיו
ואת כל צורתו וכל
תורתו הודיע אתם
וכתב לעיניהם וישמו
את כל צורתו ואת כל
חקתו ועשו אותם
זאת תורת הבית ער
ראש ההל כל גבלו
סביב סביב קדשי
קדשים הנה זאת תורת
הבית ואלה מדורת
המזבח באמות אמה
אמה וטפח וחיק האמה
ואמה רחב ונכסלה אל
שפתה סביב זרת
האחר וזה נב המזבח
ומחיק הארץ עד
העזרה התחתונה
שתים אמות ורחב אמה

אל השער שעב אשר
 פנה דרך הקדים יונה
 כבוד אלהי ישראל
 סא מדרך הקדים יקולו
 כקול מיסרבים והארץ
 האירה מכברו וינמדה
 המראה אשר ראיתי
 כמראה אשר ראיתי
 ככואי לשהת ארת
 העיר ומראות כמראה
 אשר ראיתי אל נהר
 ככר ואפל אל פני
 וכבוד יהוה נא אל
 הבית דרך שעב אשר
 פנו דרך הקדים יושא
 רוח ותכאני אל החצו
 הפנימי והנה מל
 כבוד יהוה הבית יושא
 מדבר אלי מהבית ואיש
 היה עמד אצלי ויאמר
 אלי כן אדם את מקום

אל אשר לעס וכלה
 את מרות הכירת
 הפנימי והוציאני דרך
 השער אשר פנו דרך
 הקדים ומדרו סביב
 סביבו מדר רוח הקדים
 בקנה הנמדה חמיש
 אמות קנים בקנה
 הנמדה סביבו מדר
 רוח הצפון חמש מאות
 קנים בקנה המדה סני
 את רוח הדרום מדר
 חמש מאות קנים בקנה
 המדה סביב אר רוח
 היס מדר חמש מאות
 קנים בקנה המדה
 לארבע רוחות מדרו
 חומה לו סביב סביב אר
 חמש מאות ורחב חמש
 מאות להבדיל בין
 הקדש לחול ויוליכני

מאנת

הלשכות אשר דרך
הדרום פתח בראש
דרך דרך בפני העדות
הגיעה דרך הקדוים
בבואו ויאמר אלי
לשכות הצפון לשכות
הדרום אשר אלפני
הגזרה הנה לשכות
הקדש אשר יאכלו
שם הכהנים אשר
קרובים ליהוה קדשי
הקדש שם שם יניחו
קדשי הקדשים והמנוח
והחטאת והאשם כי
המקום קדש כבאם
הכהנים ולא יצאו
מהקדש אל החצר
החיצונה ושם יניחו
בגדיהם אשר ישרתו
בהן כי קדש הנה ילבשו
בגדי אחרים וקרבו

מהארץ ונדר אשר
לחוץ לענות הלשכות
דרך החצר החיצונה
אלפני הלשכות אנו
המשים אמה כי ארך
הלשכה אשר לחצר
החיצונה חמשים אמה
והנה על פני ההיכל
מאה אמה ומתחתה
הלשכות האלה המכא
מהקדוים נבאו להנה
מהחצר החיצונה
ברחב גדר החצר
דרך הקדוים אל פני
הגזרה ואלפני הכנין
לשכות ודרך לפניהם
כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון
בארבן כן רחבן וכל
מוצאיהן וכמשפטיהן
וכפתיהן וכפתחי

מ

ל
ב

ל
ב

שבעים אמה יקיה
הכנין חמש אמות החנ
סביב סביב וארבו
תשעים אמה ומרד
את הבית ארך מאה
אמה והגזרה והבניה
וקיר ותנה ארך מאה
אמה ורחב פני הבית
והגזרה לקדים מאה
אמה ומרד ארך
הכנין אל פני הגזרה
אשר על אחריה ש
ואתוקיהא מפוינופן
מאה אמה וההיכל
הפנימי ואל מי התנד
הספים והחלונות
האטמות והאתיקים
סביב שלשת סנתי
תסן שסוף עין סביב
סביב ארין ועד
בחלונות וההלונות

ממסות ועל מעל הפתח
ועד הבית הפנימי ולחון
אל כל הקיר סביב
סביב בפנימי ובחיצון
מדות ועשויה מדובים
ותמרים ותמרה בין כמג
לברוב ושנים פניסולמות
ופני ארס אל התמרה
מפוי ופני כפיר אר
התמרה מפוי עשויה אל
כל הבית סביב סביב
מה ארין עד מעל
הפתח הכרוכים
והתמרים עשוים סוקים
ההיכל ההיכל מזוזות
רבעה ופני הקדש
המראה כמראה
המזבח עין שלוש
אנשת גבה וארבו
שועם אמת ומוקצע
לואדכו וקיר רגלי

קורו
בבית

הפתח חמש אמות מפו
 וחמש אמות מפו וימר
 ארכו ארבעים אמה ורחב
 עשרים אמה וכל פנימה
 וימר איל הפתח שתים
 אמות והפתח שש אמות
 ורחב הפתח שבע אמות
 וימר את ארכו עשרים
 אמה ורחב עשרים אמה
 אל פני ההיכל ויאמר אלי
 זה קדש הקדשים וימר
 קיר הבית שש אמות ורחב
 הצלע ארבע אמות סביב
 סביב לבית סביב והצלעות
 צלע אל צלע שלוש
 ושלשים פעמים וכאור
 בקדש אשר לבית לצלעות
 סביב סביב להיות אחוזות
 ולא יהיו אחוזים כקירות
 הבית ורחבה ונסכה
 למעלה למעלה לצלעות

כי מוסב הבית למעלה
 למעלה סביב סביב
 לבית על כן רחב לבית
 למעלה וכן התחוננה
 יעלה על העליונה
 לתיכונה וראית לבית
 גסה סביב סביב מיסדות
 הצלעות מלו הקנה שש
 אמות אצל הירחב הקיר
 אשר לצלע אל החוץ
 חמש אמות ואשר מע
 בית על עות אשר לבית
 וכן הלשכות רחב
 עשרים אמה סביב לבית
 סביב סביב ופתח הצלע
 למעלה פתח אחד רחב
 הצפון ופתח אחד לדרום
 ורחב מקום המענה חמש
 אמות סביב סביב והפנין
 אשר אל פני הגזרה
 פאת דרך היס רחב

גזית ארך אמה אחת
והציווה רחב אמה אחת וחצי
ובנה אמה אחת אליו וסופו
הכלים אשר יש הטו
את העיול הכס והזבח
והשפתים טפה אחד
מיכניס בבית סכיב סניב
ואל השל חנות בשר
הקרוב ומהוצה לשער
הפנימי לשכות שרים
כחצר הפנימי אשר
אל כתף שער הצפון
ופניה סדרך הדרום אחד
אל כתף שער הקורים
פני דרך הצפון וירכב אר
זו הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים
שמרי משמדת הבית
והלשכה אשר פניה
דרך הצפון לכהנים שמרי
משמדת המזבח המה

בני צדוק הקרבים מנע
לוי אל יהוה לשרתו
וימד את החצר ארך
מאה אמה ורחב מאה
אמה מדבעת והמזבח
לפני הכת ויביא אל
אלם הבית וימד אל אלם
חמיש אמות מפה וחמש
אמות מפה ורחב השער
שלש אמות מפני ושרש
אמות מפני ארך האלם
עשרים אמה ורחב עשת
עשרה אמה וכמעלות
אשר יערו אליו ועמדים
אל האילים אחד מפה
ואחד מפה ויביאני אל
ההיכל וימד את האילים
שש אמות רחב מפושש
אמות רחב מפני רחב
האהל ורחב הפתח
עשר אמות וכתפולת

ואילו לחצר החיצונה
 ותמרים אל אילו מפו
 ומפוי ושמונה מעלות
 מעלו וולשכה ופתחה
 כאילים השערים שם
 ידיו את העלה ומאל
 השער שנים שלחנות
 מפוי ושנים שלחנות
 מפה לשחוט אליהם
 העולה והחטאת והאש
 ואל הכתף מחוצה
 לעלה לפתח השער
 הצפונה שנים שלחנות
 ואל הכתף האחרת
 אשר לארס השער
 שנים שלחנות ארבעה
 שלחנות מפה וארבעה
 שלחנות מפה לכתף
 השער שמונה שלחנות
 אליהם ישרסו וארבעה
 שלחנות לעולה אבני

אמה ורחב חמש אמות
 ואילמו אל חצר החיצונה
 ותמרים אל אילו ומעלות
 שמונה מעלו וויכיאני
 אל החצר הפנימי דרך
 הקדים וימד את השער
 כמדות האלה ותאו
 ואילו ואלמו כמדות
 האלה וחלונות לו
 ולאמו סביב סביב
 ארך חמשים אמה ורחב
 חמש ועשרים אמה
 ואילמו לחצר החיצונה
 ותמרים אל אילו מפו
 ומפוי ושמונה מעלות
 מעלו וויכיאני אל שער
 הצפון ומדד כמדורת
 האלה תאו אלו ואלמו
 וחלונות לו סביב סביב
 ארך חמשים אמה ורחב
 חמש ועשרים אמה

סביב כהחלנות האלה
חמישים אמה ארך וחב
חמש ועשרים אמה
ומעלות שכיעה עלותו
ואילמו לפניהם ותמרים
לו אחר מפו ואחר
מפואל אילו ושער
לחצר הפנימי דרך
הדרום וימד משער
אל השער דרך הדרום
מאה אמות ויביאני
אל חצר הפנימי בשער
הדרום וימד את שער
הדרום כמדות האלה
ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלונות
לו ולאילמו סביב סביב
חמישים אמה ארך
ורחב עשרים וחמש
אמות ואילמות סביב
סביב ארך חמש ועשרים

והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו ותאו
שלשה כפיו ושלשה
מפואילו ואילמותה
כמדת השער הראשון
חמישים אמה ארכו
ורחב חמש ועשרים
אמה וחלונות ואילמו
ותמרו כמדת השער
אשר פניו דרך הקדש
וכמעלות שבע יעלו
בו ואילמו לפניהם
ושער לחצר הפנימי
נגד השער לצפון ולקדש
וימד משער אל שער
מאה אמה ויוליכני
דרך הדרום והנה שער
דרך הדרום ומדד אלו
ואלמו כמדות האלה
וחלניס לולא אל מוסנת

השער האתון על לפני
 אלסהשער הפנימי
 המשים אמה והלונות
 אטמות אל התאים
 ואל אליהמה לפנימה
 לשער סביב סביב
 וכן לאלמות והלונות
 סביב סביב לפנימה
 ואל איל תמרים ויכאני
 אל החצר החיצונה
 והנה לישכות ורצפה
 עשוי להצר סביב
 סביב שלשים לשמות
 אל הרצפה והרצפה
 אל כתף השערים
 לעמת ארך השערים
 הרצפה התחתונה
 וימד רחב מלפני השער
 התחתונה לפני החצר
 הפנימי מחוץ מאה
 אמה הקרים והצפון

אמות ואלו שתיים אמות
 ואלס השער מתבית
 ותאי השער ררך הקדים
 שלשה מפה וישלשה
 מפה מדה אחת לשלשתם
 ומדה אחת לאילסמפה
 ומפוי וימד את רחב
 פתח השער עשר
 אמות ארך השער
 שלוש עשרה אמות
 ונכול לפני התאורת
 אמה אחת ואמה אחת
 נכול מפה והתא שש
 אמות מפוי ויש אמות
 מפוי וימד את השער
 מנג התא לנג רחב
 עשרים וחמש אמות
 פתח נגר פתח ויעש
 את אילים ששים אמה
 ואל איל החצר השער
 סביב סביב ועל פני

לגלותנו בראש השנה
בעשור לחדש באב
עשרה שנה אחר אשר
הכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי יד יהוה
ויבא אתי שמה במראות
אלהים הכי אני אל ארץ
ישראל וינחני אל הר
גבה מאד ועליו כסמנה
עיר מונגב ויבא אתי
שמה והנה איש מראהו
כמראה נחשת ופתיל
פשתים כידו וקנה המדה
והוא עמד כשער ויודנו
אלי האי שכן אדם
ראה כעיניך וכאזניך
שמעו ושיס לבך לכל
אשר אני מראה אותך
כי למען הראותכה
הכאתה הנה הגד את
כל אשר אתה ראה

לכית ישראל והנה
חומה מהויץ לבית סמני
סניכ וכיר האי שקנה
המדה שיש אמור
באמה וטפה וימד את
רחב הכנז קנה אחד
וקנה קנה אחד ויבוא
אל שער אשר פניו רון
הקדימה ויעל במעלתו
וימד את סף השער
קנה אחד רחב ואת
סף אחד קנה אחד
רחב והתא קנה אחד
ארך וקנה אחד רחב
וכין התאים חמש אמות
וסף השער מאצל
אולם השער מהבית
קנה אחד וימד את
אלם השער מהבית
קנה אחד וימד את
אלם השער שמנה

אדני יהוה עתה אשיב
 את שכית יעקב
 ורחמתי כל בית ישראל
 וקנאתי לשם קדשי
 ונשו את כל מתם ואת
 כל מעלם אשר מעלו
 בי בשבתם על אדמתם
 לבטה ואין מחריר
 בשוככי אותם מן העמים
 וקבעתי אתם מארצות
 איביהם ונקדשתי בם
 ליעני הגוים רבים וידעו
 כי אני אדני אלהיהם
 בהגלותי אתם אל הגוים
 וכנסתים על אדמתם
 ולא אותיר עוד מהם
 שם ולא אסתיר עוד
 פני מהם אשר שפנתו
 את רוחי על בית ישראל
 נאם אדני יהוה
 בעשרים וחמש שנה

ושתיהם לסכרון
 מזבחי אשר זבחת
 לכם וישבעתם על
 שלחני סוס ורכב גבור
 וכל איש מלחמה נאם
 אדני יהוה ונתתני את
 כבודי כגוים וראו כל
 הגוים את משפטי
 אשר עשיתי ואת ידי
 אשר שנותי בהם וידעו
 בית ישראל כי אני
 יהוה אלהיהם מן היום
 ההוא והלאה וידעו
 הגוים כי בעונם גלו
 בית ישראל על אשר
 מעלו בי ואסתר פני מתם
 ואתננס כיד צריהם
 ויפלו בחרב כלם
 כטמאתם וכפשעיהם
 עשיתי אתם ואסתר
 פני מהם לכזבה אגור

כי בנשק יביערו אש
ושללו את של ליהם
וכזו את בזיהם נאם
ארני יהוה
והיה כיום החזא אתן
לגוג מקוס שם קבר
בישראל גי העברים
קדמת תיס והסמת הא
את העברים וקברו שט
את גוג ואת כל המונה
וקראו גיא המון גוג
וקברו סבית ישראל
למען טהר את הארץ
שבעה חדשים וקברו
כל עס הארץ והיה להם
לשם יום הכבדי נאם
ארני יהוה ואנשי תמצ
יבדילו עברים בארץ
מקברים את העברים
את חנותרים עד פני
הארץ לטהרה מקצה

שבעה חדשים יהקרו
ועברו העברים בארץ
וראה יעס אדם וכמה
אצלו יציון עד קברו
אתו המקברים אל נא
המוון גוג וגם שם עיר
המונה וטהרו הארץ
ואתה כן אדם
כה אמר ארני יהוה
אמר לעפור כל כנה
ולכל חית השדה הקמו
וכאו האספו מסכיה
על זבחי אשר אני זמו
לכם זבח גדול על הר
ישראל ואכלתם בשר
וישתיתם חם בשר
גבורים תאכלו ודם
נשיאי הארץ תשתו
אילים כרים ויעתודים
פרים מריאי כשזבל
ואכלתם חלב לשבעו

מלך

וישתיתם

כנף וחי' השדה נתתיך
 לאמלה על פני השדה
 תפול כי אני דברתי נאם
 ארני יהוה ושלחתי אש
 כמנוג וכי שכי האיים
 לכטה וירעו כי אני יהוה
 ואת שם קדשי אודיע
 בתוך עמי ישראל ולא
 אהל את שם קדשי
 עוד וירעו הגוים כי אני
 יהוה קרוש בישראל:
 הנה באהונה היתה נאם
 ארני יהוה הוא היום
 אשר דברתי ויצאו
 ישבי ערי ישראל ובערו
 והשיקו בנשק ומגן צנן
 בקשת וכחצים וכמקל
 יד וברצח ובערו בהם
 אש שבע שנים ולא
 ישאו עצים מן השדה
 ולא יחטבו מן היערם

וכדם וגשם שיטף ואבני
 אלגמיש אש וגפרית
 אמטיר עליו ועל אנפיו
 ועל עמי סרבים אשר
 אתו: וזה הגדלתי והתקדשתי
 ונודעתי לעיני גוים רבים
 וירעו כי אני יהוה:

ואתה כן אדם
 הנבא על גוג ואמרת
 כה אמר ארני יהוה
 הנני אליך גוג נשיא
 ראש משך ותכל:
 ושכבתך ושישאתיך
 והעליתך מירכתי צפון
 והבאתך על הרי ישראל
 והכית קשתך מיד
 שמואלך והציד מיד
 ומינך אפיל ועל הרי
 ישראל תפול אתה
 וכל אגפך ועמי אשר
 אתך לעיט צפוד כל

לכז הנבא ק ארם
ואמרת לגוג כה אמר
ארני יהוה הלוא כיום
ההוא בשבת עמי ישראל
לכטה תדע וכו' את
ממקומך מירכתי צפון
אתה ועמים רבים אתך
רכבי סוסים כלם קהל
גדול והול רבי ועלית
על עמי ישראל בענן
לכסות הארץ באהדות
הימים תהיה והבאותיך
על ארצי למשך דעת
הגוים אתי בהקרשי
כך לעיניהם גוג
כה אמר ארני
יהוה האתה הוא אשר
דברתי בימים קדמנים
ביד עבדי נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם
שנים להביא אתך

לכז הנבא
ק ארם
חזקת
פולח
שבת
לכטה
ממקומך
מירכתי
צפון
אתה
ועמים
רבים
אתך
רכבי
סוסים
כלם
קהל
גדול
והול
רבי
ועלית
על עמי
ישראל
בענן
לכסות
הארץ
באהדות
הימים
תהיה
והבאותיך
על ארצי
למשך
דעת
הגוים
אתי
בהקרשי
כך
לעיניהם
גוג
כה אמר
ארני
יהוה
האתה
הוא
אשר
דברתי
בימים
קדמנים
ביד
עבדי
נביאי
ישראל
הנבאים
בימים
ההם
שנים
להביא
אתך

עליהם והיה
כיום ההוא כיום בא
גוג על אדמת ישראל
נאם ארני יהוה תעלה
חנותי באפי ונקנאתי
באש עברתי וברתי
אסלא כיום ההוא
יהיה רעש גדול על
אדמת ישראל ורעשו
מפני רגיהם ועוקף יי
השמים וחית השדה
וכל הרמש הרמש על
הארמה וכל הארם
אשר על פני הארמה
ונהרסו ההרים ונפרו
המדרגות וכל חומה
לארץ תפול וקראתי
עליו לכל הרי הרב
נאם ארני יהוה חרב
איש באחיז תהיה
ונשפפתי אתו בדבר

ההוא יעלו דברים על
לכבוד וחשבת מהשמת
דעה ואמרת אעלה
על ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח
כלם ישכים כאין חומה
וכריח ודלתים אין
להם לשלל שלל ודכו
בול השיב ידך על
חרבות נושכות ואל
עם מאסף מנויט עשה
מקנה וקנין ישבי על
טבור הארץ שבה
ודדן וסחרי תרשיש
וכל פפיריה יאמרו
לך הלשלל שלל אמן
באה לבזבז הקהלת
קהלך לשאת כסף
וזהב לקחת מקנה
וקנין לשלל שלל
גדור

מגן וכובע גמר וכל
אגפיה בית תונרמה
ירכתי צפון ואת כל אנפיו
עמיס רכיס אתך הכון
והכונך אתה וכל
קהל יך הנקה לים עליך
והיית להם למשמר
מימיס רביס תפקד
באחרית השנים תבוא
אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמיס
רביס יעל הרי ישראל
אשר היו לחדב תמיד
והיא מעמיס הוצאה
וישמ לבטח כלם
ועלית כשאה תבוא
כיען לבסות הארץ
תהיה אתה וכל אנפך
ועמיס רביס אורתך
כה אמר
אדני יהוה והיה כיום

אתם נוכל משבתיהם
אשר חטאו בהסוטהות
אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים :
ועבדי דוד מלך עליהם
ירועה אחר יהיה לכלם
ובמשפטי ילכו וחקתי
ישמרו ועשו אותם ויש
על הארץ אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר
ישבו בה אבותיכם וישנו
עליה חמה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ודוד
עבדי נשיא אלהם לעולם
וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה אותם
ונתתים והרבית אותם
ונתתי את מקדשי "
בתוכם לעולם והיה
משכני עליהם והייתי
להם לאלהים וחמה

יהיו לי לעם וידעו
הגויים כי אני יהוה
מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם
לעולם : ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שיש פנד אל
גוג ארץ המנוג נשיא
ראש משך ותוכר
והנבא עליו ואמרת
כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותבר
ושוב בתוך ונתתי חיים
בלחיך והוצאתי
אותך ואת כל חילך
פוסים ופרשים לבש
מכלול פרס קהר
רב צנה ומנז תפשי
חרבות כלם פרס
בושיפוט אתם כלם

חבריו ונתתני אתם עליו
 את עין יהודה ועשיתם
 לעין אחד והיו אחד
 כירי והיו העצים אשר
 תכתב עליהם כירך
 לעניהם: ודבר אליהם
 כה אמר אדני יהוה
 הנה אני לקח את בני
 ישראל מכין הגוים
 אשר הלכו שם וקנצתי
 אתם מסקיב והכאתי
 אותם אל אדמתם:
 ועשיתי אתם לני אחד
 בארץ כהר ישראל
 ומלך אחד יהיה לכלם
 למלך ולא יהיה עוד
 לשני גוים ולא יחצו
 עוד לשתים מלכות
 עוד ולא יטמאו עוד
 בני וליהם ובשקו ציוט
 וככל פשעיהם והושעתי

אדמתכם וירעם כי
 אני יהוה דברתי ועשיתי
 נאם יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: ואתה בן אדם
 קהלך עין אחד וכתב
 עליו ליהודה ולבני
 ישראל חנרו ולקה עין
 אחד וכתב עליו ליוסף
 עין אפרים וכל בית
 ישראל חברו: וקרב
 אתם אחד אל אחד
 לך לעין אתר ויהיו
 לאחדים כירך: וכאשר
 יאמרו אליך בני עמך
 לאמר הלא תגיד לנו
 מה אלה לך: דבר
 אליהם כה אמר אדני
 יהוה הנה אני לקח
 את עין יוסף אשר כיד
 אפרים וישבטי ישראל

יהוה: כה אמר
אדני יהוה לעצמות
האלה הנה אני מכיא
בכם רוח וחיותם ונתת
עליכם גידים והעלית
עליכם כשר וקרמתי
עליכם עור ונתתי בכם
רוח והייתם וידעתם כי
אני יהוה ונבאתי כאשר
צויתי ויהי קול כהנאי
והנה רעישות קרבן עצמות
עצם אל עצמו וראיתי
והנה עליהם גידים וכשו
עלה ויקדם עליהם
עור מלמעלה ורוח
אין בהם ויאמר אלי
הנבא אל הרוח הנבא
כזאדם ואמרת אל
הרוח פה אמר אדני
יהוה מארבע רוחות
כאיהרוח ופיהו כהרוגס

האלה ויהיו והנבאתי
כאשד צונו ותבוא בהם
הרוח ויהיו ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד
מאד ויאמר אלי בן
אדם העצמות האלה
כל בית ישראל חמה
הנה אמרים כי שו
עצמותינו ואבדרה
תקותנו ונמרנו לנו
לכן הנבא ואמר האלה
כה אמר אדני יהוה
הנה אני פתח את קברותי
והעלית אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל
ארמת ישראל וידעתם
כי אני יהוה כפתחתי את
קברותיכם ובהעלית
אתכם מקברותיכם עמי
ונתתי רוחי בכם והייתם
והנחתי אתכם על

בית ישראל כה אמר
 אדני יהוה כיוס טהרי
 אתכם מכל עונתיכם
 והושכתי את הערים
 ונכנו החרבות והארץ
 הנשמה תעבד תחת
 אשר היתה שנומה
 לעיני כל עובר ואמו
 הארץ הלזו הנשמה
 היתה כגן עה והערים
 החרבות רגשנויות
 והנהרסות בצורות
 ישבו וידיעו הגנים אשר
 ישארו סביבתיכם כי
 אני יהוה בניתי הנהרסות
 נטעתי הנשמה אני
 יהוה דברתי ועשיתי
 כה אמר
 אדני יהוה יעד זאת
 אדרש לבית ישראל
 לעשות להם ארבה

אתם כצאן אדם כצאן
 קדשים כצאן ירושלים
 במועדיה כן תהיינה
 הערים החרבות מלאות
 צאן אדם וידעו כי אני
 יהוה יהוה
 עלי יד יהוה ויוצאני
 ברוח יהוה ויניחני בתוך
 הבקעה והיא מלאה
 עצמות יהוה עבירני
 עליהם סביב סביב
 והנהרבות מאד על
 פני הבקעה והנהר
 יבשות מאד ויאמר
 אלי כן אדם התחיעה
 היצמורת האלה ויאמר
 אדני יהוה אתה ידעת
 ויאמר אלי הנפאע
 היצמורת האלה ויאמון
 אליהם העצמות
 היבשות שם עז דבר

הטהרי
 הטהרי

וקדשתי את שמי הגדול
המחלל בניס אשר
חללתם בתוכם וירעו
הגמים כי אני יהוה שאם
אדע יהוה בהקדשי
בכסר עיניהם ולקחתי
אתכם מן הגמים וקבעתי
אתכם מבדה ארצות
והבאתי אתכם אלק
אדמתכם וזרקתי על עץ
מים טהורים וטהרתם
ניכר טמאתיכם ונמול
גליליכם אטהראתם
ונתתי לכם לב חדש
ירוח הדישה אתן
בקרבכם והסרתיו את
לב האבן מבשר כטותתו
לכסלב בשר ווארת
רוחי אתן בקרבכם
ועשיתי את אשר
בהקי תלכו ומשפט

תשמרו וועשיתם
וישבתם בארץ אשר
נתתי לאבותיכם והייתם
לי לעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים ויהו שעת
אתכם מכל טמאותיכם
וקראתי אל הרבן
והרביתי אתו ורא
אתן עליכם רעב
והרביתי את פרי העץ
ותנוכת השרה למען
אשר לא תקהו עוד
חרפת רעב בניכם
וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם
אשר לא טובים ונקטו
בפניכם על עינתיכם
ועל תועבתיכם לא
למענכם אני עשה נאם
אדע יהוה יודע לכם
בשוי והכלכו מדרכיכם

להם לנחלה ולאתוסף
 עיד לשכלם
 כה אמר ארני
 יהוה יע אמרים לכם
 אכלת אדם אתי ומשמת
 גניך הייתי לכן אדם
 לא תאכלי עיד וגניך
 לא תכשלי עיד נאם
 ארני יהוה ואלא אשמיע
 אליך עיד כלמת הננים
 ודרפת עמיס לא תשא
 עיד וגניך לא תכשלי
 עיד נאם ארני יהוה
 ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר בן אדם
 בית ישראל ישכים
 על אדמתם ויטנאו
 אותה כדרכס ובעל ילותם
 כטמאת הנדה היתה
 דרכס לפני ואשפק
 חנתי על יחס על הדם

אשר שפכו על הארץ
 וכנליליהם טמאוה
 ואפיץ אתם כננים ויזרו
 בארצות כדרכס
 ובעל ילותם
 שפטתים ויכא
 אל הננים אשר
 באו שם ויחללו
 אר שם קדשי
 באמר להם
 עם יהוה אלהי
 וכו ארצו יצאו ואחמל
 על שם קדשי אשר
 חללוהו בית ישראל
 כננים אשר באו שמה
 לכן אמר לבית ישראל
 כה אמר ארני יהוה לא
 למענכם אני עשה בית
 ישראל כי אם לשם
 קדשי אשר חללתם
 כננים אשר באתם שם

גניך
 ויניך
 נטל
 ויניך
 נטל
 ויניך
 נטל

וּלְגַבְעוֹת לְאֶפְיָקִים
וּלְנֹאיוֹת וּלְחַרְכֹּת
הַשָּׁמַמֹּת וּלְעֵרִים
הַנְּעֻזֹת אֲשֶׁר הָיִלְמָן
וּלְלַעַג לְשֵׁאֲרֵי הַגִּיּוֹן
אֲשֶׁר מִסְכִּיבֵי
לִכְן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
אֲסֹרָא בְּאִשׁ קִנְאֹתַי
דְּבִרְתִּי עַל שֵׁאֲרֵי
הַגִּיּוֹן וְעַל אֲדֹם כְּלָא
אֲשֶׁר נָתַנּוּ אֶת אֶרֶץ עֵילָה
לְמִזְרֵי שָׂה בְּשִׁמְחַת מַלְאָכָא
לְבַב בְּשֵׁאֵט בְּנַפְשֵׁי לְמַעַן
מַעֲרֵשָׁה לְבָזִי לִכְן הִנְבָּא
עַל אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתִּי לְחַרְסֵם וּלְגַבְעוֹת
לְאֶפְיָקִים וּלְגַא יוֹתְכָה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַגִּיּוֹן
בְּקִנְאָתִי וּכְחַמְתִּי רַחֲמוֹתַי
יַעַן כָּל מַתְגִּיּוֹן שֵׁאֲתָם
לִכְן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי

יְהוִה אֲנִי נִשְׂאֹתִי אֶת
יָדֵי אֲסֹרָא הַגִּיּוֹן אֲשֶׁר
לְכֶם מִסְכִּיבֵי הַמָּה
כָּל מַתְגִּיּוֹן יִשְׂאוּ וְיֵאָתֶם
הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנַפְכֶם
תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ
לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרַנּוּ
לְבוֹאֵי כִי הַגִּיּוֹן אֲלֵיכֶם
וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וּנְעַבְדְתֶם
וּנְזַרְעֶתֶם וְהָרַבִּירְתִּי
יְעַלְיֶכֶם אֶרֶם כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל כְּלָה וּנִשְׁכּוּ
הָעִירִים וְהָחַרְכֹּת
תִּבְנִיעַ וְהָרַבִּירְתִּי עַלְכֶם
אֶרֶם וּכְחַמְתִּי וּרְכּוּ וּפְרוּ
וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת כֶּסֶם
בְּקִדְמַתְכֶם וְהַטַּבְתִּי
מִרְאֲשֵׁיכֶם וּיְרִיעֶתֶם
כִּי אֲנִי יְהוִה וְהוֹלַכְתִּי
עַלְכֶם אֶרֶם אֶת יַעֲמִי
יִשְׂרָאֵל וּיְרִשׁוּךָ וְהָיִית

שעיר וכל ארוס כלה
וירעי כי אני יהוה

ואתה כן ארס הנכא
אלהרי יסדאל ואמת
הרי ישראל שמועי
דבר יהוה יפה אמר
אדני יהוה יען אמר
האויב עליכם האח
ובמות עולם למורשה
היתה לנו לכן הנכא
ואמרת כה אמר
אדני יהוה יען כי ען
שמות וישאף אתכם
מסביב להיותכם
מונשה לשאר יות
הגויס והעלו על שפת
לשון ודבר עסו לכן
הרי ישראל שמועי
דבר אדני יהוה יפה
אמר אדני יהוה לזוד

הנולסו את שתי הארנות
לירתי שתיהן שנתה ויהוה
שנתה לכותי אני נאם
אדני יהוה זעיתי כאפ
ובקנאתך אשר עשית
מישנאתך כס ונודעתי
בס כאשר אשפטיך
וירעי כי אני יהוה
שמעתי את כל נאצותיך
אשר אמרת על הרי
ישראל לאמר ישמחו
לנו נרנו לאכלת תועתנו
עלי בניכם והעתרתם
עלי דבר כס אני שמעתי
כה אמר אדני יהוה
כשנח כל הארץ
שכומה אעשה לד
כשמחך לנחלת
בית ישראל על אשר
שממהו אעשה לד
שממה תהיה לד

יהיו עוד אספי רעב
בארץ ולא שאו י
עוד כלמת הנזים
וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אתם
והמה עמי בית
ישראל נאסאדני
יהוה ואתן שאני
צאן מרעיתי אדם
אתם אני אל הכס
נאס ארני יהוה
יהי דבר
יהוה אלי לאמר
בן אדם שנים פניך
אלהר שער והנבא
על יוואמת לובה
אמר ארני יהוה הנני
אליך הר שער
ונטית יד יערך
ונתתיך שממה ומשמה
על יד הרפה אישים

ואתה שממה תהיה
וידעת כי אני יהוה
ישן היות לך איבת
עולמותגר את בני
ישראל עלידי חרב
בעת אידם בעת עון
קז' לכן שאני נאס
ארני יהוה כי לדם
אישך ודם ירדפך
אסלאדם שנאת ודם
ירדפך ונתתי את הר
שער לשממה ושממה
והכרתי ממנו עכר
ושב וינולאתי את
הריו חלליו נבעתיך
וניאותיך וכל אפיקך
חלל יחרב יפלו בתם
שממות עולם אתהך
ועהך לא תשכנה
וידעתם כי אני יהוה
ועאמרך את שני

יש ויבנה

דברתי וזכרתי להם
 ברית שלום והשנתי
 חיהר ענה מן הארץ
 וישבו במדבר לבטח
 וישנו ביערים ונתתי
 אתם וסביבות גבעתי
 ברנה והורדתי הנשט
 בעתו נשמי ברכה
 יהיו ונתנו עין חשדה
 את פרי ויהא ארץ תקן
 יכולה והיו על
 אדמתם לבטח
 וידעו כי אני יהוה
 כשכרתי את מסות
 עולם והצלתיכם מיד
 העבד יטבהם ולא
 יהיו עוד כזו לפנים
 וחיית הארץ ל
 האבלים וישבו לבטח
 ואין מחקר יד והקמת
 להם מסע על ימים ולא

ונורפס רגליכם תשתעו
 לכן סה אמר
 אדני יהוה אליהם
 הנני אני וישפטתי בין
 שיה ברית וקין שיה
 רזה יעזב עד ובתל
 תהולפו ובקרניכם
 תנעחו וכל הנחלות
 עד אשר הפיצתם
 אותנה אל החוצה
 והושיעתני לצאני ולא
 תהיינה עוד לבז
 וישפטתי בין שיה לשה
 ובקינותי עליהם
 רעה אחד ורעה
 אתהו את עבדי הוד
 הוא ירעה אתם
 והוא יהיה להן לרעה
 ואני יהוה אהיה להם
 לאלהים ועבדי בוד
 נשא כתובם אני יהוה

וּדְרַשְׁתִּי אֶת צֵאֲנִי
וּכְקָרְתִּים כְּבִקְרַת
רֵעָה עָדְדוּ בְיוֹם
הַיּוֹתוֹ כְּתוֹךְ צֵאֲנִי
נִפְרָשׁוֹת כִּן אֲבַקֵּךְ
אֶת צֵאֲנִי וְהִצַּלְתִּי
אֶתְהֶם מִכָּל הַמְקָמוֹת
אֲשֶׁר נִפְעוּ שָׁם בְיוֹם
עֲנִן וְעָרְפַל וְהוֹצֵאתָם
מִן הַעַמִּים וּקְבַצְתָם
מִן הָאָרְצוֹת וְהִבִּיאֲתָם
אֶל אֲרָצְתָם יְרֵעִיתִים
אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל
בְּאִפְיָקִים וּבְכָל מוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ בְּמִרְעָה טוֹב
אֲרַעֲהָ אֹתָם וּבְהָרֵי
מְרוֹם יִשְׂרָאֵל יִרְוֶה
נְיֻהָם שָׁם תִּרְבֵּעֶנָה
בְּנוֹה טוֹב וּמִרְעָה
שָׁמֹן תִּרְעִינָה אֶל
הָרִי יִשְׂרָאֵל אֲנִי

אֲרַעֲהָ צֵאֲנִי וְאֲנִי
אֲרַכִּי צֵם נֶאֱמַר אֲרַכִּי
יְהוָה אֶת הָאֲכֵדֶת
אֲבַקֵּשׁ וְאֶת הַנְּחִיחַת
אֲשִׁיב וְלִנְשַׁכְרֶת
אֶחְכֹּשׁ וְאֶת הַתְּלָה
אֶחֱזַק וְאֶת הַשְּׂמֹנֶה
וְאֶת הַזֹּקֶה אֲשַׁמֵּד
אֲרַעֲנָה כִּמְשַׁפְּלָא
וְאֶתְנֶה צֵאֲנִי כִּדְרָה
אֲמַר אֲרַכִּי יְהוָה הַגִּבּוֹר
שׁוֹפֵט בֵּין שֵׁה לְשֵׁה
לְאֵילִים וּלְעֵתוּרִים
הַמַּעֲטָה מִכֶּסֶם הַמִּרְעָה
וְחֵטוֹב תִּרְעִי וְיִתֵּן
מִרְעֵיכֶם תִּרְבִּיחוּ
כִּרְגֵלֵיכֶם וּמִשְׁקַע
מֵיִם תִּשְׁתּוּ וְאֶת
הַנְּחִיחַתִּים כִּרְגֵלֵיכֶם
תִּרְפְּשׁוּ וְצֵאֲנִי מִתּוֹם
רְגֵלֵיכֶם תִּרְעִינָה

דבר יהוה חר אני
 נאמארני יהוה אם
 לאיש היה צאני
 לכו ותהינה צאני
 לאכלה לכל חית
 השדה מאין רעה
 ולא דרשורני את
 צאני וירעו הרעים
 אתם ואת צאני לא
 רעו לכן הרעים
 שמעו דבר יהוה
 כה אמר אדני
 יהוה הנני אל הרעים
 ודרשתי את צאני
 מידם והשבתם מועות
 צאן ולא ירעו עוד
 הרעים אותם והצלת
 צאנמפיהם ולא
 תהינה להם לאכלה
 כי קה אמר
 אדני יהוה הנני אני

ואת הצמור תלכשו
 הכריאה תזכרו
 הצאן לא תרעו את
 הנחלות לא חזקתם
 ואת החולה לא
 רפאתם ולנשכרת
 לא חבשתם ואת
 הנדחת לא השבתם
 ואת האכרת לא
 בקשתם וכחזקה
 דריתם אתם וכפרד
 ותפוציעה ככלי רעה
 ותהינה לאכלה
 לכל חית השדה
 ותפוצינה ישנו
 צאנ בכל ההרים
 ועל כל גבעה רמה
 ועל כל פני הארץ
 נפצו צאני ואין חורש
 ואין מכקיש לכן
 רעים שמעו את

ובמערוה כדבר ימותי
ונתתי את הארץ
שממה ומשמה
ונשבת גאון עוה
ושכמו הרי יטדאל
מאין עובר ויר עיכי
אני יהוה בתתי את
הארץ שממה ומשמה
על כל תועבתם אשר
עשו ואתה
בן אדם בני עמך
הנדרים כן אצל
הקירות וכפתחי
הבתים ודבר הר
את אחד איש את
אחי לאמר כאמנא
ישמעו מה הדבר
היוצא מאת יהוה
יבוא אליך כמבוא
עם וישבו לפני עמי
ישמעו את דבריך

ואותם לא יעשו כי
ענבים בפיהם המה
עשים ואחרי כצנעם
לבם הולך והולך
להם כשיר ענבים
יפה קול ומטי יבנגן
ישמעו את דבריך
ועשים אינם אותם
יבכאה הנה באה
יד עוי כי יבא יהוה
בתים ויהו
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא על
רעי ישראל הנבא
ואמרת אל הם
לדועים כה אמר
אדני יהוה הו' רעי
ישראל אשר היו
רעים אותם הלא
הצאן ירעו הרעים
אתה חרב תאכל

את הארץ ואנחנו
 רבים לנו נהנה
 הארץ למורשה
 לכן אמר
 אליהם כה אמר
 אדני יהוה על הדם
 תאכלו ועיניכם
 תשא אל זולתיכם
 ודם תשפכו והארץ
 תירשו עמדתם על
 חרככם עשיתן
 תועבה ואיש את
 אשת רעהו טמאתם
 והארץ תירשו כה
 תאמר אלהים כה
 אמר אדני יהוה כה
 אנני אם לא אשר
 כחרבות כחרב יעלו
 ואשר יעלפני השדה
 לחיה נתתיו לאכלו
 ואשר כסעדרות

דרך אתי איש
 בדרךיו אשפוט אתם
 בית ישראל
 ויהי כשנתני
 עשרה שנה בעשרי
 בחמשה לחדשי
 לתלותנו בא אלי
 הפליט מירושלם
 לאמר הכתה העיר
 ויד יהוה היתה אלי
 בערב לפני כוא
 הפליט ויפתח את
 פי עד כוא אלי
 בבקר ויפתח פי ולא
 נאלמתי עוד
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר כן אדם ישיבי
 החרבות האלה
 על ארמת ישראל
 אמרים לאמר אהד
 היה אכרתם וירש

הרשע כי אם כשוב
רשע מדרך וחיה
שובו שובו מדרך
הרעים ולמה תמותו
בית ישראל

ואתה בן
אדם אמר אל בני
עמך צדקת הצדיק
לא תצילנו ביום
פשעו ורשעת
הרשע לא יבשר בה
ביום שובו מרשעו
וצדיק לא יוכל לחיות
בה ביום הטאהתו
כאמרי לצדיק
חיו יחיה והוא בטח
על צדקתו ועשה
עול כל צדקתו
לא תזכרו ובעולו
אשר עשה בו ימות
וכאמרי לרשע

מות תמות ושכ
מחטאתו ויעשה
משפט וצדקתו
הכל ישיב רשע
גולה ישלם כחקת
החיים הלך לבית
עשות עול חיו יחיה
לא ימות כל חטאתו
אשר הטא לא
תזכרו לו משפט
וצדקה עשה חיו
יחיה ואמרו בני
עמך לא יזכרו ררך
אדני והמה דרכם
לא יתכן כשוב
צדיק מצדקתו ועשה
עול ומה בהם וכשוב
רשע מרשעתו ועשה
משפט וצדקתו
עליהם הוא יחיה
ואמרתם לא יתכן

והזהרת אתם ממני
 באמרי לרשע רשע
 מות תמות ולא
 דברת להזהיר רשע
 מדרכו הוא רשע
 בעונו ימות ודרכו
 מידך אבקש ואתה
 כיהזהרת רשע מדרכו
 לשוב ממה ולא שב
 מדרכו הוא בעונו
 יכית ואתה את
 נפישך הוצלת
 ואתה בזאדם
 אמר אל בית ישראל
 בזאתם לאמר
 כי פשענו וחטאתנו
 עלינו וכס אנחנו
 נמקים ואיך נחיה
 אמר אל יהם חזי
 אני נאם ארני יהוה
 אם אחפץ במורת

ונתנו אתו להסלצפה
 וראה את החרב באה
 על הארץ ותקע
 בשופר והזהיר את
 העם ושמע השמיע
 את קול השופר ולא
 נזהר ותבא חרב
 ותקחהו דמו בראשו
 יהיה את קול השופר
 שמע ולא נזהר דמו
 יהיה והוא נזהר
 נפשו מלטי זה צפה
 כי יראה את החרב
 באה ולא תקע בשופר
 והעם לא נזהר ותבא
 חרב ותקח מהם נפש
 הוא בעונו נלקח וזמו
 מר הצפה אדרש
 ואתה בזאדם צפה
 נתתך לבית ישראל
 ושמעת מפ רבר

מהללי חרב כיתתנו
חתייתם בארץ חיים
ולא ישכם את גבורת
נפלים מערליס אשר
ירדו שאול בכלי
מלחמתם ויתנו את
חרבותם תחת ראשיהם
והיה עונתם על עצמותם
כי חקנית גבורים בארץ
חיים ואתה בתוך
ערלים הנשכר ותשכנ
את סללי חרב שמה
אדום מלכיה וכל
נשיאיה אשר נתנו
בגבורתם את חללי
חרב המה את ערלים
ישככו ואת ירדי בור
שמה נסיכי צפון כלם
וכל צירתי אשר ירדו
את חללים בחתיתם
בגבורתם כושים

וישככו ערלים את
חללי חרב ישאו
כלמתם את יורדי
בור אותם יראו
פרעה ונחם על כל
המונה חללי חרב
פרעה וכל הליו נאם
אדני יהוה כיתתני
את חתיתו בארץ
חיים ויהי שכל בתוך
ערלים את חללי
חרב פרעה וכל
המונה נאם אדני
יהוה
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם דבר
אל בני עמך ואמרת
אלהם ארץ כי אני
עליה חרב ולקחו
עסה ארץ איש
אחר מקציהם

נתנו חתית בארץ
 חיים שם עילם וכל
 המונה סביבת קבורתה
 כלם חללים הנפלים
 בחרב אשר ירדו
 ערלים אל ארץ
 תחתיות אשר נתנו
 חתיתם בארץ חיים
 וישאו כלנתם את
 יורדי בור בתוך
 חללים נתנו משבב
 לה בכל המועד
 סביבותינו קברתיה
 כלם ערלים חללים
 חרב כינתן חתיתם
 בארץ חיים וישאו
 כלמתם את יורדי
 בור בתוך חללים
 נתן שם מישך תכל
 וכל המונה סביבתיו
 קברתיה כלם ערלים

בן אדם נהיה על
 המון מצרים והורחה
 אותה וכנות גוים
 ארדים אל ארץ
 תחתיות אל יורדי בור
 מני מעמת רדה
 והישבכה את ערלים
 בתוך חללי חרב יפלו
 חרבנתנה משכו אותה
 וכל המוניה ידברו
 לו אילי גבורים מתוך
 שאול את עזריו ירדו
 שכבו הערלים חללי
 חרב שם אשור וכל
 קהלה סביבתיו קמותו
 כלם חללים הנפלים
 בחרב אשר נתנו
 קברתיה בירבתי בור
 ויהי קהלה סביבת
 קברתיה כלם חללים
 נפלים בחרב אשר

מאורי אור בשמים
אקדירם עליך ונתתי
הישך על ארצך נאם
ארני יהוה והבעסת
לב עמים רבים
בהכיא שכרך בנינים
על ארצות אשר לא
ידעתם והשמורת
עליך עמם רבים
ומלכיהם ישערו עליך
שער בעופפי הרבי
על פניהם וחדו לדגעים
איש לנפשו כיום
נפלתך כיכה אמר
ארני יהוה הרב מלך
בכל תכואך בחרבות
גבורים אפיל המונך
עריצי גוים כלם ושדו
את גאון מצרים ונשמד
כל המונע והאבדתני
את כל בהמתה מעל

מיסודים ולא
תדלחם רגל אדם
עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם
אשקיע מימי ירום
ונהרותם בשמן אולך
נאם ארני יהוה בתתי
את ארץ מצרים
שממה ונשמה ארץ
ממלאה בהכתי את
כל וישבי כה וידעו
כי אני יהוה קערה
היא וקוננה בנות
הגוים תקוננה אותה
על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה
נאם ארני יהוה
ויהי בשנת
עשרה שנה בחמשה
עשר לחדש היתה
דבר יהוה אלי לאמר

ותדלחמי סכונליך ותתפס
 נהרותם: כה
 אמר אדני יהוה
 ופרשתי עליך את
 רשתי בקהל עמים
 רבים והעלוק בחומי
 ונטשתיך בארץ על
 פני השדה אטילך
 והשכנתי עליך כל
 עוף השמים והשבעת
 ממך חית כל הארץ
 ונתתי את בשרך על
 ההרים ומלאתי הנציות
 רמותיך והשקירתי
 ארץ צפתך מדמד
 אל ההרים ואפקים
 ימלאו ממך וכסיתי
 בככותך שמים והקוות
 את ככביהם שמש
 מענן אכסנו נירח
 לא יאר אורו כל

שאולה אל הללי
 חרב וזרעו ישבו בצלו
 בתוך גוים: אל מי
 דמית ככה ככבוד
 ובגדל בעצי ערן
 והורדת את עצי ערן
 אל ארץ תחרתית
 כתוך ערלים תשמכ
 אל הללי חרב הוא
 פריעה וכל המונה
 נאס אדני יהוה:
 ויהי בישרתי
 עשדה שנה בשני
 עשר חדש באחד
 לחדש היה דבר יהוה
 אלי לאמר: בן אדם
 שא קינה על פריעה
 מלך מצרים ואמרת
 אליו כפיר גוים נדמיות
 ואתה פתנם כימים
 ותענה בנהרותיך

ד
 כת

בנהרותיך

יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו
אל בין עבתיס ורם
לכבו בגבהו ואתנהו
ביד איל גוים עישו
יעשה לו כר ישעו
גרשתהו ויכדתהו
זרים ערי צי גוים ויטשו
אל ההרים ובכל
גאיות נפלו דליותיו
ותשכרנה פארתי
בכל אפיקי הארץ
וירדו מצלכל עמי
הארץ ויטשהו על
מפלתו ישכנו כל עוף
השמים וזאג פארתי
היו כל חית השדה
למען אשר לא יגבו
בקומתם כל עצי מע
ולא יתנו ארצמרתם
אל בין עבתיס ולא

יעמדו אליהם כנבתו
כל שתני מיסכי כלם
נתנו למות אל ארץ
תחתית בתוך בני
אדם אל יורדי בור
כה אמר
ארני יהוה כיום
רדתו שאלה האבלת
כסרני עליו אתתהום
ואמנענהרתי
ויכלאו מיס רבים
ואקדר עליו לבנו
וכל עצי השדה עליו
עלפה מקול מפלתו
הרעשתי גוים
כהורדי אותו שאלה
את יורדי בור
וינחמו בארץ תחתית
כל עצי ערוס כחר
וטוב לבנוז כל שת
מיס: גסהם אתו ירדו

און ופּי כסֶת בַּחֲרֵב
יִפְלוּ וְהֵנָּה בִישְׁבִי
תִלְכְּנָה וּכְתַחֲפֹנֶת
חֹשֶׁךְ הַיּוֹם בִּישְׁבְרֵי
שֵׁם אֶת מִטּוֹת מִצְרַיִם
וּנְשַׁכְתֶּבָה גֵּאוֹן עֲשֵׂה
הִיא עֵטְן יִכְסֶנָּה וּכְנֹתֶיהָ
בִישְׁבִי תִלְכְּנָה וְעֲשִׂיתִי
שִׁפְטִים כַּמִּצְרַיִם וַיִּדְעוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה
וַיְהִי בֵּאֵת עֲשֵׂתָה
שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן כְּעֶשְׂבֵנָה
לְחַרְשָׁהּ הִיא רִבְרָה
יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר בֶּן
אֲדָם אֶת זְרוּעַ פְּרִיעָה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם שִׁכַחְתִּי
וְהֵנָּה לֹא חֲבִישָׁה
לְהֵת רַפְאוֹת לִשׁוֹם
חֲתוּל לְחֲבִישָׁה
לְחֹזֶקָה לְתַפּוֹשׁ מַחֲרֵב
לְכַזְמָה אֲמַר אֲדָנִי

יְהוָה הֲנֵנִי אֵל פְּרִיעָה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּשְׁכַחְתִּי
אֶת זְרַעְתִּי אֶת
הַחֹזֶקָה וְאֶת הַנְּשִׁכָּת
וְהִפְלֵתִי אֶת הַחֲרֵב
מִיָּד וְהִפְעֹתִי אֶת
מִצְרַיִם כְּנֹגִים וּזְרִיתִים
בְּאַרְצוֹתַי וְחֹזֶקְתִּי אֶת
זְרַעְתִּי מֶלֶךְ כְּבֹד
וְנֹתַתִּי אֶת חֲרֵב בֵּירוֹ
וּשְׁכַרְתִּי אֶת זְרַעוֹת
פְּרִיעָה וְנֶאֱקָ נֶאֱקוֹת
חֲלָל לִפְנֵי וְהַחֹזֶקְתִּי
אֶת זְרַעוֹת מֶלֶךְ כְּבֹד
וּזְרַעוֹת פְּרִיעָה תִּפְלֹתָ
וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
בְּתַתִּי חֲרֵבִי בְיַד מֶלֶךְ
כְּבֹד וְנֹטָה אוֹתָהּ אֵל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִפְעֹתִי
אֶת מִצְרַיִם כְּנֹגִים
וּזְרִיתִי אוֹתָם בְּאַרְצוֹת

ונתתי יאריס חרבה
ונזכרתי את הארץ
ביר רעים והשמת
ארץ ומלאה ביר
וריסאני יהוה רבתי

כה אמר אדני יהוה
והאבדתי גלגלים
והשבת אל ליליס נופ
ונשיא מארץ מצרים
לא יהיה עוד ונתתי
ידאה בארץ מצרים
והשמת את פתרוס
ונתתי אש כציען ועשית
שפטים כנא ושפנת
חמתי על סין מעון
מצרים והכרתי את
המוזנא ונתתי אש
במצרים חול תחיל
סין ונאתהיה להבקע
ונף צרי יומם: בחורי

תחול

סונה בחרב יפרו בה
נאם אדני יהוה ונשבנו
בתוך ארצות נשבות
ועריו בתוך ערס נחרבות
תהייעה וירעו ביאני
יהוה בתתאש במצרים
ונשברו כל עזרי יהוה
ביום ההוא יצאו מלאכים
מלפני בעים להחריד
את בויש בטח והיתה
חלה להם ביום
מצרים כהנה באה

כה אמר אדני יהוה
והשבת את המון
מצרים ביר נכוברואצו
מלך ככל יהוא ועמו
אתו ערועי גויס מוצאים
לישהת הארץ והריקו
חרבותם על כוצרים
ומלאו את הארץ חלל

יהוה אלי לאמר בן
אדם נכבד אער
מלך ככל העבד
אתה ילו עבדה מלו
אל ער כל ראש
מקרח וכל כתר
נרוטה ושכר לאהיה
לו ולחירו מצר על
העבדה אשר עבד
עליה לכן כה אמר
ארני יהוה הנני נתן
לנכבד אער מלך
בכל את ארץ מצרים
ונשא המנה וישלל
שיללה וכוז כזר
והיתה שטר לחילו
פעלתו אשר עבד
כה נתת לו את ארץ
מצרים אשר עשולי
נאם ארני יהוה ביום
הדוא אצמיח קורן

לבית ישראל ולך
אהם פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה
ויהי דבר יהוה
אל לאמר בן אדם
הנבא ואמרת כה אמר
ארני יהוה הילילו
הה ליום כי יקרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום
ענן עת נמים יהיה ונבא
חרב במצרים והיתה
חלחלה בכוש בנפול
חלל במצרים ולקחו
המונה ונהר סוים דותו
כוש ופוט ולוד וכל
הערב וכוב וכנ ארץ
הכרית אתם בחרב
יפלו
אמר יהוה הנפול
סמכי מצרים וירד
לאון עזה ממונה

מקץ ארבעים שנה
 אקבץ את מצרים
 מן העמים אשר נפצו
 שמה ושכתי את
 שבות מצרים והשכתי
 אותם ארץ פתרוס
 על ארץ מקורתם
 והיו שם ממלכה
 שפלה מן הממלכות
 תהיה שפלה ולא
 תתנשא עוד על הגוים
 והכועטתם לכלתי
 דהות בניי ולא
 יהיה עוד לבית ישראל
 למכטח מזכיר עון
 כפנותם אהריתם
 ויד עיני אני אדני
 יהוה

ויהי בעשרים ושבע
 שנה בראשון באחד
 לחדש תיה רבר

והיתה ארץ מצרים
 לשממה וחרבה וידעו
 כי אני יהוה יען אמר
 יאור לי ואני עשיתי
 לבן הנני אליך ואל
 יאריך ונתתי את ארץ
 מצרים לחרבות חרב
 שממה ממגדל סוניה
 ועד גבול מישור לא
 תעבר בה רגל אדם
 ורגל בהמה לא תעבר
 בה ולא תשכ ארבעים
 שנה ונתתי את ארץ
 מצרים שממה בתוך
 ארצות נשמות ועליו
 בתוך ערים מחרבות
 תהיין שממה ארבעים
 שנה והפצתי את
 מצרים בניי וזריתם
 בארצות
 כי
 כה אמר ארני יהוה

266
65

אוֹתָם מִסְכֵי כוֹתָם
וַיִּרְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם

בְּשֵׁנָה הַעֲשֵׂרִית
בַּעֲשָׂרֵי בְּשָׁנִים עָשָׂה
לְחָדָשׁ הָיָה דְבַר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
בְּנֹאדָם שִׁים פְּנִיךָ עַל
פְּרִיעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְהִנְבֵּא עָלָיו וְעַל
מִצְרַיִם כָּל הַדְּבָר
וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ
פְּרִיעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
הַתַּנְּסֵם הַגְּדוֹל הַרְבִּיץ
בְּתוֹךְ יִשְׂרָאֵל אִשֶׁר
אָמַר לִי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
עָשִׂיתִנִּי וְנָתַתִּי חַיִּים
בְּלִחְיֶיךָ וְהִרְבֵּתִי
רַגְלֵי אֲרִיךְ בְּקִשְׁקֻשְׁתְּךָ
וְהִעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ

יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל דְּגַת
יִשְׂרָאֵל בְּקִשְׁקֻשְׁתְּךָ
תִּרְבֵּק וְנִטְשֵׁתִיךָ
הַמְדַבְּרָה אֵתְךָ וְאֵת
כָּל דְּגַת יִשְׂרָאֵל עַל
פְּנֵי הַשָּׂדֶה הַתָּפֵל לֹא
תֵּאֶסֶף וְלֹא תִקְבֹץ
לְחֵית הָאָרֶץ וְלַעֹף
הַשָּׁמַיִם נִתְּנִיךָ לְאֹמֵהוּ
וַיִּרְעוּ כָּל יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם
כִּי אֲנִי יְהוָה יֵשֶׁן הַיּוֹתֵם
נִשְׁעַנְתָּ קָנָה לְבֵית
יִשְׂרָאֵל כִּתְּפֵשֶׁם
בְּכַפְךָ תִּרְוֹץ וּבִקְעַת
לְהֵם כָּל בְּתָלֵי וּבִשְׁעֵם
עָלֶיךָ תִּשְׁבַּר וְהִעֲמַתָּ
לְהֵם כָּל מִיתָנִים
לִבְנֵי כֹה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מֵבִיא
עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִמְדַתִּי
מִמֶּךָ אָדָם וּבְהִמְדָה

ונפל ל חלל חלל בתוכה
 בהרב עליה מסכים
 וידעו כי אני יהוה
 ולא יהיה עוד לבית
 ישראל סלון ממאין
 וקוץ מכאיב מכל
 סביבתם השאטים
 אהם וידעו כי אני
 אדני יהוה

כה אמר אדני
 יהוה בקבצי את
 בית ישראל מן העמים
 אשר נפצו שם ונקדשו
 בם לעיני חנוים וישבו
 על אדמתם אשר
 נתתי לעבדי לעקב
 וישבו עליה לבטח
 ובנו בתים ונטעו
 כרמים וישבו לבטח
 בעשותי שפטים
 בכל השאטים

לראותיך מרב
 עוניך כיעול רכלתך
 הללת מקדשיך
 ואוצא אש מתוכך
 הוא אכלתך ואתנך
 לאפר על הארץ לעיני
 כל דאיך בלי יודעין
 בעמים שממו עליך
 כל הות היית ואינך
 עד עולם

ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בקאדם שים
 פניך אל צידון והנבא
 עליה ואמרת כה
 אמר אדני יהוה הנני
 עלך צידון ונכבדת
 בתוכך וידעו כי אני
 יהוה בעשותי כה
 שפטים ונקדשתי
 כה ושלחתי כה
 דבר ודרם בחוצתיה

הפטר

על יפי חכמתך
והללו יפעתך לשתת
יורדוך ומה ממותי
חלל כלב ימים
האמר תאמר אלהים
אני לפני הרע ואתה
אדם ולא אל ביד
מהלליך מותני
ערלים תמות ביד
זרים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בזאדם
שאקשה על מלך צו
ואמר תלוכה אמר
אדני יהוה אתה חותם
תכנית מלא חכמה
וכל יל יפי בעדן גן
אלהים היית מלאבן
יקרה מסוכתך אדם
פטרדה ויהלם תרשש

שהם וגשפה ספיך
נפך וברקת וזהב
מלאכת הפיך ונקמד
בך כיום הכראך
כוננו את כרוב
ממשחה סוכך ועתך
בהר קדש אלהים
היית בתוך אבני אש
התהלכת תמים
אתה בדרכך ניום
הכראך עיר נמצא
עולתה כרך ברב
דכלתך מלו תוכך
חמס ותהטא ואחלך
מהר אלהים ואכתך
כרוב הסוכך מתוך
אבני אש נכה לבך
כיפיך שחת חכמתך
עלי פעתך עיר
ארץ השל סתך
לפני מלכים מתוך

שקיס ובכו אליך
 במרנפש מספר מר
 ונשא אלך כניהם
 קינה וקוננו עליך מי
 כעור כדומה כהנוד
 היס בצאת עזבוניך
 מימים השכעת עמים
 רבים כרב הוניך
 ומערכיך העשרת
 מלכי ארץ עת
 נשברת מימים כמעמק
 מים מערכך וכל קהלך
 כתוכך נפרו כל
 יישי האיים שממו
 עריך ומלכיהם
 שיערו שער רעמו
 פנים וסחרים בעמים
 שרקו עליך כל הות
 היית ואינך עד עולם
 ויהי דבר זהוה
 אלי לאמר בין אתם

אמר לנגיד צר כה
 אמר אדני יהוה יען
 גבה לבך ותאמר אל
 אני מושב אלהים
 ישכתי כלב ימים ואתה
 אדם ולא אל ותתן
 לבך כלב אלהים
 הנה חכם אתה מדעך
 כל סתים לא עממוך
 כחכמתך וכתבונתך
 עשית לך חיל והנעש
 זהב וכסף באוצרתך
 ברכ חכמתך ברכלתך
 הרבית חילך ויגבה
 לבבך בחילך
 לבן כה אמר
 אדני יהוה יען תתך
 את לבבך כלב אלהים
 לבן הנני מכיא עליך
 זרים ער יצי גוים
 והריקו חרבותם

ל
 ס
 בל

זי וספי על

וכתובת

היה דרוז רבלתך
בכנר יחפש לרכבה
ערב וכל נשאי קדר
המה סחר יחד בכרם
ואילים ועתודים בס
סחרין רכלי שבא
ורעבוה המה רכליך
בראש כל בשם וכל
אבן יקרה וזה כנתנו
עזבוניך חרן וכנר
וערו רכלי שבא אש
כל נדר רבלתך המה
רכליך במכללים
בגלמי תכלת ורקמה
וכנני ברמיס כחכלים
חבישים וארזים
במרכלתך אניות
תרשיש שר ותין
מערבך ותמר אי
ותכבר ימאד כלב
ימים במיסרכים

הביאוך השטיס אותך
רוח הקדים שברך
כלב ימים הונך
ועזבוניך מערבך
מלחיק וחכר לך
מחזיקי ברקך ועבני
מערבך וכל אנשי
מלחמתך אשר כך
וככל קהלך אשר
בתוכך יפלו כלב
יסיסביום מפלתך
לקול זעקת הכלין
ירעשו מגרשות וירדו
מאמותיהם כל תפשי
משוט מלחים כל
חכלי היס אל הארץ
יעמדו וזה שני עניניך
בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשם
כאפר יתפל שויהקריחו
עליך קרהא והגרו

מפ
קז

כתב
ובכלל
כתב
ה

יִם רַכְלַת הַעַמִּים אֶל
אֵיִם רַבִּים כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה יְצַד אֶת
אֲמֵרֶת אֲנִי כָלִילֶת יַפִּי
כָּלֵב יַמִּים גְּבוּלֶיךָ בְּנֶיךָ
כָּל לֹוִי־פִיךָ בְּרוּשִׁים
מִשְׁנֵיר בְּנוֹלֶךְ אֶת
כָּל לַחְתִּים אֶרֶז מִלְּבָנוֹן
לִקְחוּ לַעֲשׂוֹת תֶּרֶז
עֲלֶיךָ וְאֶלֹונֵים מִכְּשֵׁן
עֲשׂוּ מִשׁוֹטֵיךָ קִרְשֵׁן
עֲשׂוּ שֵׁן בֵּת אֲשֵׁרִים
מֵאֵי כְתִיבִים יֵשֶׁשׁ
בְּרַקְמָה מִמִּצְדֵי הַיָּם
מִפְּרֶשֶׁךְ לַהֲיוֹת לְךָ
לִנְס תְּכַלֶּת וְאֶרְגִּבֹון
מֵאֵי אֶלִישָׁה הָיָה
מִכֶּסֶךְ יֵשֶׁבִי צִירוֹן
וְאֶרֹוד הִיוּ שְׁטִימֶת
חֲכַמֶּךָ יְצַד הִיוּ בְךָ

יְהוֹה בִּתְתִי אֹותְךָ עֵינִי
נִחְרַכְתָּ כְּעֵרִים אֲשֶׁר
לֹא נוֹשְׁכוּ בַהֲעֵלוֹת
עֲלֶיךָ אֶת תְּהוֹס וּכְסוֹן
הַמַּיִם הַרְבִּים וְהוֹדוֹן
אֶת יוֹרֵדֵי בּוֹד אֶל
עַם עוֹלָם וְהוֹשִׁבְתִּיךָ
בְּאֶרֶץ תַּחְתִּימוֹר
כְּהַרְבּוֹת מִשְׁעֵלֶם אֶת
יוֹרֵדֵי בּוֹד לִמְשָׁלָא
תִּשְׁכִּי וְנִתְתִי צְבִיבֵי אֶרֶץ
חַיִּים כֹּל הוֹת אֶתְנֶךָ
וְאֵינְךָ וְתִכְבְּשֵׁי וְלֹא
תִמְצֵאִי עוֹד לִיעוֹלָם
נֵאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
וְיֵהוּ דְבַר יְהוֹה
אֵלַי לֵאמֹר וְאֶתְתִּי
כִּן אֲדַם יֵשֶׁא עֵל
צַד קִינָה וְאֶמְרֶת לְצַד
הִיוּ שְׁכַלִּי עַל מְבוֹאת

ירעשו האיים וירדו
 מעל כסאותם כל
 נשיאי הים והסירו
 את מעיליהם ואת
 בגדי רקמתם יפשו
 חרדות ילבשו על
 הארץ ישבו וחרדו
 לרגעים ושמו עליך
 ונשיא עליך קינה
 ואמרו לך איך אבדת
 נושבת מימים העו
 ההללה אשר היתה
 חוקה בים האוישכון
 אשר נתנו חריתם
 לכל יושביה עתה
 יחרדו האין זום
 מפלתך ונכחלו
 האיים אשר בים
 מצאתך
 כינה אנד אדני

בפרסות סוסיו ירמס
 את כל חוצותיך
 עמך בחרב יהרג
 ומעכות עזך לארץ
 תרדו ושללו חילך
 ובזזו רכלתך והרסו
 חומתך ובתי חמדתך
 יתצו ואבנך ועציק
 ועפרך בתוך מים ישימו
 והשבת המון שיריך
 וקול כנור יך לא ישמע
 עור ונתתיך לצחיה
 סלע משטה חרמים
 תהיה לא תבנה עוד
 כי אני יהוה דברתי שאם
 אדני יחזה

כה אמר אדני
 יהוה לער הלא מקול
 מפלתך באנק חלל
 בהת הרג בתוכך

שנה באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי
לאמר בז אדם יען
אשר אמרה צר על
ירושלם האחושבה
דלתות העמים נסכה
אלי אמלאה החרבה
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני עליך צר
והעליתי עליך גוים
רבים כה עלות הים
לגליו ושהתי חמות
צר וחרסו כעדר ליה
וסחיתי עפרה ממנה
ונתתי אתה ליצחיה
סלע משטח חרמים
תהיה בתוך הים כי
אני דברתי נאס אתי
יהוה והיתה לבז לגוים
וכנתיה אשר בשה

בחרב תהרנה וידעו
כי אני יהוה
כי כה אמר אדני
יהוה הנני מביא אל
צר נכבד אצר מלך
בכל מצפון מלך
מלכים בסוס וברכב
וכפרשים וקהל ועם
רבי כנתיך בשדה
בחרב יהרג ונתן עליך
דיק ושפך עליך
סוללה והקיס עליך
צנה ומחי קברו יתן
בחמתך ומנר לתך
יתן בחרבתיו משפעת
סוסיו יכסך אבקם
מקול פרשו וגלגל
ורכב תרעשנה
המתך כבאו בשעריך
כמכאי עיר מבקעה

יהודה לכן הנני פתח
 את כתף מואב מה ערני
 מעריו מקצהו צבי
 ארץ בית השימחה
 בעל מעון וקריתמה
 לכני קדם עלבני עמון
 ונתתה למור ישראל
 למען לא תזכר בני
 עמון בגוים וכמואב
 אינשה שפטים וירעו
 כי אני יהוה
 כה אמר אדני יהוה
 ישן עשות אדום במקום
 נקם לבית יהודה ויאשמו
 אשוס ונקמו בהם לכן
 כה אמר אדני יהוה
 ונטיתי ידי על אדום
 והכרתי ממנה אדם
 ובהמה ונתתיה חרבה
 מתינמי ודרסה בהרב

לנני
 וקריתמה
 ית
 לשרי
 וקריתמה
 ית

ופלו ונתתני את נקמת
 באדום ביד עמי
 ישראל ועשו באדום
 כאפי וכחמתי וירעו
 את נקמת נאם אדני
 יהוה: כה אמר
 אדני יהוה יעז עשות
 פלשתים בנקמה
 וינקמו נקם בשאט
 בנפש למשחית איבת
 עולם לכן כה אמר
 אדני יהוה הנני נוטה
 ידי על פלשתים ויהרסו
 את כרתים והאברתי
 את שארית חוף הים
 ועשיתי כם נקמורה
 גדלות בתכחות חמה
 וירעו כי אני יהוה בנתני
 את נקמתם כם חזתי
 ויהי בעשתי עשר

חצי
 הספר

ולא תאלס עור
והיית להם למופת
ידעו כי אני יהוה
ויהי דברי הוה
אלי לאמר מאדם
שים פניך אל בני
עמון והנבא עליהם
ואמרת לבני עמון
שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה
ישן אמר האח אל
מקדשי כי נחל ואל
ארמת ישראל כי
נשמה ואל בית יהודה
כי הלכו בגולה לכן
הנני נתקן לבני קדם
למורשה וישבו
טירותיהם בד ונתנו
בך משבנתם המה
יאמרו פרוך והמה

ישתו חלכך ונתת
את דבה לגוה גמלים
ואת בני עמון למורבין
צאן וידעתם כי אני
יהוה כי כה אמר
אדני יהוה ישן מחאך
יד ורקשך ברנך
ותשמה בכל שאטן
בנפש אל ארמת
ישראל לכן הנני
נטיתי את ידו עליך
ונתתיך לכן לגנים
והכרתוך מן העמים
והאבדתוך מן
הארצות איש מידך
וידעם כי אני יהוה
כה אמר
אדני יהוה ישן אמו
מוצב ושעיר הנה
ככל הגנים בית

לא תאכלו ופארכם
 על דא שיכס ונעלינם
 ברנליכס לא תספרו
 ולא תכבו ונמקתם
 בעונתיכס ונהמתם
 איש אל אחיו והיה
 יחזקאל לכס למזפת
 ככל אשר עשו
 תעשו כבואה ידעתם
 כי אני אדני יהוה ואתה
 בן אדם הלא ביום
 קחתי מהם את מעוזם
 משוש תפארתם את
 מחמד יעניהם ואת
 משא נפשם בניהם
 ובנותיהם ביום ההוא
 יבוא הפליט אליך
 להשמעות אזנים
 ביום ההוא ופתחפץ
 את הפליט ותדבר

ולא תעטה על שפם
 ולחם אנשים לא
 תאכלו ודבר אל
 העם בכקר ותמת
 אשתי בערב ואעש
 בכקר כאשר צויתני
 ויאמרו אלי העם הלא
 תגיד לנו מה אלה לנו
 כפאתה עשה ואמר
 אליהם דבר יהוה הין
 אלי לאמר אמר לבית
 ישראל כה אמר אדני
 יהוה הנני מחלל
 את מקדשי גאון עינכם
 מחכר עיניכם ומחמל
 נפשכם ובניכם ובנותיכם
 אשר עזבתם בחרב
 יפלו ועשיתם כאשר
 עשית על שפם לא
 תעטו ולחם אנשים

חל אתה כטמאתך
זמה יען טהרתך ולא
טהרת מטמאתך
לא תטהרי עוד יעד
הנהי את חמתי בקי
אני יהוה דברתי באה
ועשיתי לא אפרע
ולא אחוס ולא אנתם
בדרביך וכעלילותיך
שפט וך נאם ארני
יהוה ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנני לקח
ממך את מחמד עיניך
כמנפה ולא תספור
ולא תבכה ולא תבוא
דמעתיך האנקי דם
מתיב אבל לא תעשו
פארך חבוש עליך
ונעליך תשיבנוגך

סלע שמתהו לא
שפכתהו על הארץ
כסות עליו עפר
להעלות חמרה
לנקס נקס נתתי את
דמה על צחיח סלע
לבלתי הכסות
לכן סה אנו
ארני יהוה אוי עיר
הדמיסנס אני אנדיל
המדה הרבה העצם
הדלק האש התם
הבשר והרקח המרקוח
והעצמות יחרו והעמיתו
על גחליה רקח למען
תחם וחרה נחשתה
ונתכה בתוכה טמאתה
תתם חלאתה יראנים
הלא תולא תצא ממעו
רבת חלאתה באש

ואמרת אל הם כה
 אמר אדני יהוה שפן
 הסיר שפת וגמיצוק
 כו מים אסף נתחיה
 אליה כל נתת טוב
 ירך וכתף מוכרח
 עצמים מלא מבהר
 הצאן לקוח וגם דור
 העצמים תחתיה
 רתח רתחיה גם
 בשלן עצמיה בתוכה
 לבן כה אמר
 אדני יהוה אי יצו
 הדמים סיר אשר
 חלאתה בה וחלאות
 לא יצאה ממערה
 לנתחיה לנתחיה
 חציאה לא נפל
 עליה גורל כי רעה
 כתובה חיה על צדח

אותהן בהרבותם
 פניהן וכנותיהן יהרגו
 זכהיהן באש ישראל
 והשכתי זמה מן י
 הארץ ונוסרו כל
 הנשים ולא תעשנה
 מזמתגנה ונתנו זמתגנה
 עליכן וחטאי גלוליכן
 תשאנה וידעתם כי
 אני אדני יהוה
 ויהי רבר יהוה
 אלי בשנה התשיעית
 בחדש העשירי
 בעשור לחדש לאמר
 כן אדם כתוב לך
 את שם היום את
 עצם היום הזה סמך
 מלך ככל אל יחשול
 בעצם היום הזה ומש
 אל בית המרימש

עוד ואת עשו לי
 טמאו את מקדשי
 ביום ההוא ואת
 שבתתי חללו
 ובשחטם את בניהם
 לגלוליהם ויבאו אל
 מקדשי ביום ההוא
 לחללו והנהכה עשו
 בתוך ביתי ואף כי
 תשלחה לאנשים
 באים ממרחק אשר
 מלאך שלוח אליהם
 והנה באו לאשר תצו
 כחלת עיניך ויעבירה
 עדי וישבת על מטה
 כבודך ושלחן עבוד
 לפניך וקטרתי ושמוני
 שמה עליה וקול
 המזון שלובה ואל
 אנשים מרב אדם

מיבאים סוכאים
 ממדבר ויתנו צמידים
 אלי דיהן ועטרת
 תפארת על ראשיהן
 ואמר לכל הנאופים
 עת יזנה תזנונה
 והיא ויבוא אליה
 כבוא אל אישה זונה
 כן באו אל אהלה
 ואל אהליבה אישת
 הזמה ואנשים צדיקים
 המה ישפטו אותהם
 משפט נאפות ומשפט
 שפכות דם כי נאפות
 הנה ודם ביד יהן
 כי כה אמר אני
 יהוה העלה עליהם
 קהל ונתן אתהן לזעם
 ולבי ירנמו עליהן
 אכן קהל וברא

ויגזן תמלאי כוס שמה
 ושכמה כוס אחותך
 שכרוזן וישלית אתה
 ומצית ואתחרשיה
 תגרמי ושדיך תעמקי
 כי אני הברתי נאם
 אדני יהוה לכן כה
 אמר אדני יהוה יען
 שבתת אותי ותשלימי
 אתי אחרינוך וגם את
 שאי זמתך ואת תונותך
 ויאמר אלי כן אדם
 הרשפט את אהלה
 ואת אהליכה ותגד
 לחן אתה ועבורתי
 כי נאפו ודם מדיהן
 ואת גלוליהן נאפו וגם
 את כעניהן אשר ילדו
 ליהעבדו לחן לאמה

ומצרים לא תזכר
 עיר כי כה
 אמר אדני יהוה הנני
 גוזתך כיר אשר
 שנאת כיר אשר
 נקעה נפשך מהם ועשו
 אותך בשנאה ולקחו
 מלוגיעך ועזבוך ערב
 ועריה ונגלה ערות
 זנונך וזמתך ותניותך
 עשה אלה לך בזנותך
 אחרי גויים על אשר
 נטמאת בגלוליהם
 בדרך אחותך ולכת
 ונתתי כוסה בידך
 כה אמר אדני
 יהוה כוס אהותך
 רשתי העמקה והרמ
 תהיה לעחק וללע
 מרבה ל הכיל שבתך

פחות וסגננים כללם
 שלשים וקרואים
 רכבי סוסים כללם
 ובאו עליך העץ רכב
 וגלגל ובקח עמים
 צנה ומגן וקובעי שימו
 עליך סביב ונתתני
 לפנים משפט וטפסוך
 במשפטיהם ונתתני
 קנאתי כד ועשו אתך
 כחמה אפך ואיניך
 יסירו ואחריתך בחת
 תפול חמה כמד וכנוגך
 יקחו ואחריתך תאכל
 באש והפשיטוך את
 כנדיך ולקרחו כלי
 תפאדתך והשבתני
 זמתך ממך ואהזניתך
 מארץ מצרים ולא
 ונשא עינך אליהם

נקעה נפשי מעל
 אחותה: ותרכה את
 תזנותיה לזכר את
 ימי נעוריה אשר זנתה
 בארץ מצרים ונתענבה
 על פילגשיהם אשר
 כשר חמורים בשרם
 וזרמת סוסים זרמתם
 ותפקדי את זמת נעוריך
 בעשות ממעריט רדך
 למען שדי נעוריך
 לקאה ליבה כה אני
 אדני יהוה הנני מעיר
 את מאהביך עלך את
 אשר נקעה נפשך
 והסוהבא תיט עליך
 מסכיב כנעבד ומ
 כשרים פקוד ושוע
 יקו עמל בע אשור
 ותם בחורי חמד

דרך אחד לשתיהן
 ותוסף אל תזננה
 ותרא אנשי מחקה
 על הקיד עלמי כשרים
 חקקים בששר חנוד
 אזור במתניהם סרוח
 טבילים בראשיהם
 מראה שלישים כלם
 דמות בני כבל כשרים
 ארץ מולדתם ותענב
 עליהם למראה עינם
 ותשלח מלאכים
 אליהם כשרי מדה
 ויבאו אליה בני כבל
 למשכב דרים ויטמאו
 אותה בתזנותם ותטמאו
 כס ותקע נפשה מהם
 ותגל תזנותיה ותגל
 את ערותה ותקע
 נפשי מעליה כאשר

כי אותה שכבו
 בנעוריה והמה עשו
 רדי בתוליה וישכבו
 תזנותם על זה לכן
 נהיה ביד מאהביה
 ביד בני אשור אשר
 ענבה עליהם המה
 גלו ערותה בניה ובנותיה
 לקחו ואותה בחרב
 הרגו ותהי שם לנשים
 וישפוטים עשו כרז
 ותרא אחתה אהליטה
 ותשחת יענבתה
 מנעה ואת תזנותיה
 מזננה אחותה אל בני
 אשור ענבה פחות
 וסגים קרבים לבשי
 מכלול פרשים רכבי
 טוסים פחורי רומה
 כלם ואראני נטמאו

כשרים

ותענב

כמצרים בגעור יהון
 וני שניה מעכו שדיהן
 ישם עשו דדי בתוריהן
 ושמותן אהלה הנרה
 ואהליבה אהותה
 ותהיין לי ותלדנה
 כנים ובנות ושמותן
 שמרון וירושלם
 אהלימה ותזן אהלה
 תהתי ותענב על
 מאהביה אל אשור
 קרובים לבשיתכלת
 פחות וסננים בחוס
 חמד כלם פרישים
 רכבי סוסים ותתן
 תזנותיה עליהם
 מקהר בני אשור
 מלם וככל אשר ענם
 בכל גלותיהם
 נטמאה ואת תמטתו
 ממצרים לא ענבה

כצע כצע ונביאיה
 טחו להם תפל חזים
 שוא וקסמים להם
 כזב אמר יסכה אמר
 אתני יהוה ויהוה לא
 רבד עסה ארץ עשק
 עשק ונזלו גזל ועני
 ואכיון הוננו ואת הער
 עשקו בלא משפטי
 ואבקש מהם איש
 נדר נדר ועמד בפרץ
 לפני בעד הארץ
 לכלתי שחתה ולא
 מצאתי ואשפך עליהם
 ועמי טאש עבדת
 כליתים דתם בראש
 נתתי נאם ארני יהוה
 ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר יבן
 אדם שתים נשים בנות
 אם אחת היו ותענה

תתנו בתוכה וידעתם
 כי אני יהוה שפכתי
 חמתי עליכם
 ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר בין אתם
 אמר לה את ארץ לא
 מטהרה היא לא גשמה
 כיום ועם קשר נביאיה
 בתוכה כארי שואג
 טרף טרף גפוש אכלו
 חסן ויקר יקחו אלמנתיו
 הדכו בתוכה פהנה
 חמסו תורת ויחללו
 קדשי בין קדש לחור
 לא הכדירו וכז הטמא
 לטהור לא הוד ייעו
 ומש בתות העל ימו
 עיניהם ואחל בתוכם
 שריה בקרבה כואבים
 טרפי טרף לשפך דם
 לאבד נפשות לבען

יהוה
 דבר יהוה אלי לאמר
 בן אדם היו לי בית
 ישראל לסוג כלם
 נחשת וכדיל וברזל
 ועפרת בתוך כור
 סינים כסף היו לכן כה
 אמר ארני יהוה יען
 היות כל כס לסנים
 לכן הנני קבץ אתכם
 אל תוך ירושלים
 קבצת כסף ונחשת
 וברזל ועפרת וכדיל
 אל תוך כור לפחת
 עלי אש להנתיך בין
 אקבץ באפי ובחמתי
 והנחתי והתכתי אתכם
 וכנסתי אתכם ונפחתי
 עליכם באש ענתי
 ונתכתם בתוכה כהתוך
 כסף בתוך כור בין

את אשת רעהו עשה
 תועבה ואיש את כלתו
 טמא בזמה ואיש את
 אחתו בת אביו ענה
 בך: שחד לקחובך
 למינען שפך דם נשך
 ותרבית לקחת ותכצע
 רעך בעשק וארתי
 שכחת נאם אדני יהוה
 והנה הכיתי כפי על
 בצעך אשר עשית
 ועל דמך אשר היו
 בתוכך: היעמד לבך
 אם תחזקנה יריך לימין
 אשר אני עשה אתך
 אני יהוה דברתי ועשיתי
 והפיעותי אתך בגוים
 וזרתך בארצות
 והתמתו טמאתך
 ממך: ונחלת כן לעיני
 גוים וידעת כי אני

אשר עשית טמאת
 ותקריבי ימך ותבוא
 עד שנותיך על כן
 נתתיך הרפה לגוים
 וקלסה לכל הארצות:
 הקרבות והרחקות
 נמך יתקלסו בך
 טמאת השם רבת
 המהומה: הנה נשיאי
 ישראל איש לזרעו
 היו כן למען שפך דם
 אבואם הקלו בך
 לגר עשו בעשק בתוך
 יתום ואלמנה הוננוך:
 קדשי בזית ואת שבתת
 חללת אנשי רביל חיי
 בך למינען שפך דם אל
 ההרים אכלו כד זמה
 עשו בתוך: ערות
 אב נלה בך טמאת
 הנדה ענוך: ואיש

השב אל הערה במקום
 אשר נבראת בארץ
 מכרותיך אשפט אתך
 ושפכתי עליך זעמי
 באש עברתי אפיה עלך
 ונתתך ביד אנשים
 בערים חרשי משהית
 לאש תהיה לאכלה
 דמך יהיה בתוך הארץ
 לא תזכרי כי אני יהוה
 דברתי ויהי
 דבר יהוה אלי לאמר
 ואתה כן אדם התשפט
 התשפט את עיר הדמים
 וקודעית את כל תועבותיה
 ואמרתי כה אמר ארני
 יהוה עיר שפכת דם
 בתוכה לביא עתה
 ועשיתי נגולים עליה
 למטאיה כדמך אשר
 שפכת אשכתי וכללתי

חלל דשענשיא יע
 ישר אל אשר בא יצו
 בעת עון קין כה אמר
 ארני יהוה הם יר
 המצנפת והריס העטה
 זאת לאזאת השפלה
 הנכה והגכה השפילו
 עוה עוה עוה אשימנהגם
 זאת לא היה עד בא
 אשר לו המשפט ונתתיו
 ואתה כן אדם
 הנכא ואמרת כה אמר
 ארני יהוה אל בני עמון
 ואל חרפתם ואגידת
 חרכ פתחה לטבח
 מרוטה להכיל למע
 ברק כחזורתך שוא
 בקטטלך פוכ לתת
 אותך אל צואר
 חלל דשענשיא אשר
 בא יצו בעת עון קין

הִיָּה לָהּ בְּרַק מִוִּרְטוֹהָ
 אִנְשֵׁי־שָׁכֶט בְּנֵי־י
 מִוְאַסְתָּ כָּל־עֵינַי וַיִּתֶּן
 אוֹתָהּ לַמִּרְטָה לְתַפְּשׁ
 בְּכַף־הַיָּד הַחֲדָה חֲרֹב
 וְהִיא מִרְטָה לְהַתִּיר
 אֶתְּךָ בִּיד הוֹרֵגִי זַעֲקָן
 וְהִלֵּל בֶּן־אָדָם כִּי־הִיא
 הִיָּתָה בְּעַמִּי הִיא בְּכָל־
 נְשֵׂי־יִשְׂרָאֵל מִגִּירֵי
 אֶל־חֲרֹב־הַיָּד אֶת־עַמִּי
 לִכְן סָפַק אֶל־יָרֵךְ־כִּי
 בָּחוּ וַיְמָה אֲסָנָם שָׁכֶט
 מִוְאַסְתָּ לֹא יִהְיֶה נָאֵם
 אֶרֶץ יְהוּדָה

וְאֵת בֶּן־אָדָם הַנִּבְאָר
 וְהָךְ כָּף־אֵל כָּף־וְתַכְפֵּל
 חֲרֹב־שֶׁל־יִשְׁתֶּה חֲרֹב
 חֲלָלִים הִיא חֲרֹב
 חֲלָל־הַגֵּר וְל־הַחֲדָת
 לְהַסֵּךְ לְמַעַן לְמוֹנֵלֵב

צַפּוֹן וַיִּדְעוּ כָּל־בָּשָׂר
 כִּי־אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי
 חֲרֹב־מִתְּעַרְרָה לֹא־תִשׁוּב
 עוֹד־וְאֶתְּךָ
 בֶּן־אָדָם הָאֵנָה כִּשְׁבָרוֹן
 מִתְּנֵם וּבְמִרְיֹת תֵּאָנֵחַ
 לְעֵינֵיהֶם וְהִיָּה כִּי־אֲמַן
 אֶל־יָד־עַל־מָה אֶתְּךָ
 נֵאֵנָה וְאֵמַרְתְּ אֶל־
 יְשׁוּעָה כִּי־בָאָה וְנָמַס
 כָּל־לֵב וּרְפוּ כָּל־יָדַיִם
 וּכְחַתְּתֶה כָּל־רוּחַ וּכְלֹל
 כַּדְּבָרִים הַלְכֵנָה מֵיָם
 הֵנָּה בָּאָה וְנִהְיִתָּה נָאֵם
 אֶרֶץ יְהוּדָה וַיְהִי
 דְבַר־יְהוָה אֶל־לְאֹמְרֵי
 בֶּן־אָדָם הַנִּבְאָר וְאֵמַרְתְּ
 מָה אֲנִי אֶרֶץ אֲמַר
 חֲרֹב־חֲרֹב הוֹחֲרָה
 וְגַם מִוִּרְטוֹהָ לְמַעַן טִבָּה
 טִבָּחַ הַחֲדָה לְמַעַן

מונב צפונה וראו
כל בשר כי אני יהוה
בערתיה לא תכבה:
ואמר אהה ארני
יהוה הויה אמרים
לי הלא מנישל משל
הוא:

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים
פניך אל ירושלים
והטף אל מקדשים
והנבא אל ארמת
ישראל ואמרת
לארמתי ישראל כה
אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתענה
והכרת ממך צדיק
ורשעי יען אשר הכרת
ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתענו
אל כל בשר מונב

בם ונקמתם בפניכם
בכל דעותיכם אשר
עשיתם וירעתם כי
אני יהוה בעשותי אתכם
למוען שמילא כדרכים
הרעים וכיעל לותכם
הנשה תות כית ישראל
נאם ארני יהוה:

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם
שים פניך דרך תענה
והטף אל דרום והנבא
אל יער השדה ננב
ואמרת ליער הננב
שמע דבר יהוה כה
אמר ארני יהוה הנני
מוצית בך אש ואכלה
בך כל עץ לח וכל
עץ יבש לא תכבה
להבת של הבת
ונצרכו כה כל פנים

כי כהר קרשי כהר
 מרום ישראל נאם
 ארני יהוה שם יעבדני
 מל בית ישראל כלה
 בארץ שם ארצם ושם
 אדרש את תרומתיכם
 ואת ראשית משאותיכם
 בכל קרשיכם כריה
 נחוח ארצה אתכם
 בהוציא אתכם מן העמים
 וקבעתי אתכם מן
 הארצות אשר נפצתם
 בם ונקדשתי בכם לעמי
 הגויים וידעתם כי אני
 יהוה כהכיאי אתכם
 אל ארמת ישראל
 אל הארץ אשר נשאתי
 אתי ללת אתה
 לאבתכם וזכרתם שם
 את דרכיכם ואת כל
 עלילתכם אשר נטמאתם

והבאתי אתכם אל
 מדבר העמים ונשפוטו
 אתכם שם פנים אל
 פנים כאשר נשפוטתי
 את אבותיכם במדבר
 ארץ מצרים כן אשפט
 אתכם נאם ארני יהוה
 והעברתי אתכם תחת
 השכט והבאתי אתכם
 במסרת הברית וברות
 מכם המרדים והפושעים
 כי מארץ מגיר יהם
 אוציא אתם ואל ארמת
 ישראל לא יבוא וידעתם
 כי אני יהוה ואתם בית
 ישראל פה אמר ארני
 יהוה איש גלולי לכו
 עבה ואחר אם אינכם
 שמעים אלי ואת שם
 קרשי לא תחללו עוד
 במתנותיכם ובגלוליכם

ואמרת אל האלהים כה
 אמר ארני יהוה עוד
 זאת גרפו אתי אבותיכם
 במעלם כי מעל ואבאת
 אל הארץ אשר נשאת
 את ירי לתת אותה
 להם ויראו כל גבעה
 רמה וכל עץ עכורת
 ויזכרו שם את זכריתם
 ויתנושם כעס קרבנם
 וישימו שם ריח נחוחות
 ויסיכו שם את נספיקם
 ואמר אלהים מרה
 הבמה אשר אתם
 הבאים שם ויקרא שמה
 במה עד היום הזה לכן
 אמר יגאל בית ישראל
 כה אמר ארני יהוה
 הכרתי אבותיכם
 אתם נשמתים ואחרי
 שקיציחם אתם וזנת

ובשאת נותנותי לכם
 בהעביר בניכם באש
 אתם נטמאים לכל
 גלוליכם עד היום ואני
 אדרש לכם כירת
 ישראל חי אני נאם
 ארני יהוה אם אדרש
 לכם וזה עלה ער
 רוחכם היו לא תהיה
 אשר אתם אמר יסנהה
 כניימ כמי שפחות הארצות
 לשרת עשו אבן יאגי
 נאם ארני יהוה אם
 לאכיר חזקה וכזהו
 נטויה וכחמה שפוח
 אמלך עליכם וזהו צא
 אתם מן העופים ותבעו
 אתכם מן הארצות
 אשרי נפוצתם פס פד
 חזקם וכזהו נטויה
 וכחמה שפוח

בס כמדבר: והשבתני
את ידי ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתני
אותם לעיניהם: וגם אני
נשאתי את ידי להם
כמדבר להפיץ אתם
בגוים ולזרות אותם
בארצות יושן משפטי
לאעשו וחקותי מאסו
ואת שבתתי חללו
ואחרי גלולי אבותם
היו עיניהם: וגם אני נתתי
להם חקים לא טובים
וכמשפטים לא יחויבוהם:
ואטמא אותם במתנותי
בהעביר כל פטר רחם
למשן אשמים למשן אשן
ידעו אשר אני יהוה:
לכן תבר אל
בית ישראל בן אדם

לבס הלך ותחם יעני
עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלל
במדבר ואמר אל בניהם
במדבר בחקי אבותיכם
אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו: וכגולו ליהם
אל הטמאו: אני יהוה
אלהיכם בחקתי לכו
ואת משפטי שמרו ועשו
אותם ואת שבתותי
קדשו והיו לאות ביני
וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם: וימרו בי
הבנים בחקתי לא הלכו
ואת משפטי לא שמרו
לעשות אותם אשר
יעשה אותם הארסותי
בהם את שבתותי חללו
ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי

תטמאו אני יהוה
 אלהיכם וימרו בי ולא
 אבו לשמע אלי איש
 את שקוצי עיניהם לא
 השליכו ואת גלולי מצרים
 לא עזבו ואמר לשפך
 חמתי עליהם לבלות
 אפי בהם בתוך ארץ
 מצרים ויאעש למען
 שמי לבלתי החל לעיני
 הגוים אשר חנה בתוכם
 אשר נודעתי אליהם
 לעיניהם לחוציאם מארץ
 מצרים ואוציאם מארץ
 מצרים ואבאם אל
 המדבר ואתן להם את
 חקתי ואת משפטי
 הודיעתי אותם אעזר
 יעשה אתם האדם וחי
 בהם וגם את שבתותי
 נתתי להם להזות לאות

בינו וכיניהם לדעת כי
 אני יהוה מקרשם וימרו
 בי בית ישראל במדבר
 בחקותי לא הלכו ואת
 משפטי מאסו אשר
 יעשה אתם האדם וחי
 בהם ואת שבתתי חללו
 מאד ואמר לשפך
 חמתי עליהם במדבר
 לבלותם ויאעשה למען
 שמי לבלתי החל לעיני
 הגוים אשר הוצאתים
 לעיניהם וגם אני נשאתי
 ידי להם במדבר לבלתי
 הכיא אתם אל הארץ
 אשר נתתי זבת חלב
 ודבש עכי היא לכו
 הארצות ישן במשפטי
 מאסו ואת חקתי לא
 הלכו בהם ואת שבתותי
 חללו כי אחר גלוליהם

אתם באים חי אני אם
 אדרש לכם נאם אדני
 יהוה התשפט אתם
 התשפטו בזאדם את
 תועבת אבותם הוריענו
 ואמרת אליהם כה
 אמר אדני יהוה ביום
 בחרתי בשראיר ואשא
 ידי לזרע בית יעקב
 ואודיע להם בארץ
 מצרים ואשא ידי להם
 לאמר אני יהוה
 אלהיכם ביום ההוא
 נשאתי ידי להם
 להוציאם מארץ מצרים
 אל ארץ אשר תרתי
 להם זבת חלב ודבש
 עכבי היא לכל הארצות
 ואמר אלהם איש
 שקוצי עינו השליכו
 וכנולו מצרים אר

הל יתנו והתשבתמה
 לארץ השלכה ורחו
 הקדים הכיש פריה
 התפרקו ויבשו מטה
 עזה אש אכלת רחוק
 ועתה שתולה כמותך
 בארץ ציה וצמא ותשא
 אש מנטה כדיה פריה
 אכלה ולא היה בה
 מטה עש שבט למשל
 קינה היא ותהי לקינה
 ויהי בשנה השביעית
 בחמשי בעשור רחוש
 באו אנשים מירקני
 ישראל לדרש את
 יהוה וישבו לפני
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר ובן אדם דבר
 את זקני ישראל ואמרת
 אלהם כה אמר אדני
 יהוה הלדרש את

לפני

ולא יהיה לכם למנוח
עון השליכו מעליכם
את כל פשעיכם אשר
פשעתם בם ועשו לכם
לכ חדש ורוח חדשה
ולמה תמותו בית ישראל
כילא אחפץ במות המות
שאב ארבע יהוה והשיבו
והיו
ואתה שא קינה אל
נשיא ישראל ואמרת
מה אמד לכי ביני
אריות רבעה בתוך
כפרים רבתה ניריה
ותעל אחד מגריה כפיו
היה וילמד לטרף טרף
אדם אכלו וישמעו
ארץ גנים כשחתם
נתפש ויביאהו בחתים
אל ארץ מצרים ותא
כי נוחלה אבדה
תקיתה ותקח אמה

מגריה כפיר שמתהו
ויתהלך כחך אריות
כפיר היה וילמד
לטרף טרף אדם אכל
וידע אל מנותיו ועדיהם
החריב ותשם ארץ
ומלאה מקור שאנתו
ויתנו עריו גנים סביב
מכדינות ויפרשו עריו
רשתם בשחתם נתפש
ויתנהו בסוגר כחתים
ויבאהו אל מלך בכל
יבאהו במעדרת למען
לא ישמע קולו עור
אל הרי ישראל אמד
כנפן בדמד על מים
שהולה פריה וענפה
היתה מימים רבים
ויהיולה מטות עיו אל
שבטי משלים ותנכה
קמתו על בין עבתים
וירא בנכהו ברב

לא יתכן דרך ארצ
 שמעו נא בית ישראל
 הדרך לא יתכן הלא
 דרככם לא יתכנו
 בשוב צדיק מצדקתו
 ועשה עול ומת עליהם
 בעולו אשר עשה
 ימות וישוב רשע
 מדשעתו אשר עשה
 ויעש משפט וצדקה
 הוא את נפשו יחיה
 וראה וישוב מכל פשעיו
 אשר עשה חיו יחיה
 לא ימות ואמרו בית
 ישראל לא יתכן דרך
 ארצ הדרך לא יתכנו
 בית ישראל הלא
 דרכים לא יתכן
 לבן איש כדרכו אשפט
 אתכם בית ישראל
 נאם ארצ יהוה שוכו
 והשיבו מכל פשעיכם

הכן צדקת הצדיק עליו
 תהיה ורשעת הרשע
 עליו תהיה
 והרשע כי ישוב
 מכל חטאתו אשר
 עשה ושנר את כל
 חקותיו ועשה משפט
 וצדקה יהיה יחיה לא
 ימות כל פשעיו אשר
 עשה לא יזכרו לו בעתו
 אשר עשה יחיה החפץ
 אחפץ מות רשע נאם
 ארצ יהוה הלא כשוכו
 בדרך ויחיה
 ובשוב צדיק
 מצדקתו ועשה עול
 ככל התי עבות אשר
 עשה הרשע יעשה וחי
 כל צדקתו אשר עשה
 לא תזכרנה בני עולו אשר
 מעל ובחטאתו אשר
 חטא כם ימות ואמרתם

את אשת רעהו לא
 טמא ואיש לא הוזה
 חבל לא חבל ונלה
 לא נזל לחמו לרעב
 נתן ועזרם כסה כנה
 מעני השיב ידו נשך
 ותרבית לא לקח
 משפטי עשה כחקת
 הלך הוא לא ימות
 בעז אביו חיו יחדו
 אביו כי עשק עשק
 נזל נזל אח ואשר לא
 טוב עשה כתך עמיו
 והנה מת בעונו ואמרו
 מדוע לא נשא הבן
 בעז האב והכן משפט
 ועדקה עשה את כל
 חקותי שמר ויעשה
 אותם חיה יהיה הנפש
 החטאת היא תמות
 בן לא ישאב עון האב
 ואב לא ישא בעון

והוליד בן פריץ שפך
 דם ועשה אה מאחד
 מאלה והוא את כל
 אלה לא עשה כי גם
 אל ההרים אכל ואת
 אשת רעהו טמא
 עני ואכזר הוזה גלות
 נזל חבול לא ישיב
 ואל הנולדים נשא
 עיני תועבה עשה
 בנשך נתן ותרבת
 לקח וחי לא יחיה
 את כל התועבות
 האלה עשה מות
 יומת דמיו כו יהיה
 והעל הוליד בן וירא
 את כל חטאת אביו
 אשר עשה וירא
 ולא יעשה כהן על
 ההרים לא אבד
 ועינו לא נשא אל
 גלילי בית ישראל

קרב הנפשות לי הנה
 כנפש ראב וכנפש הבן
 לי הנה הנפש החטאת
 היא תמות ואיש כיתה
 צדיק ועשה משפט
 ועדקה אל ההרים
 לא אכל ועינו לא נשא
 אל גלול בית ישראל
 ואת אשר רעמו לא
 טמא ואל אשר נדה
 לא יקרב ואיש לא
 יונה חבלתו חוב ישיב
 גולה לא יגזול לחם
 לרעב יתן וערום יכסו
 כער כנשך לא יתן
 ותרכיב לא יקרב
 מעול ישיב ד ומשפט
 אמת יעשה בין איש
 לאיש בחקותי יהלך
 ומשפטי שבו לעשות
 אמת צדיק הוא חיה
 יחיה נאם אדני יהוה

רך אקטף ושתלתי אני
 על הר נבוה ותלול
 בהר מרום ישראל
 אשתלנו ונשא עמי ועשו
 פרי והיה לארז אריר
 ושכנו תחתיו כל צפור
 כל כנף בצל רליותיו
 תשכנה וידעי כל עני
 השדה כי אני יהוה
 השפלתי עץ גבוה גפתי
 עץ שפל הוכשתי עץ
 לח והפרחתי עץ יבש
 אני יהוה דברתי ועשיתי
 ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר ומה לכם אדם
 משלים את המטר
 הזה על אדמת ישראל
 לאמר אבות יאכלו
 כסד ושע הפננס תקחשע
 חיאני נאם אדני יהוה
 אסיהיה לכם עור משון
 המושל הזה כי ישראל

בכלה ויקח מזרע
חמל וכה ויכרת אתו
ברית ויבא אתו באה
את ארץ הארץ לקח
להיות ממלכה שפלה
לכלהי התנשא לשמו
את בריתו לעמדה
וימרד בול שלח מלאכו
מצרים לתתלו סוסים
מינסרכ היצלה הימלט
העשה אלה והפר
ברית ונמלט חי אע
נאם אדני יהוה אם
לא במקום המלך
הנצריך אתי איש
בזה את אלתי ואשר
הפיר את בריתו בתוך
בכל ימות ולא בחיל
נדול ובקהל רב יעשה
אתו פרעה במלחמה
בשפך סלה ובכנות
דיק להכרית נפשות

רבות ובוה אלה
להפר ברית והנה נתן
יהו וכל אלה עשה לא
ימלט
לכן כה אמר אדני יהוה
היא אני אסלא אלתי
אשר בזה ובריתי אשר
הפיר ונתתיו בראשו
ופרשתי עליו רשתי
ונתפש במצודתי ויה
יהבי אותהו בכלה
ונשפטתי אתו שם
מעלו אשר מעל בני
וארמל מנחחו בכל
אגפיו בחרב יפר
והנשאורים לכל רוח
ינרשו וידעתם כי
אני יהוה דברתי
כה אמר אדני
יהוה ולקחתי אני
מצמרת הארז הרמה
ונתתי מראש ונקותיו

אל שרה טוב אל מים
 רביס היא שתולד
 לעשות ענק ולשאת
 פרי להיות לגפן ארת
 אמר כה אמר ארני
 יהיה תעלה חלוא את
 שורשיה ינתק ואת פרו
 יקוסס ויבש כל טרפי
 צמחה תיבש ולא
 בזרע גדולה ובעסוב
 למשאות ארת
 משרשיה והנה שתולד
 התעלה הלא כנעתבה
 רוח הקרים תיבש יבש
 על ערנות צמחה תיבש
 ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר אמר נא לבית
 המרי הלא ידעתם
 מה אלה אמר הנה בא
 מלך בנל ירושלם
 ויקח את מלכה ואת
 שריה ויבא אתם אליו

האבר מלא הנוצה אשר
 לוהרקה בא אל
 הלכנו ויקח את צמחה
 הארז את ראש יניקתיו
 קטר ויביאהו אל ארץ
 כנען בעיר רכלים שמו
 ויקח מזרע הארץ ויתנהו
 בשדה הזרע קח על מים
 רביס צפצפה שמו ויצמח
 ויהי לגפן סור חרת
 שפל תקומה לפנות
 דליותו אליו ושרשיו
 תחתיו יהיו תהי לגפן
 ותעש כרס ותשלה
 פארות ויהי נשר אחר
 גדול גדול כנפיס ורב
 נוצה והנה הגפן הזאת
 כפנה שרשיה
 עליו ורליותו
 שלחה לו
 להשקות אותה
 מערגות מטעה

כלמתך ונכלמתמל
אשר עשית בנחמך
אתני ואחותך סדס
ובנתיה תשכון לקדמון
ושמרון ובנותיה תשכן
לקדמתך ואת ובנותיך
תשבינה לקדמתכן ;
ולוא היתה סדס אחותך
לשביעה בפך ביוס
גאוניך בסדס תגלה
רעתך כמו עת חופת
בנות ארס וכל סבינתה
בנות פלשתים השאטות
אותך מסביב אתזמתך
ואת תועבתך את
נשאתים נאם ארני
יהוה כיכה
אמר ארני יהוה ועשת
אותך כאשר עשית
אשר בזית אלה להפר
ברית וזכרתני אני את
ברית אוקך כימי "

ת"ז
ב

ועשית

געוריק והקימותי לך
ברית עולם וזכרת
את דרכיך ונכלמת
בקחתך את אחותיך
הגרלות ממך אל
הקטנות ממך ונתתני
אתהן לך לבנות ולא
מבריתך ; והקימותי
אני את בריתי אתך
וידעת כי אני יהוה
למען הזכר ובשת
ולא יהיה לך עוד
פתחון פה מפני כלפיך
ככפרי לך לכל אשו
עשית נאם ארני יהוה
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר בן
אדם חוד חידה ומשל
משל אל בית ישראל
ואמרת כה אמר ארני
יהוה הנשר הגדול
גדול הכנפים ארך

כִּתְּאֵמֶךָ אֶת־גַּעְלַת
 אִישׁ הַוֹּכֵנָה וְאֲחוֹת
 אֲחוֹתְךָ אֶת־אֲשֶׁר גַּעְלוּ
 אֲנָשִׁיהֶן וְכִנְיָהֶן אִמְכֶן
 חֲתָנֶיךָ וְאִבְיָכֶן אִמְרֵי
 וְאֲחוֹתְךָ הַגְּדֹלָה שְׂמֹרֹן
 הָאָרֶץ וְכִנְיָהֶּהּ הַיְּשָׁבֹתָעַל
 שְׂמֵאלֶךָ וְאֲרֻזֹתֶךָ
 הַקִּטְנָה מִמֶּךָ הַיּוֹשֵׁבֶת
 מִיְמִינֶךָ סָדֶם וְכִנְיָהֶּהּ
 וְלֹא בְּדֶרֶכֶּהָ מְלֻכָּה
 וְכִתּוּעֵכֶתִּיהֶן עֲשִׂיתִי
 כַּמַּעֲטָקָט וְתַגְּשִׁיחֵי
 מִהֶם כֹּכַל דְּרֻכֶיךָ חֵי אֲנִי
 טַאֵם אֲדַע יְהוּהָ אֲנִי עֲשֵׂתָהּ
 סָדוּם אֲחוֹתְךָ הִיא וְכִנְיָהֶּהּ
 כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי אֶת־
 וְכִנְיָהֶּהּ הִנֵּה זֶה הִיָּה
 עֵזוֹ סָדֶם אֲחוֹתְךָ
 גִּאֹן שִׁבְעַת־לֵחָם
 וְשִׁרְזֹתֶהּ שִׁקָּט
 הִיָּה לְהוֹלֵכֵנוּ עֵתָהּ

זִיד עֵנִי וְאִכְיוֹן
 לֹא הָיָה חֲזִיקוֹ
 וְהַגְּבִינָה וְתַעֲשִׂינָהּ
 תּוֹעֵבָה לִפְנֵי וְאִסִּיר
 אֶתְהֶן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי
 וְשִׂמְרוֹן כַּחֲצִי
 חֲטָאֵתֶךָ לֹא חֲטָאָה
 וְתִרְכִּי אֶת־תּוֹעֵבֹתֶיךָ
 מִהֵנָּה וְתַעֲדֹקֵי אֶרֶץ
 אֲהַתִּךְ כֹּכַל תּוֹעֵבֹתֶיךָ
 אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי גַם אֶת־
 שְׂאֵי כִלְמַתְךָ אֲשֶׁר
 פָּלַלְתָּ לְאֲחוֹתְךָ
 כַּחֲטָאֵתֶךָ אֲשֶׁר הִתְעַסְתָּ
 כִּהְיָתָה תַעֲדֹקָה מִמֶּךָ וְגַם
 אֶת־כְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִכִּי תִקֵּן
 בְּעַד־קִתְךָ אֲחֵי־וֹתְךָ
 וְיִשְׁכַּתִּי אֶת־שְׂבוֹתֶהֶן
 אֶת־שְׂבוֹתֵי סָדֶם וְכִנְיָהֶּהּ
 וְאֶת־שְׂבוֹתֵי שְׂמֹרֹן
 וְכִנְיָהֶּהּ וְשְׂבוֹתֵי יְצִיֵיךָ
 בְּתוֹכָהֶן לְמַעַן תִּשְׂאֵן

אֲחֵי־וֹתְךָ
 יִשְׂרָאֵל
 יִזְד

שְׂבוֹתֶיךָ
 שְׂבוֹת
 שְׂבוֹת
 וְשְׂבוֹת

זונה שסמעי דבר יהוה
 סדאמר
 ארני יהוה יש השפד
 נחשתך ותגלה ערותך
 בתזנותך על מאהבך
 ועל כל גלגלי תועבותך
 וכדמי בניך אשר נתת
 להם ללמן הנני מקבץ
 אתכל מאהבך אשר
 ערכת עליהם ואת
 כל אשר אהבת על
 כל אשר שאת
 וקבצתי אתם עלך
 מסכיב וגלית ערותך
 אלהם וראו את כל
 ערותך וישפטתך
 משפטי נאפורת
 ושפכות דם ונחתיך
 דם חומר וקנאה
 ונתתי אתך בידם
 והרסו גבך
 ונתנו רמתך

והפשיטו אותך בגדיך
 ולקחו כלי תפארתך
 והניחוך עידי וערתך
 והעלו עליך קהל
 ורגמו אותך באבן
 וכתקוד בחרבותם
 ושרפו בתיך באש
 ועשובך שפטים לעני
 נשים רבות והשבתך
 מזונה וגם אתנן לאתני
 עור והנחתי המתני
 כך וסרה קנאתי ממך
 ושקטתי ולא אכעס
 עוד יש אשר לאזנות
 את ימי נעוביך ותרגמי
 לי בכל אלה וגם אש
 הארבע בראש נתתי
 נאס ארני יהוה ולא עש
 עשיתי את הזופה עב
 כל תועבותי הנה כל
 המשל עליך ימשל
 לאמר כאמה בתת

עשית

בראשית לא שבעת
 מה אמלה לבתך
 נאם ארע יהודה
 בעשותך אתכר
 אלה מעשה אשה
 זונה שלטת בכנותך
 נכך כראש כל דרך
 ורמתך עשית בכל
 רחוב ולא היית כזונה
 לקלם אתנן האשה
 המנאפת תחת אישה
 תקח אתזרים לכל
 זנות יתנו נדה ואת
 נתת את גרנך לכל
 מאהכך ותשחר י
 אותם לבוא אליך
 מסכיב בתזנותך
 ויהי כך הפך מן הנשע
 בתזנותך ואחר כך
 לא זנה ובתתך אתנן
 ואתנן לא נתן קד
 ותהי להפך לכן

כדנך היית ויהי אחר
 כל דעתך אוי אור
 נאם ארע יהודה וזכנ
 לך נכ ותעשי לך רמה
 בכל רחוב אל כל
 ראש דרך כנות רמתך
 ותתעבי את יפך
 ותפשקי את רגליך
 לכל עובר ותרבי את
 תזנותך ותזני אל בני
 מצרים שכנך גדלי
 כשר ותרבי את תזנותך
 להבעיסני והנה נטית
 ירי עליך ואנע עחקך
 ואתנך כנפש שאותך
 בנות צל שנים הנמלות
 מדרך זמה ותזני
 אל בני אשור מבלתי
 שבעתך ותזנים וגם
 לא שבעתך ותרבי
 את תזנותך אל ארץ
 כנען כשרימה וגם

ית
 ית
 ית
 ית

ית
 ית

מזהבי ומכספי אשור
נתתי לך ותעשילך
עלמי זכר ותזני
בס: ותקחי את
בגדי רקמתך
ותכסיס ושמני וקטת
נתתי לפניך: ורחמי
אשר נתתי לך סלת
ושמן ודבש האכלתך
ונתתיהו לפניך
לרחמיחה יהי
נא: אדני יהוה ותקחי
את בנך ואת בנותיך
אשר ילדת לי ותזמי
להם לאכל המעט
מתזנותיך: ותשחטי
את בני ותתנים כהעבד
אותם להם: ואת כר
תועבתיך ותזנתיך
לא זכרתי את ימי
נעוריך בהיותך עני
וערית מתבוססת

צמידים על ידך ורכיך
על גרוניך: ואהקננס
על אפך ועגילי
על אוניך ועטרת
תפארת בראשך:
ותערי זהב וזהב
ומל כושך ששומשי
ורקמה סלת ודבש
ושמן אכלתי תיפי
במאד מאד ותצלחי
למלכותי ויצא לך
שם בניס כיפך כי
כליל הוא בחדרי אשור
שמת עליך נא: את
יהוה ותבטחי ביפך
ותזני על שמך ותשפני
את תזנותיך על כל
עובר לוי יהי: ותקחי
מכנריך ותעשילך
במזות סל אות ותזני
עליהם לא באות
ולא יהי: ותקחי כלי תפארתך

עליך ואראך מתכוססת
 בדמך ואמר לך
 בדמך חיי ואמר לך
 בדמך חיי רבבה
 בצמח השרה נתתיך
 ותרכי ותגדלי ותבאי
 בערי ערבים שרים
 נכנו ושערך צמח
 ואת ערם ועריה
 ואעבד עליך ואראך
 והנה עתך עת רדים
 ואפרשכנפי עליך
 ואכסה ערותך ואשמע
 לך ואבוא בכרית
 אתך נאם ארני יהוה
 ותהי לי וארחצך
 כמים ואשטף דמך
 מעליך ואסבך
 בשמן ואלכשך רקמה
 ואנעלך תחשו אחשך
 בשש ואכסך מישי
 ואעדר עדי ואתנה

פני בהם ונתתי את
 הארץ שמימה יעזמעו
 מעל נאם ארני יהוה
 ויהי דבר
 יהוה אלי לאמור בן
 אדם הודע את ירושום
 את תועבתיה ואמרת
 טה אמר ארני יהוה
 לירושלם מכרתיוך
 ומלרתיוך מארץ
 הכנעני אביך האמרי
 ואמר חתיני ומולדתיך
 ביום הולדת אותך לא
 כרת שרך ובמים לא
 רחצת למישע והנלה
 לא הנלהת והחתל
 לא חתלה לא חסה
 עליך עין לעשות לך
 אחת מאלה לחמלה
 עליך ותשלכי אל פני
 השרה כנעל נפשך
 ביום הולדת אתך ואענ

כה אמר ארני יהוה
אף כי ארכעת שפטי
הרעים חרב ורעב
והיך רעה ודבר שלחתי
אל ירושלם להטות
ממנה אדם ובהמה
והנה נותרה בה
פלטה המוצאים
בנים וכנותהנם יוצאים
אליכם וראיתם את
דרבם ואת עלילותם
ונחמתם על הרעה אשר
הבאתי על ירושלם
את כל אשר הבאתי
עליה ונחמו אתכם כי
תראו את דרבם ואת
עלירותם וידעתם כי
לא אהנב עשיתי את כל
אשר עשיתי בהנאנתי
יהוה ויהי דבר יהוה אלי
לאמר כן אדם מה יהוה עץ
הנפץ מכל עץ הזמרה אשר

היה בעצי היער
היקח ממנו עץ
לעשות למלאכה
אם יקחו ממנו יתר
התרנות עליו כל כר
הנה ראש נתן לאכלה
את שני קצותי אכלה
האש ותוכו נחר היצרה
למלאכה הנה בהיות
תמים לא יעשה למלאכה
אף כי אש אכלתה
ויחר ונעשה עוד
למלאכה לכן
כה אמר ארני יהוה
כאשר עץ הנפץ בעץ
היער אשר נתתני
לאש לא אכלה כי נתתני
אתי שכי ירושלם
ונתתני את פני כהם
מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי
אני יהוה בשומי את

אדני יהוה אם כנים
 ואם כנות יצילו המה
 לכרם ינצלו והארץ
 תהיה שוממה או חרב
 אכי א על הארץ ההיא
 ואמרת חרב תעבר
 בארץ והכרת ממנה
 אדם ובהמה וישלשת
 האנשים האלה בתוסה
 הוי אני נאם אדני יהוה
 לא יצילו כנס וכנות
 כי הם לכרם ינצלו
 או רבר אשלה אל
 הארץ הקוא ושפכתי
 חמתי עליה כרם
 להכרית ממנה אדם
 ובהמה ונח דנאל
 ואיוב בתוכה חיאני
 נאם אדני יהוה אטכן
 אם בתי יצילו המה
 בעדקתם יצילו
 נפשם: כי

ולא יטמאו עוד ככל
 פשעיהם והיו לילעם
 ואני אהיה להם לאלהם
 נאם אדני יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בין אדם ארץ כי
 תחטא לי למעל מעל
 ונטיתי ידי עליה
 ושכרת לה מטה לחם
 והשלחתי בה רעב והנחתי
 ממנה אדם ובהמה וחוץ
 ישראל האנשים האלה
 בתוכה נח דנאל ואיוב
 המה בעדקתם ינצלו
 נפשם נאם אדני יהוה
 לו חיה רעה אעביר
 בארץ ושכלתה והיתתה
 שממה ממלי עובר
 מפני החירה
 שלי שית האנשים
 האלה בתוכה
 חיאני נאם

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם האנשים
האלה העלו גלוליהם
על לבם ומכשול עונם
נתנו נבחה פניהם האדרש
אדרש להם: לכן דבר
אותם ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה
איש איש מבית ישראל
אשר יעלה את גלוליו
אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו וכא אל
הנביא אני יהוה נענית
לזכה ברוכ גלוליו:
למען תפש את בית
ישראל בלבם אשר
נזרו מעלי בגלוליהם
כלם: לכן אמר
אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה שומ
והשיבו מעל גלוליהם
ומיעל כל תועבותיהם

השיבו פניכם: כי איש
איש מבית ישראל
ונזהר אשר יגור
בישראל וינזר מאחרי
ויעל גלוליו אל לבו
ומכשול עונו ישים
נכח פניו וכא אל הנביא
לדרש לו כי אני יהוה
נענה לו בני: ונתתי פני
באיש ההוא והשמתי
לאות ולמשלים וחכמותיו
מתוך עמי וידעתם כי
אני יהוה:

והנביא כי יפתרו
ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא
ונטיתי את ירי עלי
והשמדתיו מתוך עמי
ישראל: ונשאו עונם
כענן הדרש כענן הנביא
יהוה: למען לא יתעו
עוד בית ישראל מאחרי

וקרעתי אתם מעל
 זרועתיכם ושלחת
 את הנפשות אשר
 אתם מצוחת את
 נפשיים לפרחות; וקרעו
 את מספחה תיכם
 והצלתי את עמי מיזבן
 לא יהיו עוד בידכן
 למצודה וידעתם כי אני
 יהוה יען הכאות לב
 צדיק שקר ואני לא
 הכאתיו ולחוקי די
 רשע לבלתי שוב
 מדרך הרע להחיותו
 לכן שוא לא תחזעה
 וקסם לא תקסמה
 עוד והצלתי את
 עמי מיזבן וידעתם
 כי אני יהוה ויבוא
 אלי אנשים מזקני
 ישראל וישבו לפני

פניך אל בנות עמך
 המתנבאות מלכהן
 והנבא עליהן ואמרת
 מה אמר אדני יהוה הוי
 למתפרות כסתות
 על כל אצילי ידי ועשת
 המספחות על ראשי
 קומה לצודר נפשות
 הנפשות תצוד רעה
 לעמי ונפשות לכנה
 תחיינה; ותחללנה את
 אל עמי בשעלי שערים
 ובפתותי להם להמית
 נפשות אשר לא תמותנה
 ולחיות נפשות אשר
 לא תחיינה בכזבכם
 לעמי שמעי כזב;
 לכן אבא
 אדני יהוה הנני אל
 כסתותיכנה אשר
 אתנה מצרדות
 שם את הנפשות לפרות

ואמריטנאסיהורה
ואני לא רבדתי
לכן כה אמר אדני יהוה
ישן דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם
נאם אדני יהוה והיותה
ידי אל הנביאים החזים
שוא והקסמים כזב
בסוד עמי לא יהיו
ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת
ישראל לא יבאו
וידעתם כי אני אדני
יהוה ייען וביען הטעו
את עמי לאמר
שלום ואין שלום
והוא בנה חייז והנם
טחים אתו תפל
אמר אל טחי תפל
ויפל היה גשם שוטף
ואתנה אבני
אל גביש תפלנה ורח

סערות תבקע והנה
נפל הקיר הלווא אמר
אליכם איה הטיח אשו
טחתם לכן כה אמר
אדני יהוה ובקעתיו רוח
סערות בהמתי וגשם
שוטף באפי יהיה ואני
אל גביש בחמה לכה
והרסתי את הקד אשו
טחתם תפל והנעתתו
אל הארץ ונגרה סודו
ונפרה וכליתם בתונה
וידעתם כי אני יהוה
וכלית את חמתי בקיץ
ובטחים אתו תפל
ואמר לכם אין הקיץ
ואין הטחים אתו נביאי
ישראל הנבאים אל
ירושלם והחזים לה
חזון שלום ואין שלום
נאם אדני יהוה
ואתה בן ארסשם

ארני יהוה
 ויהי דבר יהוה אל
 לאמר בין אדם הנכב
 אל נביאי ישראל
 הנכבאים ואמרת לנביא
 מלבם שמעו דבר
 יהוה כה אמר ארני
 יהוה הוי על הנכבאים
 הנבלים אשר הלכים
 אחר רוחם ולבלתי
 ראוי כשיעלים בחרבות
 נביאיך ישראל היו
 לא עליהם בפרצות
 ותגדו גדר על בית
 ישראל לעמד
 כמלחמה ביום יהוה
 חזו שוא וקסם כזב
 האמרים שאם יהוה
 ניהוה לא של דם
 ויחלו לקים דבר
 הלא מהוה שוא חזות
 ומקסם כזב אמרתם

אתו עוד בישראל כי
 אם דבר אליהם קרבו
 הימים ודבר כל חזוניהם
 כילא יהיה עוד כל חזון
 שוא ומקסם חלק
 בתוך בית ישראל כי
 אני יהוה אדבר את אשר
 אדבר דבר ויעשה לא
 תמשך עוד כי כימיכם
 בית הפרי אהב דבר
 ויעשיתו נאם ארני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בין אדם הנה בית
 ישראל אמרים החזון אשר
 הוא חזה לימים רבים
 ולעתים רחוקות הוא נא
 לכן אמר אליהם סה
 אמר ארני יהוה
 לא תמשך עוד
 כל דברי אשר אדבר
 דבר ויעשה נאם

יחתרו להוציא בופניו
יכסה יען אשר לא
יראה לעין הוא את
הארץ ופרשתי את
רשתי עליו ונתפש
כמצודתי והבאתי אתו
בכלה ארץ כשדים
ואותה לא יראה ושם
ימות וכל אשר סביבתו
עורה וכל אנפו אודה
לכל רוח וחרב ארץ
אחריהם: וידע כי
אני יהוה בהפיצי אתם
בגוים וזריתי אתם
בארצות והותרתי מהם
אנשי מספר מחת מתעב
ומדבר למען יספח את
כל תועבותיהם בגוים
אשר באו שם וידע
כי אני יהוה: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר:
באדם לחסך כרעש

תאכל ומימך בתוה
ובדאנה תשרה ואמרת
אל עם הארץ מה אמר
אדני יהוה ליישבי
ירושלם אל אדמת
ישראל לחמם בדאנה
יאכלו ומימי הסבשמן
ישתו למען רשם ארצה
ממלאה מחמם כל
הישיבים בה: והערים
הנושבות תחרבנה
והארץ ישממה תהיה
וידעתם כי אני יהוה:
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר: בין אדם
מהחמשל הזה לכם
על אדמת ישראל
לאמר יארכו הימים
ואכדי כל חזון: לכן
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה השכתי את
המשל הזה ולא ימשלו

ככלי גולה יומם
 ובערב חתרתני לי
 בקיר ביד בעלטה
 הוצאתי על כתף
 נשאתי לעיניהם
 ויהי דבר יהוה
 אלי בנקר לאמר
 בן אדם הלא אמה
 אליך בית ישראל
 בית המרי מה אתה
 עשה אמר אלהם
 כה אמר אדני יהוה
 הנשיא המשא הזה
 ביד ושלם וכל בית
 ישראל אשר המה
 בתוכם אמר אני
 מופתכם באשר
 עשיתם כן יעשה להם
 בגולה בשבי ילכו
 והנשיא אשר
 בתוכם אל כתף ישא
 בעלטה ויצא בקיר

המרי אתה ישב אשר
 עינים להם לראות
 ולא ראו ואזנים להם
 לשמע ולא שמעו בני
 בית מריהם ואתה
 בן אדם עשה כלי
 גולה וגולה יומם
 לעיניהם וגלית
 ממוקומך אל מקום
 אחר לעיניהם אולי
 יראו כי בית מרי המה
 והוצאת כל יך ככלי
 גולה יומם לעיניהם
 ואתה תצא בערב
 לעיניהם כמוצאי גולה
 לעיניהם וחתך לך נקק
 והוצאת כויל עיניהם על
 כתף תשא בעלטה
 תוציא פניך תמסה ולא
 תראה אתה ארץ כי מונת
 נתתיך לבית ישראל ואעש
 כן כאשר צויתי כלי הוצאת

בניי וכי הפצותם
בארצות ואהי להם
למקדש מעט בארצות
אשר באו שם
לכן אמר שהאמר
אדני יהוה וקבעתי
אתכם מן העמים ואספון
אתכם מן הארצות
אשר נפצתם בהם
ונתתי לכם את ארצות
ישראל וסאו שמה
והסירו את כל
שקוציה ואת כל
תועבתיה ממנה
ונתתי להם לב אחר
וחחחדשה אתן
בקרבתם והסרתני
לב האכז משרם
ונתתי להם לב
כשדו למען סחקת
ילכו ואת משפט
ישמרו ויעשו אתם והיו

לעסואני אהיה להם
לאלהים: ואל לב
שקוציהם ותועבותיהם
לכם הדרך דרכם
בראשם נתתי נאם אדני
יהוה וישאו הכרובים
את כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה
וייעל כבוד יהוה מעל
תוך העיר ויעמד על
ההר אשר מקדם לעיר
ורוח נשאתני ותכאני
כשדימה אל הנולה
כמראה ברוח אלהים
וייעל מעלי המראה
אשר ראיתי ואדבר
אל תגולה את כל
דברי יהוה אשר
הראני ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם כיתוך בית

אני יהוה אשר בחקי
 לא הלכתם ומשפט
 לא עשיתם וכמִשְׁפָּטִי
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֵיכֶם
 עֲשִׂיתֶם וַיְהִי כַהֲנָסֵי
 וּפְלִטֵי הַחֹק בְּנֵהֶמֶת
 וְאֶפֶל עַל פְּנֵי וְאִזְעַק
 קוֹל גְּדוֹל וְאָמַר
 אֵהָא אֲדָנִי יְהוָה כֹּל
 אֲתָה עָשִׂה אֶת
 שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיְהִי דְבַר יְהוָה
 אֵלַי לֵאמֹר בְּנֵי אֲדָמָה
 אֲחִיד אֲחִיד אֲנִישׁ
 גְּאֻלְתֶּךָ וְכֹל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כֹּל אֲשֶׁר
 אָמַר לָהֶם יֵשֵׁב
 יְרוּשָׁלַם רַחֲקוֹמֵעַ
 יְהוָה לֵנוּ הֵיאֵתְנָה
 הָאָרֶץ לְמִוְרַשְׁתְּהוֹלֵךְ
 אָמַר כֹּה אָמַר אֲדָנִי
 יְהוָה כִּי הִרְחַקְתֶּם

רֹחֲכֶם אֲנִי יִרְעַמְנָה
 הָרַבִּיתֶם חֲלָלִיכֶם
 כִּיעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם
 הוֹצֵתָה חֲלָלִי
 לִכְנָסָה אָמַר אֲדָנִי
 יְהוָה חֲלָלִיכֶם אֲשֶׁר
 שָׂמַתֶם כְּתוּכָה הֵמָּה
 הַכֶּשֶׁד וְהָיָא חֲסִיר
 וְאַתֶּבֶם הוֹצֵיָא מִתּוֹמָה
 חָרַב יִרְאַתֶם וְחָרַב
 אָבִיָא עֲלֵיכֶם נֵאֻם
 אֲדָנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מִתּוּכָה וְנִתְתִּי
 אֶתְכֶם כִּיד זָרִים וְעֲשִׂיתִי
 כְּכֶם שְׂפָטִים בְּחָרַב
 תִּפְלוּ עַל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
 אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם וַיִּדְעַתֶם
 כִּי אֲנִי יְהוָה הֵיאֵלָא
 תְּהִיָה לְכֶם לְחִיר
 וְאַתֶּם תִּרְוּ כְּתוּכָה
 לְכֶשֶׁד אֵל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
 אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם וַיִּדְעַתֶּנּוּ

יהוה מעל מפתח הבית
ויצמד על הכרובים
וישאו הכרובים את
כנפיהם ויחמו מן
הארץ לעיני בעצמותם
והאופנים לעמתם
ויצמד פתח שער
בית יהוה הקדמני
וכבוד אלהי ישראל
עליהם מלמעלה
היא החיה אשר
ראית תחת אלהי
ישראל בעהר כמר
ואדע כי כרובים המה
ארבעה ארבעה פנים
לאחד וארבע כנפים
לאחד ורמות ירי
אדם תחת כנפיהם
ורמות פניהם המה
הפנים אשר ראית
על עהר כבוד נראותם
ואותם אשר אל עבר

פני ילכו ותשא את
רוח ותבא את אל
שער בית יהוה
הקדמוני הפונה
קדימה והנה בפתח
השער עשרים וחמש
איש ואראה כתונם
את יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו
שרי העם

ויאמר אלי בן אדם
אלה האנשים החשנים
און והיו עינים עזת רע
ביער הזאת האמרים
לא כקרוכ כנותמתם
היא הסיר ואנחנו
הבשר לכן הנביא
עליהם הנבא קארם
ותפל עלי רוח יהוה
ויאמר אלי אמר כה
אמר יהוה בן אמתם
בית ישראל ונועלות

כשרם וגביהם וידהו
 וכנפיהם והאופנים
 מלאים עינים סביב
 לארבעתם אופניהם
 לאופנים להם קוה
 הנגל באזני ואתנה
 פנים לאחד פני האחד
 פני הכרוב פני השני
 פני אדם והשלישי
 פני אריות והרביעי
 פני נשר וירמו הכרוב
 היא החיה אשר ראת
 בנהר כבר ובלכת
 הכרובים לכו האופנים
 אצלם ובשאר
 הכרובים את כנפיהם
 לרום מעל הארץ
 לא יסבו האופנים
 גם הם מאצלם בעמון
 יעמדו וכרובם ירומ
 אותם כירוח החיה
 בהם ויצא כבוד

לכרובים אל האש
 אשר בינות הכרוב
 וישא ויתן אל חפני
 לבש הבדים ויקח
 ויצא וירא לכרובים
 תבנית יד אדם תחת
 כנפיהם ואראה והנה
 ארבעה אופנים אצל
 הכרובים אופן אחד
 אצל הכרוב אחד
 ומראה האופנים
 בעין אבן תרישיש
 ומראהם דמות אחד
 לארבעתם כאשר
 יהיה האופן כהן
 האופן כלבתם אל
 ארבעת רבעיהם
 ילכו לא יסבו
 בלכתם כי המקום
 אשר יפנה הראש
 אחריו ילכו לא
 יסבו בלכתם וכו'

ויאמר אל עון בית
ישראל ויהודה גדול
במאד מאד ותמלא
הארץ רמים ותער מא
מטה פאמרו עוב
יהוה את הארץ ואין
יהודה ראה יונס אנו
לא תחוס יעני ולא
אחמל דרכם
כדאשסנתתיוהנה
האיש לבוש הבדים
אשר הקטה במתנו
משיב תבר לאמר
עשיתי כאשר צויתני
ואלאה ויהנה אל
הרקיע אשר יעס
ראש הכרובים באפן
ספיר כמראה
הלבוש כסא נראה
עליהם ויאמר אל
האיש לבש הבדים
ויאמר בא אל בתותי

אל תחת לכרוב ומלא
הפניך גחלי אש מבינות
לסדבים וזרק על הער
ויבא לעיני והכרבים
עמדו מימין לבית
בכאו האיש והעני
מלא את החצר הפנימית
וירס כבוד יהודה מעל
הכרוב על מפתח הבית
וימלא הבית את העני
והחצר מלאה את העני
כבוד יהוה וקול כנפי
הכרובים נשמע ער
החצר החיצונה בקול
אל שדי ברזיוויה
בעותו את האיש
לבש הבדים לאמר
קה אש מכינת ור
לכל מכינות לבנים
ויבא ויעמד אל
האופק וישלח
הכרוב את ידו מכינת

לסדבים

ולא לה אמר באוני
 עברו בער אחריו
 והכו על תחוס עינכם
 ואל החמלו: זקן כחור
 וכתול הטיף ונשים
 תהרעו למשהיר
 ועל כל איש אישה
 עליו חתו אל תגשו
 וממקדשי תהריו
 ויחלו באנשים חזקנים
 אשר לפני הבירה
 ויאמר אליהם טמאו
 את הבית ומלאו את
 החצרות חללים צאו
 ויצאו והכו בעיר ויהי
 כחכותם ונאשאר
 אני ואפלה על פני
 ואזעק ואמר אהה
 ארני יהוה המשחת
 אתה את כל שארית
 ישראל בשפך את
 חמתך על ירושלה

באים מדרך שער
 העליון אשר מפנה
 צפונה ואיש כלי מפע
 בידו ואיש אחד בתונם
 לבש כדים וקסת הספר
 כמתעו ויבאו ויעמדו
 אצל מזבח הנחשת
 וכבוד אלהי ישראל
 נעלה מעל הכרוב
 אשר היה עליו אל
 מפתח הבית ויקרא אל
 האיש הלבוש הכדים
 אשר קסת הספר
 כמתעו:

ויאמר יהוה אלו עבו
 בתוך העיר בתוך
 ירושלים והתניתו
 על מצחות האנשים
 ונאנחום ונאנקים
 על כל
 התועבות
 הניעשות בתוכה:

בן אדם אשר זקני
בית ישראל עשים
בחדש איש בחדרי
משכיתו כי אמרים
אין יהוה ראה אתנו
עזב יהוה את הארץ
ויאמר אלי עוד תשוב
תראה תועבות
גדלות אשר המה
עשים ויבא אתי אל
פתח שער בית יהוה
אשר אל הצפונה
והנה שם הנשים ישבת
בככות את התמוז
ויאמר אלי
הראית בן אדם עוד
תשוב תראה תועבות
גדלות מאלה ויבא אתי
אל הצר בית יהוה הנמנית
והנה פתח היכל יהוה
בין ראולס ובין המזבח

בישרים וחמשה איש
אחריהם אל היכל
יהוה ופניהם קדמה
והמה משתחויתם
קדמה לשמש ויאמר
אלי הראת בן אדם
הנקל לבית יהודה
בועשות את התועבת
אשר עשו פה כי מלאו
את הארץ חמסו ושנו
להכעיסני והגסו
שלחיס את הזמורה
אל אפסיוגם אני
אעשה בחמה לא
תחוס עיני ולא אחמו
וקראו באזע קול
גדול ולא אשבוע
אותם ויקרא באזע קול
גדול לאמר קרבו פקודת
העיר ואיש כלי משחתו
בדו והנה שבע אנשים

ותשא את רוח בין י
 הארץ ובין השמים ותמלא
 את ירושלימה כמנאות
 אלהים אל פתח שער
 הפנימית הפונה צפונה
 אשר טם מושב סמל
 הקנאה המקנה והנה
 שם כבוד אלהי ישראל
 כנראה אשר ראיתי
 בבקעה ויאמר אלי
 בן אדם שאנא עיניך
 דרך צפונה ואשא עיני
 דרך צפונה והנה מצפון
 שער המזבח סמל
 הקנאה הזך בבאה
 ויאמר אלי בן אדם
 הראה אתה מהם
 עשיתם ואתה בית
 גדלתי אשר בית
 ישראל עשיתם פה
 לך חדרים ואתה
 מקבצי עניי תשוב
 תראה

תועבת גדלות
 ויבא אתי אל
 פתח החצר ואראה
 והנה חר אחד בקיר
 ויאמר אלי בן אדם
 חתרנא בקיר ואחור
 בקיר והנה פתח אחד
 ויאמר אלי בא וראה
 את התועבות הרעות
 אשר הם עשים פה
 ואכזא ואראה והנה
 כל תכנית רמסותיהם
 שקץ וכל גלולי בית
 ישראל מחקה על
 הקיר סביב סביב
 ושבעים איש מוקני
 בית ישראל ויאזנה
 בן שפן עמל בהוכם
 עמדים לפניהם ואיש
 מקטור חבירו ויעזר
 ענה הקטרת עולה
 ויאמר אלי הראית

ויהי

יהוה נפשם לא ישבעו
ומיעיהם לא ימלאו
כי כבשו עונם היה
ויצבי עדין לנאץ שמו
ועלמי תועבתם
שקוציהם עשו כן
על כן נתנו להם לנדה
ונתנו ביד הזר יסלט
ורשיע האדן לשח
והללוהו והסכתפני
מהם והללו את צנני
וכאובה פרי צים
והללוהו
עשה הרתוק כיהאמן
מראה משפט זימים
והעיר מראה סמס
והכאת רע עניס וידשו
את כתיהם והשבת
נאון יצים ונחלו
מקדשיהם קפדה בא
ובקשו שלום ואין הוה
על הוה תבאו שמעה

אל שמועה תהיר
ונקשו חזון מנביא
ותורה תאבד מפתח
ועצה בקננים תמלך
תאכל ונשיא ילבש
שממה וידי עס האמן
תבהרנה מדר כס
איעשה אתם ובכשנפטו
אשפכוס ונדעו כי אנ
יהוה שניח בשנה
הששית בשישי בחמש
להדשאני יושב בבתי
וזקני יתרה יושבים
לפני נתפר עליו שם
יד אתני יהוה ואדא
והנה סמורת כמראה
אש ממראה מתג
ולכישא אש וממתג
ולמעלה כדא
זהר כעין החשמלה
וישלח תבנית יד
ויקרינו בציצית ראש

ואיש בעינו חיתו לא
 יתחזק תקיע בתקוע
 והכין הכל ואין הלך
 למלחמה כי חרוני אר
 כל המונה החרב
 בחוץ והדבר והרעב
 מבית אשר בשדה
 בחרב ימות ואשר
 בעיר רעב ודבר אנלני
 ופלטו פליטיהם והיו
 אל החרים כיוני הנציות
 כלם המות איש בעינו
 כל הידים תרפיניה
 וכל ברכים תלכניה
 מיס וחרנו שקיס ונסנה
 אתם פלצות ואר
 כל פנים בוששה יככל
 ראשיהם קרחה נסנם
 בחוצות ישרליכו
 וזהבם לנדה יהיה
 כספם וזהבם לא יוכל
 להצילם ביום עכרת

עליך וכלית אעמך
 ישפטתיך בדרכיך
 ונתתי עליך את כל
 תועבתך ולא תחוס עני
 ולא אחמול כדרכיך
 עלך אהג ותיעבותיך
 בתוכך תהיין ידעתם
 כי אני יהוה מכה הנה
 היום הנה באה יצאה
 הצפירה צין המטה פרח
 חזרון החמס קם
 למטה רשע לא מהם
 ולא מהמונם ולא
 מהמהס ולאנה בהם
 בא העת הניעה היום
 הקונה אל ישמחו המוכר
 אל יתאכל כי חרוץ
 אל כל המונה ביהמינו
 אל החרב לא ישוב
 ועוד בחיים חיתם
 כיהוון אל כל
 המונה לא ישוב

בחרב ברעב ובדבר
יפלו הרחוק בדבר
ימות והקרוב בחרב
יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי
חמתים וירעתם כי
אני יהוה כהיות חללו
בתוך גלוליהם סביבות
מזבחתיהם אל כל
גבעה רמה בכל
ראשי ההרים ותחת
כל עץ רענן ותחת
כל אלה עבתי מקום
אשר נתתי שם ריח
ניחח לכל גלוליהם
ונטיתי את ידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה
וכשמה ממדבר
דבלתה בכל
מושבותיהם וירעו
כי אני יהוה ויהיתו
יהוה אלי לאמר ואתו

ארבע

בן אדם כה אמר אדני
יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על
ארבעת כנפות הארץ
עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בכך
ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל
תועבתיך ולא תחוס
עיני עליך ולא אחמו
בידרכיך עליך אתי
ותועבתיך בתוכך
תהיין וירעתם כי אני
יהוה כה אמר
אדני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה קץ
בא בא הקץ הקץ אל
הנה באה באה הצפורה
אליך וישב הארץ סא
העת קרוב היום מהנמה
ולאחד הרים עבתי
בקרוב אשפוך חמתי

ונפל חלל בתוככם
 וירעתם כי אני יהוה
 והותרתי בהיות לכם
 פליטי חרב בגוים
 בהזרותיכם בארצות
 וזכרו פליטיכם אתי
 בגוים אשר נשבו שם
 אשר נשכרתי את
 לבם הזונה אשר סר
 מעלי ואת עיניהם
 הזונות אחרי גילגולם
 ונקטו בפניהם את
 הרעות אשר עשו
 לכל תועבתיהם וידעו
 כי אני יהוה לא אל
 חנם ברחמי לעשות
 להם הרעה הזאת
 כה אמר אתי יהוה
 הכה בכפך ירקע
 כרגלך ואמר אח
 אל כל תועבת רעות
 בית ישראל אשר

ישראל והנבא אליהם
 ואמרת הרי ישראל
 שמעו דבר ארני יהוה
 כה אמר ארני יהוה
 להרים ולגבעות לאפיקים
 ולנאות הנני אני מביא
 עליכם חרב ואבהתי
 בכמותיכם ונשמו מזמורי
 ונשברו חמניכם והפלו
 חלליכם לפני גלגולם
 ונתתי את פגרי בני
 ישראל לפני גלגולם
 וזריבתי את עצמתכם
 סביבות מזכרתיכם
 בכל מושבתים
 היערים תחר פנה
 והכמות הנישמו
 למיען יחרבו ויאשמו
 מזכותיכם ונשמו
 ונשבתו ריזליכם
 ונגדעו חמניכם
 ונברזו מעשיכם

ולחרפה בניי אשך
סביבתך לעיני כל
עבר וזהו חרפה
וגרופה מוסר ומשמה
לנני אשך סביבתך
בעשותיך שפטים
באף ובחמה ובתחנות
חמה אני יהוה דברתי
בשלהי אתה חרע חרעב
הרעים בדם אשך
היו למשחית אשך
אשלח אותם לשתתט
ודעב אסף עליכם
ושברתי לכם מטה
לחם ושלחתי עליכם
רעב וחיה רעה
ישכלד ודב ודם
יעברבד וחרב אביא
עליך אני יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם
שיספיד אל הרי

מלך לכן אבות
ייבדו בניי בתוכך
ובניי יאכלו אבתם
ועשיתי בד שפטים
וזרתי את כל שארית
לכל רוח לכן חיי
אני נאם יהוה אלהי
אסל איען את מקדשי
טמאת בכל שקוצין
ובכר תועבתך ועב
אני אגרע ולא
תחוס עיני ונס אני
לא אחמל שלשונך
בדבר ימותי וברעב
יכרו בתוכך והשלישית
בחרב יפלו סביבתך
והשלישית לכל רוח אזור
וחרב אריק אחריהם
וכלה אפי והנחותי חמתי
בם והתחמתי וידעו כי אני
יהוה דברתי בקנאתי
בכיתי וחתמתי ואתנתי
לחרפה

קח לך הרב חררה
 הער הגלכיס תקחני
 לך והעכרתני
 ראשך ועל זקנך
 ולקחת לך מאוני משקלי
 וחלקתם שלשית
 כאור תבעיר בתוך
 העיר כמלאת ימי
 המצור ולקחת את
 השלישית תכה בחרב
 סביבותיה והשלישית
 תזרה לרוח וחרב ארע
 אחריהם: ולקחת
 משם נזעט במספר
 ואת אותם בכנפיהם:
 וכחם עיר תקחו והשולח
 אתם אל תוך האש
 ושרפת אותם כאש
 ממנותיני אש אל
 כל בית ישראל כה
 אמר אדני יהוה ואת
 ירושלים בתוך הגוים

שמתיה וסביבותיה
 ארצות ותמר את
 משפטי לרשעה מן
 הגוים ואת תקחני
 מן הארצות אשר
 סביבותיה כי במשפט
 מאסו והקויתי לא
 הלכו בהם:
 לכן כה אמר אדני
 יהוה יש המנכם מן
 הגוים אשר סביבותיכם
 בחקוטי לא הלכתם
 ואת משפטי לא
 עשיתם וכמשפטי
 הגוים אשר סביבותכם
 לא עשיתם: לכן כה
 אמר אדני יהוה הגני
 עליך גם אני ועשיתי
 כתוכך משפטים
 לעני הגוים: ועשיתי
 כן את אשר לא עשיתי
 את אשר לא עשית

ען

ולא תהיה להם לאיש
 מוכיח כי בית מרי המה
 ובדברי אותך אפתח
 את פיך ואמרת אליהם
 כה אמר אדני יהוה
 השנוע ישנוע והחדל
 יחדל כי בית מרי
 המה וארתה
 כנאדס קח לך לבנה
 ונתתה אותה לפנך
 וחקוקה עליה עיר את
 ירושלים ונתתה עליה
 בעזר ובנית עליה ריב
 ושפכת עליה סוללה
 ונתת עליה מחנות
 ושים עליה כרים סביב
 ואתה קח לך מחבת
 ברזל ונתת אותה קיר
 כדול כינק ובין העיר
 והכנתה את פניך אליה
 והיתנה כמצוד וערת
 עליה אותה היא לבית

ישראל ואתה
 שכב על צדך השמאל
 ושמת את עון בית
 ישראל עליו מספר
 הימים אשר תשכב
 עליו תשא את עונם
 ואני נתתי לך את שני
 עונם למספר ימים
 שלש מאות ורנשעים
 יום ונשאת עון בית
 ישראל וכלית את
 אלה ושכבת על
 צדך הימני שנת
 ונשאת את עון בית
 יהודה ארבעים יום
 יום לשנה יום לשנה
 נתתי לך זאל מצוד
 יהושלם תכין פניך
 וזרועך חשופה ונצאת
 עליה והנה נתתי עליך
 עבותים ולא תחפך
 מצוד אל ערך

ימים משמים מתוכם
ויהי מקצה שבעת ימים
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם צפה
סתתך לבית ישראל
ושמיעת מפידנו והזהרת
אותם מנמי כאמר
לרשעים מות תמות ויא
הזהרתו ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיתו הוא
רשע בעשנו ימות ודמו
מידר אבקש ואפדו
כיהזהרת רשע ולא
שב כרשעו ומדרשו
הרשעה הוא בעונו
ימות ואתה את נפשך
העלה ובשוב צדיק
מצדקו וישה עול ועל
מכשול לפניו הוא
ינורת כי לא הזהרתו
בחטאתו ימות

ולא תזכרן צדקתו אשר
עשה ודמו מידר אבקש
ואתה כי הזהרתו צדק
לבלתי חטא צדיק והוא
לא חטא חיו יחיה כי
נוהד ואתה את נפשך
העלה ותהי
עלי שם יד יהוה ויאמר
אלי קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אותך ואקט
ואצא אל הבקעה והנה
שם סבוד יהוה עמד
בכבוד אשר ראיתי על
נהר כבר ואפל על בני
ותבא כרוח ותעמדני
על רגלי וידבר אתי
ויאמר אלי בא הסנה
בתוך כיתך ואתה כן
אדם הנה נתנו עליך
עבותים ואסרוך בהם
ולא תישא בתוכם ולשוך
אדכיק אל הנד ואדנית

ולא

ודברת בדברי אליהם:
 כילא אל עמק שפה
 וכדרי לשון אתה שלוח
 אל בית ישראל לא אל
 עמים רבים עמק שפה
 וכדרי לשון אשר לא
 תשמע דברייהם אם
 לא אליהם שלחתיך
 המה ישמעו אליך וכת
 ישראל לא יאבו לשמע
 אליך כי אינם אכילים
 לשמע אלי כי כל בית
 ישראל חוקי מצה וקשי
 לב המה הנה נתתי את
 בעך חוקים לעפת פניהם
 ואת מצחך חזק לעמת
 מצחם כשמיד חזק
 מצר נתתי מצחך
 לא תרא אותם ולא
 תחת מפניהם כי בית
 מדי המה:

ויאמר אלי בן

אדם את כל דברי אשר
 אדבר אלך קה כלבך
 וכאזניך שמעו ולך בא
 אל הנילה אל כב
 עמך ודברת אליהם
 ואמרת אליהם כה אמו
 אדני יהוה אם ישמעו
 ואם יחדלו ותשא
 רוח ואשמע אהרן י
 קול רעש גדול כדוק
 ככיד יהוה ממקמו :
 וקול כנפי החיות משיקות
 אישה אל אחתה וקול
 האופנים לעמתם וקול
 רעש גדול: ויהוה
 נשאתני ותסתני ואלך
 מל בחמת רוחי ויד
 יהוה עלי חזקה ואנא
 אל הנילה תל אביב
 הישבים אלנהר כבר
 ואשר המה ישבים
 ישם ואשכ עם שבעת

סו

אשכ

שולח אותך אליהם
ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה והמה
אם ישמעו ואם יחדלו
בית מרי המה וידעו
כי נביא היה בתוכם
ואתה בן אדם
אל תירא מהם ומדבריהם
אל תירא כי סרבים
וסלונים אותך ואל
עקרבם אתה יושב
מדבר יהם אל תירא
ונפניהם אל תחת כי
בית מרי המה ודבת
אתדברי אליהם אם
ישמעו ואם יחדלו
כי מרי המה
ואתה כן אדם שמע
את אשר אני מדבר
אליך אל תירא
מרי כבית המרי
פינה פיך ואמ

את אשר אני נתן אליך
ואראה והנה יד שלוחה
אלי והנה כו טגלת ספר
ויפרש אתה לפני והיא
כתובה פנים ואהזור
וכתוב אליה קינים
והנה והי
ויאמר אלי בן אדם
את אשר תמצא אכול
אכול את דמנלה
הזאת ולך דבר אל בית
ישראל ואפתח את
פי ויאכלני את המנלה
הזאת ויאמר אלי בן
אדם בטנק תאכל
ומעך תמלא את
המנלה הזאת אשר
אני נתן אליך ואכלה
ותהי כפי כדבש למיתקן
ויאמר אלי בן אדם לך
בא אל בית ישראל

ואיש אל עבר פניו ילכו
אל אשר יהיה שמה
הרוח ללכת ילכו לא
יסבו בלסתין ודמיה
החיות מראיהן כנחל
אש בערת כמר אה
הלפרים היא מתהלכת
בין החיות ונעה ראש
וכן האש יוצא כדק
והחיות רעוא ושוב
כמר אה הבוק ורא
החיות והנה אופן אה
בארץ אצל החיות
לא רכבת פניו מראה
האפנים וציעי הם כעין
תרשיש ודמות אהר לא תבעין
וכראיהם וציעי הם כראש
יהיה האופן כתור האופין
על ארבעת רכביהן בלכת
ילכו לא יסבו בלכת ונכח
ונובה להם ויראה להם ונכתם
מלאות עינים סביב לא תבעין

וכלבת החיות ילכו
האופנים אצלם ובהנשא
החיות מעל הארץ ינשא
האופנים על אשר יהיה
שם הרוח ללכת ילכו
שמה הרוח
ללכת והאופנים
ינשאו לעמתם
כי רוחה היה באופנים
בלסתם ילכו ובעמתם
יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ
ינשאו האופנים
לעמתם כי רוח
החיות באופנים ודמות
על ראשי החיות
רקיע כעין הקבה
הנורא נטוי על
ראשיהם מלמעלה
ותחת הרקיע כנפיהם
יישרות אשר
אל אחותה לאיש

Beza

חיות וזה מראיהן דמות
 אדם להנה וארבעה
 פנים לאחת וארבע
 כנפים לאחת להם ורגליהן
 רגל ישרה וכף רגליהם
 ככף רגל עגל ונעצים
 בעיני נחשת קללי ויהיו
 אדם מתחת כנפיהם
 על ארבעת רכעיהם
 ופניהם וכנפיהם לארבעים
 חכרת אשה אל אחותה
 כנפיהם לא יסמי כלת
 איש אל עבר פניו ילכו
 ודמות פניהם פני אדם
 ופני אריה אל הימין
 לארבעתם ופני שור
 מהשמאל לארבעתם
 ופני נשר לארבעתם
 ופניהם וכנפיהם פרדות
 מלמעלה לאיש שתים
 חכרות איש ושרתים
 מכסות את גויתיהנה

ויהי בשלשים שנה
 ברביעי בחמשה לחדש
 ואני בתוך העולה על עמ
 כבר נפתחו השמים
 ואראה מראות אלהים
 בחמשה לחדש היא
 השנה החמישית לגלות
 המלך יויכין הנה היה
 דבר יהוה אלי הוקאל
 בן כוזי חמק בארץ
 כשדים על נחר כמר
 ותהי עליו שם יד יהוה
 וארא והנה רוח סערה
 באה מן הצפון ענני ערר
 ואש מתלקחת ונגעה
 לו סביב ומהנכה בעין
 החשמל מתוך האש
 ומהנכה דמות ארבע

פני המלך אשר נמצאו
 ביער ואת ספר שר הצבא
 הביעביא את עס הארץ
 ושישים איש מעס הארץ
 הנמצאים בתוך העיר
 ויקח אותם נכוראון
 רב טבחים וילך אתם
 אל מלך בבל רב לנהו
 ויכה אותם מלך בבל
 וימתם ברבליה בארץ
 חמרה ויגל יהודה הנער
 אדמתו זה העם
 אשר הגלה נבוכדנצר
 בשנת שבע יהודים
 שלשת אלפים עשרים
 ושלשה בשנת
 שמונה יעשרה
 לנבוכדנצר אצו
 מירושלם נפש שמונה
 מאות שרשים ושנים
 בשנת שושועשרם
 לנבוכדנצר הגלה

הכלוא

הכלב

נכוראון רב טבחים יהודים
 נפש שבע מאות ארבעים
 וחמשה כל נפש ארבעת
 אלפים ושישים מאות
 ויהי בשלשים ושבע
 שנה לגלות יהויכין מלך
 יהודה בשנים עשר חדש
 בעשרים וחמשה לחדש
 נשא אויל מרדך מלך
 בבל בשנת מלכותו את
 ראש יהויכין מלך יהודה
 ויצא אתו מבית הכלא
 וידבר אתו טביות ויתן
 את כסאו ממעל לכסא
 מלכים אשר אתו וכבדו
 ושנה את כנודי כלאו
 ואכל לחם לפנותי תמיד
 כל ימי חייו וארחתו אחת
 תמיד נתנה לו מארץ
 מלך בבל דבר יום ביומו
 עד יום מותו כל ימי חייו

חזק

דמית

ואת ים הנחשת אשר
 בכית יהוה שבכו בשמים
 וישאו את כל נחשתם
 ככלה ואת הסירות ואת
 היענים ואת המזמרות ואת
 הנזורקות ואת הכפות ואת
 כל כלי הנחשת אשר
 ישרתו בהם לקחו ואת
 הספים ואת המחטות ואת
 ואת המזרקות ואת
 הסירות ואת המנרות
 ואת הכפות ואת המנקיות
 אשר זהב זהב ואשר כסף
 כסף לקח רב טבחים
 העפודים שנים הים
 האחד והבקר שנים עשר
 נחשת אשר תחת המננות
 אשר עשה המלך
 שלמה לבית יהוה לא
 היה משקל לנחשתם
 כל הכלים האלה העמודים
 שמנה עשרה אמה

קומה העמוד האחד
 וחוט שתים עשרה
 אמה יסובנו ועב יו
 ארבע אצבעות נכונ
 וכתרת עליו נחשת
 וקומת הכותרת האחת
 חמש אמות ושכבה
 ורמונים על הכותרת
 כביב הקל נחשת
 וכאלה לעמוד השני
 ורמונים ויהיו הרמונים
 תשיעם וששה רוחה
 כל הרמונים מאה על
 השכבה סביב ויקח
 רב טבחים את שכיה
 כהן הראש ואת צפנה
 כהן משנה ואת
 ירלשת שמדי הסדק
 ימנה עיר לקח סרט
 אחד אשר היה פקד
 על אנשי המלחמה
 ושבעה אנשים מראי

אשר על גו המלך
ובשרים על העיר סניב
וילכו דרך הערכה
וירדפו חיל בשרים
אחר המלך וישנא את
צדקיהו בעתות ירחו
וכל חילו נפצו מעליו
ויתבשו את המלך ויעו
אתו אל מלך בבל ונעו
בארץ חמת וידכ אתו
משפטים וישחט מלך
בבל את בע צדקיהו
לעני ונס את כל שרי
יהודה שהט ברבלתו
ואת עני צדקיהו עור
ויאסרו כנח שרנים
ויבאו מלך בבל
בבלה ויתנהו בבית
הפקדות עד יום מותו
בחדש החמשי
בשנת רחש היא
שנת תשע עשרה שנה

למלך נכדו אצר
מלך בבל בא נכדו ארן
רכטבחים עמר לפני
מלך בבל בירושלם
וישרף את בית יהודה
ואת בית המלך ואת כל
בתי ירושלם ואת כל
בית הנדול שרף באש
ואת כל חוקת ירושלם
סביב נתעו כל היל
בשרים אשר את רב
טבחים ומדלות העם
ואת יתר העם הנשאנים
בעיר ואת הנפלים אשר
נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הגלה
נכדו ארן רב טבחים
ומדלות הארץ השאור
נכדו ארן רב טבחים
לכרמים וליוגבים ואת
עמודי הנחשת אשר
לבית יהוה ואת המכנות

היתה כירושלם ויהודה
עד השליכו אתם מניע
פניו וימרר עד קיהו
במלך בכל

ויהי בשנה התשיעית
למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא
נכבד ראצו מלך בבל
הוא וכל חילו עמ
ירושלם ויצרו עליה
ויבנו עליה דיק סביב
ותכא העיר כמצור
עד עשתי עשרה
שנה למלך עד קיהו
בחדש הרביעי בתשע
לחדש ויהזק הרעב
בעיר ולא היה לחם
לעם הארץ והבקע
העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו
מהעיר לילה דרך
שער בין החמרים

וראית וקראת את כל
הדברים האלה ואמת
יהוה אתה דברת אל
המקום הזה להכריתו
לבלתי היותו כיושב
למאדם ועד בהמה כי
שמות עולם תהיה
והיה כבלתך לקרא
אתה ספר הזה תקשר
עליו אכן והשלכתו אל
תוך פרת ואמרת ככה
השקע בכל ולא תקום
מפני הרעה אשר אני
מביא עליה ויעפו עד
הנה דברי ירמיהו בן
עשרים ואחת שנה עד קיהו
כמלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם
ושם אמו חמיט
בת ירמיהו מלכה
ויעש הרע בעני יהוה בכל
אשר עשה יהוה יקום כי על אף יהוה

לכבכם בשגו כי שמוענו
חרפה כסתה כלמה
פנינו כי באו זרים על
מקדשי בית יהוה
לכן הנה ימים סאים
נאם יהוה ופקדתי על
פסיליה בכל ארצה
יאנק חלל כי תעלה
בכל השמים וכי תבצר
מדם עמה מאתי יבאו
שודדים לה נאם יהוה
קול זעקה מכבל ושם
גדול מארץ בשודדים
כי שודד יהוה ארץ
בכל ואבד נמנה קול
גדול ורמו גל יהס נמס
רבים נתן שאון קולם
כי בא עליה על בכל
שודד ונלכרו גבוריה
חתתה קשתותם כי אל גמלות
יהוה שלם שלם יהוה שפתו
שרה וחכמיה פחותה וסגניה

וגבוריה וישגו שנת
עולם ולא יקיינו נאם
המלך יהוה עבאות שגו
כה אמר יהוה
עבאות חמית בכל הדחה
יער תתערב ושעריה
הגבהים באש יצתי וימנו
עמים כדיריק ולא מים
כדי אש ויעפו
הדבר אשר ציה
ירמיהו הנביא את שרה
בן נריה בן מהסיה בלטה
את צדקיהו מלך יהודה
בכל בשנת הרביעית
למלכו ושריה שר
מנוחה ויכתב ירמיהו
את כל הרעה אשר
תבוא אל בכל אל
ספר אחד את כל
הדברים שהאלה הכתובים
על כבל ויאמר ירמיהו
אל שריה כבאך בכל

מתנכה עמי ומלטי ארץ
 את נפשו מחרון אפי יהוה
 ופני ירך לבבכם תירא
 בשמועה הנשמעת סאון
 וכא בשנה השמועה
 ואחריו בשנה השמועה
 ותמס בארץ משר על
 מושל לכן הנה ימים
 באים נאם יהוה ופקודת
 על פסילי בכל ובר
 ארצה תבוש ובר
 חלליה יפלו בתנכה
 ורננו על כל שמים
 יארץ וכל אשר בהם
 כי מצפון יבוא לה
 השודדים נאם יהוה
 גם בכל הנפל חללי
 ישראל גם לכל נפלו
 חללי כל הארץ פרטים
 מהרבה לבוא אל תעמדו
 זכרו סרה וק את יהוה
 ויהו ישראל תעלה על

שמה ושרקה מאיין
 יושבי הדו ככפרים
 ישאנו נערו כנורי אריות
 בחמס אשית את משתתום
 והשפרה נסל מען יעל זו
 וישנו שנת עולם ולי
 יקיעו נאם יהוה אורידם
 ככרים לטכוח כאילים
 עם עתודים איך נלכדה
 שישך ותתפש תהלת
 כל הארץ איך היתה
 לשמה בכר בגוים ועו
 על בכל חים בהמון
 גרונכסתה יהו עריה
 לשמה ארץ ציה
 וערכה ארץ לא ישב
 בהן כל איש ולא יעבו
 בהן בן אדם ופקודת
 על כל בכר
 והו צאתי את בלעו
 מביו ולא ינהרו אליו עו
 גוים גם חומת בכר נפרה צאו

קדשו עליה גוים השמי
השמייע עליה ממלכות
ארטמני ואשבנופקרו
עליה טפסר העלו סוס
כילקסמר קדשו עליו
גוים את מלכי מדי את
פהוניה ואת סגנרה
ואת כל ארץ ממשלתו
והרעשה ארץ ותחלה
כי קמה עב בכר
מהשכות יהודה לשום
את ארץ בכל לשמה
מואין וישב חרלו
גבור בכל להלחם
ישבו במצדות נשתו
גבורתהיו לנשים
הציתו משכנתיה נשנו
בריהיה רץ לקראת
רץ ירוץ ומגיד לקראת
מגיד להגיד למלך בכל
כי נלכדה עירו מקצה
והמעפרות נתמשו

ואת האננים שרפו
באש ואנשי המלחמה
נבהלו כי כה
אמר יהוה עבאות
אלהי ישראל בתכבל
בנרן עת הדריכה
עור מעטובאה עת
הקציר להי אכלנו
הזומט נבוכדראצר
מלך בכל הציגנו כל
דיק בלשנו כהנזמלא
כרסו מערני הדיחנו
חמסי וישאר עלבבל
האמר ישבת ציון ודמי
אל ישבי כשר יסתאמ
ירושלם לכן
כה אמר יהוה הנני
את ריכך ונקמת את
נקמתך והחרבת את
ימה והובשת את
מקורה והיתה בכר
לגלים מעיון תנעם

בנפשו כי אם מלאתיך
אדם כירק וענו עליך
הידר עשה ארץ ככחו
מבין תכל כחכמתו
ובתכונתו נטה שמים:
לקול רתו המון מיסבשמים
ויער נשאים מקצה ארץ
ברקים למסד עשרה
ויוצא רוח מאצרתיו ונבע
כל אדם מדעת הכיש
כל צרף מפסל כי שאר
נסכו ולא רוחבם הכל
המה מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאכרו
לאמלה חלק יעקוב
כי יוצר הכל הוא ושם
נחלתו יהוה עבדות שמו
מפיץ אתה לי
כלי מלחמה ונפצתי
בך גוים והשחתי
בך ממלכות
ונפצתי בך סוס ורכבו

90
ונפצתי בך רכב ורכבו
ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך וקן ונער
ונפצתי בך כהור ונתנו
ונפצתי בך רעה ויערה
ונפצתי בך אכר וצמחו
ונפצתי בך פחות וסננים
ושלמתי לכל ולכל
ישבי בשרים את מל
קעתם אשר עשו בציון
לעיעכם נאם יהוה
הנני אליך הו
המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הארץ
ונטיתי את יד יעליך
וגלגלתיך מן הסלעים
ועתיד לחר שרפה
וקא יקחו ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות
כי שוממות עלם תהיה
נאם יהוה שאום בארץ
תקע שיפר בני

תחמלו אל בחר יהוה
החרמו כל צבא ונעלו
חללים בארץ כשרים
ומדקרים בחוצותיה
כילא אלמן ישראל
ויהודה מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה
אשם מקדוש ישראל
נסו מתוך בבל
ומלטו איש נפשו אל
רדמו בעוניה כל עתקמה
הוא ליהוה גמול הוא
משלם לה: כוס זהב
בכל ביד יהוה משכרת
כל הארץ מינה שרתו
גוים על כן יתהוללו גוים
פתאום נפלה בבל ותשם
הילילו עליה קחו צדי
למכאזכה אולי תרפא:
רפאנו את כבל ורלא
נרפתה עזביה ונרלה
איש לארצו כי נגע אל

השמים משפטו ונשא
עד שחקים: הוציא
יהוה את צדקתו
באו ונספרה בציון
את מעשה יהוה
אלהינו
הברו החצים מל און
השלטים העיר יהוה
את רוח מלכי מדי
כי על כבל מזמתו להט
להשחיתה כי נקמרת
יהוה היא נקמת היכל
אל חזמת כבל שאו
נס החזיקו המשכר
הקימו שמרים הכינו
הארבים כינס זמם
יהוה גם עשה את
אשר דבר אל ישבי
בכלי שכנתי על מים
רבים רבת אצרת
באקצד אמת בצעד
נשבע יהוה צבאות

היא ובאימים יתהללו
 לכן ישבו ציים את אים
 וישטו בהבנות יענה ולא
 תשכ עור לניעה ולא
 תשכן עד דוק ודור
 כמה פכת אלהים את
 סדם ואת עמרה ואת
 שכניה נאם יהוה לאיש
 שם איש ולא יגור בהם
 אדם הנה עם סא מארץ
 צפון וגוי גדול ומלכים
 רבים יעורו מירכתנאין
 קשת וכידון יחזיקו אכור
 הנה ולא ירחמו קולם
 בים יהמה ועל סוסים
 ירכבו ערוך באיש
 למלחמה עליך פתבם
 שמע מלך בכל את
 שמעם ורפו ידיו צרה
 חזיקתהו חיל
 כולדהו והנה
 בארץ היעלה מגאון

הירדן אל ניה איתן כי
 ארבעה ארצם מעליה
 ומי בחור אליה אפקד
 כי מי כמונו מי יו ערני
 ומיזה רעה אשר יעמד
 לפני לכן שמעו עצת
 יהוה אשר יעץ עלבכל
 ומחשבותיו אשר חשב
 אל ארץ כשרים אם
 לא יסחכום יענה
 הציאן אסלא ישים עליהם
 נהי מקול נתפשה בכל
 נרעשה הארץ וזעקה
 בניים נשמוע בה
 אמר יהוה הנני מעיר
 עלבכל ואל ישובי לב
 קמי הוה משחית ושרחתי
 לבכל יורים וזרה ויבאין
 את ארצה כי היו עליה
 מסביב כיום רעה אל
 ירדן חדרד קשתו וא
 יתעל בסר ינו ואל

7
 5
 5
 7

בארץ כשרים באולה
מקץ פתחו מאנטיה סלוח
כמו עתמים והחר' מוזה
אל תהילה שארית חתו
כל פריה ירדו לטבח
הזוי עליהם כי בא זמם
עתפקדתם קול נסים
ופלטים מארץ כבל להגיד
בעיון אתנקמת י הוזה
אלהינו נקמת היכלו
השמייעו אל בכל רבים
כל דרכי קשת חגב
עליה סכיב אליהו
פלסוה שלמו להכפעלה
כבל אשר עשתה עשו
להביא י הוזה זרה אל
קדוש ישראל לכן פלו
בחוריה ברחבתה וכל
אנשי מלחמתה יהמו
ביום ההוא נאם י הוזה
הנני אליך זרון נאם
אדני י הוזה עבאוד בני

יומר עתפקדתך וכשו
זרון ונפל ואין לו מקים
זה עתו אשבעריו ואברה
כל סביבתו כה
אמר י הוזה עבאות עשוכם
בני ישראל ובני יהודה
יחרו וכל שכיהם החועין
בם מאנו של חם גארם
חזק יהוה עבאות שמו
ריב יריב את ריבם למע
הכניע את הארץ והחצו
לישבי ככל י חרב על
כשרים נאם י הוזה ואל
ישבי ככל ואל שרית
ואל חכמיה חרב אל
הפדים ונאח חרב אל
גבוריתו חתו חרב אל
סוסיו ואג רכבו ואל כו
הערב אשר בתוכה חתו
לנשים חרב אל אוצרות
ובזוה חרב אל מיטות
ובשו כי ארץ פסלים

תשבע נפשו בימים
 ההם ובעת ההוא נאם
 יהוה יבקש את עון
 ישראל ואיננו ואת חטאת
 יהודה ולא תמצאנה
 כי אסלח לאשר אשאר
 על הארץ מרתם
 עלה עליה ואל ישבי
 פקוד חרב והחרס אח
 אחריהם נאם יהוה ועשה
 ככל אשר צויתך קול
 מלחמה בארץ ושכר
 גדול איך נגדע וישם
 פטיש כל הארץ איך
 חיתה לשמה בכל בני
 יקשת לך וגם על כדת
 ככל ואת לאיד ערת
 נמצאת וגם נתפשת כי
 מהוה התגרית פתח
 יהוה את אוצרו ויצא
 את כלי זמנו כי מלאכה
 האל ארבע יהוה עבדות

הריע עליה סביב נתנה
 ידה נפלו אשוי תיה נהוסי
 הוכרתה כי נקמת יהוה
 היא הנקמו בה כאשר
 עשתה עשו לה כדת
 זוד עמכל ותפש מל
 בעת קציר מפני חרב
 היונה איש אל עמו פג
 ואיש אל ארצו ינוסו
 שיה פזורה ישראל
 אריות הריחו הראשון
 אכלו מלך אשור וזה
 האחרון עצמו נבוכדנצר
 מלך בבל
 לבן סה אמר יהוה עבדות
 אלהי ישראל הנני נקד
 אל מלך בבל ואל ארצו
 כאשר פקדתני אל מלך
 אשור ושנכתי את
 ישראל ארצו ורעדו
 הכרמל והכשן ובהר
 אפרים והגלעד

מארסו ועד בהמהנו
הלכו בימים החמה
ובעת ההיא נאם יהוה
יבאו בני ישראל חמה
ובני הוביה חרו הלוק
ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו ציון
ישאלו רחך הנה פניהם
באו ונלוו אל יהוה ברית
עולם לא תשכח
צאן אכדורת היה עמי
רעהם התעווס הרים
שובבים מהר אר
גבעה הלכו שבתו רבצו
כל מצאיהם אכלום
יעריהם אמרו לא נאשום
תחת אשר הטאו ליהוה
נוה צדק ומקוה אבותינו
יהוה נרו מתוך בבל
ומארץ כשדים יצאו והיו
כשתודים לפני צאן כי
הנה אנכי מעיד ומעלה

שובבים

143

על בבל קרל גוים
גדלים מארץ צפון
וערכו לה משסתלם
חציו כגבור משכיל
לא ישוב ריקס והיתק
כשדים לשלל כל
שלליה ישבעו נאם
יהוה כי תשמחי כי
תעלזי שסי נחלתנו
תפוישי כעגלה רשה
ותעלהי כאבריס נוטה
אמכס מאד חפרדה
יולדתכם הנה אחרית
גוים מדבר ציה וערכו
מקצף יהוה לא תשב
והיתה שממה בלה
כל עבר על בבל ישם
וישרק על כל מכותיה
ערכו על בבל סביב
כל דוכי קשת ידו
אליה אל תחמלו אל
חץ כי ליהוה הטאה

לכל רוח קצוצי פאה
 ומכל עברי אביא את
 אידם נאם יהוה והיתה
 חצור למעון תניס
 שכימה עד עולם לא
 ישב שם איש ולא יעורם
 בן אדם אשר היה
 רב יהוה אל ירמיהו
 הנביא אל עולם נראשית
 מלכות צדקיה גלך יהוה
 לאמר כה אמר יהוה
 עבא ונתחנני שבהם
 אתקשת עולם באשית
 גבורתם והטאתי אל
 עולם ארבע רוחות
 מארבע קצות השמים
 וזרתים למ הרחות
 האלה ולא יהיה מבוי
 אשר לא יפא שם
 ערה עולם והחיתתם
 את עולם לפני אביהם
 ולפני מבקשי נפשם

והכאתי עליהם רעה
 את חרין אפי נאם יהוה
 ושלחתי אחריהם את
 החרב עד כלותי אותם
 ושמתי כסאי בעירם
 והאכרתי משם מלך
 ושריס נאם יהוה
 והיה כאחרית הימים
 אשוב את שבית עולם
 נאם יהוה
 הדבר אשר דבר
 יהוה אל בכל צד ארץ
 כשדנים כיד ירמיהו
 הנביא חגית פנויים
 והשמיעו ושאו נס השם
 אל תכחרו אמרו ונלכח
 בכל הכיש בכל חרות
 מרוב הכישו עעכית
 חתו גלוליה כי עלה
 עליה גוי מתפוך הוא
 ישית את ארצה לשמה
 ולא ימיה יושב פה

אשכ
 שבו

עולם

אסלא ישים עליהם
נניהם מקול נפלים רעשו
הארץ צעקה ביום סוף
נשמע קולם: הנה כנשד
יעלה וידאה ויפריש
כנפיו על בערה והיה
לב גכודי אדום ביום
ההוא כלב אשה מצרה
לדמשק בוששה
חמת וארנד כי שמעה
רעה שמעו נמנו בים
דאנה השקט לא וכל
רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורטטה חזיקה
צרה וחכלים אחותה
כיולדה: איד לא עוכה
עיר תהלה קרית משוש
לכן פלו בחוריה ברחבה
וכל אנשי המלחמה ידמו
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות והצתי אש בחומת
דמשק ואכלה ארמנות

בן הדר לקדו
ולכזמלכות חצור
אשר המה נכוכ דראצו
מלך בכל כה אמר
יהוה קומו עלו אל
קדר ושדחו את בני
קדם: אהליהם וצאנם
יקחו יריעתיהם וכל
כליהם ונמליהם ישאו
להם וקראו עליהם
כגור מסביב: נסו נרו
מאר העמיקו לשבת
ישבי חצור נאם יהוה
בייעץ עליכם נכוכ דראצו
מלך בכל עצה וחשב
עליהם מחשבה: קומו
עלו אלני שליו יושב
לכטח נאם יהוה לא
דלתים ולא בריח
לוצדר ישכנו: והיו
נמליהם לבנו והכמו
בגדיהם לשלל וחרתו

121

עליכם

עלילות

תפשי מרום נביעה
 כי תגביה כנשר קנך
 משם אורידך נאם יהוה
 והיתה ארום לשמה
 כל עבר עליה ישם
 וישרק על כל מכותה
 כמהפכת סדם ועמרה
 ושכניה אמר יהוה לא
 ישב שם איש ולא יגור
 בה כן אדם הנר
 כארצה יעלה מגאון
 הירדן אל גוה איתן כי
 ארניעה ארצנו מעליה
 ומי בחור אליה אנקד
 כימי כמיוע ומי יעידני
 ומי זה רעה אשר יעמו
 לפני
 לכן שמעו ענת יהוה
 אשר יעץ אל ארום
 ומה שבתו אשר חשב
 אל ישבי תימן אם לא
 יסחבום צעיר העמון

ונחכה לאיזכל שדר
 זרעו ואחיו ושכניו
 ואיננו עובר יתומיך
 אני אחיה ואלמנותיך
 עלי תבטחו כי
 כה אמר יהוה הנה אשר
 אין משפטם לשתורת
 הכוס שתי ישתו ואתה
 הוא נקה תנקה לאתנקה
 כי שתה תשתה כי כי
 נשבעתי נאם יהוה כי
 לשמה לחרפה לחרב
 ולקללה תהיה בערה
 וכל עריה תהינה לחרבות
 עולם שמועה
 שבע מאת יהוה ויצר
 בניי שלוח התקבצו ומאו
 עליה וקומו למלחמה
 כי הנה קטן נתתיך כגוש
 בזוי באדם הפלצתך
 השיא אתך זר זר
 לכך שבע בחגי הסלע

הימים נאסיהוה ער
הנה משפט מואב
לכני עמון כה אמן
יהוה הבנים אין לישראל
אם יורש אין לו מדוע
ירש מלכם את גר
ועמו בעריו ישב ולכן
הנה ימים כאיס נאם
יהוה והשמעתי אל
רבתי בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל
שממה וכנתיה באש
הנעתנה וירש ישראל
את יורשיו אמר יהוה
הילילי חשכוני כי
שררה עי צעקנה בנות
רבה חננה שקיססטרנו
והתשוטטנה בנדרות כי
מלכם בעלה ילך נחני
ושרי יחדו מה תתה לילי
ביעמקים זב עמק
הבת השוכה הבטחה

באצרתיה מי יכא אלי
הנני מכיא עליך פחד
נאם ארני יהוה צבאות
מכל סביבך ועדהתם
איש לפניו ואין מקבץ
לנרד ואחר יק אשכ
את שבות בני עמון
נאסיהוה
לאדום כה אמר
יהוה צבאות האין
עוד הכמה כתימן
אברה ענה מבנים
נסרחה חכמתם נסו
הפנו העניקו לשבת
ישכי דדוקי איד עשו
הבאתי עליו ער
פקדתיו אם כצרים
כאולך לא ישארו
עוללות אסונכים
כלילה השחית דים
כי אע חשפתי את
עשו גלית את מסתרו

מואב נלכדה הקריות
 והמצדות נתפשה והיה
 לב גבורי מואב ביום
 ההוא כלב אשה מצחה
 ונשמד מואב מעם כי
 על יהוה הגדיל פחד
 ופחת ופה עליך יושב
 מואב נאם יהוה חללים
 מפני הפחד יפל אל
 הפחתו העלה מן הפחת
 ילכד בפחם אביא
 אליה אל מואב שנת
 פקדתם נאם יהוה
 בעל השבון עמון
 מכת נסים כי אש יצאה
 מן השבון ולהבה מביני
 סיחון ורמל פאת מואב
 וקרקד בני שאון אוילך
 מואב אבד עם כמוש
 כי לקחו בניך בשבי
 ובנתך בשביה ושבת
 שכות מואב באחרית

מי נמרים למשמות יהוה
 והשבת למואב נאם
 יהוה מעלה במדר
 ומקטיר לאלהיו על
 כן למואב כחללים יהמה
 וילבי אל אנשי קיר הרש
 כחללים יהמה על
 כן יתרת עשה אכדו
 כי כל ראש קרחה וכל
 זקן גרעה על כל ידים
 גדרות ועל מתנס שק
 על כל גנות מואב
 וברהבתיה כלה מספר
 כי שכרת את מואב
 ככל איזחפץ בו נאם
 יהוה איך חתה הילילו
 איך הפנה ערף מואב
 בוש והיה מואב לשחק
 ולטחיתה לכל סביביו
 כי כח אמר
 יהוה הנה כנשר יראה
 ופרש כנפיו אל

בארנן כי שדד מואב
ומשפט באאר ארץ
חמישר אל חלון ואל
יהצה ועל מופעת ועל
דיבון ועל נבו ועל
בית דבר תיסו ועל
קריתיס ועל בית נמול
ועל בית מעון ועל קריות
ועל בערה ועל כל ערי
ארץ מואב הרחקות
והקדכות נגד עה קרן
מואב וזרעו נשברה
נאם יהוה השכי רחוכי
על יהוה הגדיל וספק
מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא ואסלא השחוק
היה לך ישראל אם
בנכים נמצאה כמי
דכרין ט תחנודר
עזבו עדים ושכנו
בסלע ישיבי מואב
והיו כיונה תקן

בעברי פי פחת שמענו
גאון מואב גאה מאד
גבהו ונאוונו וגאותו ות
לבו אני ירעתי נאם
יהוה עברתי לא כן כיו
לא כן עשיתי על כן עש
מואב אי ליל ולמואב
כלה או עק אל אנשי
קיר חרש יהודה מנב
יעזר אנכה לך הגפ
שכמה נטישתך עמו
יסעד יסיעור נגעו ע
קיצד ועל בעירך
שדד נפל ונאספה
שמחה וגל מסרמל
ונאארץ מואב יין מיקנ
השבת לא ידח היוד
לא הידר מועקת
חשבון עד אל עלה
עד יהזנתנו קולם
מצער עד הרנים
עגלת של ישיה כנגם

מואב מכמוש כאשר
 בשוכית ישראל מכית
 אל מנטחם: איד תאמרו
 גבורים אנחנו ואנשי
 היל למלחמה: שדר
 מואב ועריה עלה
 ומכחד בחוריו ירדו
 לטבח נאם המלך יהוה
 צבאות שכווקרוכ איד
 מואב לבוא ורעתו
 מהרה מאד: נרו לו מ
 סביבו וכל ידעי שמו
 אמרו איכה נשבר מטה
 עז מקל תפארה: רדי
 מכבוד ישיבי צבא ישבת
 בתדיכון כי שרד מואב
 עלה בק שחת מבצרך:
 אל דרך עמר וצפי שמת
 ערוער שאלי נס
 ונמלטה אמרי מה נחתה:
 הכיש מואב כי התה
 הילילי ויעקי הגירו

יען בטחך כמעשיך
 ובאוצר תיך נס את תלמי
 ויצא כמיש כגולה כהנו
 ושריויהר: ויבא שדר
 אל כל עד ועיר לא
 תמלט ואבד העמק
 ונשמד המישור אשר
 אמד יהוה: תנו ציץ למואב
 כי נצא תצא ועריה
 לשמה תהיינה מאין יושב
 בהן ארור עשה מלאמת
 יהוה רמיה וארור מנע
 חרכו מדם: שאנן מואב
 מעצוריו ושקט הוא אל
 שמריו ולא הורק מכלי
 אל כלי וכגולה לא
 הלך על כן עמד טעמו
 בו וריחו לא נמר:
 לכן הנה ימים באים
 נאם יהוה ושלחתי לו
 צעם וצעהו וכליו יריקו
 ונבליהם ינפצו: וכש

זכמוש
 יי
 ט

טכ

ויהוה צוה לה אל
אשקלון ואל חוף הם
שם יעדה
למואב כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הוי אל נבו כי שדדה
הכישה נלכדה קריתם
הכישה המשגב וחתה
אין עוד תהלת מואב
כחשבון חשבו עליה
רעה לכו ונכריתנה מעי
גם מדרמן תדמי אחריו
תלך חרב קול צעקה
מחרונים שד ושבר
גדולו נשברה מואב
השמיעו זעקה צערו
כי מעלה הלחה נבכי
יעלה בכי כי במובד
חורעם צרי צעק
שבר שמעו גסו
מלטו נפשכם ותהיעה
בערו ער במדבר כי

כה אמר יהוה הנה מים
עלים מצפון והיו לנהל
שוטף וישטפו ארץ
ומלואה עיר וישכיבה
וועקו האדם והילל
כל יושב הארץ מקול
שעטת פרסות אביריו
מדעש לרכבו המון
גלגליו לא הפנו אבות
אל בנים מרפיון ידים
על היים הבא לשרד
את כל פלשתים להנרת
לצר ול צידן כל שריד
עורכי שדד יחה את
פלשתים שארית אי
כפתור באה קרחה
על ענה נדמתה
אשקלון שארית עמקם
עד מתי תתעדי דוי
חרב ליהוה עד אנה לא
תשקטי חאספי אר תעך
חרגעו דמי איר תשקטי

יערה
סמ

כיד מנכשי נפש סוכר
 נבוכדאצר מלך בבל
 וכיד יצדן ואחרי כן
 תשק כימי קדם נאם
 יהוה ואתה
 אל תרא עבדי יעקב
 ואל תחת ישראל כי
 הנעמו שיעך מרחוק
 ואתורעד מארץ שבם
 ושב יעקב וטקט שאג
 ואין מחריד אתה
 אל תרא עבדי יעקב
 נאסיהו כי אתך אני
 פואעשה כלה בכר
 הגוים אשה הדחלה
 שמה ואתך לא אעשה
 כלה ויסחת נקמה
 לשפוט ונקמה לא אעשה
 אישר מיהוים
 יהוה אל ירמזהו הנביא
 אל פלישתים בטרם
 יכה פריעה את עוניה

כיני שמה תהיה
 ונעדה שאן ישכע
 עגלה יפה פה
 מצר כדן מצפון
 בא אגם שכריה
 בקרבה כעגל מתק
 כי עם הפה הפנו נסו
 יחור לא עמרו כי יום
 אידם בא עק יהם עת
 פקדתם קולה כעש
 ילך כבחיל ילכו
 ובקרדמות באו לה
 כחטבי עצים כחתויענה
 נאסיהו כי לא יחקר
 כי רכוב ארבה ואין להם
 מספר הבישה בת
 מצרים נתעה כיד עם
 צפון אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל הנני פקד
 אל אמון מצא ועל פכעו
 ועל מצרים ועל ארמיהו
 מלכה ועל פרעה ועל הנטוים
 ביעתה

מצרים כבאר יעלה
וכנהרתי תגעשומים
ויאמר אעלה אנסה
ארץ אכידה עיר וושבי
סה עלו הסוסים והתחוללו
הרכב ויצאו הנבורים
כוש ופוט תפשי מגן
ולודים תפשי דרכי
קשת ויהיוס ההוא
לארני יהוה צבאות
יוסנקמה להנקס מצר
ואכלה הרב ושבעה חרות
מרנסכי זכה לארני יהוה
צבאות בארץ צפון אל
נהר פרתי עלי גלעד וקח
צרי בתולת כבת מצר על שוא
הרביתי רפאת תעלה אין
לך ישמעוניים קל וכך
וצוהתך מלאה הארץ כי
גבור בגבור בשלוי יחדו
נפלו שניהם הדבב אשר דע
יהוה אירמיהו הנביא תיא

לפטר

מלך בכל להפזת או
ארץ מצרים והגדה
במצרים והשבי ע
במנדול והשבי ע
כנף וכתחפנתס אמח
התיצב וחכן לד כי
אכלה הרב סביבך
מדוע נסחף אכירך
לא עמד כי יהוה הזפו
הרבה כושל נסנפל
איש אל רעהו ויאמר
קומה ושובה אל
עמנו ואל ארץ מולדתנו
מפני חרב היונה
קראו שספר עלי מלך
מצרים שאון העביר
המועד חי אני נאב
המלך יהוה צבאות
שמוכי כתביר בהרס
וככרמל בים יבוא
כלי גולה עשי לד
יושבת בת מצרים

נכסדאעל

על חיל פרעה נכו
 מלך מצרים אשר היה
 על נהר פרת בכורנמיש
 אשר הפה נכוד ראצו
 מלך ככל בשנת
 הרביעית ליהויקים כן
 יאשיהו מלך יהודה
 ערבן מגן וצנה וגשו
 למלחמה אסרו
 הסוסים ועלו הפרשים
 והתיצבו בכוכבים
 מרקו הרמחים לכשו
 הסרינת מרוע ראית
 חמה חתים נסגים
 אחור וגבריהם יכתו
 ומניס נסו ולא הפגו
 מגור מסביב נאסיהוה
 אל ינוס הקל ואר
 ימלט הגבור צפונה
 על יד נהר פרת כשרון
 ונפלו מיה כיאר יעלה
 כנהרות יתגשו מיבוי

ליהויקים כן יאשיהו
 מלך יהודה לאמר
 כה אמר יהוה אלהי
 ישראל עליך ברוך
 אמרת איני כייסן
 יהוה יגון על מכאבי
 יגעת באנחתי ומנוחה
 לא מצאתי כה תאמר
 אליו כה אמר יהוה הנה
 אשר בנית אני הרם
 ואת אשר נטעת אני
 נתשו ואת כל הארץ
 היא ואתה תבקש לך
 גדלות אל תבקש כי
 הנני מכייר יעה על מ
 בשר נאסיהוה ונתתי
 לך את נפשך לשלל
 על כל המקמות אשר
 תלך שם
 אשר היה דבר
 יהוה אל ירמיהו הנביא
 על הגוים למצרים

והדברנה כפיכם וכיריכם
מלאתם לאמר עשה
נעשה את נדרינו אשו
נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה
נסכים הקים תקימנה
את נדריכם ועשה תעשינו
את נדריכם לכן שמעו
דבר יהוה כל יהודה
הושבים בארץ מצרים
הנני נשבעתי בשמי
הגדול אמר יהוה אם
יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר
חי אדני יהוה בכל ארץ
מצרים הנני שקד
עליהם לרעה ולא
לטובה ותמוכל איש
יהודה אשר בארץ
מצרים בחרב וברעב
כלותם ופליטי הרב
ישבין מן ארץ מצרים
ארץ יהודה נתנספו וידעו
כל

שארית יהודה הנכאע
לארץ מצרים לגור
שם דבר מי יקום ממני
ומהם וזאת לכם האות
נאם יהוה כי פקד אני
עליכם במקום הזה
למען תרעו כן קום
יקומו דברי עליכם
לרעה כה
אמר יהוה הנני נתן את
פרי החפרע מלך
מצרים כיד איכו וכיד
מבקשי נפשו כאשר
נתתי את ערוקיהו מלך
יהודה כיד נכונדור
מלך בכל איכו
ומבקש נפשו
הדבר אשר
דבר ירמיהו הנביא
אל ברוך בין נריה
בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפ
ירמיהו בשנה הרבעית

מלכיכם ושריכם ועם
 הארץ אתם זכר יהוה
 ותעלה על לבוי ולא
 יוכל יהוה עוד לשאת
 מפני רע מעל ליכם
 מפני התועבת אשר
 עשיתם והרי ארצכם
 לחרבה ולשמה ולקלון
 מאיז יושב כהיום הזה
 מפני אשר קטרתם
 ואשר חטאתם ליהוה
 ולא שמעתם בקול
 יהוה וסתרתו וכחקתי
 ובערותי לא הלכתם
 על כן קראת אתכם
 הרעה הזאת כיום הזה
 ויאמר ירמיהו
 אל כל העם ואל כל
 הנשים שמעו דבר יהוה
 כל יהודה אשר בארץ
 מצרים כי אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל
 לאמר אתם ונשיכם

והסיך לה נסכים כאשר
 עשינו אנחנו ואבותינו
 מלכינו ושרינו בערי
 יהודה ובחצות ירושלים
 ונשבעל חם ונהיה טובים
 ורעה לא ראינו ומן או
 חרלנו לקטר למלכת
 השמים והסך לה נסכנו
 חסרנו כל ובהרב וברוב
 תמנו וכי אמתנו מקטרנו
 למלכת השמים ולהסך
 לה נסכים המכלערי
 אנשינו עשינו לה כוננים
 להעצבה והסך לה
 נסכים ויאמר
 ירמיהו אל כל העם
 על הנכרים ועל הנשים
 ועל כל העם הענים
 אתו דבר לאמרי הלא
 אתה קטר אשר
 קטרתם בערי
 יהודה ובחצות ירושלים
 אתם ואבותיכם

נשיו ואת רעתבם ואת
רעת נשיכם אשר עשו
בארץ יהודה ובחצות
ירושלם ולארכאו עד
היום הזה ולא יראו ולא
הרכו בתורה ובחקת
אשר נתתי לפניכם ולפני
אבותיכם ויעשו לכן
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני שם
פניכם לתועה ולחמית
את כל יהודה וולקחתי
את שארית יהודה אשר
שמו פניהם לבוא ארץ
מצרים לגור שם ותמו
כל בארץ מצרים יפלו
בחרב ברעב יתמו ו
מקטן ועד גדול בחרב
יברעב ימתו והיו לאלה
לשמה ולקללה
ודחרפה ופקדתי
על הישבים בארץ
מצרים כראש פקדתי

על ירושלם בחרב
ברעב ובתבואה
יהיה פליטי ישראל
קשארית יהודה הנאש
לגור שם בארץ מצרים
ולשוב ארץ יהודה
אשר חמה מנשאים
את נפשם לשוב לשנת
שם כי לא ישובו כי
אם פלטים
ויענו את ירכיחו
כל האנשים הירעים
בימקטרות נשיהם
לאדמים אחרים וכל
הנשים העמדות קהל
גדוד וכל העם הישבים
בארץ מצרים בפתרום
לאמר הדבר אשר
דבתה אלינו כשם יהוה
איננו שמעים אליך
כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפיו
לקטר למלכת השמים

כל היהודים הישבים
בארץ מצרים השכם
במנדל ובתחפנחס
ובנף ובארץ פתרוס
לאמר: כה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל
אתם ראיתם את
כל הרעה אשר
הבאתי על ירושלם
ועל כל ערי יהודה
והנס חרבה היום
הזה ואין בהם יושב:
מפני רעתם אשר
עשו להכעיסני לקטר
לעבד לאלהים אחרים
אשר לא ידעם הפה
אתם ואנתיכם: ואשלה
אליכם את כל עבדי
הנביאים השכם ושלח
לאמר אל נא תעשו
את דבר התועבה הזאת
אשר שנאתי: ולא שמעו
ולא הטו את אונם לשוב

80
מדתם לבלתי קטר
לא להים אחרים: ותתק
חמתו ואפי ותבער בערי
יהודה ובחצות ירושלם
יתהינה לחרבה לשממה
כיום הזה: ועתה כה
אמר יהוה אלהי עבאות
אלהי ישראל למה אתם
עשים רעה גדולה אל
נפשותיכם להכרית
לכם איש ואשה ועל
ויונק מתוך יהודה לבלתי
הותיד לכם שארית:
להכעסני כמעשי ידעם
לקטר לאלהים אחרים
בארץ מצרים אשר
אתם באים לגור שם
למען הכרית לכם
ולמען היותכם לקללה
ולחרפה ככל ניי הארץ:
השכחתם את דעות
אנתיכם ואת דעות
מלכ יהודה ואת רעות

בארץ יהודה: ויקח
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית
יהודה אשר שב ומנו
הגוים אשר נרחו שם
לגור בארץ יהודה:
את הנכרים ואר
הנשים ואת הטף ואת
בנות המלך ואת כל
הנפש אשר הניח
נבוזראדן רב טבחים
את ערל הזכר אחיקם בן
שפן ואר ירמיהו הנביא
ואת כרוך בן נריהו ויסאו
ארץ מצרים כי לא
שמי עובד בקול יהוה ויבאו
עד תחפנחס: ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
בתחפנחס לאמר: קח
בדרך אבנים גדולות וטמ
וטמנתם במלט במלך אשר
בפתח בית פרעה בתחפנחס
לעני אנשים יהודים ואמת

אליהם סה אמר יהוה
עבאות אלהי ישראל
הנני שלח ולקחתי את
נבוזראדן מלך ממל
עבדי ושמתני כסאו
מועל לאבנים האלה
אשר טמנתני ונטה את
שפרדו עליהם וכאה
והכה את ארץ מצרים
אשר למדת למות ואשר
לשבי לשבי ואשר
לחרב לחרב: והצתני
אש בכתי אלהי מצרים
ושרפם ושכס ועטה
את ארץ מצרים כאשר
יעטה הדעה את בני
ויצא משם בשרוס:
ושבר את מצבות בית
שמש אשר בארץ
מצרים ואת בתי אלה
במצרים ישרף באש
הדבר אשר
היה אל ירמיהו אל

כי בחרב ברעב וכדבר
 תמות בצמקום אשר
 חפצתם לבא לגור שם
 ויהי בכלות ירמיהו
 לדבר את כל העם את
 כל דברי יהוה אל היהם
 אשר שלחו יהוה אל היהם
 אליהם את כל הדברים
 האלה ויאמרו
 עזריה בן יהוה ישעיהו ויחנן
 בן קרח וכל האנשים
 הנזכרים אמרו אל ירמיהו
 שקר אתה נודבר כל
 של חל יהוה אל היהם
 לאמר סאתם באו מערים
 לגור שם כי כבוד בן
 נריה מסית אתך בבני
 למען תת אתנו כיד
 הכשדים להמית אתנו
 וד הנלות אתנו בכר
 ולא שמע יוחנן בן קרחן
 וכל שרי החילים וכל
 העם בקור יהוה לשבת

שריר ופליט מפני הרעה
 אשר אני מבא עליהם
 כי כה אמר יהוה
 עבדות אלהי ישראל
 כאשר עבר אפי וחמתי
 על ישבי הושלם סן
 תוך חמתי עליכם
 כבאכם מערים והייתם
 לאלה ולשמה ולקללה
 ולחרפה ולא תראו עוד
 את המקום הזה ידבר
 יהוה עליכם שארית
 יהודה אל תבאו מערים
 ידעו עונני העירתי בכם
 היום כי התעתם בנפשונם
 כי אתם שלחתם את יאר
 יהוה אלהיכם לאמר
 והתפלל בערנו אל יהוה אלהינו
 ככל אשר יאמר יהוה אלהינו
 כי הנה לנו עשני ויאמרו
 לכם היום ולא שמעתם בקול
 יהוה אלהיכם ולכל אשר
 שלחתי אליכם ועמתי עתה

לבלתי שמיע בקול
יהוה אלהיכם: לאמר
לא כי ארץ מצרים נכוא
אשר לא נראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע
וללחם לא נרעב ושם
נשכ ועתה לכן שמיעו
דבר יהוה שאר ידתי
יהודה כח אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אם אתם שום תשיכון
פניכם לבוא מצרים
ובאתם לגור שם והיתה
החרב אשר אתם יראים
ממנה שם תשינ אתכם
בארץ מצרים והרעב
אשר אתם יראים ממני
שם ידבק אחר יכם
מצרים ושם תמותו ויתו
כל האנשים אשר שמו
פניהם לבוא מצרים לגור
שנ ימותו כחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם

ידמיהו ויקרא אלי יוחנן
בן קרח ואל כל שרי
החילים אשר אתו ולכל
העם למקטן ועד גדול
ויאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
אשר שלחתם אתי אליו
להפיל תחנתכם לפני:
אם שוב תשבו בארץ
הזאת וכנתי אתכם ולא
אהרוס ונשעתי אתכם
ורא אתי שכי נחמתי אל
הרעה אשר עשיתם לפני
אל תיראו מפני מלך
בבל אשר אתם יראים
מפניו אל תיראו ממנו
נאם יהוה כי אתכם אני
לחושיע אתכם ולהציל
אתכם מידו: ואתן
לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם
אל ארמיתכם: ונאם אמת
אתם לא נשכ בארץ הזאת

לנו יהוה אלהיך את
 הדרך אשר נלך בה
 ואת הדבר אשר נעשה
 ויאמר אליהם ירמיהו
 הנביא שמעתי הנני
 מתפלל אל יהוה
 אלהיכם כדבר יכסוהו
 כל הדבר אשר יענה
 יהוה אתכם אנני לכם
 לא אמוע מכס דבר
 והמה אמרו אלי ירמיהו
 יהי יהוה בנו לעד אמת
 ונאמן את לא בכר
 הדבר אשר ישלחך
 יהוה אלהיך אלינו כן
 נעשה אם טוב ואם רע
 בקול יהוה אלהינו
 אשר אנו שלחים אתך
 אליו נשמע למען אשר
 יטב לנו כי נשמע בקול
 יהוה אלהינו
 ויהי מקץ עשרת
 ימים ויהי דבר יהוה אל

המצפה אחר הכה את
 את עליה בן אחיקם
 גברים אנשי המלחמה
 ונשים וטף וסרסים אשר
 השיב מבצעון ויילכו וישנו
 בנרות כמוהם אשר
 אכלו בית לחם ללסת לבא
 מערים מפני הכשרים
 כי יראו מפניהם כיהנה
 ישמעאל בן נתניה את
 גדליהו בן אחיקם אשר
 הפקיד מלך בבל בארץ
 ויגשו כל שרי החילם
 ויוחנקו בן קרח ויוזניה בן
 הושעיה וכל העם מקטן
 ועד גדול ויאמרו אל
 ירמיהו הנביא תפל נא
 תחנתנו לפניך והתפלל
 בעדנו אל יהוה אלהיך
 בעד כל השארית הזאת
 כי נשארונו מעט
 מהרבה באשר
 עניך ראות אותנו וינע

אנכי

אל תמיתנו כייש לנו
מטמנס בשרה חטים
ושערים ושמן ורביש
ויחד לולא המיתסנתון
אחיהם והבור אשר
השליך שם ישמעאל
אתכל פגרי האנשים
אשר הכה כיד גדליהו
הוא אשר עשה המלך
אסא מפני בעשא מלך
ישראל אתו מלא יע
ישמעאל בן מתניהו חלל
וישב ישמעאל אתכל
שארית העם אשר
במצפה ואת בנות המלך
ואתכל העם הנשארם
במצפה אשר הפקיד
נבווראדן רכטבחים את
גדליהו בן אחיקם וישבם
ישמעאל בן מתניהו וילך
לעבר אל בני עמון
וישמע יוחנן בן
קרחוכל שרי החילים

אשר אתו אתכל הרעה
אשר עשה ישמעאל
בן מתניהו ויקחו את כל
האנשים וילכו להלחם
עם ישמעאל בן מתניהו
וימצאו אתואל מוסרבים
אשר בנגבעון ויהי כראות
כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן
קרחו ואתכל שרי החילים
אשר אתו וישמחו ויוסבו
כל העם אשר שכח
ישמעאל מן המצפה
וישבו וילכו אל יוחנן בן
קרחו וישמעאל בן מתניהו
נמלט בשמנה אנשים
מפני יוחנן וילך אל
בני עמון ויקחו
יוחנן בן קרחו כל שרי
החילים אשר אתו
אתכל שארית העם
אשר השיב מאת
ישמעאל בן מתניהו מן

אשר היו אתו את גדליו
 במצפה ואת הכשרים
 אשר נמצאו שם את
 אנשי המלחמה הנה
 ישמעאל יהי ביום
 השני להמית את גדליו
 ואיש לא ידע ויבאו
 אנשים משכם משלו
 ומשמרון שמנים איש
 מגלח זקן וקרע בגדים
 ומתגדרים ומנחה ולבנה
 בידם להכיאבת הוה
 ויצא ישמעאל בנותנה
 לקראתם מן המצפה
 הלך הלך ובכה ויהי
 בפגש אתם ויאמר אליהם
 באו אל גדליו בן אחיקם
 ויהי כבואם אל תוך
 העיר וישחטם ישמעאל
 בנותנה אל תוך הכור
 הוא והאנשים אשר אתו
 ועשרה אנשים נמצאו
 בם ויאמר אל ישמעאל

בנותנה ואיש לא ידע
 למה יבכה נפש ונפשו
 כל יהודה הנקבצים
 אליך ואבדה שארית
 יהודה ויאמר גדליו
 בן אחיקם אלי וחנון
 קרם אל תעש את הדבר
 הזה כי שקר אתה תבר
 אל ישמעאל ויהי
 בחדש השביעי בא
 ישמעאל בנותנה בן
 אלי שמע מזרעה מלומה
 ורבי המלך ועשרה
 אנשים אתו אל גדליו
 בן אחיקם המצפתה
 ויאכלו שם לחם יחדן
 במצפה ויקם ישמעאל
 בנותנה ועשרת האנשים
 אשר היו אתו ויכו את
 גדליו בן אחיקם בן
 שפן כחרב וימת את
 אשר הפקיד מקד
 בכל בארץ ואת כל יהוד

תעשה

אחיקם בארץ וכי הפקד
אתו אנשים ונשים וטף
ומדלת הארץ מאשר
לא הגלו בכל היויבאו
אל גדליה המצפתה
וישמעאל בן נתניהו
ויחנן ויונתן בני קרח
ושריה בן תנחמת וכני
עופי הנטפת ויזניהו בן
המיעבתי המה ואנשיהם
וישבע להם גדליהו
בן אחיקם בן שפן ולאנשי^{הם}
לאמר אל תיראו מעבור
הכשרים שבו בארץ
ועבדו את מלך בבל
וייטב לכם ואני הנני
ישב במצפה לעמיד לפני
הקשרים אשר יבאו
אלינו ואתם אספו יין
וקיץ ושמן ושימו במלנט
ושבו בעריכם אשר
תפשתם ונמכל היהודים
אשר במואב וכבני עמון

עפ
א

וכארום ואשר בכל
הארצות שמעו כי נתן
מלך בבל שארית
ליהודה וכי הפקיד
עליהם את גדליהו בן
אחיקם בן שפן וישבו
כל היהודים מכל המקמת
אשר נדחו שם ויבאו ארץ
יהודה אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד
ויחנן בן קרח וכל שרי
החילים אשר בשדה
באו אל גדליהו המצפתה
ויאמרו אליו הידעת דע
כי בעליוס מלך בני עמון
שלה את ישמעאל בן
נתניהו להכתך נפש ולא
האמיץ להם גדליהו בן
אחיקם ויחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בסתר
במצפה לאמר ארכה
נא ואכה את ישמעאל

אס טוב בעיניך לבוא את
 כמל בא ואשים את עני
 עליך ואסדע בעיניך
 לבוא אתי בכל חדל ראה
 כל הארץ לפניך אל
 טוב ואל הישר בעיניך
 ללכת שמה לך ועודנו
 לאישוב ושכה אל גדליה
 בן אחיקם בן שפן אשר
 הפקיד מלך בכל בערי
 יהודה ושכ אתו סתוך
 העם או אל כל הישר
 בעיניך ללכת לך ויתן
 לו רבטבחים ארחה
 ומשא את וישלחהו ויבא
 ירמיהו אל גדליהו בן
 אחיקם המצפתהו וישב
 אתו בתוך העם הנשארם
 בארץ וישמע
 כל שרי התילים אשר
 בשדה הבה ואנשיהם
 כי הפקיד מלך בכל
 את גדליהו בן אחיקם

תנתן ביד האנשים אשר
 אתה יגור מפניהם כי
 מלט אמלטך ובחרב
 לא תטול והיתה לך
 נפשך לשלל כי בטחת
 בי נאם יהוה
 הדבר אשר היה
 אל ירמיהו מאת יהוה
 אחר שלח אתו נכזראדן
 רבטבחים מן הרמיה
 נקחתו אתו והוא אסוד
 באקים בתוך כל גלות
 ירושלם ויהודה המגלים
 בכלהו ויקח רבטבחים
 ליתמיהו ויאמר אליו יהוה
 אל היך דבר את הרעה
 הזאת אל המקום הזה
 ויבאו ויעש יהוה כאשר
 דבר כי חטאתם ליהוה
 ולא שמעתם בקלו והיה
 לכם דבר הזה ועתה
 הנה פתחתך היום מן
 האזקים אשר עליך

הדבר
 א

וישחט מלך בכל את
בני צדקיהו בדבליה
לענין ואת כל חרי יהודה
שחט מלך בכל ואת עני
צדקיהו עיר ויאסרוהו
בנחשתים לכי ארנו
בבליה ואת בית המלך
ואת בית העם שרפו הנשי
באש ואת חמתי יחשום
נתצו ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו עליו
ואת יתר העם הנשארים
הגלה נכוזראדן רב
טבחיס בכל ומן העם
הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נכוזראדן
רב טבחיס בארץ יהודה
ויהן להם סדמים ויגבים
ויצו נכוזראדן
מלך בבלי על ירמיהו
ביר נכוזראדן
רב טבחיס לאמר קטנו וענין

שים עליו ואל תעשלו
מאומה רעכי כאשר
ידבר אליך בן עשה עמו
וישלה נכוזראדן רב
מבחים ונכושזכור רב
סדים ונרגל שראצר
רבמג וכל רבי מלך בכל
וישלחו ויקחו את ירמיהו
מהצר המטרה ויתנו
אתו אל גדליהו בן אחיקם
בן שפן להוצאהו אל
הבית וישב בתוך העס
ואל ירמיהו היה
דבר יהוה בהיותו עצור
בצר המטרה לאמר
הלוך ואמרת לעבד
מלך הכושי לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי
את דברי אל העיר הזאת
קרעה ולא לטובה והיו
לפעך כיום ההוא והצלתך
כיום ההוא נאם יהוה ולא

בכל וכל חילו ירושלם
ויצרו עליה ובעשרתי
עשרה שנה לצדקיהו
בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הכקעה העיר
ויבאו כל שרי מלך בבל
וישבו משער התוך נרם
שראצר סמנר נבו סר
סכיס רכסרים נרם
שראצר רכמג וכל שארית
שרי מלך בבל ויהי
כאשר ראם צדקיהו
מלך יהודה וכל אנשי
המלחמה ויכרחו ויצאו
לידה מן העיר דרך גן
המלך בשער בין החנותם
ויצאו דרך העדכה ויחדפו
חיל כשדים אחריהם
וישנו את צדקיהו בעובות
ירחו ויקחו אתו ויעלו
אל נכוכדנצר מלך
בבל ובלתה בארץ
חמת וידבר אתו נשפטים

השרים כידברתי אתך
וכאו אליך הנידה נא
לני נמה דברתי אל המלך
אל תכחד ממנו ולא
נמיתך ומה דבר אליך
המלך: אמרת אל הם
מפיל אני תחנתי לפני
המלך למתי השיבני
כת יהונתן למות שם:

ויבאו כל השרים אל
ירמיהו וישאלו אתו ויגד
להם ככל הדברים האלה
אשר צוה המלך ויחרישו
מנינו כי לא נשמע הדבר
וישב ירמיהו כחצר
המטרה עד יום אשר
נלכדה ירושלם
והיה כאשר נלכדה
ירושלם: בשנה
התשיעית לצדקיהו מלך
יהודה בחודש העשר
בא נכוכדנצר מלך

הכשרים פני יתני אתי
כידם והתעל לובי ואמו
ירמיהו לא יתני שמעו
בקול יהוה לאשר אני
דבר אליך ויטב לך ותח
נפשך ואסמאן אתה
לצאת זה הדבר אשר
הראני יהוה והנה כל
הנשים אשר נשארובבות
מלך יהודה מוצאות אל
שרי מלך בבל והנה
אמרות הסיתוך ויכלו
לך אנשי שלמד הטבע
בבין רגלך נסגו אחור
ואת כל נשיך ואת בניך
מוצאים אל הכשרים
ואתה לא תמלט מידם
כי כיד מלך בבל תתפש
ואת העיר הזאת
תשרף באש ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו
איש אלהיך בדברים
האלה וראתמותי כישכיע

אל צדקיהו כי אגיד לך
הלוא המת תניתי וכי
וכי איני צדקיהו אל
וישבעה סלך צדקיהו אל
ירמיהו בסתר לאמר חי
יהוה את אשר עשה לנו
את הנפש הזאת אסמאן
ואסאתנך כיד האנשים
האלה אשר מבקשים את
נפשך ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כה אמר יהוה אלהי
צבאות אלהי ישראל אם
יצאת צא אל שרי מלך בבל
וחיתה נפשך והער האת
לא תשרף באש וחייתה
אתה וכיתך ואם לא
תצא אל שרי מלך בבל
ונתנה העיר הזאת ביד
הכשרים ושרפוה באש
ואתה לא תמלט מידם
ויאמר המלך צדקיהו
אל ירמיהו אנני את
היהודים אשר נפלו אל

אל המלך צדקיהו מה
חטאתי לך ולעבדיך
ולעם הזה כי נתתם את
אל בית הכלא ואין
נביאים אשר נבאו לכם
לאמר לא יבא מלך בכל
עליכם ועל הארץ הזאת
ועתה שמעו ארני
המלך תפל נא תחנתי
לפניך ואל תשבעו בית
יהוה ספר ולא אמות
שם ויצוה המלך את
צדקיהו ויפקרו את
ירמיהו בחצר המטרה
ונתן לו ככר לחם ליום
מחוי האפים עד תסכל
הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה
וישבע שפטיה בן מתן
ונדל יהו בן פשוור ונב
בן שלמיהו ופשוור בן
מלכיה את הדברים אשר
ירמיהו מדבר אל כל

העם לאמר יכה אמר
יהוה הישב בעד הזאת
ימות בחרב בר עב
ובדבר והיציא אל
הכשרים יהיה והיתה
לו נפשו לשלל וחי
כה אמר יהוה הערנ תנתן
העיר הזאת ביד חיל
מלך בכל ולכדה ויאמרו
השרים אל המלך ומה
נא את האיש הזה כי על
בן הוא מופא את יד
אנשי המלחמה הנשארו
בעיר הזאת ואת ידי כל
העם לדבר אליהם כדברים
האלה כי האיש הזה אינו
דרש לשלום לעם הזה
כי אסלרעה ויאמר
המלך צדקיהו הנה הוא
בידכם כי אין המלך
יוכל אתכם דבר ויקחו
את ירמיהו וישלכו אתו
אל חמור מלכיהו בן

ידאיהבן שלמיה בן
 חנניה ויתפש את
 ידמיהו הנביא לאמר
 אל הכשרים אתה נפל
 ויאמר ירמיהו שקר
 אינני נפל על הכשרים
 ולא שמע אליו ויתפש
 ידאיה בירמיהו וינאחו
 אל השרים ויקצפו
 השרים על ירמיהו ותבו
 אתו ונתנו אתו בית
 האסור בית יהונתן הספר
 כי אתו עשו לבת הכלא
 כי בא ירמיהו אל בית
 הבור ואל החניות ישב
 שם ירמיהו ימים רבים
 וישלה המלך צדקיהו
 ויקההו וישאלהו המלך
 בביתו כסתרו ויאמר
 היש דבר מאת יהוה
 ויאמר ירמיהו יש
 ויאמר בד מלך בכל
 תנתן ויאמר ירמיהו

אלי לדרשני הנה חיל
 פרעה היצא לבס לעזה
 שב לארצו מצרים ושב
 הכשרים ונלחמו על
 העיר הזאת ולכדה
 ושרפה באש כה
 אמר יהוה אל תשא
 נפשותיכם לאמר הלך
 ילכו מעלינו הכשרים
 מלא ילכו כי אסדהכתם
 כל חיל כשרים הנלחמים
 ארבעם ונשארוכם אנשים
 מרקרים איש באהלו
 יקומו ושרפו את העיר
 הזאת באש והיה הנהעו
 חיל הכשרים מעל
 ירושלם מפני חיל
 פרעה ויצא
 ירמיהו מירושלם ללכת
 ארץ בנימין לחלק משם
 בתוך העסויהו הוא
 בשער בנימן ושם
 בעל פקדת ושמו

ממנה אדם ומחמה
לכוננה אמר יהוה על
יהויקים מלך יהודה לא
יהיה לו יושב על כסא
הוד ונבלתו תהיה משלבת
לחרב כיוס ולקרר
כלי לה ופקרתו עליו ועל
זרעו ועל עבדיו את עונם
והכאתו עליהם ועל
ישבי ירושלים ואל איש
יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אל יהודה
שמעו וירמיהו
לקח מגלה אחת ויתנה
אל ברוך בן עריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו
את מ דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יהודה
באש ועוד נוסף עליהם
דברים רבים כהמה וימך
מלך צדקיהו בן יאשיהו
תחת כנעהו בן יהויקים
אשר המלך נבוכדנצר

מלך בכל בארץ יהודה
ולא שמעה הוא ועבדיו
ועסה ארץ אל דברי יהוה
אשר דבר ביד ירמיהו
הנביא וישלח המלך
צדקיהו את יהוכל בן
שלמיה ואת צפניהו בן
מעשיה הכהן אל ירמיהו
הנביא לאמר התפלל
נא בעדנו אל יהוה אלהינו
וירמיהו בא ויצא בתוך
העם ולא נתנו אתנו בות
הכריא והיל פרעה
יצא ממצרים וישמעו
הבשרים הצרים על
ירושלים את שמעם
ויערו מעל ירושלים :

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לאמר בנה
אמר יהוה אלהי ישראל
בנה תאמרו אל מלך
יהודה השלח אתכם

המלך ואת שריהו בן
 עזריאל ואת שלמיהו
 בן עכדאל לקחת את
 ברוך הספר ואת יוסיהו
 הנביא ויסתרים יהוה

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 אחר שרף המלך את
 המגילה את הדברים
 אשר כתב ברוך מפי
 ירמיהו לאמר שובקה
 לך מגילה אחת וכתב
 עליה את כל הדברים
 הראשנים אשר היו על
 המגילה הראשנה אשר
 שרף יהויקים מלך יהודה
 ועל יהויקים מלך יהודה
 תאמר כה אמר יהוה
 אתה שרפת את המגילה
 הזאת לאמר מחעסתת
 עליה לאמר באי בא
 מלך בכל והשחית את
 הארץ הזאת והשכית

וישלח המלך את יהודי
 לקחת את המגילה ויקחה
 מלשבת אל ישמע הספר
 ויקראה יהודי באזני
 המלך ובאזני כל השרים
 העמדים מעל המלך
 והמלך יושב בית החורף
 בחדשה תשע ואת המגילה
 לפעו מכערת וירחי
 בקרא יהודי של שלחנות
 וארבעה יקרעה בתער
 הספר והשלך על האש
 אשר על האתער תם
 כל המגילה על האש אשר
 על האתור ולא פחדו ולא
 קרעו את סגרי הסמלך
 וכל עבדיו השמעים את
 כל הדברים האלה
 וגם אלעזר וגמריהו
 ודליהו הפגוע במלך
 לבלתי שרף את המגילה
 ולא שמעו אלהים ויצוה
 המלך את ירחמאל בן

בְּחֶצֶר הָעֲלִיּוֹן פִּתַח שַׁעַר
בֵּית יְהוָה הַחֹדֶשׁ בְּאוֹנֵי
כָּל הָעַם וַיִּשְׁמַע מִכִּיּוֹ
בֶן מֵרִיחוֹ בֶן שַׁפָּן אֶת
כָּל דְּבַר יְהוָה מֵעַל
הַסֵּפֶר וַיֵּרֶד בֵּית הַמֶּלֶךְ
עַל לִשְׁכַת הַסֵּפֶר וְהֵנִיחַ
שָׁם כָּל הַשְּׂרָיִם יְשֻׁבִים
אֶל־שְׁמֵעָ הַסֵּפֶר וְרָלִיחוֹ
בֶן שְׁמַעְיָהוּ וְאַלְעָזָר בֶּן
עַכְבֹּר וְגַמְרִיָּהוּ בֶן שַׁפָּן
וְצַדִּיקָהוּ בֶן חֲנַנְיָהוּ וְכָל
הַשְּׂרָיִם וַיֵּגֵד לְהַסְמִיכָהוּ
אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע בְּקֶרֶת בְּרוּךְ
בַּסֵּפֶר בְּאוֹנֵי הָעַם וַיִּשְׁלַחוּ
כָּל הַשְּׂרָיִם אֶל בְּרוּךְ
אֶת־יְהוָה בְּזַנְתֵּיהֶן בֶּן
שֵׁל כִּי־יְהוֹבֵב בֶּן־שִׁיר אָמַר
הַמְּנִלָּה אֲשֶׁר קָרָאתָ בָּהּ
בְּאוֹנֵי הָעַם קָחֶנָּה כִּדְדָךְ
וְלֹךְ בְּקֶדְשׁוֹךְ בְּנַעֲרֵיהֶן
אֶת־הַמְּנִלָּה כִּי־וַיָּבֹא

אֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
שֶׁב־נָא וְקִרְאֵנָּה בְּאוֹנֵינוּ
וַיִּקְרָא בְּרוּךְ בְּאוֹנֵיהֶם
וַיְהִי כִשְׁמֵעַם אֶת־כָּל הַדְּבָרִים
פָּתְחוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
וַיֹּאמְרוּ אֶל בְּרוּךְ הַגֵּד
נִגְדָךְ לַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאֶת־כְּרוֹךְ שְׁאֵלוֹ
לֵאמֹר הַגִּדְנָא לָנוּ אֵיךְ
כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה מִפִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם
בְּרוּךְ מִפִּי וַיִּקְרָא אֵלָיו
אֶת־כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאֵנִי כָתַבְתִּי עַל הַסֵּפֶר בְּרוּךְ
וַיֹּאמְרוּ הַשְּׂרָיִם
אֶל בְּרוּךְ לֹךְ הַסֵּתֶר
אֶת־הַוִּירְמִיָּהוּ וְאִישׁ
אֶל־יָדַע אֵיפֹה אֵתֶם
וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲצוּהוּ
וְאֶת־הַמְּנִלָּה הִפְקִדוּ
כָּל־לִשְׁכַת אֶל־שְׁמֵעָ
הַסֵּפֶר וַיֵּגֵדוּ בְּאוֹנֵי
הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל הַדְּבָרִים

מפי את דברי יהודה
 באזני העם בית יהודה
 כיום צום וגם באזני כל
 יהודה הבאים מעריהם
 לקראם אולי תפול
 תחנתם לפני יהוה ושנו
 איש מדרכו הרעה כי
 גדול האף והחמה אשר
 דבר יהוה אל העם הזה
 ויעש ברוך בזנריה ככל
 אשר צוהו ירמיהו הנביא
 לקרא בספר דברי
 יהוה בית יהוה
 ויהי בשנה החמשית
 ליהויקים בן אשיהו
 מלך יהודה בחדש
 התשעי קראו צום לפני
 יהוה כל העם בירושלם
 וכל העם הבאים מערי
 יהודה בירושלם ויקרא
 ברוך בספר את דברי
 ירמיהו בית יהוה בלשנת
 גמריהו בין שפן הספר

לאמר קח לך מגלת ספר
 וכתבת אליה את כל
 הדברים אשר דברתי
 אליך על ישראל ועל
 יהודה ועל כל הגוים
 כיום דברתי אליך מימי
 יאשיהו ועד היום הזה
 אולי ישמעו בית יהודה
 את כל הרעה אשר
 אנכי חשב לעשות להם
 למען ישוכו איש מחפזו
 הרעה וסלחתי לעונם
 ולהטאתם ויקרא
 ויקרא ירמיהו את
 ברוך בן נריה ויכתב
 ברוך מפי ירמיהו את
 כל דברי יהוה אשר
 דבר אליו על מגלת
 ספר ויצוה ירמיהו את
 ברוך לאמר אני עשיר
 לא אוכל לבוא בית יהוה
 ובאת ארתי וקראת
 במגלה אשר כתבת

דבר שאם יהוה הוקם
את דברי יהונדב בן
דכב אשר צוה את בניו
לכלת שתותיין ולא
שתו עד היום הזה כי
שמעו את מצות אבותם
ואנכי דברתי אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם
אלי ואשלח אליכם
את כל עבדי הנביאים
השכם ושלה לאמר
שבנו אישמדר כו
הרעה והיטיבנו על ליבנו
ואל תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ושבו
אל האדמה אשר נתתי
לכם ולא תיכסו ולא
הטיתם את אונכם ולא
שמעתם אלי כי הקימו
בני יהונדב בן רכב את
מצות אביהם אשר צוה
והעם הזה לא שמעו אלי
לכך אומר יהוה

אלהי צבאות אלהי
ישראל הנני מביא אל
יהודה ואל כל יושבי
ירושלם את כל הרעה
אשר דבתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא
שמעו ואקרא להם
ולא עניו ולבית הרכבים
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל יש אשר
שמעתם על מצותי
יהונדב אביכם ותשמרו
את כל מצותי ותעשו
ככל אשר צוה אתכם
לכך אומר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לא יכרת איש ליהונדב
בן רכב עמד לפני כל
הימים
בשנה הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה אל
ירמיהו מאת יהוה

אמר ירמיהו

תחיו ימים רבים על פני
 האדמה אשר אתם גרים
 שם ונשמע בקול יונדב
 בן רכב אבינו לכל אשר
 צונו לכלת שתות יין כל
 ימינו אנחנו נשינו כענו
 ובנתינו וכללתנו בנות
 בתים לשבתנו וברם
 ושרה וזרע לא יהיה לנו
 ונשב באהלים ונשמע
 ונעש ככל אשר צונו
 יונדב אבינו ויהי בעלות
 נכובד ראצד מלך בבל
 אל הארץ ונאמר ונבוא
 ירושלם מפני חיי
 הכשרים ומפני חיל ארם
 ונשב בירושלם
 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
 לאמר כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל
 חלד ואמרת לאיש יהודה
 ולישבי ירושלם חלד
 תקחו מוסר לשמע אל

ודברת אותם והבאותם
 בית יהוה אל אחת השבות
 יהשקית אותם יין ואקה
 את יאזניה בן ירמיהו בן
 חבצניה ואת אחיו ואת כל
 בעו ואת כל בית הרכבים
 ואבא אתם בית יהוה אל
 לשבת בני חנן בן יגדל יהו
 איש האלהים אשר אצל
 לשבת השרים אשר
 ממעל לשבת מעשיהו
 בן שלם שמר הסף
 ואתן לפני כע בית הרכבים
 גבעים מלאים יין וכסות
 ואמר אליהם שתו יין
 ויאמרו לא נשתה יין כי
 יונדב בן רכב אבינו צוה
 עלינו לאמר לא תשתו
 יין אתם ובעיני עיר עולם
 ובית לא תכנו וזרע לא
 תזרעו וברם לא תטעו
 ולא יהיה לכם כי באהלים
 תשבו כל ימיכם למען

ושרי ירושלם הסרסים
והכהנים וכל עם הארץ
העברים בין בתרי העגל
ונתתי אותם ביד איכיהם
וביד מבקשי נפשם והיתה
גבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ
ואת צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו אתן ביד
איכיהם וביד מבקשי
נפשם וביד חיל מלך
בכל העלים מעליכם
הנני מצוה נאם יהוה
והשבתים אל העיר
הזאת ונלחמו עליה
ולכדוהו ושרפוה באש
ואת ערי יהודה אהגן
שממה מאן ישב
הדבר אשר היה
אל ירמיהו נא את יהוה
כימי היוקים בן יאשיהו
מלך יהודה לאמר
הלוך אל בית הרכבים

ברית לפני כבית אשר
נקרא שמי עליו ותשבו
ותחללו את שמי ותשבו
איש את עבדו ואיש את
שפתו אשר שלחתם
חפטים לנפשם ותכבשו
אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות
לכן כה אמר יהוה אתם
לא שמעתם אלי לקרא
הרור איש לאחיו ואיש
לרעהו הנני קרא לכם
הרור נאמי יהוה אל
החרב אל הדבר ואל
הרעב ונתתי אתכם
הלכל ממלכות
הארץ ונתתי את
האנשים העברים את
ברית אשר לא הקימו
את דברי הברית אשר
כרתו לפני העגל אשר
כרתו לשנים ויעברו בין
בתרי שרי יהודה

עבדו ואיש את שפחתו
 חפשים לבלתי עבד בם
 וישמעו וישלחו וישבו
 אחרי כן וישבו את העבדים
 ואת השפחות אשר שלחו
 חפשים וככשום לעבדים
 ולשפחות ויהי
 דבר יהוה אל ירמיהו
 מאת יהוה לאמר כה
 אמר יהוה אלהי ישראל
 אנכי כרת ברית את
 אבותיכם ביום הוצאתי
 אותם מארץ מצרים ככתב
 עבדים לאמר במקץ שבין
 שנים תשלחו איש את
 אחיו העבד אשר יפטר
 לך ועבדך שש שנים
 ושלחתו חפשי מעבדך
 ולא שמעו אבותיכם אלי
 ולא הטו את אזנם והשבו
 אתם היום ותעשו את
 הישר בעיני לקרא דבר
 איש לדעתו ותכרתו

דברתי נאם יהוה וידעו
 ירמיהו הנביא אל
 צדקיהו מלך יהודה
 את כל הדברים האלה
 בירושלם וחיל מלך
 במל נלהמיס על יושלם
 ועל כל ערי יהודה
 הנותרות אל לכישואל
 עזקה כי הנה נשאר
 בערי יהודה ערי מכצר
 הדבר אשר
 היה אל ירמיהו מאת
 יהוה אחרי כרת המלך
 צדקיהו ברית את כל
 העם אשר בירושלם
 לקראל הסדרור
 לשלח איש את עבדו
 ואיש את שפחתו חפשי
 והעבד היה חפשי לבלתי
 עבד בם כיהודי אהיהו
 איש וישמעו כל השרים
 וכל העם אשר באו
 בכרית לשלח איש את

הפסוק
 מאלה
 ימשיך

ואת הלויים משרה
אתי
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר הלא ראית מה
העשה יהוה לאלמו שתי
המשפחות אשר בחו
יהוה בהם וימאסם
ואת עמי ינאצון מהיות
עוד גוי לפניהם
כה אמר יהוה אלהי
בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמת
גם זרע יעקוב ודרור
עברי אמאס מקחת
מזרענו משלים אלה
זרע אברהם ישחק
ויעקב כי אשוב את
שבותם ורחמתים
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה
ונבוכדנצר מלך בבל
ובל חירו וכל ממלכות
ארץ נמשר ירו וכר
העמים

נלחמים על ירושלם
ועל כל עריה לאמר
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הליך ואמת
אל צדק יהוה מלך יהוה
ואמרת אליו כה אמר
יהוה הנני נתן את העיר
הזאת כיד מלך בבל
וישרפה כאש ואתה
לא תמלט מידו כי תפש
תפש וכידו תנתן וענין
את עני מלך בבל
תראינה ופיהו את פיך
ידבר וככל תבוא אך
שמע דבר יהוה צדקו
מלך יהודה כה אמר
יהוה עליך לא תמות
בחרב בשלום תמות
וכמשפחות אבותיך
המלכים הראשנים
אשר היו לפניך בן
ישר מלך והוי ארון
ספר לך כי דבר אני

מביאים תורה בית
יהוה כפי אשכ את
שבות הארץ ככראשנה
אמר יהוה

כה אמר יהוה צבאות
עוד יהיה במקום הזה
החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל ערמונה
רעים מרוב צים צאן
בער יחר בער
השפלה ובער הנגב
וכארץ כנעמן ובסביבי
ירושלם ובער יהודה
עד תעברנה הצאן על
ירמונה אמר יהוה

הנה ימים באים נאמיהוה
והקמתי את הרבה הטוב
אשר ברתני אל בית
ישראל ועל בית יהודה
בימים ההם ובעת ההוא
אצמי לרוד צמח צדיק
ועשה משפט וצדקה בארץ

בימים ההם תושע יהודה
וירושלם תשכן לבטח
וזו אשר יקרא לה יהוה
צדקנו

כי כה אמר יהוה לא
יכרת לדוד איש ישב על
כסא ישראל ולכהנים
הלויים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה זבח
כל הימים ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר כה אמר יהוה
אסתפרו את בריתי חזן
ואת בריתי קלילה ולבות
היות יומם ולילה בעתם
גם בריתי תפר את דוד
עבדי מהות לובן נלך
על כסאו ואת הלויים
רבה נסמשרתי אשר
לא יספר צבא השמים
ולא ימד חולמים כן
ארכה את זמני עמך

בחרצ המטרה לאמר
כה אמר יהוה עשה יחה
יוצר אותה להכינה
יהוה שמו קרא אלי
ואענך ואגידה לך
גדרות ובצרות לא ידעתם
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל על בני
העיר הזאת ועל בני
מלכי יהודה הנתצים
אל הסללות ואל החרב
באים להלחם את הנשדים
ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכית באפי וחרמו
ואשר הסתר תיפני מהעיר
הזאת על כל רעתם הנני
טעלה לה ארבה ומרפא
ורפאתים וגלתי להם
עתרת שלום ואמת
והשבתי את שכבות יהודה
ונאת שכבות ישראל ונבנתם
כבד אשנה וסחרתם
נמל עונם אשר חטאו

לי וסלחת לכול
עונתיהם אשר חטאו לי
ואשר פשעו בי והיתה
לי לשם ששון לתהלה
ולתפארת לכל גוי
הארץ אשר ישמעו
את כל הטובה אשר
אנכי עשה אתם ופחדו
ורגזו על כל הטובה
ועל כל השלום אשר
אנכי עשה לה
כה אמר יהוה עו
שמע במקום אשר
אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה
ביערי יהודה ובחצית
ירושלם הנשמות מאין
אדם ומאין יושב ומאין
בהמה קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול
כלה קול אמרים הורו
את יהוה צבאות כי טוב
יהוה כד לעולם חסדו

לבלתי סור מעל יושבת
 עליהם להטיב אתם ונטענתם
 בארץ הזאת באמת בכל
 לבי ובכל נפשי כי
 כה אמר יהוה באשר
 הבאתי אל העם הזה את
 כל הרעה הגדולה הזאת
 בן אנכי מביא עליהם את
 כל הטובה אשר אנכי
 דבר עליהם ונקנה השנה
 בארץ הזאת אשר אתם
 אמרים שכנמה היא
 מאין אתם וכהמה נתנה
 ביד הבשרים שדות
 בכסף יקנו וכתוב בספר
 וחתום והעד עדים בארץ
 בנימן ובסביבי ירושלים
 ובערי יהודה ובערי החור
 ובערי השפלה ובערי
 הנגב כי אשיב את שבותם
 נאם יהוה ויהי
 דבר יהוה אל ירמיהו
 שנית והוא עידני עצור

אשר לא צויתים ולא
 עלתה על לביל עשות
 התועבה הזאת למען
 החטיאתי יהודה
 ועתה לבן כה אמר יהוה
 אלהי ישראל אל העד
 הזאת אשר אתם אמרים
 נתנה בירמלך בבל בחוג
 וברעב וכדבר הנני
 מקבצם מכל הארצות
 אשר הדחתים שם סאפי
 ונחמתו ובקצף גדול
 והשבתים אל המקום הזה
 והשבתים לבטה והיו לי
 לעם ואני אהיה להם
 לאלהים ונתתי להם
 לב אחד ודרך אחד
 ליראה אתי כל הימים
 לטוב להם ולכניהם
 אחריהם וכרתני להטבות
 עלם אשר לא אשוכ
 באחריהם להיטיב אתם
 ואת יראתי אתן בלבכם

והעיר נתנה ביד הכשרים
הנלחמים עליה מפני
החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך
ראה ואתה אמרת אלי
אדני יהוה קנה לך השם
בכסף והעיר עדים והעיר
נתנה ביד הכשרים
ויהי דבר יהוה אל
דמיהו לאמר הנה אני
יהוה אלהי כל בשר המצוי
פלא כל דבר לכן כה
אמר יהוה הנני נתן את
העיר האת ביד הכשרים
וביד נכבד אצד מלך
בכל ולכדה וסאו הכשרים
הנלחמים על העיר הזאת
והציתו את העיר הזאת
כאש ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גבותיהם
לבער והסכו נסכים לארום
אחרים למען הכעיסני
כיהונני ישראל ובני

יהודה אך עשים הרע
בעני מנערת תהם בני בני
ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם נאם
יהוה כי על אפי ועל
חמתה היתה לי העיר
הזאת למן היום אשר
בני אותה עד היום הזה
להסירה מעד פני עי
כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
להכעיסני המה מלכותם
שריהם כהניהם ונביאיהם
ואיש יהודה וישבי ירושלים
ויפנו אלי ערף ולא פנים
ולמד אתם השכם ולמד
ואנכם שמעו לקחתי
מוסרי וישימו שקוציהם
בכיר אשר נקרא שמי
עליו לטבאו ויבטו את
במות הבעל אשר כגאו
בנהנם להעביר את בנותם
ואת בנותיהם למו

העליליה אשר עיניך
 פקחות על כל דרכי בני
 אדם לתת לאיש כדרכו
 וכפרי מעל ליו אשר
 שמת אתות ומזפתים
 בארץ מצרים עד היום
 הוה ובישראל ובארם
 ותעשה לך שם כיום הזה
 ותצא את עמך את
 ישראל מארץ מצרים
 בארעה ובמפתים ובכר
 חזקה ובאזרו ענטויה
 ובמזרא גדול ותתן להם
 את הארץ הזאת אשר
 נשבעת לאבתם לתת
 להם ארץ זבת חלב ודבש
 ויבאו וירשו אתה ולא
 שמעו בקולך וברנוותך
 לא הלכו את כל אשר
 צויתם להם לעשות לא
 עשו ותקרא אתם את
 כל הרעה הזאת הנה
 הסללות באו העיר ללכה

אלהי ישראל לקוח את
 הספרים האלה את
 ספר המקנה הזה ואת
 החתום ואת ספר הגלוי
 הזה ונתתם בכלי חרש
 למען יעמדו ימים רבים
 כי כה אמר יהוה
 צבאות אלהי ישראל
 עוד יקנו בתים ושדות
 וכרמים בארץ הזאת
 ואתפלל אליהם אחרי
 תתי את ספר המקנה
 אל ברוך בן נריה לאמר
 אהה ארני יהוה הנה
 אתה עשית את השמים
 ואת הארץ בסוף הנהל
 ובזרעך הנטויה לא
 יפלא ממך כל דברי עשה
 חסד לא לפים ומשלם
 עון אבות אל חיק בניהם
 אחריהם האל הגדול
 הנבחר יהוה צבאות שמו
 גדל העצה ורב

ויהי
 ויהי כעלם
 ושמע
 ויהי
 ויהי
 ויהי
 ויהי

שד' אשר בענתורת
אשר בארץ בנימין כי
לך משפט היר שהולך
הנאלה קנה לך ואדע
כי דבר יהוה הוא ואקנה
את השדה זאת הנמאל
בן דר' אשר בענתורת
ואשקלה לו את הנסקף
שבעה שקלים ועשרה
הנסקי ואכתב בספר
ואחתם ואער ער'ים
ואשקל הנספי כמאונס
ואקח את ספר המקנה
את החתום המצוה והחקים
ואת הגלוי ואתן את
הספר המקנה אל ברוך
בן נריה בן מחסיה לעיני
חנמאל דר' ולעיני העדים
הכתבים בספר המקנה
לעיני כל היהודים הישבים
בחצר המטרה ואצוה
את ברוך לעיני הס' לאמר
כה אמר יהוה עבאות

יהודה לאמר מדוע אתה
נבא לאמר כה אמר יהוה
הנענה את העיר הזאת
בדמלך בכל ולכדה
וצדקה מלך יהודה לא
ימלט מיד הכשדים כי
הנתן ינתן ביד מלך בכל
ודבר פיו עספיו ועינואת
עיניו תראינה ובכל
יוליד את צדקה יהו' ושט
יהיה עד פקדי אתו נאם
יהוה כי תלחמו את
הכשדים לא תצלחו
ויאמר ירמיהו
היה דבר יהוה אלי לאמר
הנה חנמאל בן שלום
הדרך בא אליך לאמר
קנה לך את שד' אשר
בענתות בילך משפט
הנאלה לקנות ויבא
אלי חנמאל בן דודי ברבו
יהוה אל חצר המטרה
ויאמר אלי קנה נאי את

יהוה נהני את העוררת
 בקרבם ועל לבם אכתבנה
 והיית להם לאלהים והמה
 יהיו לי לעם ולא ילמדו
 עוד איש את רעהו ואיש
 את אחיו לאמר דע את
 יהוה כי כלם ידעו את
 למקטנם ועד גדולם
 נאם יהוה כי אסלח לעונם
 לחטאתם לא אזכר
 עוד כח אמר יהוה
 נתן שמש לאור יומים
 תקוה ירח וכוכבים לאור
 לילה רגע היס ויהמו גליו
 יהוה צבאות שמו אם
 ימשו החקים האלה כלפי
 נאם יהוה גם זרע ישראל
 ישבתו מהיות גוי לפני
 כל הימים כה
 אמר יהוה אם ימיהו שמים
 מלמעלה ויהקרי מוסרי
 ארץ למטה גם אע אנאם
 בכל זרע ישראל על כל

אשר עשו נאם יהוה
 הנה ימים כבאים
 נאם יהוה ונכרתה העיר
 ליהוה ממגדל חננאל
 עד שער הפנה ויצא עוד
 קוה המורה נגדו על גבעת
 גרב ונסב געתה וכל
 העמק הפגרים והרשי
 וכל השרבוות עד נחל
 קדרון עד פנת שער
 הסוסים מזרחה קדש
 ליהוה לא ינתש ולא יחוס
 עוד לעולם הרב
 אשר היה אל ירמיהו מאת
 יהוה בשנת העשרית י
 לצדקיהו מלך יהודה היא
 השנה שמנה עשרה שנה
 לנביא דראצר ואזחיל
 מלך בבל צרים על
 ירושלם וירמיהו הנביא
 היה כלוא בחצר המטה
 אשר בית מלך יהודה
 אשר בלאו צדקיהו מלך

4
 5
 6
 7
 8

בשנה

לך צינים שמי לך תמונים
שהי לבך למסלה ברך
הלכתי שובי בתולדת
ישאל שבי אל עתך
אלה עד מתי תתחמקין
הבת השבטה כי ברא
יהוה חרשה בארץ נקמה
תסוכך גבר ^{פה}
אמר יהוה צבאות אלה
ישראל עוד יאמרו את
הדבר הזה בארץ יהודה
ובעריו בשוכי את שבתם
יברכך יהוה ניה עד קהר
הקדש וישכובה יהודה
וכל עריו יחדו אברים
ונס עובד ערובי הרוית
נפש עיפה וכל נפש ואבה
בלאתי עד זאת הקיצת
ואראה ושנתי ערסה לוי
הנה ימים באים
נאם יהוה וזרעתי את בית
ישראל ואת בית יהודה
זרע אדם וזרע בהמה

והיה כאשר שקרת
עליהם לנתוש ולנתון
ולחרוס ולהאכיד
ולחרע כן אשקד עליהם
לכנות ולנטע נאם יהוה
בימים ההם לא יאמרו
עוד אבות אכלו כסד
ושני בנים תקהנה כי אם
איש בעצמו ימות כל
האדם האכל הכסד
תקהנה שניו ^{אחיו}
הנה ימים באים נאם יהוה
וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית
חדשה לא כברית אשר
כרתי את אבותם ביום
החזיקי בידם להוציאם
מארץ מצרים אשר דבחו
הפרו את בריתי ואנכי
בעלתי בס נאם יהוה
כי זאת הברית אשר
אכרת את בית ישראל
אחרי הצינים ההם נאם

אמר יהוה קול ברמה נשמע
 נהי בכי תמרודים רחל
 מבכה על כננה מאנה
 להנחם על כננה כי איננו
 כה אמר יהוה מנע
 קולך מבכי ועמד מדמעה
 כלי יש שבר לפעולתך נאם
 יהוה ושבו מארץ אויבי
 ויש תקוה לאחריהם נאם
 יהוה ושבו בנים לגבולם
 שמע שמעתי אפרים
 מתנודד יסרתני ואוסר
 כעגל לא למד השיבני
 ואשובה כי אתה יהוה
 אלהי כי אחרי שובי נחמתני
 ואחרי חורעי ספקתי על
 ירך בשרתי וגם גבלמת
 כי נשאתי חרפת נעוריי
 הבן יקיר לי אפרים אם
 ילד שעשו עים כי מדרי
 דבריכו זכר אזכרני עז
 על כן חמוני עליו רחם
 ארחמיני נאם יהוה הציב

יבאו וכתחנונעם אוכלם
 אוליכם אל נחלי מים
 בדרך ישד לא יבשרו
 בה כהייתי לישראל
 ראב ואפרים בכרי הוא
 שמע עורבך יהוה
 גים והגידו כאיים ממרחק
 ואמרו מזרה ישראל יקבעו
 ושמרו ברעה עדרו כי
 פרה יהוה אתי עקב וגאל
 מיר חזק ממני וכו' ורננו
 כמרום ציון ונהי אל טוב
 יהוה על דגן ועל תירוש
 ועל יצהר ועל בני צאן
 ובקר והיתה נפשם בגן
 רוה ולא יאוסו לראכה
 עוד יאזת שמח בתולה
 כמחול ובחורים וזקנים
 יחדו והפכתי אכלם
 לששון ונחמתים ושמחתים
 מצונם ורויתי נפש הכרתם
 דישן ועמי את טובי ישבעו
 נאם יהוה כה

טו
 טז

ויצא מהם תורה וקול
משחקים והרביתם ולא
ימעטו והכברתם ולא
יצערו והיו בנו מקדם
ועדתו לפני תקון ופקדתי
על כל לחציו והיה
אדירו סמנו ומשלו מקרב
יצא והקרבתיו ונגש אלי
כילמי הוא זה ערב אתלפו
לגשת אלי נאם יהוה
והייתם לילעם ואנכי אהיה
לכם לאלהים

הנה סערת יהוה חמה
יצאה סער מתגד על
ראש רשעים יחול לא
ישוב הרון אף יהוה ער
עשתו וער הקימו מזמות
לבו באחרית הימים תתבונע
בה בעת ההוא נאם יהוה
אהיה לאלהים לכל
משפחת ישראל והמה
יהוה לילעם
טה
אמר יהוה מצאחן במדבר

עם שרדי חרב הלוך
להרניעו ישראל מרחק
יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן
משבתך חסד עור
אבנל ונכנת בתולת
ישראל עור תער תפיק
ויצאת במחול משחקים
עור תטעי סרמים בהר
שמרון נטעו נטעים וחללו
כי ישוים קראו נערים
בהר אפרים קומו ונעו
ציון אל יהוה אלהינו
כי כה אמר יהוה
הנו ליעקב שמחה וצחוק
בראש הגנים השמיעו
הללו ואמרו הושע יהוה
את עמך את שארית
ישראל הנני מביא אתם
מארץ צפון וקבעתיכם
מירכתי ארץכם עור ופסח
הרה ולדת יחבו קהל
גדול ישוכו הנה בכבי

אעשה כלה ויסרתיך
 למשפט ונקמה לא אנקד
 כי כה אמר יהוה
 אני של שכרך נחלה
 מכתך אין דרך ריגל למזור
 רפאות תעלה אין לך כל
 מאהביך שכהוך אותך
 לא ידרשו כי מכת אויב
 הכיתך מוסר אכזרי
 על רב עונך עצמו חטאתך
 מה תזעק על שכרך אנשנכאבך
 על רב עונך עצמו חטאתך
 עשית אלה לך לכן כל אביך
 יאכל ובל צריך בלסבשכי וכן והיו
 שאמר למשנה וכל בונך אתך וכי כי
 אלה אנכי לך וממפניך ארפאך נא
 יהוה כי נרחקה קראו לך
 ציון היא דר שאין לה
 כה אמר יהוה
 הנני שב שבות אהלי
 יעקוב ומשכנתיו ארחם
 ונכנתה עיר על תלה
 וארמון על משפטו ישב

ידיו על חלציו כיו לדה
 ונהפכו כל פמס לירקון
 הוי כי גדול היסס ההוא
 מאין כמיהו ועת צרה היא
 ליעקב וממנה יושע
 והיה כיום ההוא
 נאם יהוה צבאות אשבר
 עלו מעל צוארך ומטותיך
 אנתק ולא יעבדו כו
 עוד זרים וועבדו את
 יהוה אלהיהם ואת דויד
 מלכם אשר אקום להם
 ואתה אל תירא עבד
 יעקב נאם יהוה ואל תחת
 ישראל כי הנני מושיעך
 מרחוק ואת זרעך מארץ
 שבים ושב יעקב ושקט
 ושאנן ואין מחרידו כי
 אתך אננאם יהוה
 להושייעך כל אעשה בלוי
 בכל הנמים אשר הפצתיך
 שם אך אותך לא

איש משגע ומתנבא ונתנה
את אל המהפכת ואר
הצעק ועתה למה רא
געהת בירמיהו הענתתי
המתנבא לכם כי על
בן שלח אלינו בכס
לאמר ארפה היא בט
הים ושכוונטעו גנות
ואכלו את פריהן ויקרא
צפניה הכהן את הספר
הזה באזני ירמיה הנביא

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר: שלח על כה
הגולה לאמר כה אמר
יהוה אל שמעך הנחומי
יען אשר נבאלכם שמעה
ואני לא שלחתי ויבטח
אתכם על שקר: לכן
כה אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי ועל
זרעו לא יהיה לו אישי
ישב בתיך העם הזה

ולא יראה בטוב אשר
אני עשה לעמי נאם יהוה
כי סרה דבר על יהוה
הדבר אשר
היה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר: כה אמר
יהוה אלהי ישראל
לאמר כתב לך את כל
הדברים אשר דברתי
אליך אל ספר: כי הנה
ימסבאים נאם יהוה
ושכתי את שבות עמי
ישראל ויהודה אמר
יהוה והשכתיים אל
הארץ אשר נתתי לא
לאבותם וירשאהו
ואלה הדברים אשר
דבר יהוה אל ישראל
ואל יהודה כי כה אמר
יהוה קול חרדה שמעני
פחד ואין שלום: שארו
נאוראו אסילד זכר
מדוער איתי כל גבר

ביד נבוכדנצר מלך
 בבל וחכם לעיניכם וזקן
 מהם קללה לכל גלות
 יהודה אשר בכבל לאמר
 ישימך יהוה בער קיהו
 וסאתך אשר קלס מלך
 בבל באש יען אשר עשו
 נבלה בישראל ונאפו
 אתנשי רעהו וידברו
 דבר בשמי שקר אשר לא
 צויתם ואנכי הוידע ועד
 נאם יהוה ואל
 שמעיהו הנחלמי תאמר
 לאמר ביה אמר יהוה
 עבאות אלהי ישראל
 לאמר יען אשר אתה
 שלחת בשמחה ספרים
 אלכל העם אשר בירושלם
 ואל צפניה בן מעשיה
 הכהן ואל כל הפהנים
 לאמר יהוה נתנד כהן
 תחת יהוידע הכהן לחיות
 פקדים בבית יהוה לכל

ואת הרבר וענתו אותם
 כתאנים השערים אשר
 לא תאמלנה מדע
 ודפתו את ריהם
 בחרב ברעב וברבר
 עתתים לזועה לכל
 ממי כות הארץ לאלה
 ולשמה ולשרקה ולחפה
 בכל העים אשר הרחמם
 שם תחת אשר לא
 שמעו אל דברי נאם
 יהוה אשר שלחתי אליהם
 את עבדי הנבאים
 השכסו שלח ולא
 שמעתם נאם יהוה ואתם
 שמועו רבר יהוה בר
 הגולה אשר שלחתי
 מירושלם בכלה
 בה אמר יהוה עבאות
 אלהי ישראל אל אחאב
 בן קנזיה ואל ער קיהו
 בן מעשיה הנבאים לכם
 בשמי שקר הנני נתן אתם

הוידע

לזועה

שמה והתפללו בעדה
אל יהוה כי בשלמה יהוה
לכם שלום כי
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל ישׂאו
לכם נביאיכם אשר
בקרבתם וקסמיכם ואר
תשמעו אל חלמתיכם
אשר אתם מחלמים
כי בשקר הם נבא יסלכם
בשמי לא של חתים נאם
יהוה
כי כה
אמר יהוה כי לפי מלאות
לבבך שבעים שנה אפקד
אתכם והקמתי עליכם
את דברי הטוב להשיב
אתכם אל המקום הזה
כי אנכי ידעתי את
הנוח שבת אשר אנכי
השב עליכם נאם יהוה
מהשבות שלום ולא
לרעה לתת לכם אחרית
ותקוה וקראתם אתי

והלכתם והתפללתם
אלי ושמעתי אליכם
זכקשתם אתי ומצאתם
כי תדרשני בכל לבבכם
ונמצאתי לכם נאם יהוה
ושבת את שביתכם
וקבצתי אתכם מכל
העיסו מכל המקומות
אשר הרחתי אתכם שם
נאם יהוה והשבתי
אתכם אל המקום אשר
הגלית אתכם משם
כי אמרתם הקים לנו
יהוה נביאים כברה

כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב אל כסא
דוד ואל כל העם היושב
בעיר הזאת אחיכם
אשר לא יצאו אתכם
בני דוד כה אמר יהוה
צבאות הנני משרחנם
את הרוב את הרעב

הגלה נבוכדנאצר
 מירושלם בכלה אחו
 צאת יכניה המלך
 והגכילה והפריסים
 שרי יהודה וירושלם
 והחרש והמסגר
 מירושלם כיר אל עשה
 כן שפן ונמריה בין
 חלקיה אשר שלה עתה
 מלך יהודה אל נבוכדנאצר
 מלך בבל בכלה לאמר
 כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל לכל הגוים
 אשר הנלתי מירושלם
 בבל הבנו בתים ושבי
 ונטענו גנות ואכלו את
 פרין קחו נשים והולידו
 בנים וכמרת וקחו לבנות
 נשים ואת בנותי כסרתנו
 לאנשים ותלדנה בעם
 ובנות ורכו שם ואר
 תמעטו ודרשו את שלו
 העיר אשר הנלית את

על ציאר כל הגוים
 האלה לעבד את
 נבוכדנאצר מלך בבל
 ועבדהו וגם את חית
 הישרה נתתי לו
 ויאמר ירמיהו
 הנביא אל חנניה הנביא
 שמענא חנניה לא
 שדחך יהוה ואתה
 הבטחת את העם הזה
 על שקר לכנף אמר
 יהוה הנני משלחך מעל
 פני הארמה השנה אלה
 מתני סרה דברת אל
 יהוה וימת חנניה הנביא
 בשנה ההוא בחדש
 השביעי ואלה
 דברי הספר אשר
 שרח ירמיה הנביא
 מירושלם אל ית
 זקני הגולה ואר
 הכהנים ואל הנביאים
 ואר כל העם אשר

בבל ואת יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת כל
גלות יהודה הבאים במלה
אנשׁ משיב אל המקום הזה
נאם יהוה כאשר שפך את
על מלך בבל ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא לעיני הפהנים
ולעיני כל העם העמרים
בבית יהוה ויאמר ירמיה
הנביא אמן כן יעשה יהוה
יקם יהוה את דברך אשר
נבאת להשיב כלי בית
יהוה וכל הגולה מכבר
אל המקום הזה אד
שמע נא הדבר הזה אשר
אנכי דבר באזניך ובאזני
כל העם הנביאים אשר
היו לפני ולפני מן
העולם ונבאו לאדמות
רבות ועל ממלכות
גדלות למלחמה ולחם
ולדבר הנביא אשר ינבא

לשלוש נבא דבר
הנביא יודע הנביא אשר
שלחו יהוה באמתי ויקח
חנניה הנביא את המוט
מעל צואר ירמיה הנביא
וישבר והוויאמר חנניה
לעיני כל העם לאמר
כה אמר יהוה ככה אשבר
את על נכוכדנאצר מלך
בבל בעוד שנתים ימים
מעל צואר כל הגויים ויהוה
ירמיה הנביא לדרכי
ויהי דבר יהוה
אל ירמיה אחרי שבו
חנניה הנביא את המוט
מעל צואר ירמיה הנביא
לאמר הלך ואמרת
אל חנניה לאמר כה
אמר יהוה מוטת עץ
שברת ועשית תהתיקן
מוטת ברזל כי כך
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל על ברך נתתי

ישראל על הכלים
 הנותרים בית יהודה ובית
 מלך יהודה וירושלם
 בכלה יובאו ושמה יהיו
 עד יום פקדי אתם נאם
 יהוה והעליתם והשבתם
 אל המקום הזה

ויהי בשנה ההוא
 בראשית ממלכת צדקיה
 מלך יהודה בשנת הרביעית
 בחדש החמישי אמר
 אלי חנניה כן עזר הנביא
 אשר מעבדני בבית יהוה
 לעיני הכהנים וכל העם
 לאמר כה אמר יהוה
 עבאות אלהי ישראל
 לאמר שכרת את על
 מלך בבל בעד ישעיהם
 ימים אני משיב את
 המקום הזה את כל כל
 בית יהוה אשר לקח
 נכוד נאצר מלך בבל
 מן המקום הזה ויבאם

שקר המה נבאים לכם
 אך משמיעו אליהם עבדו
 את מלך בבל ותזלמה
 תהיה העיר הזאת
 חרבה ואם נבאים
 הסואם ישדבר יהוה
 אתם יפגעו שא ביהוה
 עבאות לבלתי באו
 הכלים הנותרים בבית
 יהוה ובית מלך יהודה
 וכירושלם בכלה

כי כה אמר יהוה
 עבאות אל העמדים
 ועל הים ועל המכנות
 ועל יתר הכלי הנותרים
 בעיר הזאת אשר לא
 לקחט נכוד נאצר
 מלך בבל בגלותו את
 יבנה מן הויקים מלך
 יהודה מירושלם בכלה
 ואת כל חרי יהודה
 וירושלם כי כה אמר
 יהוה עבאות אלהי

מלך בכל ועבדו אתו
ועמו וחיו למה תמותו
אתה ויעמד פחד
ברעב וברכר כאשר
דבר יהוה אל הנבי אשר
לא יעבד את מלך בכל
ואל תשמעו אל תר
הנבאים האמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את
מלך בכל כי שקר
הסנבאים לכם כי
לא שלחתם נאם יהוה
והסנבאים כשם ילשקו
למשן הדיחי אתכם
ואבדתם אתם והנבאים
הנבאים לכם ואל
הכהנעט ואל כל העם
חה דברתי לאמר כה
אמר יהוה אל תשמעו
אל דברי נבאים כם
הנבאים לכם לאמר
הנה כלי בית יהוה מושבים
מכרה עתה מהרה כי

מלך בכל ואת אשר לא
יתן את צוארו בעל מלך
בכל כהרל וברעב וברנו
אפקד על הנבי ההוא
נאם יהוה עד תמי אתם
בירו ואתם אל תשמעו
אל נבאים ואל
קסמים ואל חלמתיכם
ואל ענניכם ואל כשפניכם
אשר הם אמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את
מלך בכל כי שקר הם
נבאים לכם למשן הרחיק
אתכם מעל אדמתכם
והרחתי אתכם ואברתם
והנבי אשר יביא את
צוארו בעל מלך ועבדו
והנחתי על אדמתו
נאם יהוה ועבדה וישב
בה ואל ערקה מלך
יהודה דברתי נכר
הדברים האלה לאמר
תביאו את צואריכם בעל

ירושלם אל צדק יהו
 מלך יהודה וצוית אתם
 אל אדעתם לאמר כה
 אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל כה תאמרו אל
 אדעבם אנכי עשיתי
 את הארץ את האדם
 ואת הבהמה אשר על
 פני הארץ בכחי הגדול
 ובזרועי הנטויה ונתתם
 לאשר ישר בעיני ועבד
 אנכי נתתי את כל
 הארצות האלה ביד
 נבוכד נאצר מלך בבל
 עבדי וגם את חית השדה
 נתתי לול עבדו ועבדו
 את כל הגוים ואת כנו
 ואת כננו עד באעת
 ארצו גסה הוא ועבדו כו
 גוים רבים ומלכים גדלים
 והיה הגוי והממלכה
 אשר לא יעבדו אתו
 את נבוכד נאצר מלך

אל נתן בין עבדו ואנשים
 אהו אל מערים ויוצאו
 את אור יהו ממצרים
 ויבאו אל חמלך יהויקים
 ויכדו ויחרכו וישלך את
 גבלתו אל קבר בני העט
 אך יד אחיקם כן שפן
 חתה את ירמיהו לבלתי
 תראתו ביד רועים
 להמיתו כפי צו
 בראשית ממלכת
 יהויקים בן אשרי מלך
 יהודה היה הדבר הזה
 אל ירמיהו מאת יהוה
 לאמר כה אמר יהוה
 אלי עשה לך מסרות
 ומטות ונתתם על
 צו אהרן ושלח את אל
 מלך אדום ואל מלך
 מואב ואל מלך בני
 עמון ואל מלך צד ואל
 מלך צידון ביד
 מלאכים הבאים

ואני הנני בידכם עשו
לי כטוב וכישר בעיניכם
אך ידעתרעו כי אם
ממתים אתם אתי בידם
נקי אתם נתנים עליכם
ואל העיר הזאת ואל
ישביה כי באמת שלחני
יהוה עליכם לדבר
באזניכם את כל הדברים
האלה ויאמרו השרים
וכל העם אל הכהנים
ואל הנביאים איך לאיש
הזה מי שפסמות כי בשם
יהוה אלהינו דבר ארבע
ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר מניכח
המורשת יהיה נבא
בימי חזקיהו מלך יהודה
ויאמר אל כל העם
יהודה לאמר כה אמר
יהוה צבאות ציון שיהיה
תקדש וירושלם עים

תהיה והר הכות לנמות
יער ההמת המתרוו
חזקיהו מלך יהודה
וכל יהודה הלא ירא
את יהוה ויחל את פני
יהוה וינחם יהוה אל
הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה ער
נפשותינו וננס אישהיה
מתנבא בשם יהוה
אור יהוה כן שמעיהו
מקדית היערים ועבא
על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל
דברי ירמיהו וישמע
המלך יהויקים וכל
גבוריו וכל השרים את
דבריו ויבקש המלך
המיתו וישמע אוריהו
וייראו ויכרח ויבא מצרים
וישלח המלך יהויקים
אנשים מצרים את

כל העם אל ירמיהו
 בכית יהוה וישמעו
 שרי יהודה את
 הדברים האלה ויעלו
 מבית המלך בית יהוה
 וישבו בפתח שער יהוה
 החורש ויאמרו הכהנים
 והנבאים אל השרים ואל
 כל העם לאמר משפט
 מות ראיש הזה כי נבא
 אל העיר הזאת אשר
 שמעתם באזניכם ויאמרו
 ירמיהו אל כל השרים
 ואל כל העם לאמר יהוה
 שלחני להנבא אל
 הבית הזה ואל העיר
 הזאת את כל הדברים
 אשר שמעתם ועתה
 היטיבו דרך כיכם
 ונעלליכם ושמעו
 בקולי יהוה אל היכם
 וינחם יהוה אל הרעה
 אשר דבר עליכם

דברי עברי הנבאים
 אשר אנכי שלח
 אליכם והשכם ושלח
 ולא שמעתם ונתתו
 את הבית הזה כשלה
 ואת העיר הזאתה
 אתן לקללה לכל עי
 הארץ
 וישמעו הכהנים
 והנבאים וכל העם
 את ירמיהו מדבר
 את הדברים האלה
 בכית יהוה וירמיהו
 בכלות ימיו וזו לדבר
 את כל אשר נאמר יהוה
 לדבר אל כל העם
 ויתפשו ארובת הכהנים
 והנבאים וכל העם
 לאמר מות המות מדוע
 נבית בשם יהוה לאמר
 כשלו יהוה הבית הזה
 והעיר הזאת תהרב
 כמאין יושב ויקהר

אמר יהוה צבאות הנה
רעה יצאה מגוי אר
גוי וסער גדול יעור
מירכתי ארץ ורהיו
חללי יהוה בזם ההוא
מקצה הארץ וער
קצה הארץ לא
יספרו ולא יאספו ולא
יקברו לדמן על פני
הארמה יהוה היליח
הרעים וזעקו והתפלשו
אדירי העאן כי מלאו
ימיכם לטבות ותפוצותכם
ונפלתם ככלי חמדה
ואבד מנוסמן הרעים
ופליטה מאדירי העאן
קול צעקת הרעים
ויללת אדירי העאן כי
שוד יהוה את מרעתם
ונדמו נאור השלוס מפני
חרון אף יהוה עזב
כבניר סכוכי היתה
אר צמר שמה מפני

חרון הינה ומפני חרון
אפו בראשית
ממלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה מאת
יהוה לאמר פה אמר
יהוה עמד בחצר בית
יהוה ודברת על כל
ערי יהודה הבאים
להשתחור בית יהוה
את כל הדברים אשר
צויתך לדבר אליהם
אל תנער דברי אולי
ישמעו וישבו איש
מדרך הרעה ונתחמת
אל הרעה אשר אנכי
חשכ לעשות להם
מפני רע מעוליהם
ואמדת אליהם כה
אמר יהוה אם לא
תשמעו אל ללכת
בתורת אשר נתתי
לפניכם לשמעו

ביניכם והיה כי ימאנו
 לקחת הכוס מידך
 לשתות ואמרת אליהם
 כה אמר יהוה עבאות
 שתו ושתו כי הנני
 בעד אשר נקרא שמי
 עליה אנכי מחל להקיע
 ואתם הנקה תקו לא
 תקו כי חרב אני קרא
 על כל יישיב הארץ
 נאם יהוה עבאות ואתו
 יושב אליהם את כל
 הדברים האלה ואמתת
 אליהם יהוה ממרום
 ישאנו ומנשענו קדשו
 יתן קלו ישאנו ישאג ע
 נוהו הידד כדרכים יענה
 אל כל יישיב הארץ סא
 שאון עק קצה הארץ
 כדריב ליהוה בנינים
 נשפט הוא לכל בש
 הרשעים נתנם לחרב
 נאם יהוה

כל מלכי צר ואת כל
 מלכי צידון ואת כל
 מלכי האי אשר בעבר
 הם את דדון ואת תומא
 ואת בנין ואת כל קצצי
 פאה ואת כל מלכי
 ערב ואת כל מלכי
 הערב השכנים במדבר
 ואת כל מלכי זמרי
 ואת כל מלכי עילם
 ואת כל מלכי מדי
 ואת כל מלכי הצפון
 הקרבים והרחקים
 איש אל אחיו ואת כל
 הנמלכות הארץ
 אשר על פני האדמה
 ומלך ששך ישתה
 אחריהם ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה
 עבאות אלהי ישראל
 שתו ושכרו וקיו ונפח
 וראתקומו משה החרב
 אשר אנכי ש

ועבדו הגוים האלה
את מלך בבל שבעים
שנה ויהיה כמלך את
שבעים שנה אפקד
על מלך בבל ועל
הגוי ההוא נאם יהוה
את עונם ועל ארץ
כשדם ושמת אתו
לשממות עולם
והבאותי על הארץ
ההוא את כל דברי
אשר דברתי עליה את
כל הנתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על
כל הגוים כי עבדוכם
גם המה גוים רבים
ומלכים גדולים ושלמת
להם כפעלם וכמעשה
יריהם כי מה אמר
יהוה אלהי ישראל אל
קהל את כוס היין החמה
הזאת מדי והשקיתיה
את כל הגוים אשר

והבאתי

אנכי שלח אותך אליהם
ושתי והתגעשו והתחוללו
מפני החרב אשר
אנכי שלח בינתם ואקח
את הכוס מיד יהוה
ואשקה את כל הגוים
אשר שלחתי יהוה
אליהם ואת ירושלם
ואת ערי יהודה ואת
מלכיה את שריה לתת
אתם לחרבה לשמה
לשרקה ולקללה ביום
הזה את פרעה מלך
מצרים ואת עברו
ואת שריו ואת כל עמו
ואת מלך הערב ואת
כל מלכי ארץ השוץ
ואת כל מלכי ארץ
פלשתים ואת אשקרון
ואת עזה ואת עקרון
ואת שארית אשדוד
את אדום ואת מואב
ואת בני עמון ואת

ובם

והבאתי

להם ולא תכעסו אתי
 במעשה ידיכם ולא
 ארעלכם ולא
 שמעתם אלי נאם יהוה
 למען הכעסנו במעשה
 ידיכם לרעלכם לכן
 כה אמר יהוה עבאות
 יען אשר לא שמעתם
 את דברי הנביאים שלי
 ורקחתם את כל משפחות
 צפון נאם יהוה ואני
 נבוכדראצר מלך
 בבל עברי והכאתם
 על הארץ הזאת ועל
 ישביה ועל כל הנעים
 האלה סביב והחרמתם
 ושמתם לשמה ולשרקה
 ולחרבות עולם והאבית
 מהם קול שישון וקול
 שמהה קול חתן וקול
 כלה קול רחיס ואור
 נר והיתה כל הארץ
 חזאת לחרבה לשמה

כל ישבי ירושלים
 לאמר מן שלש
 עשרה שנה ליאשיהו
 בן אמוז מד יהודה
 ועד היום הזה זרה
 שלש ועשרים שנה
 היה דבר יהוה אלי
 ואדבר אליכם אשנים
 ודבר ולא שמעתם
 ושלח יהוה אליכם
 את כל עבדי יו
 הנבאים השכם ושלח
 ולא שמעתם ולא
 הטיתם את אזנכם
 לשמע לאמר שובו
 נא איש מרחבו הרעה
 ומרע מעל ליכם
 ושבו על הארמה
 אשר נתן יהוה לכם
 ולא בתיכם למן עולם
 ועד עולם ואר תלכו
 אהרי אלהים אחרים
 לעבדם ור השתחות

טבות מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה
מרע ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: כה
אמר יהוה אלהי ישראל
כתאננים הטבות האלה
בן אכיר את גלות יהודה
אשר שלחתי מן המקום
הזה ארץ כסדרים לטובה
ושמתי עיני עליהם לטובה
והשבתם על הארץ
הזאת וזבניתם ולא
אהרס ונטיתים ולא
אטוש ונתתם להם לב
לדעת אתי כי אני יהוה
והיזלי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו
אלי בכל לבם

וכתאננים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע
כי מה אמר יהוה בן אהרן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית

ירושלם הנשאר ים
בארץ הזאת והישיבים
בארץ מצרים ונתתים
לזעוה לרעה לכל
ממלכות הארץ לחתום
ולמשל לשננה וקלוה
בכל המקומות אשר
אדיחם שם ושלחתי
בם את החרב את
הרעב ואת הדבר עד
תמס מעל הארץ
אשר נתתי ליהם
ולאבותיהם

הדבר אשר היה
אל ירמיהו על כל עם
יהודה בשנה הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היא
השנה הראשונה
ונבוכדראצר מלך
בבל אשר דבר
ירמיהו הנביא על
מל עם יהודה ואל

אתכם נשא ונטשתי
 אתכם ואת העיר אשר
 נתתי לכם ואתיכם
 משל פני ונתתי עליכם
 הרפת עולם וכל מות
 עולם אשר לא תשכח
 הראני יהוה
 והנה שני הוראי תאנים
 מועדים לפני היבחר
 יהוה אחרי הגלות נמכרו
 מלך במל את בניחו
 מן יהויקים מלך יהודה
 ואת שכי יהודה ואת
 החף שזאת המסגרת
 מירושלם נכאם כבד
 הרוג אהדו תאנים טבות
 מאד כראני הכברות
 והרוג אחר האנערעת
 מאד אשר לא תאכרנה
 מרעש
 ויאמר יהוה אלי מה
 אתה ראה ירמיהו ואמר
 תאנים הותאנים הטבות

יהוה ואמרת אליהם
 אתמה משא ונטשתי
 אתכם נאם יהוה והנביא
 והכהן והעם אשר יאמר
 משא יהוה ופקדתי על
 האיש ההוא ועל ביתו
 כה תאמרו איש על
 רעהו ואיש אל ארומו
 ענה יהוה ומה דבר
 יהוה ומשא יהוה לא
 תזכרו עוד כי המשא
 יהיה לאיש דברו
 והפכתם את דבר
 אלהים חיים יהוה עבאות
 אלהינו כה תאמר אל
 הנביא מה ענך יהוה
 ומה דבר יהוה ואם משא
 יהוה תאמר לכן מה
 אמר יהוה יען אמתכם
 אתה דבר הזה משא
 יהוה ואשלח אליכם
 לאמר לא תאמרו משא
 יהוה לכן הנני ונשיתי

עשותו ועד הקימו מומת
לכו באחרית הימים
תתכוננו בה כיעה: לא
שלחתי את הנביאים וחס
רצו לא דברתי אליהם
והים נבאו: ואם עמדו בסודי
וישמי עור דברי את עמי
וישבום מדרכם הרע
ומרע מעלליהם:
האלהי מקרב אני נאם
יהוה ולא אלהי מרחק:
אם יסתר איש במסתרים
ואני לא אראנו נאם יהוה
הלא את השמים ואת
הארץ אני מלא נאם
יהוה: שמעתי את אשר
אמרו הנבאים הנבאים
בשמי שקד לאמר
חלמתי חלמתי עד מת
היש בלב הנבאים נבאי
השקר ונביאי תרבות
לכם: הרושבים להשכיח
את עמי שמי בחלומתם

אשר יספרו איש לרעהו
כאשר שכחו אבותם
את שמי בכעל: הנביא
אשר אתו חלוס יספר
חלוס ואשר דבר אתו
ידבר דברי אמת מה
לתכן את הכד נאם יהוה
הלוא מה דברי כאש
נאם יהוה וכפטיש יפצץ
סלע: לכן הנני על
הנביאים נאם יהוה מעב
דברי איש מאת רעהו:
הנני על הנבאים נאם
יהוה הלוקחים לשונם
וינאמו נאם: הנני על
נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרו ויתע את
עמי בשקריהם ובפתוונתם
ואנבי לא שרחתים ולא
עניתים והועיל לא יועילו
לעם הזה נאם וכי ישאון
העם הזה או הנביא או
מה לאמר מה משא

אמר יהוה צבאות על
 הנכאים הנני מאכיל
 אותם לענה והשקותם
 מראשכי מאת נביאי
 ירושלם יצאה חנפה
 לכל הארץ:

כה אמר יהוה צבאות
 אל תשמעו על דברי
 הנכאים הנכאים לכם
 מהכלים המה אתכם
 חזון לבם ידברו לאמפי
 יהוה אמרים אמור
 למנאצי דבר יהוה שלום
 יהיה לכם וכל חולק
 בשרדות לבו אמרול
 תבוא עליכם רעה כי
 מי עמד בסוד יהוה וירא
 וישמע את דברו מי
 הקשיב דבר וישמע
 הנה סערת יהוה
 חמה יצאה וסער מתחולל
 על ראשי שעים יחולל
 לא ישוב אף יהוה עד

הייתי באיש שכור ונכר
 עברו יין מפני יהוה ומפני
 דברי קדשו כי מנאפים
 מלאה הארץ כי מפני
 אלה אכלה הארץ עשו
 נאות מדבר ותה מרוצתם
 רעה ונכורתם לא כן כי
 גם נביא גם כהן חנפונם
 בבית מצאתי רעתם
 נאם יהוה לכן יהיה
 דרכם להם כחלקקות
 באפלה ירחו ונפלו כה
 כי אביא עליהם רעה
 שנתפקדתם נאם יהוה
 ונביאי שמחן ראיתי
 תפלה הנבאו בכעז
 ויתעו את עמי את ישראל
 ונביאי ירושלם ראיתי
 שערודה נאף והלך בשקד
 וחוקי ידי מרעיס לבלתי
 שבו איש מרעתו הזול
 כלם כסדם וישבירה
 בעמרה לקום

בו מדוע הוטל הוא
וזרע והשליכו על הארץ
אשר לא ידעו ארץ ארץ
ארץ שמעו דבר יהוה כה
אמר יהוה כתבו את האיש
הזה ערירי גבר לא יצלח
בימיו לא יצלח מזרעו
איש ישב על כסא דוד
וכושל עוד כיהודה
הוי רעים מאבדת
ומפצים את צאן מרעית
נאם יהוה לכן כה אמה
יהוה אלהי ישראל על
הרעים הרעים את עמי
אתם הפצתם את צאני
ותרחום ולא פקדתם
אותם הנני פקד עליכם
את רעמי על יכם נאם
יהוה ואני אקבץ את
שארית צאני מכל הארצות
אשר הרחתו אתם שם
והשיבתי אתהן על גוהן
ופרו ורבו והקמת עליהם

רעים ורעים ולא יראו
עוד ולא יחתו ולא יפקח
נאם יהוה הנה ימים
באים נאם יהוה והקמת
לדוד צמח צדיק ומלך
מלך והשכיל ועשה
משפט וצדקה בארץ
בימי תושע יהודה
וישראל ישכן לבטח
וזה שמו אשר יקראו יהוה
צדקנו לכן הנה
ימים באים נאם יהוה
ולא יאמרו עוד חיי יהוה
אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצרים
כי אסחי יהוה אשר
העלה ואשר הביא את
זרע בית ישראל מארץ
צפונה ומכל הארצות
אשר הרחתים שם וישבו
על אדמתם
לנביאים נשבר לבי
בקרבי רחפובל עצמותי

כי לא שמעת בקולי ים
 רעך תרעד רוח ונאחזך
 בשכי ילכוכי אז תבשי
 ונכלמת מכל רעתך ייטבת
 כל כנון מקננת בארזים
 מהנחנת בבאלך חבלים
 חיל כיול רה חי אני נאם
 ירוה כי אם יהיה כניהו
 בני הויקים מלך יהודה
 חותם על יד ימי כי משם
 ארמק ונתתיך כיד מבקשי
 נפשך וכיד אשר אתה
 יגור מפניהם וכיד נביכוואצ
 מלך בכל וכיד הכשדים
 והטלת אתך ואת אמך
 אשר ילדתך על הארץ
 אחרת אשר לא ילדתם
 שם ושם תמותי ועל הארץ
 אשר הם מנשאים את
 נפשם לשוב שם שמה לא
 ישובו
 העצב נכזה נפוץ האיש
 הזה כניהו אם כלי אין חפץ

אתה מתהרה בארזיך
 הלוא אכל ושרתה ועשה
 משפט וצדקה אז טוב
 לוי רן ריז עני ואבין אז טוב
 הלוא היא הדעת את נאם
 יהוה כי אין עינך ולבך
 כי אסעל כי נשך ועל רם
 הנקי לשפוך ועל העשק
 ועל המרוצה לעשות
 לכן כה אמר יהוה
 אל יהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה לא יספה לו
 הוי אחי והוי אחות לא
 יספרו לו הוי ארון והוי
 הרה קבורת חמור יקבר
 סחובוה שלך מהלאה
 לשעך יהושלם
 עלי הלכנון וצעק
 ובבטן הנקולך וצעק
 מעבר ים כי נשברו כל
 מאחכך רבתי אליך
 בשלותך אמרת לא
 אשמע זה דרכך מעורך

במקום הזה ביום עשו
תעשו את הדבר הזה ובאו
בשערי הבית הזה מלכם
ישבים לדוד על כסאו
רכבים ברכב וכסוסים
הוא ועבדיו ועמו ואם
לא תשמעו את הדמים
האלה בישבעתי נאם
יהוה כי לחובה יהיה
הבית הזה כי
כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה
לי ראש הרבנון אם לא
אשיתך מדבר ערים הוא
נושכה וקרשתי עליך
משחתים איש ומליו
וכרתו מבקר אר זר
הפילו על האש ועמו
גויס רכבים על העיר
הזאת ואמרו איש אל
רעהו על מה עשה יהוה
ככה לעיר הגדולה
הזאת ואמרו על אשר

עזבו את כרית יהודה
אלהיהם וישתדלו
לא להיט אחרים ויעבדו
אל תכבו למתואל
תדולו בכובכו להלך
כי לא ישזכ עוד וראה
את ארץ מורדת כי כה
אמר יהוה אל שלם בין
יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר
יצא מן המקום הזה לא
ישוב שם עוד כי במקום
אשר הגלו אתו שם
ימות ואת הארץ הזאת
לא יראה עוד
הוי בנה ביתו בלא צדק
ועליותו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלו
לא יתקלו האמר אבני
ליבית מדות ועליות
מרוחים וקרעלו חלונות
וספון בארז ומישוח
בששר התמלך כי

לבקר משפט והצילו
 גזול מיד עושק פן תצא
 כאש חמתו ובערה ואין
 מככה מפני רע מעל ליתום
 הנני אליך ישבת העמק
 צור המישור נאם יהוה
 האמרים מי יחת עלינו
 ומי יבא בנו עונותינו ופקותי
 על יבם כפרי מעל ליבם
 נאם יהוה והצתי אש
 ביערה ואמלה כל סביביה
 כה אמר יהוה רד
 בית מלך יהודה ודברת
 שם את הרבר הזה ונאמות
 שמע רבר יהוה מלך
 יהודה הישב על כסא
 דוד אתה ועבדיך תעמך
 הבאים בשערים האלה
 כה אמר יהוה עשו
 משפט וצדקה והצילו
 גזול מיד עשוק ונר יתום
 ואלמנה אל תנו אל תחמסו
 ודם נקי אל תשפכו במקום

הנשארים בעיר הזאת
 מן הדבר מן החרב ומן
 הדעבב ונכוד ראצו
 מלך בכל וזכר איביהם
 וזכר מבקשי נפשם והקם
 לפי חרב לא יחוס על יתום
 ולא יתמל ולא ירחם
 ואל העם הזה תאמר
 כה אמר יהוה הנני נתן
 לפניכם את דרך החיים
 ואת דרך המות הישב
 בעיר הזאת ימות בחרב
 וברעב ובדבר והיו צא
 ונפל על הכשרים הצרים
 עליכם יחיה והיתה לו
 נפשו לשלל כי שבת
 פני בעיר הזאת לרעה
 ולא לטובה נאם יהוה
 ביד מלך ככל תנתיק
 ושרפה באש
 ולבית מלך יהודה
 שמעו רבר יהוה בית
 דוד כה אמר יהוה דינו

אכיון מיר מדעים ארור
היום אשר ילדתיבו יום
אשר ילדתני אמי אל
יהי כרוך ארור האיש
אשר כשר את אבי לאמו
ילד לך בן זכר שמח
שמוחהו וזהו האיש
ההוא כעדים אשר הפך
יהוה וראתם ושמע
זעקה בבקר ותרועע
בעת צהרים אשר לא
מותתני מרחם ותחיל
אמי קברי ורחמה הרת
עולס למה זה מרחם
יצאתי לראות עמל ויגן
ויכלו בכשתימי
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בשלח
אליו המלך צדקיהואת
פשוהור בן מלכיה ואת
צפניה בן מעשיה הכהן
לאמר דרש נא בעדנו
את יהוה כי נבמדאצר

מלך בכל נלחם עליע
אולי יעשה יהוה אותנו
בכל נפל אתיו ויעלה
מיעלני ויאמר
ירמיהו אליהם כרה
תאמרו אל צדקיהו כי
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מסב את כלי המלחמה
אשר בידכם אשר אתם
נלחמם כם את מלך
בכל ואת הכשרים
הצרים עליכם מחוץ
לחומה ואספתו אותם
אל תוך העיר הזאת
ונלחמתו אני אתכם
ביד נטויה ובזרוע חזקה
ובאף ובחמה ובקצף
גדול והבית את ישבי
העיר הזאת ואת האדם
ואת הבחמה כדבר גדול
ימתי ואחר כי נאס יהוה
את את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת

העיר הזאת

אזעק חמס ושד אקרא
 כי היה דבר יהוה לי לחופה
 ולקלס כל היום ואמרת
 לא אזכרנו ולא אדבר
 עוד כשמו והיה כלבי באש
 בערת עצר בעצמו
 ונלאיתי כלכל ולא אומר
 כי שמעתי דבת רבים
 מגור מסביב הגרו ונעזנו
 כל אנשי שלמי שמרי
 צלע אולי יפתה ונובלה
 לו ונקחה נקמתנו ממנו
 ויהוה אותי כגבור עריץ
 על בני רדפי יכשלו ולא
 יכלו בשומאד כי לא
 השכילו כלמת עולם
 לאתשסח וויחנה עצמות
 בחן צדיק ראם בסות
 ולכ אראה נקמתם
 כי אלך עליה אתרבי
 שירו ליהוה הללו את
 יהוה כי הציל את נפש

שמך כי אסמנור מסביב
 כי מה אמר יהוה הנני
 נתנד למגור לך ולכל
 אהביך ונפלו כחרב
 אביהם ועיניך ראות
 ואת כל יהודת אתיך
 מלך בכל והגלם בבלה
 והכס כחרב ונתתי את
 כל חסן העיר הזאת
 ואת כל יעשה ואת כל
 יקרה ואת כל אוצרות
 מלכי יהודה אתיך
 איביהם וכזוזום ולקחם
 והביאום בבלה ואתה
 פשחור וכל ישיבי ביתך
 תלכו בשבי וכל תבוא
 ושם המות ושם תקבר
 אתה וכל אהביך אשר
 נבאת להם בשקר
 פתתי יהוה ואפת
 חוקתני ותוכל הייר
 לשחוק כל היום בלה
 לעלי כי מדי אדבר

רעהו יאכלו במצור
ובמצוק אשר יציקו להם
איביהם ומבקשי נפשם
ושכרת הכקבן לעצ
האנשים הדללים אותך
ואמרת אליהם מה אמר
יהוה צבאות בכה אשנך
את העם הזה ואת העיר
הזאת כאשר ישבר את
כלי היוצר אשר לא
יוכל להרפה עיור ומתנות
יקברו מאין מקום לקבר
כן אעשה למקום הזה
נאם יהוה וליושביו ולתת
את העיר הזאת כתפת
והיובת ירושלים ונת
מלכי יהודה במקום
התפת הטמאים לכל
הבתים אשר קטרו על
גנתיהם לכל צבא השמים
והסר נסכים לארזים
אחרים: ויבא
ירמיהו מהתפת אשר

שלח יהוה שם להנבא ויעמד
בחדר בית יהוה ויאמר
אל כל העם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי
אל העיר הזאת ועיר
כל עריה את כל הרעה
אשר דברתי עליה כי
הקשו את ערפם לבלתי
שמע את דברי וישמע
פשו חורבן אמר הכהן
והוא פקיד נגיד בבית
יהוה את ירמיהו נבא
את הדברים האלה:
ויכה פשו חורבן את ירמיהו
הנביא ויתן אתו על
המהפכת אשר בשער
בנימן העליון אשר
בבית יהוה: ויהי
ממחרת ויצא פשו חור
את ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו לא
פשו חור קרא יהודה

אל תדבר על עינים וחטאתם
 מלפניך אל תמחי ויהיו
 מכשלים לפניך בעת אנך
 עשה כהם:
 כה אמר יהוה הל' וך
 וקנית בקבוק יוצר חדש
 ומזקני העם ומזקני הכהנים
 ויצאת אל גיא בן הנם
 אשר פתח שער החרסות
 וקראת שם את הדברים
 אשר אדבר אליך:
 ואמרת שמעו דבר יהוה
 מלכי יהודה וישבי
 ירושלים כה אמר יהוה
 זבאות אלה ישראל
 הנני מביא רעה על
 המקום הזה אשר כל
 שמועה תצלנה אזניו
 יען אשר עזבני ועבדו
 את המקום הזה ויקטרו
 בול אלהים אחרים אשר
 לא ידעום חמה ואבותיהם
 וכלכי יהודה ומלאו את

המקום הזה דם נקים
 ובנו את במות הבער
 לשרף את כניהם כאש
 עלות לבשל אשר לא
 צויתני ולא דברתי ולא
 עלתה על לבי
 לכן הנה ימים באים נאם
 יהוה ולא יקרא למקום
 הזה עוד התפת וגי' א בן
 הנם כי אם גיא ההרעה:
 ובקתי את עצת יהודה
 וירושלים כמקום הזה
 והפלתים סחרב לפני
 איביהם וביד מבקשי
 נפשם ונתתי את נבלתם
 למאמל לעוף השמים
 ולבהמת הארץ ושמתי
 את הער הזאת לשמה
 ולשרקה כל עבר עליה
 משם וישרק על כל
 מכתה: והאכלתים את
 בשר כניהם ואת בשר
 בנותיהם ואיש בשר

והיטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואמרו נואש כי אחרי
מחשבותינו נלך ואיש
שרוח לבו הרע נעשה
לכזבה אמר יהוה
שאלו נא בניו מ שמע
באלה שיעודית עשתה
מאד בהגדת ישראל
היעזוב מצור שדי של
לבנו אם ינתשו מים
זרים קרים נוזלים כי
שכחני עמי לשוא יקטרו
ויכשלוס בדרכיהם
שבילי עולם לזכות
נתצבות דרך לא סלולה
לשום ארצם לשמה
שהוקות עולם כל עבר
עליה ישם ויניד בדאשו
מהחקדים אפיצם לפני
אויב עקרו לא פנים אראם
ביום אידם
ויאמרו לכו ונחשברה
על ירמיהו מחשבות

כי לא תאבד הנורה
מכהן ועצה מחכם ודבר
מנביא לכו ונכהו בלשון
ואל נקשיבה אל כל
דבריו הקשיבה יהוה
אלי ושמע לקול ידי
הישלם תחת טובה רעה
כי כרו שוהה לנפשי זכר
עמדי לפנך לדבר
עליהם טובה להשע
את חמתך מהם
לכזת את בניהם לרעב
והגרם על ידי חרב
ותהינה נשיהם שכרות
ואלמנות ואגשיהם יהיו
הרני מות בחוריהם
מכי חרב במלחמה
תשבע ועקה מכתתם
כי תביא עליהם גרו
פתאום כי כרו שיררה
לכדני ופחים טמנו
לדעי ואתה יהוה ידעת
את כל עצתם עלי למות

הכיוצר הזה לא אוכל
 לעשות לכם בית ישראל
 נאם יהוה הנה כהמר
 כיד היוצר בן אתם כירי
 בית ישראל רגע אתם
 על גוי ועל ממלכה
 לנתוש ולנתוץ ולהאבד
 ושכ הגוי ההוא מרעת
 אשר דברתי על יונחמתי
 על הרעה אשר חשבת
 לעשות לו ורגע
 אדבר על גוי ועל ממלכה
 לבנות ולנטוע ועשה
 הרעה בעיני לבדתי
 שמע בקלי ונחמתי על
 הטובה אשר אמרתי
 להיטיב אותי ועתה אמר
 נא אל איש יהודה ועל
 יושבי ירושלם לאמר
 כה אמר יהוה הנה אנכי
 יוצר עליכם רעה וחשב
 עליכם מחשבה שובו
 נא איש מדרבנו הרעה

הישפלה ומן ההר ומן
 הנגב מכאן עולה וזכה
 ומנחה ולבונה ומכאן
 תודה בית יהוה ואסלא
 תשמעו אלי לקדש את
 יום השבת ולבלתי שאט
 משא וכא בשערי ירושלם
 ביום השבת והצתי אש
 בשעריה ואכלה
 ארמנות ירושלם ולא
 תככה הדבר
 אשר היה אל ירמיהו
 מאת יהוה לאמר קום
 וירדת בית היוצר ושמה
 אשמיעך את דברי וארח
 בית היוצר והנהו עשה
 מלאכה על האבנים
 ונשחת הכל אשר הוא
 עשה כחמר כיד היוצר
 ושב ויעשהו כלי אחר
 כאשר ישר בעיני היוצר
 לעשות ויהי
 דבר יהוה אלי לאמור

כאנא ואני לא אעתי מדעה
אחריר ויום אנניש לא
התאויתי אתה ידערת
מוצא שפתי נכה פניך היה
אל תהיה לי למחרת מחס
אתה ביוס רעה יכשו
רדפי ואל אבשה אני יחתי
המה ואל אחתה אני הבא
על יחס יוסר ענה ומטנה
שכרון שבתם

שמיע

כה אמר יהוה אל הור ועמית
בשער בני עס אשר יראו
מלכי יהודה ואשר יצאו
וככל שיערי ירושלם ואמת
אלי יחס שמעו רבר יהוה
מלכי יהודה וכל יהודה
וכל ישיבי ירושלם הפאם
בשערם האה פה
אמר יהוה השמחו בנפשוונתם
ואל תשא משא ביום
השבת והכאתם כשערי
ירושלם ולא תוציאו
משא מביתכם ביום השבת

וכל מלאכה לא תעשו
וקדשתם את יום השבת
כאשר צויתי את אבותי
ולא שמעו ולא הטו
את אזנם ויקשו את
עורפם לבלתי שומע
ולבלתי קחת מוסר יהוה
אם שמעת שמעוין אלי
נאם יהוה לבלתי הבא
משא בשערי העיר
הזאת ביום השבת ותקדש
את יום השבת לבלתי
עשות בה כל מלאכה
ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים
ישבים ער כסא דור
רכבים ברכב וכסוסים
המר ושר יהוה
איש יהודה וישבי
ירושלם וישבה העיר
הזאת לעוררם
ובאו מערי יהודה ומסביבת
ירושלם ומארץ בנימין

השפלה

72

שתול על מים ועל זבל
 ישלה שרשיו ולא ירא
 כי יבא חס והיה עלהו
 רענן ובשנת בצרת לא
 יראג ולא ימיש מעשות
 פרי עקב הלב מכל
 ואנש הוא מי ירענו אני
 יהוה חקר לב בחן כליות
 ולהתלאיש בדרכונפני
 מעל ליו קראתו
 ולא ילד עשה עשר
 ולא כמשפט בחצי ימו
 יעזבנו וכאחריתו יהיה
 גבל כסא כבוד מרום
 מראשון מקום מקדשני
 מקוה ישראל יהוה כל
 עזבך יבשו יסורי בארץ
 יכתבו כי עזבו מקווי מים
 חיים את יהוה
 תפאני יהוה וארפא
 הושיעני ואושעה כי תהלני
 אקה הנה הבה אמרם
 אלי איה דבר יהוה יבא

על לוח לבם ולקרנות
 מזבחתים כזכר בניהם
 מזבחתם ואשריהם על
 עץ רענן על גבעות
 הנבחות הררי בשחה
 חילך כל אוצרתך לכו
 אתן כמתוך בחטאת
 בכל גבוליך ושמטתה
 וכן מנחלתך אשר נתת
 לד והעבדתך את
 איכך בארץ אשר לא
 ידעת כי אש קרחתם
 באפי עד עלים תוקד
 כח אמר יהוה ארור
 הגבר אשר יבטח באדם
 ושם בשר זרעו ומזיהוה
 יסוד לבו והיה כערע
 בערבה ורא יראה כי
 יבוא טוב ושכן הררים
 כמדבר ארץ מלחה ולא
 תשבו ברוך הגבר
 אשר יבטח ביהוה והיה
 יהוה מבטחו והיה בעץ

והנכם הלכים איש אחרי
שררות לכו הרע לבלתי
שבע אל יוהסלתי אתם
מעל הארץ הזאת על
הארץ אשר לא ידעתם
אתם ואבותיכם ועבודתם
שם את אלהים אחרים
יומם ולילה אשר לא
אתן לכם חננה

לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד חי
יהוה אשר העלה את
בני ישראל מארץ מצרים
כי אם חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
צפון וממל הארצות
אשר הריחם שמה
והשיבותי על אדמתם
אשר נתתי לאבותם
הנני שלח להונם
רבים נאם יהוה וריגום
ואחרי כן אשלח להרבים
צידים וצידום מעל כר

הר ומעל כל גבעה ומקצת
הסלעים יבי עיני על כל
דרכיהם לא נסתרו
מלפני ולא נצפין עונם
מנגד עיני ושל מתי
ראשונה משנה עונם
וחטאתם על חללם

את ארצי כבבלת שקוציתם
ותועבתיהם כלאו את
נחלתי יהוה

עזי ומעזי ומנוסי כיום
צרה אלץ גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמחו אק
שקד נחלו אבותינו
הכל ואיזבם מועיר
היעשה לו אדם אלהים
והמה לא אלהים לכן
הנני מודיעם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת
גבורתי ידעו כי שמי יהוה
חטאת יהודה

כתיבה כעט ברזל
בצפרן שמיר חרושה

הבנות הילודים במקום
 הזה ועל אמתם הילחת
 אותם ועל אבותם המולדים
 אותם בארץ הזאת ממות
 תחלאים ימתו לא יספרו
 ולא יקשרו לדמך על פני
 הארמה יהיו וכתוב וברע
 יכלו והיתה גבלתם למאכל
 לעשף השמים ולכהנת
 הארץ כי כהאמו
 יהודה אל תבוא בית מרוח
 ואל תלך לספור ואל
 תגד להם כי אספתי את
 שלומי מאת העם הזה
 נאם יהודה את החסד ואת
 הרחמים וזמתו גדלים
 וקטנים בארץ הזאת לא
 יכבדו ולא יספרו להם
 ורא יתגודד ולא יקרה
 להם ולא יפרסו להם
 על אבל לנחמו עלמת
 ורא ישקו אותם בוס
 תנחובים על אביו ועל

אמו ובית משתה לא
 תבוא לשבת אתם לאכל
 ולשתות כי כה
 אמר יהודה עבאות אלהי
 ישראל הנני משביתמן
 המקום הזה לעיניכם
 וכי מיכם קול ששון וקול
 שמחה קול חתן וקול
 כלה והיה כי תגיד לעם
 הזה את כל הדברים
 האלה ואמרו אליך
 על מה דבר יהוה עלנו
 את כל הרעה הגדלה
 הזאת ומה עוננו ומה
 חטאתנו אשר חטאנו
 ליהוה אלהינו ואמרת
 אליהם על אשר עזבו
 אבותיכם אותי נאם
 יהוה וילט אהרי אלהים
 אחרים ויעבדו וישתחוו
 להם ואתני עזבו ואת
 תורתי לא שמרו ואתם
 הרעתם לעשות מאבתכם

כלה מקל לועי אמר
יהוה אסלא שריתך
לטוב אסלוא הפגעת
בך בעת רעה ובעת
צרה את האבי הירע
ברזל ברזל מצפון ונחשת
חילך ואוצרתך לבז
אתן לא במחיק ובכל
חטאותיך ובכל גבוליך
והעבדת את איבך בארץ
לא ידעת כי אש קדוה
באפי עליכם תנקד אתה
ידעת יהוה זכרני ופקדני
והנקס לי מרדפי אר
לארך אפך תקחני דע
שאתי עליך חרפה
נמצאו רמיק ואכלם
ויהי רבך לי לששון
ולשמחת לבבי כי נקוה
שמך עקי יהוה אלהי
צבאות לא ישמתי מסוד
משחקים ואעל זמפני
ידך ביד ישבת כי

כי זעם מלא אתני למדה
היה כאבי נעה ומכתי
אנושה מאנה הרפא
היו תהיה לי כמו אכזב
מיס לא נאמנוי לכן
כה אמר יהוה אסתשוב
ואשיבך לפני תעמר
ואסתווציא יקר מזולל
כפי תהיה ישובי חמה
אליך ואתה לא תשוב
אליהם ונתתך לעם
הזה לחומת נחשת בציוח
ועל חמו אליך ולא יומרו
לך כי אתך אני לחושעך
ולחצילך נאם יהוה
והצלתיך מיד רעים
ופרתתך מקף עדיצים
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר לא תקח
לך אשה ולא יחיו לך
בנים ובנות במקום הזה
כי כה אמר
יהוה על הכנים ועל

יחמל עליך ירושלם
 ומי ינוד לך ומי יסור
 לשאל לשלם לך את
 נטשת אתי נאם יהוה
 אחור תלכי ואטאת
 ידי עליך ואשחיתך
 נלאיתי הנחם ואזרם
 במזרה בשערי הארץ
 שבלתי אבדתי את עמי
 מדרכיהם לוא שבו
 עעמולי אל מנות מחול
 ימים הבאתי להם על
 אסבחור שורד בעהרים
 הפלתי עליה עיר ובהלות
 אמללה ילדת השבעה
 נפחה נפשה באה שמשה
 בער זמם בושה וחפרה
 ושאריתם לחרב אתן
 לפני איביהם נאם יהוה
 אוילי אמי
 כי ילדת אישריב
 ואיש מרוץ לכל הארץ
 לא נשית ול אנשוכי

הוא יהוה אלהינו ונקוה
 לך כי אתה עשית את
 כל אלה ויאמר
 יהוה אלי אם יעמד משה
 וישמואל לפני אין נפשי
 אל העם הזה שלח מעל
 פני ויצאו ויהיה כי יאמרו
 אלך אנה נצא ואמת
 אליהם כה אמר יהוה
 אשר למות למות ואשר
 לחרב לחרב ואשר לדעב
 לדעב ואשר לשכי
 לשכי ופקדתי עליהם
 ארבע משפחות נאם
 יהוה את החרב להרג
 ואת הכלבים לסחב
 ואת עוף השמים ואת
 בהמת הארץ לאכל
 ולא שחית ונתתם לזעזע
 לכל ממלכות הארץ
 כגלל מנשה בן יחזקיהו
 מלך יהודה על אשר
 עשה בירושלם כי מי

גל
גל

פתאם

גל
גל

לשע

ואל תדמינה כלי שבר
נדול נשברה בתולת
בתעמי מכה נחלה
מאד אם יצאתי השדה
והנה חללי חרב ואם
באתי העיר והנה תחלוא
רעב כי גם נביאנס פהן
סחרו אל ארץ ולא
ירעו המאס
מאסת את יהודה אם
בנין געלה נפשך
מדוע הכיתנו ואין לנו
מרפא קזה רשלוס ואין
טוב ולעת מרפא והנה
בעתה ירענו יחיה
רשענו עון אבותינו
כי חטאנו לך אל
תנאץ למען שמך אל
תנבל כסא כבודך זנר
אל תפר בריתך אתנו
הישבהכלי רגזים
מגשמים ואסהשמים
יהגור רכבים הלא אתה

ויאמר יהוה אלי
שקר הנבאים נבאים
בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי
אליהם חזון שקר וקסם
ואלול ותרמות לבס המו
מתנבאים להם
לכן בהאמר יהוה על
הנבאים הנבאים בשמי
ואני לא שלחתים והמה
אמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת מחת
וברעב יתמו הנבאים
המה והעם אשר המה
נבאים להם יהיו משועים
בחוץ ירושלים כפני
הרעב והחרב ואין מקו
להמה המה נשיהם
ובניהם ובנותיהם ושפס
עליהם את רעתם וצ
ואמרת אלהם את
חרב הזה תרדנה עיני
דמעה לילה ויומם

בעת צרה למה תהיה
 בך בארץ ובאורחנשה
 ללון למה תהיה כאיש
 נדהם כנגבור לא יוכל
 להושיע ואתה בקרבנו
 יהוה ושנך עלינו נקרא
 אל תגחנו ביה אמר יתה
 לעם הזה כן אהבו לנוע
 רגליהם לא חשכו ויתו
 לא רצם עתה יזם עושים
 ויפקד הטאתם
 ויאמר יהוה אלי אל
 התפלל בעד העם הזה
 לטובה כי יצמו אינני
 שביעאל רנתם וכי יעז
 עליה ומנרה אינני רצם
 כי סחורכ וברעב וברב
 אנכי מכלה אותם ואמר
 אהה ארני יהוה הנה
 הנכאים אמרים להם
 לא תראו חרב ורעבלא
 יהיה לכם כשלום אמת
 אתן לכם במקום הזה

עור אשד היה
 דבר יהוה אל ירמיהו
 על דברי הבצרות אכלה
 יהודה ושעריה אמללו
 קרחו לארץ וצוחרת
 ירושלם עלתה וארדיתם
 שלחו צעוריהם למים
 באו על גבים לא מצאו
 מיט שבו בליהם ריקם
 כשו והכלמו וחפיראשם
 בעבור האדמה חתה
 כירא היה גשם בארץ
 בשו אברים חפר ראשם
 כינס אילת בשדה ילח
 ועווכ כי לא היה דשא
 ופראים עמדו על שנים
 שאפו רוח כתנים כלו
 עיניהם כי איז עשב אם
 עוננו ענובנו יהוה עשה
 למען שמך כי רבו
 משוכתינו לך חטאנו
 מקוה ישראל מושיע

ולא אחוס ולא ארחם
מהשחיתם:

שמעו והאזינו אל
תגביו כי יהוה רברו
תנו ליהוה אלהיכם
כבוד כבודם יחשך
ובטורם יתגנפו רגליהם
על הרי נשי וקויתם
לאור ושמה לצמות
ישית לעתפל ואסלא
תשמעוה במסתרים
תבכה נפשי מפני גוה
ודמעתי דמע ותרו עני
דמעו כי נשמה ערה
יהוה: אמר למך
ולגבירה השפילו שבו
כי ירד מראשתיכם
עטרת תפארתכם עני
הנגב סגרו ואין פתח
הגלת יהודה כלה הגלת
שלומים שאי עיניכם
וראי הבאים מצפון איה
העדר נתקלך צאן

תפארתך ימה תאמר
כייפקד עליך ואת
למדתי אתם עליך
אלנים לראש הלי וא
תכלים יאחזוק כמו אשת
לדה וזכי תאמר כלבך
מדוע קראני אלה ברב
עונך נגרו שולך נחמס
עקבך היהפך כוש
עורו ונמר הכרסותו
גם אתם תוכלו להיטב
למדי הרע ואפיצם
בקש עובר לדוה מדבר
זה ירדך בעת מדיך
מאתי נאם יהוה אשר
שכחת אותי ותבטחי
בשקר ותם אע חשפתי
שולך על פנך ונראה
קדונך נאפיד ומצהלותך
זמת ונותך על גבעות
בשדה ראיתי שחוציק
אוי לך ירושלם לא
תטהר אחרי מר

אשר לא יצלה לכל
 כי באשר ידבק האזור
 אל מהנני איש כן הדבקת
 אלי את כל בית ישראל
 ואת כל בית יהודה נאם
 יהוה להיוה ליל עסולשם
 ולתהלה ולתפארת ולא
 שמעו ואמרת אליהם
 את חובר הזה כהאמר
 יהוה אלהי ישראל כל
 נכל ימלא יין ואמרו
 אליך הידוע לאנתע
 כי כל נכל ימלא יין
 ואמרת אליהם כהאמר
 יהוה הנני ממלא את
 כל יישיב הארץ הזאת
 ואת המלכים היישיבים
 לדוד על כסאו ואת
 הכהנים ואת הנביאים
 ואת כל יישיבי ירושלם
 שקרו ונפצתם איש
 אל אחיו ויהאבות והנני
 יהח נאם יהוה לא אחמול

מתעך וקום לך פרחה
 וטמנהו שם בנקיק הסלע
 ואלך ואטמנהו בפרת
 כאשר צוה יהוה אותי
 ויהי מקץ ימים רבים
 ויאמר יהוה אלי קוסלך
 פרחה וקח משם את
 האזור אשר צויתך
 לטמנו שם ואלך פרחה
 ואחפר ואקח את האזור
 מן המקום אשר טמנתו
 שמה והנה נשחת האזור
 לא יצלה לכל
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר כהאמר יהוה
 ככה אשהית את נאון
 יהודה ואת נאון ירושלם
 הרבי העם הזה הרע
 המאנם לשמע את
 דברי ההלכים בשקרות
 לבם וילכו אחרי אלהים
 אחרים לעבדם ולהשתחוה
 להם ויהי כאזור הזה

כ"ג
ב"ר
א"ת

שנאתיה העיט צבוע
נחלת לי העיט סביב
עליה לכו אספו כל חית
השדה התזו לאכלה
רעים רבים שחתו ברמי
בסטי את חלקתי נתנו
את חלקת חמדתי למע
שממה שממה לשממה
אכלה עלי שממה נשמה
כל הארץ כי אין איש
שם על לב על כל שפיו
במדבר באו שרדיסכי
זרכל יהוה אכלה
מקצה ארץ ועד קצה
הארץ אין שלום לכל
בשר זרע חטים וקצים
קצרו נחלו לא ויעזרו
ובשו מתבואתם מחוץ
אין יהוה כה אמר
יהוה על כל שכני הרעים
הנעשים במזלה אשר
הנחלת את עמי את
ישראל הנני נתנם

מעל ארמתם ואת בית
יהודה אתוש מתוכם
והיה אחרי נתשי אותם
אשוב ורחמתים והשיבתם
איש לנחלתו ואיש ל
לארצו והיה אם למע
ילמדו את דרכי עמי
להשבע בשמי חי יהוה
כאשר למדו את עמי
להשבע בעל ונכנו
בתוך עמי ואם לא
ישמעו ונתשתי את הנני
ההוא נתוש ואכר נאם
יהוה כה אמר
יהוה אלי הלך וקנית
לך אזור פשתים ושמת
על מתען וכמים לא
תכיהו ואקנה את
האזור כדבר יהוה
ואשם על כותני
ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר קח ארץ
האזור אשר קנית על

ידעתני תראני וכחנת
 לבי אתך התקם כנא
 לטכחה והקדשם לי'ם
 הרעה ער מתי
 תאכל הארץ ועשכבר
 השודה ייבש מרעת ישבי
 בה ספתה בהמות ועוף
 כי אמרו לא יראה את
 אחריתנו כי את רגלי'ם
 רצתה וילאוך ואיך
 תתהרה את הסוסים
 וכארץ שלום אתה נטח
 ואיך תעשה כנאון י'
 הירדן כי גם אחיך ונת
 אכיד גם הסמה בנדובך
 גם המה קראו אחרין
 מלא אל תאמן כס כי
 ידברו אליך טובות
 עוברת את ביתי נטשת
 את עמלתי נתתי את ירדות
 נפשי בכף איביה היתה
 לי ערלתי בארץ כי ער
 נתנה עלי במקדשך ער

בחזן כליות ולב אראה
 נקמתך מהם כי אלך
 גליתי את ריבי לכזבה
 אמר יהוה על אנשי ענתות
 המבקשים את נפשך
 לאמר לא תנבא בשם
 יהוה ולא תמות בידנו
 לכזבה אמר יהוה
 צבאות הנני פקד עלי'ם
 הכחורים ימותו בחרב
 בניהם ובנותיהם ימתו
 ברעב ושארית לא
 תהיה להם כי אביא רעה
 אל אנשי ענתות שנת
 נקדתם צדיק
 אתה יהוה כי אריב אליך
 אך משפטים אדרבך
 אתך מדוע דרך רשעים
 צלחה שלום כל בנדי
 בנדי נטעו עתם גם שרשו
 ילכו גם עשופרי קרוב
 אתה בפיהם ורחוק
 מכלי תהם ואתה יהוה

הלכו אחרי אלהים
אחרים לעברם הפזונית
ישראל ובית יהודה את
ברית אשר כרת את
אבותם: לכן
אמר יהוה הנני מביא
אליהם רעה אשר לא
יכלו לצאת ממנה
וזעקו אלי ולא אשמע
אליהם: והלכו ערי
יהודה וישיבי ירושלים
וזעקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והושע
לא יושיעו להם בעת
רעתם כי מספר ערך
היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלים שמתם
מזבחיה לבשת מזבחות
לקטור לבשר ואתה
אל תתפלל בעד העם
הזה ואל תשא בעת
דנה ותפלה כי אענה
שמע בעד קראם

אלי בעד רעתם:
מה לירד בבית
עשורתה המזמתה הרב
ובשר קרש יעברו מערך
כי רעתכי אז תעלו וזאת
רענן יפה פרי תאר קרא
יהוה שמך לקול המורה
גדולה קצית אש עליה
ורענן דר יתנו: ויהוה
עבאות הנוטע אותך
דבר עלך רעה כגדל
רעת בית ישראל ובית
יהודה אשר עשו להם
להכעיסני לקטר ובצע
ויהוה הודיעני
ואדעה אז הראתני
מעריהם ואני נכבש
אלוף יוכל לטבוח ולא
ידעת כי ערי חטבו
מחשבות נשהיתה עין
בלחמו ועברתנו בארץ
חייט ושמורא וזמר עיד
ויהוה עבאות שפוטצת

ואמר אמין יהוה
 ויאמר יהוה אלי קרא
 את כל הדברים האלה
 בערי יהודה ובחצורת
 ירושלם לאמר שמעו
 את דברי הברית הזאת
 ועשיתם אתם כי הער
 הערתי באמותיכם ביום
 העלותי אותם מארץ
 מצרים עד היום הזה
 השכם והעד לאמר
 שמעו בקולי ולא
 שמעו ולא הטו את
 אזנם וירכו איש בשרות
 לבם הרע ואביא עליהם
 את כל דברי הברית
 הזאת אשר צויתי לעשות
 וראעשו ויאמר יהוה
 אלי נמצא קשר באיני
 יהודה וכי שכי ירושלם
 שכו על עונת אבתם
 הראשנים אשר מאנו
 לשמע את דברי והמה

ואת עוהו השמו:
 הדבר אשר היה אל
 ירמיהו מאת יהוה
 לאמר: שמעו את דברי
 הברית הזאת ודברתם
 אל איש יהודה וער
 ישבי ירושלם: ואמרת
 אליהם כה אמר יהוה
 אלהי ישראל ארור
 האיש אשר לא ישמע
 את דברי הברית הזאת
 אשר צויתי את אבותיכם
 ביום הוציא אתם מארץ
 מצרים מכור הברזל
 לאמר שמעו בקולי
 ועשיתם אתם ככל
 אשר אצוה אתכם והייתם
 לילעם ואני אהיה
 לכם לאלהים למען
 רקים את השכועה אשר
 נשבעת לאבותיכם
 לתת להם ארץ זבת חלב
 ודבש כיום הזה ואני

אמרתני אך זה חלתי
ואשאנו אהלי שח
וכל מיתרי נתקו בני
יצאני ואינס אין נטה
עוד אהלי ומקים יריעותי
כי נבערו הרעים ואת
יהוה לא דרשו על
כן לא השבירו ומל
מרעיתם נפוצה
קול שמועם הנה
באה ורעש גדול
מארץ צפון לשום את
ערי יהודה שממרה
מעון תשם ירעתי יהוה
כירא לאדם דרכו לא
לאיש הלך והכין את
צערו ויסרני יהוה אך
במשפס אל באפר
פנת מעטני שפך חמתך
על הגוים אשר לא ידעו
ועל משפחות אשר
בשמך לא קראו כי אכלו
אתני עקב ואכלו ויכלו

בכחומכין תכל כחמתו
ובתכונתו נטה שמים
לקול תתו המון מים
בשמים ויעלה נשיאים
מקצה ארץ ברקים
למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו ובער כל
אדם מרעת חבישכל
צורך בפסל כי שקר
נסכו ולא רוחם והכל
המה מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאמרו
לא באלה חלקי עקב
כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו
יהוה צבאות שמו אסף
מארץ כנענתך ישבת
במצוד כיכה
אמר יהוה הנני קולע
את ישבי הארץ בפעם
הזאת והצרתם להם
למשק מצאו אויליע
שכר מזלה מסת אני

היראו מהם כילא ירעו
 וגם היטב אין אותם
 מאין כמור יהוה גדול
 אתה וגדול שמך בגבורה
 מילא יראך מלך הגנים
 כילך יאתה כי בכר
 חכמי הגנים ובכר
 מלכותם מאין כמור
 ובאחת יכערו וינסלו
 מוסר המלים עין הוא
 כסף מרקע מתר שיש
 יוכא וזהב מאופז מעשה
 חרש ויד י צורף תכלה
 ואתמן לבושם מעשה
 חכמי סכלים וירקוה
 אלהים אמר הוא אלהים
 חיים ומלך עולם מקצפו
 תרעשו ארץ וילא ירעו
 גנים ועמון כרתה האמון
 ליהוה אל היא די שמה
 נאדקאל לא עבד אבד
 מאד יאמון חסד שמה
 אלהים עשתה ארץ

הנה ימים באים
 נאם יהוה ופקרתי ער
 כל מול בערלה ער
 מצדיס ועל יהודה ועל
 אדום ועל בני עמון ועל
 מואב ועל כל קצויע
 פאה היטבים כמרנד
 כי כל הגנים ערלים וכל
 בית ישראל ערלי לב
 שבעו את הדבר אשר
 רב יהוה עליכם בית
 ישראל וכה אמר יהוה
 אל הדך הגנים אל תלמח
 ומאתות השמים אל
 תחתוכי יחתו הגנים
 מהמה כי חקות העמים
 הבל הוא כי עין מיער
 מרתו מעשה ירי חרש
 במיעד כסף וכזהב
 יפהו כמסמרות וכמקמו
 יחזקום וילא יפקן בתמו
 מקשה המה וילא יתנו
 נשוא ינשואני לא יצדו
 אל

משכנותינו כי שמענה
נשים דבר יהודה ותקח
אזנכם דבר פיז ולמדנה
בנתיבותיה ואשה רעותה
קינה כי עלה מורת
מחלוננו בא בארמנותינו
להכרית עולל מחויץ
כחודים מרחבות יתד
כהנאס יהודה ונפלה
נבלת האדם כדמועל
פני השדה וכעמיר
מאחרי הקוצר ואין
מאסף כה אמר
יהודה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל
הנכוד בכבודו ואל
יתהלל עשיר בעשירו
כי אסב זאת יתהלל
המתהלל השכר
וידוע אותי כי אני
יהודה עשה חסד משפט
וצדקה בארץ כי
כאלה חפצתי נאם יהודה

וילכו אחרי שררות
לבם ואחרי הכעלים
אשר למדום אבותם
לכן כה אמר יהודה
עבאות אלהי ישראל
הגני מאכילם את העם
הזה לענה והשקיתם
מיראשו והפצותים
בגוים אשר לא ידעו
המה ואבותם ושלחת
אחריהם את ההרב עו
בלתי אותם
כה אמר יהודה
עבאות התבוננו וקרא
המקינות ותבואינה
ואל החכמות ששהו
ותבואנה ותמהרנה
ותשעה עלינו ותדחה
עינינו רמעה ועפעפענו
יאלומום כי קול ענה
נשמע מצען אך שרתנו
משעומאר בני עובדנו
ארץ כי השל ינומ

במדבר מלן ארחים
 ואעזבה את עמי ואלכה
 מאתם כי כלם מנאפים
 עזרת בגדים ויררכו
 את לשונם קשתם שקר
 ולא לאמונה נברו בארץ
 כי מדעה אל רעה יצאו
 ואותי לא ירעו נאם יהוה
 איש מדעהו השמרו
 ועל כל אה אל תכטחו
 כי כל אח עקב יעקב
 וכל דער כיל יהרד
 ואיש בדעהו יהתלו
 ואמת לא ידברו למדו
 לשונם דבר שקר העוה
 נלאו שכתב בתוך
 מרמה במרמה מאנו
 דעת אותי נאם יהוה
 לבן כה אמר
 יהוה צבאות הנני צורפם
 ובחנתים כי אך אעשה
 מפני בר עמי וחץ שוחט
 לשונם מרמה דבר

כפיו שלום את רעהו
 ידבר ובקרכו ישים אומיו
 העל אלה לא אפקדנם
 נאם יהוה אם בני אשר
 כזה לא תתנקם נפשי
 על ההרים אישא בני
 ונהי ועל נאות מדבר
 קינה כי נעתו מכלי איש
 עובר ולא שמעו קול
 מקנה מעוף השמים
 ועד כהמה נדרו הלכו
 ונתתי את ירושלם לגלים
 מעזן תנעם ואת ערי יהודה
 אתן שממה מכלי יושבי
 מי האיש החכם ויבן את
 זאת ואשר דבר פי יהוה
 אליו ויצדה על מה אטה
 הארץ נעתה כמדבר
 מכלי עמד
 ויאמר יהוה על עזבם
 את תורת אשר נתתי
 לפניהם ולא שמעו
 בקולי ולא הלכו בה

מבל יגיתי עלי
יגזן עלי לבי דוי הנה
קול שועת בת עמי
מארץ מרחקים היתה
אין בציון אם מלכה
אין בה מדוע הכעסוני
כפסליהם בהבל
נכר עבר קציר בלה
קייץ ואנחנו לא
נושענו על שבר
בת עמי הישברתי
קדרתי שמה החזקתי
הצרי אין בגלעד אם
רפא אין שם כי מדוע
לא עלתה ארכת
בת עמי מי יתן
ראשי מים ויעיני
מקור דמעה
ואככה יומם
לילה את הללי

בת עמי
מי
יתן

כי תועבה עשו גם בוש
לא יכשו והכלם לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת
פקדתם יבשלו אמר
יהוה
אסף
אסיפס נאם יהוה אין
ענבים בגפן ואין תאנים
בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום עלמה
אנחנו ישבים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה
שסבי יהוה אל חינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו
ליהוה יקוה לשלום ואין
טובלעת מדפה והנה
בעתה מרן נשמע נחות
סוסין מקול מצהלות
אבירין רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו ארץ ומתאו
עיר וישבי בה כי הנה
משלה בכס נחשים צפענו
אשר אין להם לחש ונשם
ארכס נאם יהוה

הפטרק
ל
ב

עצמות יושבי
ירושלם מקברי הם
ישטחוס לשמש וליח
ולכל צבא השמים אשר
אהכוס ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום ואשר
השתחוו להם לא יאספו
ולא יקברו לדמן על
פני הארצה יהיו ונבחר
מות מחיים לכל השאריות
הנשארים מזדהמי שפחה
הרעה הזאת בכל
המקמות הנשארים
אשר הרהתים שם נאם
יהוה צבאות
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה היפרו ולא יקומו
אם ישוכו ולא ישוכו מדוע
שוככה העם הזה ירושלם
משוכה נאחת החזיקו
בתרמה מאנו לשוב
הקשבת ואשמע לוא

כך ידבר ואין איש נחם על
דעתו לאמר מה עשיתי
כלה שכב במרצותם נסוס
שופר במלחמה גם
חסידה בשמים ידעך
מועריה והר זסים ועגור
שמרו את עת באנה ועמי
לא ידעו את משפט יהוה
איכה האמרו חכמים
אנחנו ותורת יהוה אתנו
אכן הנה לשקר עשה
עמי שקר ספרים יחובינו
חכמים חתנו וילכו הנה
בדבר יהוה מאסו וחבמת
מה להם לכן
אתן את נשיהם לאחרים
שדותיהם לזורשים בני
מקמו ועד גדול כללה
בצעב צעמכיא ועד
בחן כללה עשה שקר
וירפו את שקר בת עמי
על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום הבשו

במיוצתם
פ
ס

עליו לטמאנו ובנו במות
התפת אשר בנא בן
הנס לשרף את בניהם
ואת כנתייהם באש אשר
לא צייתו ולא עלתה על
לכיו לכן הנה ימיס באים
נאם יהוה ולא יאמר עוד
התפת ונא כן הנס כי
אסניא ההרעה וקברו
כתפת מאין מקום וחתו
נבלת העם הזה למאמ
לעפי השמים ולבהמת
הארץ ואין מהריר
והשבת מערי יהודה
ומחוצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול בלה כי לחתו
תהיה הארץ בעת ההוא
נאם יהוה ויוצאו את
עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת
עצמות הנהנים ואת
עצמות הנבאים ואת

מצרים עד היום הזה
ואשלה אליכם אתמי
עברי הנבאים וס
השכם ושלה ולוא
שמיע ולא הטו
את אזנם ויקשו את
ערפם הרע מאבותם
ודברת אלהם את כל
הדברים האלה ולא
ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא ענוכרה
ואמרת אלהם זה הגו
אשר לא שמעו בקול
יהוה אלהיו ולא לחו
מוסר אברה האמונה
ונכרתה מפיהם
גזי ערך והשליכי
וישאי על שפיס קינרה
כי נאם יהוה ויטש את
ריו עברתו כי עשו בני
יהודה הרע בעיני נאם
יהוה שמו שקיצייהם
בכת איש נקרא שמי

את כל זרע אפרים
 ואתה אל
 תתפלל בעד העם הזה
 ואל תשא בעדם ונה
 ותפלה ואל תפגע בי
 כי אינני שמע אתך
 האניך ראה מה המה
 עשים בערי יהודה
 וברצת ירושלם
 הבנים מלקטם עצים
 והאבות מבערם את
 האש והנשים לשורת
 בצק לעשות כונעם
 למלכת השמים והסך
 נסכם לאלהים אחרים
 למשהכעסני האתני
 הם מכעיסים נאם
 הזה הרא אתם למען
 בשתפנתם
 לכן כה אמר
 אדני יהוה הנה אפי
 ותמתי נתכת אל המקום
 הזה על האדם ועל

הכהמה ועל עץ השדה
 ועל פרי האדמה ובעת
 ולא תכבה
 אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל עזלתיכם ספו
 על זכחיכם ואכלו בשר
 כי לא דברתי את אבותיכם
 ולא צויתם ביום הוציא
 אתם מארץ מצרים
 על דברי עליה וזכה
 כי אסאת הדבר הזה
 צויתי אתם לאמר
 שמעו בקולי והייתי
 לכם לאלהים ואתם
 תהיו לי לעם והלכתם
 בכל הדרך אשר אצוו
 אתכם למען ייטב
 לכם ולא שמעו ולא
 חטו את אונם וירכו
 במעצות כשדרות לבם
 קרעו ויהיו לאחור ולא
 לפנים ולמן היום אשר
 יצאו אבותיכם מארץ

המבנה

המבנה

המבנה

גם אנכי הנה ראיתי
 נאם יהוה כי לכו
 נא אל מקומי אשר
 בשילו אשר שכנתי
 שמי שם בראשונה
 וראו את אשר
 עשיתי ל מפני רעת
 עמי ישראל ועתה
 יען עשיתם ככם
 את כל המעשים
 האלה נאם יהוה
 וארכר אליכם השכם
 ודבר ולא שמעתם
 ואקרא אתכם ולא
 עניתם ועשיתם
 לבית אשר נקרא
 שמי עליו אשר אתם
 בטחיתם בו ולמקום
 אשר נתתי לכם
 ולאבותיכם כאשר
 עשיתי לשלון והשולבת
 אתכם מעל פני כאשר
 השלבת את כל אחיכם

תשפכו במקום הזה
 ואחרי אלהים אחרים
 לא תלכו לתעלכם
 ושכנתי אתכם במקום
 הזה בארץ אשר נתתי
 לאבותיכם למן עולם
 ועד עולם וזה אתם
 בטחיתם לכם על דברי
 השקר לבלת הזעיר
 הנגבר צה ונאף והשבע
 לשקר וקטר לבעל
 והלך אחרי אלהים
 אחרים אשר לא
 ידעתם וזאתם ועמדתם
 לפני בבית הזה אשר
 נקרא שמי עליו
 ואמרתם נצר לנו
 למען עשות את
 כל התועבות
 האלה המערת
 פרצים היה הבית
 הזה אשר נקרא
 שמי עליו בעיניכם

ד' י' ז'

ביהם:
 הדבר אשר היה אל
 ירמיהו מאת יהוה
 לאמר עמד בשער בית
 יהוה וקראת שם את
 הדבר הזה ואמרת שמעו
 דבר יהוה מ' יהודה
 הבאים בשערים האלה
 להשתחות ליהוה
 כה אמר יהוה צבאות
 אלהי ישראל היטיבו
 דרכיכם ומעלליכם
 ואשבו אתכם במקום
 הזה אל תנטחו לכם
 אל דברי השקר לאמו
 היכל יהוה היכל יהוה
 היכל יהוה תמה כי
 אם היטבתם יטיבו את
 דרכיכם ואת מעלליכם
 אם עשיתם עשו מטפם
 בין איש ובין רעהו
 יתום וארמנה לא
 תעשנו וד' סנקי אל

ועל סוסים יהכבו
 ערוך כאיש למלחמה
 עליך בת ציון שמענו
 את שמעו רפו ידינו
 צרה החזקתנו חיל
 כילדה אל תצאי
 השדה ובדרך אל
 תלכי כי חרב לאיב
 מגור מסביב בת עמי
 חגרי שק והתפלשי
 באפר אבל יחיד עשי
 לך מספר תמחורים
 כי נתאס יבא השדד
 עלינו בחזן נתותיך
 בעמי מבצר ותדע
 ובחנת את דרכיכם כלם
 סרי סררים הלכיתם
 נחשת וברזל כלם
 משהיתם המה נחר
 מפח מאשתם עפרת
 לשוא צדף צדוף ורע
 לא נתקו כסף נמאס
 קראוהם כי מאס יהוה

ילכדו זקן עם מלא ימש
ונסבוכתהם לאחרים
שדות ונשים יחדו כי
אטה את ידי על ישיבי
הארץ נאם יהוה כי
מקטנם ועד גדולם כלו
בוצע בצע ומעביא ועד
בהן כלו עשה שקר
וירצאו את שבר עמי
על צקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום תבישו
כי הועבה עשו גם כוש
לא יבשו גם הכלים לא
ידעו לם יפלו בנפלים
בעת פקדתיים יבשרו
אמר יהוה
כה אמר יהוה עמדו על
הרכים וראו וישאלו
לנתבות עולם אי זה
דרך הטוב ולכו בה
ומי א מרוע רפשיכם
ואמרו אנכי ידענו
על שצפיתם וישיבו

לקול שופר ויאמר לא
נקשיב: לכן שמעו הגוים
ודעי עדה את אשר נם:
שמעי הארץ הנה אנכי
מביא רעה אל העם הזה
פרי מחשבותם כי על
דברי לא הקשיבו
ותורת: וימאסו בה:
למה זה ל לבונה משבא
תבוא וקנה הטוב
מארץ מרחק עלותיכם
לארר צון וזכחיכם רא
ערכו לי: לכן סה אמר
יהוה הנני נתן אל העם
הזה מבשלים וכשרו
בם אבות וכנעם יחדו
שכן ורעו זאכה
סה אמר יהוה
הנה עם כא מארץ צפון
ונני גדול יעור מירפתו
ארץ קשת וכידון
יהזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כיס יתמה

ועל

שמה ושערוה נהיתה
 בארץ הנכאים נבאו
 בשקר והנהגים ירדו
 על ידיהם ועמי אהבו
 כן ומה תעשו לאחרונה
 העזובני בנימן מקרב
 ירושלם ובתקוע תקועו
 שופר ועל בית הכרם
 שאוב משאת כי רעה
 נשקפה מצפון ושבר
 גדול הנוה והמעננה
 דמית בתציון אליה
 יבאו רעים עדר יהם
 תקועי עליה אהלים
 סכיב רעו איש אתירו
 קדשו עליה מלחמה
 קומו ונעלה בצהרים
 או לנוכי פנה היוס כי
 ינטו צללי ערב קומו
 ונעלה בלילה ונשחיתוה
 אר בנתיה
 כי פה אמר יהוה
 צבאות כרת עצי

ושפכו על ירושלם
 סלה היא העיר הפקד
 כלה עשק בקרבה
 נהקיר בור מימיה כן
 הקרה רעתה חמסוש
 ישמע פה על פני תמיד
 חלי ומכה הוסרי יחשם
 פי תקע נפשי ממך פן
 אשימך שממה ארץ לא
 נושבה פה אמר
 יהוה צבאות עורל יעורלו
 כגפן שארית ישראל
 השב ירך כבוזר על
 סלסלות על מי ארבה
 ואעירה וישמעו הנד
 ערלה אזנסולא יוכלו
 להקשיב הנה דבר יהוה
 היה להם לחרפה לא
 יחפצו בו ואת חמת יהוה
 מלאתני אתי הכיל
 שפך על עורל בחוץ
 ועל סוד בהורים יתהו
 כי נס איש עום אשר

מבצר יך אשר אתה
בטה בהנה כחרב וגם
בימים ההמה נאם יהוה
לא אעשה אתכם מלה
והיה כי תאמרו תחת
מה עשה יהוה אלהינו
לענת כל אלה ואמרת
אלהם כאשר עזבתם
אתי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו זרים
בארץ לא רכם הגירו
זאת בכית יעקב והשמיעו
ביהודה לאמר שמיעו
נא זאת עם סכר ואין
רב עינים להם ורוא
יראו אזנים להק ורוא
ישמעו האורז לא תראו
נאם יהוה אם מפעל לא
תחילו אשר שמתו חוד
גבול רישחק עולם וקא
יעבדו והויתבעשו ורוא
יכדו והמוגרו ורוא
יעבדו וילענה הזה היה

לב סוח ומרה סרו
וילכו וולא אמרו גלבנם
ניראנא את יהוה אלהינו
הנתן גשם יורה ומלקוש
בעתו שכעות הקות
קציר ישמר לנו עונותם
הטואלה וחטאתיכם
מגעו הטוב מכם כי
נמצאו בעמי רשעים
ישור כשך יקושים
הציבו משחית אנשים
ילכו בכחב מלא
עוף כן סריהם מלאים
מרמה עלכן גדרו
ויעשיחו שמנו עשת
גם עבד רברי רע
דין ראדנו דין יהום
ויער יחו ומי שפסאב
אביונים לא שפטו
העל אלה לא אפיק
נאם יהוה אם בני
אשר כזה לא התנקם
נפשי

המה כל כבוד כבוד
 בי בית ישראל וכי יהוה
 נאם יהוה כחשובי יהוה
 ויאמר לוא הוא ולא תבוא
 עלינו רעה וחרב ורעב
 לוא נראה והנביאים יהיו
 לרוח והדבר אין בהם
 כה יעשה להם

לכן כה אמר יהוה
 אלהי צבאות ישן בדרכם
 את הדבר הזה הנני נתן
 דברי כפיך לאש והעם
 הזה עצים ואכלתם והעי
 מביא עליכם גוי ממרחק
 בית ישראל נאם יהוה גוי
 איתן הוא גוי מעולם הוא
 גויל את דעלשנו ולא
 תשמעמה ידבר אשפת
 כקבר פתוח כלם גברים
 ואכל קצירך ולחמך
 יאמן בניך וכנותיך
 יאכל צאנך ובקרך יאמ
 גפנך ורצאנתך ירשע ערי

ואדברה אותם כי המה
 ידעו דרך יהוה משפט
 אלהיהם אך המה יחרו
 שכרו על נתקו מוסרות
 על כן הכם אריה כיער
 זאב ערבות ישראל
 נמך שקד על עריהם
 כל היוצא מחנה יטרף
 כי רבו פשעיהם עזבו
 משוקתיהם אי לזאת
 אסרו חלך בניך עובדי
 וישבעו בלא אלהים
 ואשבע אותם וינאפו
 ובית זונה יתגוררו סטט
 מוזנים משכיסה יואיש
 אל אשת רעהו יצהלו
 העל אלה לא אפקד
 נאם יהוה ואם בני אשו
 כזה לא תתגקס נפשי

עלוב שרותה ושהתו
 וכלה אל תעשן הסירה
 נטישתיה כילוא ליהוה

כיונים

ואין אורם ראתי ההרים
 והנה רעשים וכל הנבעות
 התקלקלו ראתי והנה
 אין האדם וכל עוף
 השמים נדרו ראיתי
 והנה הכרמל המדבר
 וכל עריו נתצו מפני יהוה
 מפני חרוץ אפוי כי
 כה אמה יהוה שממה
 תהיה כל הארץ וקלה
 לא אעשה על זאת
 תאבל הארץ וקדרו
 השמים ממעל על כי
 דברתי זמתי ולא נחמת
 ולא אשוב נומנה במקל
 פרש ורמה קשת ברחת
 כל העיר באו בעבים
 ובכפים עליו כל העד
 עזובה ואין יושב בהן
 איש ואת שדוד מזה
 תעשי כי תלבשי שש
 כי תעדי ער זרב כי
 תקרעי בפור עיניך לשוא

תתיפי מאסוכך ענכם
 נפשך יבקשו כי קול
 כחולה שמעתי צרה
 כמכירה קול בתצון
 תנפח תפרש כפיה
 אויב לי כי עיפה נפש
 להרגים
 שוטטו כחוצות יחשלו
 וראתו אור עיני ובקשו
 כרחובותיה אם תמצאו
 איש אם יש עשה מטופט
 מבקש אמונה ואסלה
 לה ואם חיי יהוה יאמח
 לבן לשקר ישבעו יהוה
 עיניך הלא לאמונה
 הכיתה אתם ולא חלו
 מלייתם מאנו קחתי
 מוסק חוקי בנייהם
 מסרע מאנו לשוב ואני
 אמדתי אד דלים הם
 נואלו כילא ידעו דרך
 יהוה משפט אלהיהם
 ארכה ליל הגדלים

על רי יהודה קולם :
 בשמרי שרי היו עליה
 מסביב כיאת מרתה
 נאם יהודה דרכך ומעלות
 עשו אלה לדך זאת רעתך
 כי מר כי נניע עד לבך
 מעי מעי אחולה
 קירות לבי הומה לי לבי
 לא אחרש כי קול שופר
 שמעתי נפשי תרועת
 סלהמה שבר על שבר
 נקרא כי שדרה מר
 הארץ פתאם שדרו
 אהלי רגע יריעתי עד
 מתן ארא אהנס אשמעה
 קול שופר : כי
 אויל עמי אותי לא דינו
 כנים סכלים המה ולא
 נבונים חמה חכמים חמה
 להרע ולהזיטיב לא
 ידעו :
 ראית את הארץ והנה
 תהו ובהו אל השמים

הזה ולירושלים לאמר
 שלום יהיה לכם ונגעה
 חרב עד הנפש ביעת
 ההיא יאמר לעם הזה
 ולירושלים רוח צר
 שפים במדבר דרך
 בת עמי הוא לזרות ולא
 להכר רוח מלא מאלה
 יבוא לי עתה גם אני
 אדבר משפטים אותם :
 הנה בעננים עליה
 וכסופה מרכבותיו קלו
 מנשרים סוסים אוילנו
 בן שדרנו ככסי מרעה
 לבך ירושלים למען
 תושע ער מתי תלין
 בקרבך מחשבות
 אונך : כי קול מגיד מדן
 ובשמייע און מהר אפרים
 הזכירו לגוים
 הנה השמייעו ער
 ירושלים נצרים באים
 מארץ המדבר ויתנו

תצע

הגירו ביהודה וכירושלם
 השמיעו ואמרו ותקעו
 שופר בארץ קראו
 מלאו ואמרו האספו
 ונבואה אל ערי המבצר
 שאונם ציונה העיזו
 אל העמדו כי רעה
 אנכי מכיא מצפון ושעו
 גדול עליה אררה
 מסבכו ומשחית גוים
 נסע יצא במקומו לשוט
 ארצך לשמה עריך
 תציעה מאין יושבי ער
 זאת חגרו שקים ספרו
 והילילו כילא שב
 חרון אף יהוה ממנו

והיה ביום ההוא נאם
 יהוה יאבד לב המלך
 ולב השרים ונשכו
 הכהנים והנכאס תמהו
 ואמר אהה אדני יחה
 אבן השא השאת לעם

ואת בקרם את כניהם
 ואת בניהם נשכבה
 בכשתנו ותכסנו כל מתנו
 כי ליהוה אלהינו חטאנו
 אנחנו ואבותינו מנעורינו
 ועד היום הזה ולא
 שבענו מקול יהוה
 אלהינו אם תשוב
 ישדאל נאם יהוה אלי
 תשוב ואסתיר שקוצין
 מפני ולא תגיד ונשבוע
 הי יהוה באמת במשפט
 וכצדקה והתברכו בו
 גוים ובהללו
 כי בר אמר יהוה לאיש
 יהודה ולירושלם נירו
 לכם ניר ואל תזרעו
 אל קצים קמדו ליהוה
 והסרו ערלות לבבכם
 איש יהודה וישבי ירושלים
 פן תצא כאש חמתני
 ובערה ואין מכבה
 מפני רע מעל לכם

נאם יהוה שובו בני
 שובכים נאם יהוה כי
 אנכי בעלתי בכס ולקחתי
 אתכם אחר מעיר
 ושנים ממשפחה והנאתי
 אתכם ציון ונתתי לכם
 רעים כלבי ורעו אתם
 דעה והשכל והיה כי
 תרכו ופריתם בארץ
 בימים ההמה נאם יהוה
 לא יאמרו עוד ארון
 ברית יהוה ולא יעלה
 על לב ולא ינכרו כו
 ולא יפקדו ולא יעשה
 עוד בעת ההוא יקראו
 ליחזקאל כסא יהוה
 ונקוו אליה כל הנשים
 לשם יהוה לירושלם
 ולא ילכו עוד אחרי
 שדרות לבם הרע
 בימם הרבה
 ילכו בית יהודה על
 בית ישראל ויבאו

יחרו מארץ צפון על
 הארץ אשר הנחלתי
 את אבותיכם ואנכי אמ
 אמרתי איך אשיתך
 בבנים וארנך לך ארץ
 חמדה נחלת צבי צבאות
 גויס ואמר אבל תקראו
 לי ונאחרי לא תשובו
 אכן בנגדה אשה מרעה
 כן בנדרתם כי בית ישראל
 נאם יהוה חול על שפיץ
 נשמע בכי תחנוני בני
 ישראל כי העו את
 דרכם שכחו את יהוה
 אלהיהם שובו בני
 שובכים ארפה משונות
 הננו אתנו לך כי אתה
 יהוה אלהינו אכי
 ל שקר מגביעות המון
 הרים אכן ביהוה אלהינו
 תשובת ישראל והבשת
 אכדה את גיע אבותינו
 מנעורינו את צאנם

תקרא
 תשוב
 7
 57

יתיר
יד

ותזן גם הוא והיה מקל
 זנותה ותחנף את
 הארץ ותנאף את
 האבן ואת העץ וגם
 בכל זאת לא שבה
 אל כנודה אחותה
 יהודה בכל לבה כי
 אם בשקר נאם יהוה
 ויאמר יהוה
 אלי צדקה נפשה
 משבה ישראל
 מכנודה יהודה הלך
 וקראת את הדברים
 האלה צפנה ואמרת
 שובה משבה ישראל
 נאם יהוה לוא אפיר
 פניכם כי חסד אני
 נאם יהוה לא אטור
 לעולם אד דעי
 עונך כי ביהוה אל הין
 ותפודי את דרכיך
 לזרים תקח כל עזען
 ובקול ירא שם עתם

דשע

זונה ה' תלך מאנת
 הכלם קלוא נ' עמה
 קראתי לי אבי אלופי
 נעורי אהה הינטר
 לעולם אם ישמר
 לנעה הנה דבחה והעשי
 הרעות ותוכל

ויאמר יהוה אלי
 כימי יאשיהו המלך
 הראית אשר עשתה
 משבה ישראל הלטה
 היא על כל הר גבה
 ואל תחת כל עזרען
 ותזני שם ויאמר אחרי
 עשתה את כל אלה אל
 תשוב ולא שבה ותראה
 כנודה אחותה יהודה
 ואראכ על כל אדות
 אשר נאפה משבה
 ישראל של חרטה
 ואותן את ספר כדיתתו
 אליה ולא יראה כנודה
 יהודה אחותה ותלך

יתיר
יד

ממני הנני נשפט אותך
 על אשר לא חטאת
 מה העלי מאד לשנות
 את דרכך גם ממצרים
 תבשי כאשר בישת
 מאשור גם מאת זה
 תצאי וידיך על ראשך
 כי מאס יהוה במנטחין
 ולא תעליחי להם לאמו
 הן ישלח איש את אשתו
 והלכה מאתו והיתה
 לאיש אחר הישוב אליה
 עוד הלוא חנוף תחנף
 הארץ ההוא ואת זנית
 רעים רבים ושוב אלי
 נאם יהוה שאי עניך
 על שפיים וראי איפה
 לא שגלת על דרכים
 ישבת להם כעורבי
 במדבר ותחנפי ארץ
 בזנותיך וברעתך
 וימנעו דרכים ומלקוש
 לא היה ומצה אשה

למה תריכו אלי כלכם
 פשעתם כי נאם יהוה
 לשוא הכית את
 בניכם מוסר לא לקחו
 אכלה חרבכם נביאים
 טאריה משחית הדור
 אהם ראודני יהוה
 חמדבר הייתי לישראל
 אם ארץ מאפל יהמדיע
 אמרו עמי רדני לא
 נבא עוד אליך
 התשכח בתולה עדיה
 בלה קשריה ועמי
 שכחוני ימים אין מספר
 מהתיטבי דרך לבקש
 אחכה לקנא את
 הרעות למדת את
 דרכיך גם ככנפיך
 נמצא דם נפשיות
 אביונים נקיים לא
 במחלת מצאתים
 כי על כל אלה והאמ
 כינקתה אך שכ אפי

ירמיה
יר

שכבת

משרכת דרכיה פרה
 למד מדבר באות נפשו
 שאפה רוח תאנתה
 מיישיבנה כל מבקשיו
 לא ייעפוב חדשו
 ימצאונה מנעי רגלך
 מיהף וגורגך כצמאה
 ותאמרי נואש לוא כי
 אהבתי זרים ואחריהם
 אלך בכשתגוב כי
 ימצא בן הכי שו בית
 ישראל המה מלכיהם
 שריהם ומהניהם ונביאיהם
 אמרים ליעז אבי אתה
 ולא בזאת יקדתני כי פני
 ארי ערף ורא פנים
 ובעת רעם יאמרו
 קומה והוישיענו ואיה
 אלהיך אשר עשית
 לך יקומאם וישיענו
 בעת דעתך כי מספר
 עריך היו אלהיך יהודה

נבשה

ק

}

וגרונך

ק

כי

ק

ומה לך לדרך אשור
 לשהות מינהר תיסת
 רעתך ומשבורתך
 תוכיחך ורעי וראי כי
 רע ומר עזבך את יהוה
 אלהיך ולא פחדתי אלך
 נאם אדני יהוה עבאות
 כי מעולם שכרתי עולך
 נתקתי מוסרותיך ותאמרי
 לא אעבוד כי על כל
 גבעה גבהה ותחת כל
 עין רענן את עצה זנה
 ואנכי נטעתיך שורק
 בלה זרע אמת ואיך
 נהפכת לי סורי הגפן
 ננדי יהי כי אם תכבסי
 בעתך ותרבי לך ברית
 נכתם עונך לפני נאם
 אדני יהוה איך תאמרי
 לא נטמאתי אחרים
 הבעלים לא הלכתי
 ראי דרמך בעיא רעי
 מה עשית בכרה קלה

אעבור

ק

ויהכל ואלא אמרו און
 יהוה המעלה אתנו
 מארץ מצרים המולד
 אתנו במדבר בארץ
 ערבה ושוחה בארץ
 ציה ועלמות בארץ
 לא עבר בה איש ולא
 ישב אדם שם ואביא
 אתכם אל ארץ הכנעם
 לאכל פריה וטובה
 ותטאו ותטמאו את
 ארצי וטחלתי שמתם
 לתועבה הכהנים לא
 אמרו איה יהוה ותפשי
 התורה לא ידעוני
 והרעים פישעו בי
 והנביאים נבאו כבעל
 ואחר לא יועירו
 הלכו לכז עד ארוב
 אתכם נאם יהוה ואת
 בני כנעם ארוב כי
 עברו אייתים וראו
 וקדר שלחו והתבוננו

מאד וראו הן היתה
 בזאת ההמיר נוי אלהים
 והמה לא אלהים ועמי
 המיר כבוד בלא יועיל
 שמו שמים על זאת
 ושערו חרבו מאד נאם
 יהוה כי שתנים רעות
 עשה עמי אתי עזבו
 מקור מיסחיים לחצב
 להם בארות בארות
 נשברים אשר לא יכלו
 המים היעבר ישראל
 אם ליד בית הוא מדוע
 היה לבז עליו ישאבו
 כפרים נתנו קולם וישיהו
 ארצו לשמה עריו נצח
 מבלי ישב נם בני גר
 ותהפנס ירשעו קדקד
 הרוא זאת תעשה לה
 עזב את יהוה אלהיו
 בעת מולכו קדרד
 ועתה מהלך לדרכך
 מצרים לשתנותמי שחור

נשע

ותפנס

יד
on

יד
on

ואמר סיר נטה אני
 ראה ופניו מפני צפון
 ויאמר יהוה אלי מצפון
 תפתח הרעה על כל
 שבי הצר ייכי הנני
 קרא לכל משפחות
 ממלכות צפונה נאם
 יהוה וכיזוונתנו איש
 כסאו פתחשעה
 ירושלם ועל כל חומותיה
 סביב ועל כל ערי
 יהודה והכהתי משפט
 אותם על כל דעתם
 אשר עזבוני ויחפרו
 לאלילים אחרים
 וישתחוו למעשי ידיהם
 ואתה תאמר מתנין
 וקמת ודברת אל זרם
 ארבע אשר אנכי אען
 אלהתת נפניהם
 אחת לפניהם ואני
 הנה עומד היום לען
 מצר וינצמד ברזל

ולחמות נהשת על כל
 הארץ למלכי יהודה
 לשריה לכהניה וקדם
 הארץ ויגז חמו אל ידי
 וראי כדורך כי אתה
 אני נאם יהוה להצילך
 יהי רצו יהוה
 אלי לאמר הלוך וקראת
 באזני יחשים לאמר
 כה אמר יהוה זכרתיו
 חסד נעורייך אהבת
 מולתיך לכהן אחר
 במדבר בארץ לא
 זרועה קדש ישראל
 ליהוה ראשית תבואתה
 כל אכליו יאשמורעה
 תבא אליהם נאם יהוה
 שמעו דבר
 יהוה בית יעקב וכל
 משפחות בית ישראל
 כה אמר יהוה מהמצאו
 אביהיכם בי עול כי יחזק
 מעלי ויילכו אחרי ההב

ויהי

דברי ירמיהו בן חלקיהו
 מן הכהנים אשר בענות
 בארץ בנימן אשר היה
 דבר יהוה אליו בימי
 יאשיהו בן אמון מלך
 יהודה בשלש עשרה
 למלכו ויהי בימי
 יהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה עד תם
 עשרת עשרה שנה
 לצדקיהו בן יאשיהו
 מלך יהודה עד גלות
 ירושלם בחדש החמישי

ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר בטרם אצורך
 בכטון ירעתך ובטרם
 תצא מרחם הקדשתיך
 נביא לגוים נתתך ואמרו
 אהה ארני יהוה הנה
 לא ידעת דבר כינע
 אנכי ויאמר יהודה
 אלי אל האמר נעב

אנכי כי על כל אשר
 אשלחך תלך ואת
 כל אשר אצור תדבר
 אל היר אפונה סבי
 אתך אני להצרך נאם
 יהוה וישלח יהוה את
 ידו וינע על פי אמר
 יהוה אלי הנה נתתי
 דברי כפיך ראה
 הפקדתיך היום הזה
 על הגוים ועל הממלכות
 לנתוש ולנתוץ ולחאבד
 ולהרוס לבנות ולנסוע
 ויהי דבר

יהוה אלי לאמר מה
 אתה ראה ירמיהו
 ואמר מקל שקד אני
 ראה ויאמר יהוה אלי
 היטבת לראות כי שקד
 אני על דברי לעשות

ויהי דבר יהוה אלי שנית
 לאמר מה אתה ראה

ישראל את המנחה
בכלי טהור בית יהוה
ונס מהם אקח לכהנים
ללוים אמר יהוה כי
כאשר השמים החדשים
והארץ החדשה אשר
אני עושה עמדי לפני
נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושםכם והיה
מדי חדש בחדש
ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה ויצאו
וראו כפגרי האנשים
הפשעים כי תולעתם
לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל
בשר והיה מדי

בתוך אכלי בשר
החזיר והשקץ והעננך
יחד ויספו נאם יהוה
ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה
לקבץ את כל הגוים
והל שנות וכאו וראו
את כבודי ושמתי בהם
אות ושלחתי מהם
פליטים אל הגוים
תרשיש פול ולוד
משכי קשת תוכל
וינן האיים הרחקים
אשר לא שמעו את
שמעי ולא ראו את
כבודי והגידו את כבודי
בגוים והביאו את כל
אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהוה בסוסים
וכרכב וכצבים וכפרת
וכברורות על הר
קדשי ירושלם אמר
יהוה כאשר יביאו בני

תמצו והתענותם מזיו
 כבודיה כי כה
 אמר יהוה הנני נטה
 אליה כנהר שלום
 ובנהל שוטף ככוד גוים
 וינקחם על צד תנשאו
 ועל ברכים תשעשעו
 כאיש אשר אמו תנחמו
 בן אנכי אנחמכם
 וכירו שלם תנחמו
 וראיתם ויש שלבכם
 ועצמותיכם כרשא
 תפרחנה ונודעה יד
 יהוה את עבריו וועם
 את איביו כיתה יהוה
 באש יבוא וכסופרה
 מרכבתיו להשיב בתמה
 אפן ונערה וכלה כבי
 אש כי באש יהוה נשפני
 וכסרבו את כל כשר
 ורכו חללי יהוה הם
 הסתקדשים והמטהוים
 אל הננות אחת אחד

מגדיכם למען שמי
 יכבד יהוה ונראה
 בשמחתכם והם יבשו
 קול שאון מעיר קול
 מהיכל קול יהוה משלם
 גמול לאיביו בטרם
 תחיל ילדה בטרם
 יבוא חבל להוה מליטה
 זכר מי שמוע בזאת
 מי ראה כאלה היוחל
 ארץ כיוס אחד אם
 ילד עי פעם אחת כי
 חלה גם ילדה ציון את
 בנה האני אשכנז
 ולא אוליד אמר יהוה
 אסאני המוליד ועצתי
 אמר אלהיך
 שמחו את ירושום
 ועלו בה כל אהביה
 שישו אתה מישוש
 כל המתאבלים עליה
 למען תינקו ושבעו
 משוד תנחמיה למען

אמת
 פ

ימים וזקן אשר לא ימלא
את ימיו כי הנער בן מאה
שנה ימות והחוטא בן
מאה שנה יקלל ויבנו
בתים וישבו ונטעו כרמים
ואכלו פרים לא יבנו
ואחר ישבל לא יטעו
ואחר יאכל כי כמי העץ
ימי עמי ומעשה ידיהם
יבלו בחירי לא יצעו
לריק ולא ילהו לבהלה
כי זרע ברוכי יהוה חמה
וצאצאיהם אתם והיה
טרם יקראו ואני אענה
עוד הס מדברים ואני
אשמע זאב וטלה
ירעו כאחד וארירה
כבקר יאכל תקן ועחש
עפר לחמו לא ידעו
ולא ישחיתו בכל הור
קדשי אמר יהוה
כה אמר יהוה השמים
כסא והארץ הדם

רגלי איזה בית אשר
תבנו לי ואיזה מקום
מנוחתנו ואת כל אלה
ידי עשתה ויהיו כל
אלה נאסיהוה ואל זה
אביט אל עמי ונברה
רוח וחרד על דברי
שוחט השור מכרה
איש זוכה השוה ערה
כלב מעלה מנחה זם
חזיר מזכיר לבנה מנתק
אין גסהמה בחרו
בררכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה גם אני
אבחר בתעלליהם
ונגורתם אבא להם
ישקראתי ואין עונה
דברתי ולא שמעו ויעשו
הרע בעיני ובאשר לא
חפצתי בחרו
שמעו דבר יהוה
החרדים אל דברו
אמרו אחיכם שנאינס

מלך
ישראל
בשם

הנה עבדי ירנו מטוב
 לב ואתם תצעקו מנאב
 לב ומשבר רוח תיל ליו
 והנחתם שמכם לשכונת
 לבחירי והמיתק ארני
 יהוה ולעבדיו יקרא שם
 אחר אשר המתכרך
 בארץ יתברך באלהי
 אמון והנשבק בארץ
 ישבע באלהי אמון כי
 משכחו הצרו והראשנות
 וכינסתרו מעיני כי
 הנני בורא שמים חדשים
 וארץ חדשה ולא תזכור
 הראשנות ולא תעלינה
 על לב כי אם שישו וימרו
 עדי עד אשר אני בורא
 בלי הנני בורא את ירושלים
 גילה ועמה משוש יולת
 כירושלם וששת בעמי
 ולא ישמעבה עור קול
 בכיוקול ועקה לא
 יהיה נושם עוד עור

קמ

הכל והוצאתי מי עקב
 זרע ונמי הורה יורש
 חרי וירשונה בחירי
 ועבדי ישכנו שמו והיה
 השרון לנוה צאן ועמק
 עבור לרבץ בקר
 לעמי אשר דרשוני
 ואתם עזבי יהוה הע
 השכחים את הו קדשי
 הערכים לגר של חון
 והממלאים למנמסר
 ומניתי אתכם לחרב
 וכלכם לפטכה תכרעו
 יען קראתי ולא עניתם
 דברתי ולא שמעתם
 ותעשו הרע בעיני
 ובאשר לא הפצתי
 בחרתם לכן
 קה אמר ארני יהוה
 הנה עבדי יאכלו ואתם
 תרעבו הנה עבדי ישמו
 ואתם תצמאו הנה עבדי
 ישמחו ואתם תבקשו

מזכיר
 שני
 עשה
 דא בשל
 ששוי

ומקטרים על הלבנים
הישבם בקברים
ובצורים ילינו האכלים
בשר החזיר ופרך
פגרים מליהם
האמרים קרב אליך
אל תנשככי קר שתק
אלה עשן כאפי אש
יקדת בלהיום הנק
כתוכה לפני לא אחשה
כי אם שלמותי ושלמות
על חיקם עונתיכם
ועונת אבותיכם יחרו
אמר יהוה אשר קטרו
על ההרים ועל הגבעות
חרפוני ומחזתי פעלתם
ראשונה על חיקם
כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש
באשכול ואמר אל
תשחיתו כי ברכה
בוכן אעשה למען
עבדי לבלתי השחית

אתה אנהנו החמד
ואתה יצוננו ומעשה
ידך כללנו אל תקצר
יהוה עד מאד ואל לע
תזכר עון הז הבט נא
עמך כללנו ערי קדשך
היו מדבר ציון מדבר
היתה ירושלם שממה
בית קדשנו ותפארתנו
אשד הללוך אבתינו
היה לשרפת אש וכל
מחמדינו היה לחרבה
העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותעננו עד מאד
נדר שתי ללוא
שאלו נמצאתי ללוא
בקשונני אמחתי הנני הנני
אל גוי לא קרא בשמי
פרשתי ידי כל היוס אל
עם סודר ההלכים הדרך
לא טוב אחר מחשבתיו
העם המבעסים אתי על
פני תמיד זכאים בגנות

מוליד לימין משה זרוע
 תפארתו בוקע נים
 מפניהם לעשות לו שם
 עולם מול ינס בתהמות
 בסוס במדבר לא יכשלו
 כבהמה בכקעה תרד
 רוח יהוה תנחנו כן
 נהגת עמך לעשות לך
 שם תפארת הבט
 משמים וראה מזכור
 קרשך ותפארתך איה
 קנאתך וגבורתך המון
 מעיק ורחמיך אלי
 התאפקו כי אתה אנשו
 כי אברהם לא ידענו
 וישראל לא יכירנו איה
 יהוה אבינו גאלנו מעוים
 שמך למה התענו יהוה
 מדרביך תקשיח לבנו
 מד אתך שוכ למען
 עבדיך שבטי נחלתך
 למצעד יר שועם קדשך
 צרינו כוססו מקרשך

י
 ו
 ב

היינו מעולם לא משלת
 בס לא נקרא שמך עליהם
 לא קדשת שמים ירדת
 מפניך הרים נולו מקחו
 אשה מסים מיס תבעה
 אש להודיע שמך לצרך
 מפניך גיים ירצו בעשתך
 נוראות לא נקוה ירדת
 מפניך הרים נולו זמעותם
 לא שמעו לא האזינו
 עין לא אד אתה אלהים
 זולתך יעשה למחמה
 לזיפועת את שש ועשה
 עקב דרכיך יזכרוך
 הזאתה קצפת ונחטא
 בהם עולם ונושע ונהי
 כטמא כלנו וכבד עבים
 כל צדקתנו ונכל בעלה
 כלנו ועננו כרוח ישאנו
 ואזקורא בשנך מתעורר
 להחזיק בך כי הסתדת
 פניך ממנו ותמוגנו כד
 עוננו ועתה יהוה אבינו

י
 ב

ב

יהוה השמייע אל קעה
הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישעך בא הנה
שכח אתו ופעל תולפניו
וקראו להם עם הקדש
גאולי יהוה וקד' קד' א
דרושה עיר לא נעזבה
מיזה בא
מאדום חמוץ כנגד ים
מבערה זה הדור מלבושו
צעה ברכסחו אי מצד
בערקה רב לחושיע
מרוע אדם ללבושו
יבדך כדרך בנת פוחה
דרבת לברי ומעמים
איך איש אתי ואדרתם
כאפי וארמסם פחמת
ויזנעחם על בנרי וכל
מלבושי אנאלתי כי
יום נקם ברבי ושנת
גאולי באה ואביטואין
עזר ואשתומם ואין
סומך ותושיעלי זרע

וחמתי היא סוכתני
ואבוס עמים כאפי
ואשכרם בחמת ואורח
לארץ נעחם
חסד יהוה אזכיר תהלת
יהוה בעל כל אשר
גמלנו יהוה וקבטוב
לבית ישראל אשר
גמלם כרתמו וכרב
חסדיו ויאמר אך עמי
המה בניס לא ישקרו
ויהי להם למושיע נבל
ערתם לא צר ומלאך
פניו הושיעם באהבתו
וכחמלתו הוא גאלם
וינטלם וינשאם מל ימי
עולם והמה מרו ועצם
את רוח קדשו ויהפך
להם לאויב הוא נרחם
בם ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם מים
אתרע צאנו איה השם
בקדכו את רוח קדשו

13

תבעל וכי יבעל בחור
 בתולה יבעל וכן בניד
 ומשושהתן על כלה
 ושישעלך אלהיך
 על המותק ירושלם
 הפקדתי שמרים בלהזום
 וכל הלילה תמיד לא
 יחשוהמוזכרים אתיהוה
 אל דמי לכם ואל התנו
 דמי לו ער יכונן וער ישים
 את ירושלם תהלה בארץ
 נשבע יהוה במינו
 ובזרוע שני אם אתן את
 הנק עור מאכל לא עיך
 ואם ישתובני כר הירושך
 אשר יגעתבו כי מאספיו
 יאכלהו והללו אתיהוה
 ומקבציו ישתהו בחצרות
 קרשי
 עברו עברו בשער ספנו
 ררך העססלו סלו "
 המסלה סקרו מאבז
 הרימונס על העמים חנה

באלהי כיהלבי שני בני
 ישע מעיל צדקה
 יעטני כחתן יכהן פאר
 ומכלה תערה כליה
 כי כארץ תוציא צמחה
 וכגנה זרועיה תצמיח
 כן ארצי יהוה יצמיח
 צדקה ותהלה נגד כל
 חנוים למען ציון לא
 אחשה ולמען ירושלם
 לא אשקט עד יצא בונה
 צדקה וישועתה כלפיד
 יבער וראו גוים צדקה
 וכל מלכים כבודך וקרא
 לך שם חדש אשר פי
 יהוה יקבנו והיית עטרת
 תפארת ביר יהוה וצנוף
 מלוכה בכף אלה
 לא יאמר לך עוד עזובה
 ולא רצך לא יאמר עוד
 שממה כי לך יקרא חפץ
 בה ולא רצך בעולה
 כי חפץ יהוה כך וארצך

ד
ס

יצני

עולם ושלמו ימי
אבלך ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצד מטעומעשה
ידי להתפאר הקטן
יהיה לאף והצעיר
לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה
רוח ארני יהוה עלי
ישמשח יהוה ארני
לכשר עניים שלחני
לחביש לנשכר ילב
לקרוא לשבויים דרור
ולאסורים פקה קה
לקרוא שנת ציון ליהוה
ויוס נקם לא לחינולעם
כל אבליים ולשום
לאבלי ציון להתלהם
פאר תחת אפר שמן
ששון תחת אבל מעטה
תהלה תחת רוה כהה
וקרא להם אילי הצדק
מטעיהוה להתפאר

מטעי

ובנו חרבות עולם שממות
ראשנים יקוממו וחדשו
ערי הרב שממות דור
ורור ועמדו זרים ורעו
צאנכם ובני נכר אפריכם
וכרמיכם ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי
אלהינו שאמר לכם חיל
גוים ראו כלו ומכבודם
תתעמדו תחת בשתנכם
משנה וכלמה ירבו
חלקם לכן בארצם
משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם כי
אני יהוה אהב משפט
שנא גזל בעולה ונתתי
פעלתם באמת וברית
עולם אכרוה להם ונודע
בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראייהם
יכרום כי הם זרע בך
יהוה שוש
אשיש ביהוה תגל נפשי

ושמתוך לגאון עולם
 משושרור ודור וינקת
 חלב גויסו שד מלכיס
 תנקי וירעת כי אני יהוה
 מושיעך וגאלך אביר
 יעקב תחת הגהשת
 אביא זהב ותחת הכחול
 אביא כסף ותחת העצים
 נהשת ותחת האבנים
 ברזל ושמת פקדתך
 שלום ונגשיך צדקה
 לא ישמע עוד חנם
 בארצך שד ושבר
 כגבולך וקראתי שמו
 חמתך ושערך תהלה
 לא יהיה לך עוז
 השמש לאור יומם
 ולננה היקה לא יאיר
 לך והיה לך יהוה לאור
 עולם ואלהיך לתפארתך
 לא יבא עוד שמשך
 וירחך לא יאסף כי
 יהוה יהיה לך לאור

כי פארך ובנו בנינו
 חמתך ומלכיהם ישר
 ישרתונך כי בקצפי
 הכיתך וכרצוני החמתך
 ופתחו שעריך תמיד
 ומסולילה לא יסגרו
 להביא אליך חיל
 גוים ומלכיהם נהוגים
 כי הגויה והמלכה
 אשר לא יעבדוך יאבדו
 והגוים רתב יחרבו עבוד
 הרבנון אריך יבוא
 ברוש תהר וראשו
 יחדול פאר מקדו
 מקדשי ומקום רגלי
 אכבד והלכו אליך
 שהוה בני מעניך
 והשתחוו על כפורת
 רגליך כל משאצך
 וקר אגלד עיר יהוה
 ציון קדוש ישראל
 תחת היותך עובדה
 ושנואה ואין עונך

ח
 מל
 יס
 ב

ועד קתו היא סמכתהו
וילבש צדקה כשרה וקונע
ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תל בשת ויעט
במעיל קנאה ~~בגדי~~ גמולו
בעל ישלם חמה לצדיק
גבוול לאיביו לאיים נמול
ישלם וייראו ממערב את
שם יהוה ומזרח שמש
את כבודו כתיבא כהרוע
רוח יהוה נססה בו וביא
לצדק נואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יהוה ואני
ואת בריתי אתם אמר
יהוה רוח אשר עליך ונת
אשר שמתי בפך לא
כח שונפל ונפי זרעך
ומפי זרע זרעך אמר יהוה
מעשה ועד עולם

ל
דמין

ב

ל
יהם

ב
ובל

ל
בלע

קומי אור כיבא
אורד וכבוד יהוה עליך
זרח כיהנה החשל ינסה
ארץ ועבדל לאמים
ועלך יבנה יהוה כבוד

עלך יראה והלכו נעים
לאורך ומלכיס לגנה
זרח שאי סביב עינך
וראי כלם נקבצי מאור
בלעך מרחוק יבאו ונתקן
על צד תאמנה אז
תראו ונהרת ופחד ורחב
לבבך כיהפך עליך
המוזים חיל נעים יבאו
לך שפעת גמול יסתנסר
בכרי מרין ועיפה ברם
משכא יבאו זהב ורבעו
ישאו ותהלת יהוה יבשו
כל עצאן קדר יקבעו
אילי נבות ישראל ונתקן
יעל על רצון מזכרו
ובית תפארת אפאר
מי אלה כעב העופיעה
וכיונים אל ארבתיהם
כיל יאיים יקוו ואניות
תרשיש בראשנה וחבא
בלעך מרחוק כספם
והבא אקסל שם יהוה
אלהך יל קדיש שואל

ש

תשיבנו צדקה נקוה לאון
 והנה חשך לנהוהת באפרות
 נהלך נגששה בעוריים קין
 וכאין עינים נגששה בשלנו
 בעהרים כנשה באשמים
 כמתים נהמה בדבים כלנו
 וכיונים הנה נהנה נקוה
 למשפט ואין לישועה
 רחקה ממנו כיתבופשעו
 נגדך וחסאתנו ענתה
 בני פשענו אתנו ועונתנו
 ירענו פשע וכחש ביחיה
 ונסוג מאחר אל הינו דבר
 עשק וסרה הרו והנו מלב
 דבר שקר והסג אחור
 משפט וצדקה מרחוק
 תעמד כי בשלה ברחוב
 אמת ונכחה לא תוכל
 לבוא ותהיב אמר נעדרת
 וסר מדע משתולל
 וירא יהוה וירע בעינו
 כי אין משפט וירא כי אין
 איש וישתמם כי אין
 מפגיעותו שער ורע

לפיכם נאלו ברם
 ואעמעותיכם בעון
 שפתותיכם רברו שקר
 לשונכם עולה תהנה
 איזקורא בעדק ואין נשפט
 באמונה בטוח על תוהו
 ודבר שוא הרה עמר
 והוליד און ביצי עפעוני
 בקעו וקורי עכביש יארנו
 חאבל מביניהם ימות
 והזורה תבקע אפעה
 קוריהם לא יהיו לכנר
 ולא יתפסו במעשיהם
 מעשיהם מעשי און ופעל
 חמס בכפיהם רגליהם
 לרע ירועו וימהרו לשפך
 דסנקי מחשבותיהם
 מחשבות און שר ושבר
 במסלותם דרך שלום
 לא ידעו ואין משפט
 במענותם נתיבותיהם
 עקשו להסכל דרך בה
 לא ידע שלום ועל כן
 רחק משפט ממו ולא

ענות אדם נפשו הלכה
באגמן ראשו ושקו אפלו
יציעה לזה תקרא צום
ויזם רצון להוה הלוא
זה צום אכחרהו פלעה
הרעבת רשע הרע
אגרות מוטה ושל הרצוצע
הפשים ומל מוטה תנתקו
הלוא פרס לרעב לחמך
ועניים מרורים תביאמת
כי תראה ערם וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם
או יבקע כשחל אורך
וארבתך מהרה תצמח
וחלך לפניך צדקך בכח
יהוה יאספק או תקרא
יהוה יענה תשויע ויאמר
הנני אסתסיר מתוכך
מוטה שלח אצבע ודבר
און ותפק לרעב נפשך
ונפש גענה תשביע וזרח
בחשך אורך ואפלתך
כצהר ים ונחך יהוה
תמיד והשביע בצחצוח

נפשך ועצמותך חליץ
והיית כנן רוה וכמו צא
מיס אשו לא יזבו מימו
ובנו ממך הרבות עולם
מוסרי דור דור תקומם
וקורא לך גדר פרץ משונב
נתיבות לשבת אסתשיב
משבת רגלך עשורת
הפעך ביום קדש וקראת
לשבת ענגלקדוש יהוה
מכבד וכבדתו מעשות
דרכיך ממצוא הפעך
ודבר דברו אז תתענג
על יהוה והרפתך על
בכוחי ארץ והאכלתן
נחלת יעקב אביך כי פי
יהוה ודבר
הן לא יקצרה יד יהוה
מהושיע ולא כבדה
אזנו מי שמעי כי אם
עונתיכם היו מבר לים
בינכם לבין אלהיכם
וחטאתיכם הסתירו
פנים מכם משמויע כי

ל
מ

ב
ל
ח

23

יהוה ורפאתו והרשעים
בים נגד שכי השקט לא
יוכל ויגרשו מימיו רשע
וטיט אין שלום אמר
אלהי הרשעים:

קרא בערו אל
החשך כשופר הרם
קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם:
ואת יום יום ידרשון ורתעו
דרכי חפצין כגוי אשר
צדקה עשה ומשפט
אלהיו לא עזב ישאלוני
מי שפטי צדק קרבת
אלהים חפצין למה
צמנו ולא ראית עמנו
נפשנו ולא תדע הן
ביום צמכם תמצאו חפץ
וכל עזביכם תנגשו
הן לדיב ומצה תצומו
ולחכות באנרף רשע
לא תצומו כיום להשמיע
בניהם קולכם הבזה
יהיה צום אבחרהו יום

כהלל
ירשן

כלם ישארוח יקחהם
והחוסה בלי עתה ארץ
ויירשחד קדשי ואמו
סלו סלו פנו דרך הרעו
מכישול מדרך עמי
כי לכה אמר הם
ונשא שכן עד וקרוש
שמו מרום וקרוש
אשכן ואת דכא ושפל
רוח קהחיות רוח
שפלים ולהחיות לב
נדכאים כי לא לעולם
ארכ ולא לנעה אקצו
כי רוח מלפני יעטור
ונשמות אני עשירתי
בעון בעעו קצפרתי
ואכחו הסתר ואקצו
וילך שוכב בדרך
לבו דרכו ראית ואר
וארפאחו ואנורו
ואשלים נחמים לו
ואבליו בורא נוב
שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר

הפשיה
לעו
כפול

ל
ל
ל

וח

טב

הכין כלם לדרכם פנו
איש לבצעו מקצהו
אתיו אקחה יין ונסכאה
שכר והיה כזה יוסמחו
גדול יתר מאד הצדיק
אבד ואין איש שם על
לבו ואנשי חסד נאספית
באין מכין כי מפני הרעה
נאסף הצדיק ויבא שלום
יניחו על משכבתם הלך
נכחו : ואתם
קרבו הנה בני עננה
זרע מלאך ותזנה על
מי תתעננו על מי
מרחיבו פה תאריכו
לשון הלוא אתם ילדי
פשע זרע שקר החננים
באלים תחת כר עין
רענן שהטי הילדים
בנחלים תחת סעפי
הסלעים בסלקינהו
חלקד הם הם גרלה
נסלהם שפסת נסך
העלית מנחה העל

97

1 2 3 4 5

אלה אנחם על הר
גבר ונשא שמת
משכך נס שם עליה
לזכר זכח ואחר הדלת
והפזוזה שמת זכרונך
כי מאת גלית ותעלי
הרחכת משכך
ותברת לך מהט אהבת
משככס יד חזית ותשר
למלך בשמן ותרכי
רקחך ותשלחי צידך
עד מרחק ותשפילי
עד שאור כרב דרכך
ינעה לא אמרת נואש
חית ירך מצאת על
כן לא חלית ואת מי
דאנת ותירא כי תנבי
ואותי לא זכרת לא שמת
על לבך הלא אני
מחשה ובעלם ואותי
לא תירא אני אגיד
עקמתך ואת מעשיך
ולא יועילוך בזעמך
יצילך קבוצך וארת

מל
בס
מל
מל
מל

ל

שם עולם אתן לו אשר
לא יכרת ובעני
הנכר הנלוים על יהוה
לשרתו ולא הבה את
שם יהוה להיות לו
לעבדים כל שמר שבת
מחל לו ומחזיקים בכרות
והביאותים אהרן
קדשי ושמחתים בבית
תפלת עולתיהם וזבחיהם
לרצון על מזבחי ביתי
בית תפלה יקרא לכל
העמים ונאם אדני יהוה
מקבץ גרתי ישראל
עוד אקבץ עלי לנקבתי
כל חיתי שדי ארתי
לאכל כל חיתו ביער
צפו עוריים
כלם לא ירעו כלם
כלבים אלמים לא
יכלו לנפח הזים שכלם
אהבילגום והכלבים
עזי נפש לא ירעו שבעה
והמה רעים לא ירעו

ותחת

עצי השרה ימחאו כף:
תחת הנעצין יעלה כרוש
תחת הסרפר יעלה הדם
והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת
כה אמר יהוה שמח
משפט ועשו צדקה כי
קרובה שועתי לבוא
וצדקתי להגלות אשרי
אנושי יעשה זאת ובן
אדם יחזיק בה שמר
שבת מחל לו ושמר
ידו מעשות כל רע ואל
יאמר בן הנכר הנלוה
אל יהוה לאמר הברך
יבדילני יהוה מעל עמו
ואל יאמר הסרים הזן
אני עין יבש כי סו אמו
יהוה לסריסים אשר
ישמח את שבתתו וסחו
באשר חפצתי ומחזיקים
בבריתי ונתתני להם
בביתי ובחמתי יד
וישם טוב מבעם ומכנות

יפא

דרכו ואיש און מחשבותו
וישב אל יהוה ורחמו
ואל אלהינו כי רבה
לסלוח כי לא מחשבת
מחשבותיכם ולא דרכים
דרכי נאם יהוה כי
גבהו שמים נארץ כן
גבהו דרכי מדרכים
ומחשבותי ממהשבותיכם
כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים
ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ וחוליה
והעמיה ונתן זרע
לזרע ולהם לאכל
כן יהיה דברי אשר
יצא מפי לא ישוב אלי
היקס כי אם עשה את
אשר חפצתי והצליח
אשר שדחתי כי
בשמה תצאו ובשלוש
תובלאן ההרים והגבעות
ופצחו לפני כבודי וכל

ועד קתם מאתי נאם יהוה
הוי כל צמאלכו
למים ואשר אינן כסף
לפי שברו ואכלו ולכו
שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב למה
תשקרו כסף בלוא לחם
ויניעכם בלא לשבעה
שמעו שמע אלי ואכלו
טוב ורתענו בר שן
נפשכם הטו אזנכם
ולכו אלי שמעו ותרו
נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דוד
הנאמנים הנעדר לאומים
נתתו נער ומצוה לאמם
הנני לא תרעה תקרא ונני
לא ירעך אלך ירוצו
למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי
פארך דרשו
יהוה בהמצאו קראו
בהיותו קדוב יעזב רשע

תשבה וחרפת אלמנותיך
 לא תזכרי עוד כי בעליך
 עשיך יהוה צבאות שמו
 ונאלך קרוש ישראל
 אלהי כל הארץ יקרא
 כי באשה עזובה ועצומת
 רוח קראך יהוה ואשת
 נשורים כי תמאס אמר
 אלהיך ברנע קטן
 עזבתך וברהמיס גדלים
 אקבעך בשצף קצף
 הסתרתני פני רנע מסך
 ובהסד עולם רחמתך
 אמר נאלך יהוה
 כי מי נח זאת
 לך אשר נשבעתי
 מעבר מי נח עוד על
 הארץ בן נשבעתי
 מקצף עליך ומגערך
 כי החרים מושו והנבעות
 תמוטני וחסדי מאתך
 לא מוש וברית שלום
 לא תמוט אמר

מרחמך יהוה
 עניה סערה
 לא נחמה הנח אנכי
 מרביץ בפוך אבנך
 ויסדתיך בספירים
 ושמתני כדבר שמשתך
 וישעבדיך לאבני אקחה
 וכל גמולך לאבני חפץ
 וכל בנך למודי יהוה
 ורב שלום בנך בעדקה
 תבונני רחקי מעשן כי
 לא תראי וממחתה כי
 לא תקרב אליך הן עוד
 יגור אפס מאותי מיגור
 אתך עליך יברך הן
 אנכי בראתי חרשנפח
 באש פהם ומוציא כל
 למעשהו ואנכי בראתי
 משתיה לחבל כלכלי
 יוצק עליך לא יעלה
 וכל לשון תקום אתך
 למשפט ברשיעי זאת
 עזרת עברי יהוה

הכבוד

ג
נמל
ל
om

וכי
הנה
ק

מ

מרכא מענתנו מסר
שלומינו עליו ובחמתו
נרפא לנו כלנו כצאן
תנינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפגיע בו
את עון כלנו גנש והוא
נענה ולא יפתח פיו כשה
לטבח יוכל וברחל
לפני גזייה נאלמה ולא
יפתח פיו מעצר
וממשפט לקח ואת
דורמי ישוחחכי נגור
מארץ חיים מפשע עמי
נגעלמה ויתן את
רשעים קבח וארץ
עשיר במתיו על לא
המס עשה ולא מרמה
בפיו ויהוה חפץ רכאו
החלי אס תשים אשם
נפשו יראה זרע יארץ
ימים וחפץ יהוה בידו
צלה מעסל נפשו יראה
ישבע ברעתו יצדיק

צדיק עבדי לרבים
ועונתם הוא יסכל ללן
אחלק לוסכים ואת
עצומים יחלק שלל
תחת אשר הענה למות
נפשו ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגי ע
רני עקרה לא ילדה
פצה רנה וצהלי לא
חלה כידנים בני
שממה מכני בעולה
אמר יהוה הרחיבי
מקום אהלך ויריעות
משכנתך יטו אר
תחשבי האר כי מיתוך
ויתדתך חזקי כי
ימין ושמאל תפרצי
וזרעך גוים יירש וערב
נשמות יושיבו אר
תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא
תחפירי כי כשת עלומיך

המטרה

ב
זר

זשומה

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

הנני מה נאוויע
 החלים רגלי מבשר
 משמיע שלום מבשר
 טוב משמיע ישועה
 אמר לציון מלך אלהים
 קול צפוף נשאו קול
 יהרו רגננו כי עין בעין
 יראו כשוב יהוה ציון
 פצה רגננו יהרו חרבות
 ירושלם כי נחם יהוה
 עמו נאל יחשלם חשי
 יהוה את זרוע קדשו
 לעיני כל הגוים וראו
 כל אפסי ארץ את
 ישועת אלהינו
 סורו סורו צאו משם
 טמא אל תגעו צאו
 מה תוכה הכרו נשיאי
 בלי יהוה כי לא סתפזון
 תצאו וכמניסה לא תלקון
 כיהלך לפניכם יהוה
 ומאספכם אלהי ישראל

הנה ישכיל עבדי ירום
 ונשא וגבה מאד כאשר
 שממו עליך רבים כן
 משהת מאיש מראהו
 ותארו מכני אדם כן יזה
 גויס רבים עליך יקפצו
 מלכים פיהם כי אשר
 לא ספר להם ראו ואשר
 לא שמעו התבוננו
 מי תאמין לשמועתנו
 וזרוע יהוה על מי נגלתה
 ויעל כיונק לפניו וכשרש
 מארץ ציה לא תאר לו
 ולא הדר ונראהו ולא
 מראה ונחמדהו נכזה
 וחדל אישים איש
 מכאבות וידוע חלי
 וכמסתר פנים ממנו נבזה
 ולא חשכנהו אמן חלי
 הוא נשא וכבא כנוסבלט
 ואצתנו חשכנהו נגיע
 מכה אלהים ומענה
 והוא מהולל מפשעינו

12

1 om

1 om

3 om

152

כוס התרעלה שתית
מצית איז מנהל לה
מכל בעם ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בעם
גדלה שתים הנה
קראתך מי יגוד לך
השוד והשבר והרעב
והחרב מי אנחמך בניך
על פו שכבו בראשמו
הציות כתוא מכבוד
המלאים חמת יהוה
גערת אלהיך
לכן שמע נא
ואת עניה ושברת ולא
מיין כה אמר
אדנך יהוה ואלהיך
יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה
את קבעת כוס חמתי
לא תוסיפי לשתות
עוד ושמהנה ביד מונך
אשר אמרו לנפשך שח
ונעברה ותשימי לארץ

גוד וכחויז לעברים
עורי עורי לבשי עזר
ציון לבשי בגדי תפארתך
ירושלם יער הקדש
כי לא יוסיף יבא בך
עוד ערל וטמא התמעי
מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחו מוסרי
צוארך שביה בת ציון
כיכה אמר
יהוה הנס נמכרתם
ולא בכסף תנאלו
כיכה אמר
אדני יהוה מצרים ירו
עמי בראשנה לגור
שם ואשור באפס
עשקו ועבנה מה ליפה
נאם יהוה כילקה עמי
חנם משלו יהיליך
נאם יהוה ותמיד כל
היום שמי מנאין לכן
ידע עמי שמי לכן ביום
ההוא כי אני הוא המתבן

הנפתח

ל
ה
ו
ו
ו

לא תחת שמעו
 אלי ידעי צדק עם
 תורתו בלבס אל
 תיראו חרפת אנוש
 ומגרפתם אל תחתו
 כי כבוד יאכלם עיש
 וכצמד יאכלם סס
 וצדקתו לעולם ההיה
 וישועתי לרור דורים

ל
 60

ל
 61

עורי עורי לבשי עז
 זרוע יהוה עורי כימי
 קדם דורות עולמים
 הלוא את היא המחצבת
 דהב מחור לתתנין
 הלוא את היא המחצבת
 יסמי תהום רבה השמה
 מעמקי סדרך לעבר
 גאוליס ופדויי יהוה
 ישוכו זכאו ציון ברעק
 ושמחת עולם ער
 ראשם ששון ושמחה
 ישיגון נסו יגון ואנחה

אנכי אנכי הוא מטומטם
 מי את ותראי מאנוש
 ימות ומכך אדם חציר
 יתן ותשבה יהוה עשן
 נוטה שמים ויסד ארץ
 ותפחד תמיד כל היום
 מפני חמת המציק
 כאשר כונן להשחית
 ואיה חמת המציק מחר
 צעה להפתח ולא ימות
 לשחת ולא יחסר לחם
 ואנכי יהוה אלהיך
 דנעבים ויהמו נליו יהוה
 צבאות שמו ואשם
 דברי כפיק וכצל ירי
 כס ידך לנטע שמים
 וליסד ארץ ולאמר
 לציון עמי אתה

ל

ל
 62

ל
 63

ל
 64

ל
 65

התעוררי קומי ירושלם
 אשר שתית מיד יהוה
 את כוס רמתו את קבעת

יהוה יעזר לי על כן לא
נכלמתני על כן שמתי פני
בחלמיש ואדע כירא
אבוש קרוב מצד יק
מי יריב אתי נעמדה יחד
מי בעל משפטי יגש אלי
הן אדני יהוה יעזר לי
מי הוא ירשיעני הזבל
כנגד יבלו עש יאנדם
מי בכם ירא יהוה שמע
בקול עבדו אשר הלך
חשבים ואין ננה לו
יבטח בשם יהוה וישע
באלהיו והן כלבם קרח
אש מאור זיקות לכו
באור אשכם וכו' זיקות
בערתם מיד היתר
זאת לכם למעצב
יגשכיו

שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הכיטו
אל צור הצבתם ואל
מקבתבור נוקרתם

הכיטו אל אנרהם
אביכם ואל שרה תחול
תחוללכם כי אחד קואנו
ואברכהו וארנהו כי
נחם יהוה צוץ נחם כל
חרבד יהוה שם מדבדה
בעדן וערכתה בנגן יהוה
שישון ושמהה ימצא
בה תורה וקול זמרה
הקשיבו אלי

עמי ול אומי אלי האזינו
כי תורה קאתי תצא
ולמשפטי לאור עמים
ארגיע יקרוב צדקי יצא
ישע וזרע עמים ישפטו
אלי אים יקוו ואל זרוע
ייחלון שאו לשמים
עיניכם והכיטו אל
הארץ מתחת כבישמים
כעשן נמלה והארץ
כנגד תכלה וישכיה
כמוכז ימתין וישועת
לעולם תהיה וצדקתי

או מי מנושי אשר מצות
 את כל סלוחן בעונתיכם
 נמכרתם ונכפשת עיכם
 שלחה אנכסו מדוע
 באתי ואין איש קראת
 ואין ענה הקצור קצרה
 ידי מפרות ואם אין כי
 כחלה צילח בגערתי
 אחרי כי אם אשים נהרות
 מדבר תבא שדנתם מאין
 מים ותמת בצמא אלביש
 שמים קדרות ושק אשם
 כטותם ארני
 יהוה נתן ליל שון למודם
 לדעת לעת אתי עקל
 דבר יעור בבקר בבקר
 יען לי און לשמע
 כל מודים ארני יהוה
 פתח לי און ואנכי לא
 מריתי אחור לא נסוגתי
 גוי נתתי למכיס ולרחי
 למורטיס פני לא הסתרתני
 מכלמות ורק וארני

אשא אל גוים ידי ואל
 עמים ארים נפסי והביאו
 בנך בחצון ובנתך על
 כתר הנשאנה והיו
 מלכים אמניך ושרתהם
 מינקתך אפים ארץ
 ישתחוולך ועפר רגליך
 ילחכו וידעת כי אני יהוה
 אשר לא יבשו קווי

היקח מגבור

מלקוח ואם שבי צדיק
 ימלט כי כה אמר יהוה
 גבור יקח ומלקוח
 ערין ומלט ואת יריבך
 אנכי אריב ואת כנעך
 אנכי אושיע וזה אכלת
 את מונך את בשרם
 ובעסי סדמס ישכרון
 וירעו כל בשר כי אני יהוה
 מושיעך ונאלך אביר
 יעקב כה אמר
 יהוה אי זה ספר כריתות
 אמכם אשר שלחתיה

ב
יחב

ב
יחב

ב
יחב

ב
יחב

יהודה ביעתר צון עניתך
וביום ישועה עזרתך
ואצרך ואתנך לברית
עם להקים ארץ להנחיל
נחלות ישממות לאמר
לאסורים צאן לאשר
בהשך הגלוי על דרכים
ירעו ובכל שפיים מר
מרעיתם לא ירעבו ולא
יצמאו ולא יכס שרב
ושמש כי מרחמם ינהם
ועל מבועי מים ינהלם
ושמותי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמוז הנה אלה
מרחק יבאו והנה אלה
מצפון ימים ואלה מארץ
סינים רנו שמים וגילי
ארץ יפצהו הריס רנה
כי נחם יהוה עמו וענו
ירחם והאמר
ציון עזבני יהוה ואדני
שכחני התשכח אשה
עולה מרחם כן בטנה

ט
ס
פ

ח
כסו
והנה
והנה

ופצחו

ל
מ

גם אלה תשכחה ואני
לא אשכחך הן על נפיש
חקתך חונתך נגדי תמיד
מהרו כעך מהרסיך
ומחריביך ממך יצאו
שאיסכב עינך וראי
כלם נקב צורך היאני
נאם יהוה כי כלם כעדי
תלבשי ותקשרים
כפלה כי הרבתך
ושכחתיך וארץ הוטתך
כי עתה תצרי מיושב
ורחקו מכל עדי גור
אמרו באזנך בני
שכליך צרלי המקום
נשהלי ואשכחה ואמות
בלבבך מילדלי את
אלה ואני שכלה וגלמוהו
גלה וסורה ואלה כי
גדל הזאני נשארתי
לכדי אלה איפה הם
כהאמר אדני יהוה הנה

ז
ח

ט

י

יא

יב

כ. פ. י. ג.

פתאם עשיתי ותכאנה
מרעיתי כי קשה אתה
וגיד ברזל ערפך ומצחך
נהושה ואגיד לך מאז
בטרם תבוא השמעתך
פזתאמר עצבי עשם
ופסלי ונסכי צום שמעת
חזה כלה ואתם הלוא
תנירוה שמעתך חדע
חדשול מעתה ונערוה
ולא ידעתם עתה נכרא
ולא מאז ולפני יום ולא
שמעתם פזתאמר הנה
ידעתין גם לא שמעת
גם לא ידעת גם מאז לא
פתחה אונך כי ידעת
בגוד תכנה ופשעמנסן
קרא לך למען שמי
אאריך אפי ותדלתי
אחטס לך לכלתי הכ
הכריתך הנה צרפתך
ולא בכסך כחרתיך
בכור עני למען למען

כ. פ. י. ג.

כ. פ. י. ג.

כ. פ. י. ג.

אעשה כי איך יהל
וכבודי לאחור לא אתן
שמע אלי יעקב
וישראל מקראי אני
הוא אני ראשון אף אני
אחרון אף ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה שמים
קרא אני אליהם יעמח
יחרוה קבצו כלכם
ושמעו מי בהם הניד
אם אלה יהוה אהבן
יעשה חפצו ככבר
וזר עבדיו אני אני
דברתי אף קראתי יי
הבאתיו והצלתי מדרכו
קרבו אל שמעו
זאת לא מראש בסתר
דברתי מעתה היותה
שם אע ועתה אדעי יהוה
שלחני ורוחני
כה אמר יהוה נאלך
קדושי ישראל אני יהוה
אלהיך מלמדך להועיל

כ. פ. י. ג.

כ. פ. י. ג.

כי אפס כל עדי אני יהוה
ואין עוד יוצר אור וכוותא
חשך עשה שלום וכוותא
רע אני יהוה עשה כל
אלה הרעים
שמים ממעל ושחקים
יזלו צדק תפתח ארץ
ויפרו ישע וצדקה תצמיח
עוד אני יהוה בראתי
הוירב אתיוצרו
חרש את חרשי אדמה
היאמר חמר ליוצומה
תעשה ופעלך אין ידים
לו הוי אמר לאב
מה תוליד ולא שהמה
תחילין כהאמר
יהוה קרוש ישראל ויוצו
האתיות שארונני על בני
ועל פעל ידי תצוני אני
עשיתי ארץ ואדם עליו
בראתני אני יד נטון ע
שמיסוכל צבאם צותני
אנכי העירתי הוי בצדק

וכל דרכיו אישר הוא
יבנה עירי וגלותי ישלח
לא כמחיר ולא כשחר
אמר יהוה צבאות
כהאמר יהוה
יגיע מצרים וסחר כוש
וסבאים אנשי מדה
עליך יעברו ולך יהיו
אחר כך ילכו בנקים עבדוואליך
ישתחוואליך יתפללו אדבך
אל ואין עוד אפס אלהים
אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע
בשוונגם נכלמו כלם
יחדו הלכו בכל מידה
חרשי צירים וישראל
נושע ביהוה תשווער
עולמיס לא תכשו ולא
תבלבו ער עולמי ער
כי כהאמר
יהוה ברא השמים הוא
האלהים יצר הארץ
ועשה הוא בוננה לא

10

11

12

13

14

מחיתי כעב פשיעך
 ובענן חטאתיך שאכה
 אלי כי גאלתיך רנו ע
 שמים כי עשה יהוה
 הריעו הרהרות ארץ
 פצהו הריסו רנה יער וכל
 עין בוכי נאל יהוה יעקב
 וכישראל יתפאר
 כה אמר יהוה גאלך
 ויצרך מבטן אנכי יהוה
 עשה כל נטה שמים
 לברך רקע הארץ מאני
 מפר אתות כד
 וקסמים יהולל משיב
 חכמים אהור ודעתם
 יסכל מקיס דבר עכו
 ועצת מלאכיו ישלים
 האמר לידושלם
 תושב ולערי יהודה
 הנבניה וחרבותיה
 אקומוס האמר לצולה
 חרבי ונהרותיך אוביש
 האמר לבר שרעי

וכל הפעיי שלים ולא
 ולאמר לירושלם תבנה
 והיכל תוסד
 אמר יהוה למשיר
 לבור שאשר החזקת
 בימינו לרד לפנינו גוים
 ומתני מלכים אפתרו
 לפתח לפנינו רלתים
 ושערים לא יסגרו אני
 לפניך אלך והדוריס אטשו
 דלתות נחושה אשר
 ובריחי ברזל אדע ונתתי
 לך אוצרות חשך ומטמני
 מסתרים למען תדע כי
 אני יהוה הקורא בשמן
 אלהי ישראל למען
 עבדי יעקב וישראל
 בחירי ואקרא לך בשמן
 אכנך ולא ידעתני אני
 יהוה ואין עוד זולתי אין
 אלהים אאודך ולא
 ידעתני למען ידעו
 ממזרח שמש וממערב

מלך

מאת
כת
תרה
מל
נ
ומל

ה

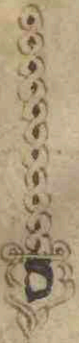
אמר

ה

ה

הרויתני אך העבדתני
 סחטאתיך הונעתני
 בעונתיך אנלי אנכי
 הוא מהה פשעך למעני
 וחטאתיך לא אזכר
 הזכירני נשפטה יחד
 ספר אתה למען תצדק
 אביך הראשון חטא
 ומליציר פשעו בי
 ואחרל שר יקדש
 ואתנה להרם יעקב
 וישראל לגדופים
 יענה שמי יעקב עב
 עברי וישראל בחרתי
 בו כה אמר יהוה עשך
 ויצרך מכטי יעזרך
 אל תירא עבדי יעקב
 וישרון בחרתי בו כי
 אצק מיס על צמא ונוחם
 עק יבשה אצק רוחי
 על זרעך וברכתני ע
 צאצאיך וצמוחובבך
 חציר בערבים על צל

מיס זה יאמר ליהוה
 אני זה יקרא בשם יע
 יעקב וזה יכתב ידו ליהוה
 וכשם ישראל יננה
 כה אמר יהוה
 מלך ישראל וגאלו יהוה
 עבאות אני ראשון ואני
 אחרון ומבל עדי איז
 אל הים יומי כמוני יקרא
 ויגידהו ערטה לי משומי
 עם עולם ואתיות ואשר
 תכאנה עידו למי אל
 תפחדו ואל תרהו הלא
 מאזה שמי עבד וזה עתה
 ואתם עדי הושיאלו ר
 מבל עדי ואין צור בל
 יד עתי יציר צל כלה
 תהו וחמוד הסבר ויעז
 יעדי חסם הבל יתא
 ובל יד עול מעי יבשו
 מי יציר אל ופסל נסך
 לבל יתהו עיליה כלה
 חברי יבשו וחרשים

יהגבר החשיתי
כיעולס אחויש את אפק
כילדה אפעה אשם
ואיש איהד אחרי כהרים
ונבעותי וכל עישבכ אוכיש
ושמתי נהרות לא ייסואנמים
אוכיש והולכתי עורים
כדרך לאירעו כנעניכות
לאירעו אוריתם אישים
כחשך לפנהס לאור
ומעק שיסלכי שוד אלה
הדברים עשיתם ולא
עונתיים נסנו אחורי כשו
כשת הנטחים בפסד
האמרים כל מפנה אתם
אלהינו
החרישים שמיעו והעורים
הביטו לראות מי עול כי
אבעני והרשנמלאני
אשלח מעול כמשלכ
ועור כעט יהוה ראית
רבות ולא תשמר פקוד
אזניסולא ישבע יהוה

נשמח לעס עליה ורוח
להלכיסנה אע יהוה
קראתיך בעדק ואחוק
כיד ואצור ואתעד לברית
עם לאורנוים לפק העינים
עורות להוציא מכסנר
אסיר כנתי תלא ישבי
חשך אני והוה הוא שמי
ונכודי לא אחר לא אתות התי
לפסילים הר אשנות הנה
באו והדשות אני כנר
נטרם תעמחנה אשמיע
אתכם שירו
ליהוה שיר הר שתי הלתי
מקצה הארץ יורדי הים
וכל אואים וישביהם
עצא נכדנר וערני חצרים
תשכר ירנו ישבי סלע
כראש הרים בי צוחו ישימו
ליהוה ככוד ותהי תנבאים
יערו יהוה כנבוח יערו
כאישם חסות עור קנאה
דיעאף צריח על איבו

ראובן

וכל פעם ונאמר צדקה
 אין מנדאף אין כשמיע
 אף אין שמע אמרנכם
 ראשון לציון הנה הנם
 וליהושלם כשר אתן
 וראו אין איש ומאלה
 ואין יועץ ואשאלם וישב
 ובריקנים אתן אמם
 מעשיהם הנה הונסכהם
 הן עבם אתמר
 בוכחירי רצתה נפשי נתני
 רוחי עליו משפט לנעים
 יוציא לא יציק ולא ישא
 ולא ישכין בחנין קולו
 קנה רצון לא ישבור
 ופשתה כהה לא יכנה
 לא מת יוציא משפט לא
 יכהה ולא ירוץ עדישים
 בארץ משפט ולתובתו
 איים חלו
 כה אמר האל יהוה סרא
 השמים ונוטיהם ערקו
 הארץ וצאצאים נתן

והסועץ שמן אשים
 בעבה נדש תהר
 ותאשור יחדו למעידאו
 ודעו ישימו וישכילו חו
 כי די יהוה עשתה זאת
 וקדושי ישראל כראת
 קדו יריבם אמר
 יהוה הנשו עמיתכם
 יאמר מלך יעקב יגשו
 וינחלו לנו את אשר תקרינה
 הלא שנותמה הנה הנדו
 ונשימה לננו ונדעה אחריו
 אוהב אתה שמיענו הנה
 האתיות לא חור ונדעה
 אלהים אתם אלה תיטיבו
 ותרעו ונשתעה וטרא
 יחדו הקאתם מאן ופעלכם
 כאפעיתו עבה יבחר בכם
 העירותי כצפון
 ואת כבורח שמי קרא
 בשמי יבא סננים כמו
 חכר וכמו יוצר ומסטיט
 מהנר כראשונרעה

יהויה און ונאמס אנשי
מלחמתך כי את יהוה
אלהיך מחויקי פיט האמו
לך אל תרא אנ עורתך
אל תיראית ולעת
יעקבתי ישראל אני
עורתך נאסי יהוה ותאך
קדוש ישראל הנה שמתך
למורחרוך חדש בעל
פיפיות תרויטה רי סותיק
ונבעות כמין תשיס הורם
וחח תשאס וסי עה תפיץ
אותס ואתחתי על ביהוה
בקר ושי ישראל תהרל
העניס ורא בנינס
כבק שישם סיס ואיך שונם
כעכא נשרה אני יהוה
אעונס אלהי ישראל
אעונסם אפרח על שפיס
נהרות וכתוד נקעות מענות
אשיס כתיב ראנס מיס
וארץ ציהלמי צאי מיס
אתן כבוד לאדו ששר

מראש אנ יהוה ראשון
ואת אחרנס אנ יהוה רא
אייס ויירא וקצות הארץ
יהרו וקרב ואתנו איש
את עהויעורו ולא חיו
נאמר חוק ויחוק חרש
את צורה כחליד פטיש
אתה ולס פפעס אמר לונק
טוב הוא ויחוק הוב מסמס
לאיכוס ואתה
ישראל עברי יעקב אשר
בחרתי ורע אברהם אהבי
אשר החוקתיך בקצות הארץ
ובאניל יחוק אתך ואמר
לך עמדי אתה בחרתיך
ולא מאסתך אל תיראכי
עמד אני אל תשתע כי
אני אל היך אמצתיך אף
עורתך אף תמסתך בימיך
צדקי הן יכשו ויכלמו
כל הנחלים כד יהיו כאין
ויאבדו אנשי ריבך ותבקשם
ולא תמצאס אנשי מצתך

ג
ט

12

ותדבר ישראל לנסתרה
 דרכי מיהוה ומאלהי משפט
 יעבור הלא ידעתאסלא
 שמעתא להיעולסיהוה
 כוראקצות הארץ לא
 ייעה ולא יינעאין חקר
 לתבונתו נתקליעהכה
 ולאין אונים עעצכה ירבה
 ויעפו נערים וינעו נחורים
 כשול יכשלו וקוי יהוה
 יחליפונח יעלו אבר
 כנשרים ירצו ולא יינעו
 ילכו ולא ייעפו הררשו
 אלא ייכולאמיס יחליפו
 כח ינשו און ידברו יחרו
 למשפט נקובה מיהוה
 כמורה צדק יקראתה
 לתרו יתן לפניו ימים
 וכלבים ירדו יתן כעפר
 חרבו כקשנה קשתו
 יהי כפי עבודת שלום ארץ
 בתו ולא יכוא כויעד
 ועשה קרא הדבר והיה

ה
 פס
 דאית
 בדין
 ד
 מלי

ירקענוורתקות ככה
 צורה המסכתיוכהען
 לא ירקע כיבחר הרשהכ
 יבקש לול הכן פסל לא
 יכוס הלא תרעה הלא
 תשמעוה הלא הנדבראש
 לכסה הלא הכינוהם כוסדות
 הארץ הישב על חוג
 הארץ וישביה כחנכים
 הנוטה כירק שמים וימתחם
 כאלה לשבת הנוקרוזנים
 לאין שפטי ארץ כהרו
 עשה אף בלנטעו אף בל
 זרעו אף בל שרש בארץ
 געס ונכשפה הם ויבשו
 וסערה כקשת שאם אל
 כיתר כיונו ואשוח אמו
 קרוש שאוב כרום עינכם
 וראו כי ברא אלה תמוצי
 כמספר צבאם כלם כשם
 יקרא כרב אונם ואכין
 כח איש לא נעדר
 לכהתאברו יעקב

3
 4
 5

יחזקאל

מלאה צבא הכי נרעה
עונה כי לקח המיד יהוה
כפליס ככל חטאתיה קול
קורא כבודו פנו דרך
יהוה ישראל כי עזבה מסלה
לאלהינו כל נא ינשא
וכל הרונבעה ישאל וזה היה
העקב כל מי שרו והרכסים
לבקעה וננלה כבוד יהוה
ורא וכל בשר יחדו כי פי
יהוה דבר קול אברקא
ואמר מה אקרא כל
הבשר חציד וכל חסרו
כעין השדה יבש חציו
נבל עין כרוח יהוה
נשבה בו אקח חציר העם
יבש חציר נבל עין ודבר
אלהינו יקום לעולם
עלה תננה עלי לך
כבשר חציון הרימי נכה
קולך מבשרת ירושלים
הדימי אלהי אברי
לעזרי יהוה תננה אלהיכם

והם

ב
פסו
הנה
הנה

הנה ארני יהוה כהוקי נבא
וזרעו משלה לו הנה שנה
אתו ופיעלתו לפניו כרעה
עדרו ירעה כבודי עני קבין
טראיסו כהוקי ישא אילות
ינהל מי כבוד
בשעלזוכים ושמם כבודות
תמן וכל בשליש עפר
הארץ ושקל כל פלס הרים
ונביעות כמאזנים מיתמן
את רוח יהוה ואיש ענתו
יודיעני את מינו עני ויבנתו
וילמדו כבודו כשפט
וילמדו דעתו ודרך תבניות
יודיעני הן נים ככר מדי
וכש שקמאזנים נחשבו
הן איי ככר יטול וילננו
אין די בער וחיתו אין די
עולה כל הנשים כנאין ננהו
כאפס וזהו נחשבו לו
ואל כיתו כפיון אל ומה
דבות תעני כולו הפסל
נסך חרש וערה בזה ב

19

מארץ חוקה באו אלי
 מנבל ויאמרו כה ראו
 כמיתך ויאמר חזקיהו
 את כל אשר נביתו ראו
 לא תהיו בני אשר לא
 הראיתם באוצרתי
 ויאמרו ישעיהו אל חזקיהו
 שמע דברי יהוה צבאות
 הנה יכיס באים ונשא
 כל אשר בבית ואשר
 אצרו אנתך עדה יום
 הזה נבל לא יזכרו
 אמר יהוה ומסך אשר
 יצא ממך אשר תוליד
 יקחו והיו סריסים בהיכל
 מלך בבל ויאמר חזקיהו
 אלי ישעיהו טוב דבר
 יהוה אשר דברתי ואמר
 ביה יהי שלום ואמת בנימי
 נחמו נחמו עמי יאמר
 אלהים דבחו על לב
 ירושלם וקראו אליה כי

יהוה ויאמר ישעיהו
 ישאור בלתי תאנים
 ויכרו על השחק ויהי
 ויאמר חזקיהו כה את
 כי אעשה ביה יהוה
 בעת ההוא שלח
 מראדך כל ארץ בבל
 מלך בבל סריסים ונמחה
 אל חזקיהו וישמע כי
 חלה ויחוק וישברה
 עליהם חזקיהו ויראם
 את בית נכתה את הנכסו
 ואת הזהב ואת הכשמים
 ואת השמן הטוב ואת כל
 בית כליו ואת כל אשר
 נמצא באצרתו לא היה
 דבר אשר לא הראו
 חזקיהו בביתו ובכל
 ממשלתו ויבא ישעיהו
 הנביא אל המלך חזקיהו
 ויאמר אליו מה אמרו
 האנשים האלה ומאין
 יבאו אליך ויאמר חזקיהו

רמעתך הנני יוסף על
ימך חמש עשרה שנה
ומכה מלך אשור אצלך
ואת העיר הזאת ונתתי
על העיר הזאת וזהלך
הא את כמאתי הוה אשר
יעשה הוה את הדבר
הוה אשר דבר הנני
כשיבאת על המעלות
אשר ירדה כמעלות אחי
בשמש אחרנית עשר
מעלות ותשב השמש
עשר מעלות כמעלות
אשר ירדה

מכתב לחוקיהו
מלך יהודה בלתי נוחי
מחליו אני אמרת נדמי
יכי אל שבע ערי שאול
פקדת יהר שנותי אמרת
לא אראתיה בהבארץ
החיים לא אביט ארסעוד
עם יושבי חדר דוד יוסף
ונגלה ממני הלו רעיקות

כאתחיי מלה יבצעני
כיום עד לילה תשלימני
שויתי עד נקד נא ריבן
ישכרכל עצמותי ביוסע
לילה תשלימני ככוס
ענידכן אעמנה ארנה
כיונה רלו עני למרום
יהוה עשקה לי ערבני
כהארץ ואמר לי והוא
עשה ארדה כל שנותי
על פירנבשי ארני עליהם
יחיו כל כהני ריחי
והחליכנו והחייני הנה
לשלוס מר לימד ואתה
חשקו עפשי משחתכל
כיהשלת את אחרי עך כל
חטאי כילא שאח תודך
מותי הלך לא ישכרו
יודי בוד אל אמק חי
חי הוא יודי כמני היום
אכל בניסודי עאר אמי
יהוה הושיעני ונתת
נען כל ימי חייט עבית

משהוהביתנסוךאלהיו
ואדרכלךושראצרבנו
הנהו כחרבוהמהנמלטו
ארץ אורטויכלך אכר
הדןכנותחמיו

במיסהם

חלהחוקיהולכותוינא
אליוישעיהובן אכיון
הנביאויאכראליו כה
אבר יהוהעולכיתך כ
כתאתהולא תחיהויסב
חוקיהופנואל הקיר
ויתפלל אליהוהויאבר
אנהיהוהזכרנא את
אשרתהלנתלפנך
באמתובלבשלםוחטוב
בעינך עשיתיויבך חוקיהו
כביעור ויהי
דבריהוהאל ישעיהו
לאמר הלוך ואמראל
חוקיהוהאמר יהוה
אלהי דודאמך שמעת
אתתפלתך ראיתי את

הנשארשרשלבטה
ועשהכרילכעלה כי
מירושלםתצאשארית
ופליטהכרעיוןקצאת
יהוהצבאותתעשהזאת

במ
במ
במ

לכןכהאמר יהוהאל
כלך אשור לא יבוא
אלהעיר הזאת ולא
יורהשסחין ולא יקדמנה
כגולאישפך עליהסללה
כדוך אשרבא כהישוב
ואלהעיר הזאתלא יבוא
נאסיהוה וננותיעלהעיר
הזאת לחושיעהלמענ
ולמען דוד עבדי

במ
במ

ויצאמלאך יהוה
ויכהנכחהאשורמאה
ושמעסוחמשה אלה
וישכמונכקרוהנהכלם
פגריסמתים ויסעוילך
וישבסנחריבכלך אשור
וישבבבנוה ויהי הוא

אלהים פני לא
 אלהים תמה כנאם כעשה
 יריאדם עקזאכזואכרום
 ועתה יהוה אלהינו הושיענו
 מידו ויד עזו כמלכות
 הארץ כנאם יהוה לבנו
 וישלח וישעיהו
 בנאם בויץ אלהוקיהו לאמו
 כהאמר יהוה אלהי ישראל
 אשרהתפללת אלי אל
 סעריבמלך אשור זה
 הדבר אשר דבר יהוה
 עליו כזהלך לעניה לך
 כחולת כתיבון אחריך
 ראשה מעיה כתיב ירושלם
 אתמי חתפת ונרפת ועל
 מיהריכות קול ותשא
 מרום עניך אל קרוש
 ישראל כיד עבדיך חופני
 אדע ותאמר כרברכבי
 אע עליתי מרום הרים
 ירנתי לבנוז ואנל תקומת
 ארצו כבחר בר שיו

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ואנכי מרום קצויער
 כרמלו אנקרת וישתיתי
 מים ואחר ככך פעמי
 כליארי מצור הלוא
 שבעתלכרחוק אותה
 עשית כמי קדם ויצותה
 עתה הנאתיה ותהילת שאות
 גלים נעזים ערים כצרות
 וישביהן קצר יד חתובשו
 היו עשבו שרה וירק דשא
 חציר גנות וישדמה לפע
 כמה ושבתך וצאתך ונאך
 ידעתי ואתה תרנוך אלהי
 יערת רגודא יושאנע
 עלה באוני ושמתיה חהי
 כאכך וסתני כשפתוך
 והשיבתוך כירך אשר
 כאתכה וזהלך האות
 אכול השנה ספיח ובשנה
 השנית שחים ובשנה
 השלישית זרעו וקצרו
 ונטעו כרמים ואכול פרים
 ויספרה פליטת בית יהודה

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

כ

אלהי הניס אשר השחית
 אבותינו אתנו ואת חרן
 ורצה ובענין אשר
 בתל שר איה מלך חמת
 ומלך ארפר ומלך לעיר
 ספרויס הנעו עוה ויקח
 חוקיהו את הספריים
 מיד המלאכים ויקראו
 ויעל ביתיהוה ויפרשו
 חוקיהו לפניו ויתפלל
 חוקיהו אליהוה לאמר
 יהוה צבא ות אל הישרא
 ישבה פרוכס אתה הוא
 האלהיננו לכל מכלות
 הארץ אתה עשית את
 השמים ואת הארץ הטה
 וחואונו ושבע פקה
 יהוה ענין וראוהו שמע
 את כל דברי סנחריב אשר
 שלח לחרף אל היסחני
 אמנסיהוה חרויבו מלכי
 אשר את כל הארצות
 ואת ארצם ונתן את

כהתאמרו אל ארענם
 כהאמריהוה אלנו אפני
 הדברים אשר שמעת
 אשר נופנו ערי כלך
 אשר אתי הנענות בו
 רוחו שמע שכו עוהו שב
 אל ארעו והפלתינו בחונ
 בארעו וישב רב טקה
 ומצא את מלך אשר
 נלחם על לבנה בישבעני
 נסע מלכיש וישבעני
 הריקה מלך נושלאכו
 יצאל להלחם אתך וישבע
 וישלח כל בניס אל חוקיהו
 לאכו כהתאמרו אל
 חוקיהו מלך יהודה לאמו
 אל ישאך אל היך אשר
 אתה בטח בולאמר לא
 תנתן ירושלם ביד כלך
 אשר הנה אתה שבעת
 אשר עשו מלכי אשר
 לכל הארצות ולהחרימם
 ואתה תנצל והצילו אותם

ושכנא הספרות ואחבן
אסף הסוכות אל חוקיהו
קח עבד יסו ונתנו את
דברי רבשקה ומהיפושבע
הכלד חוקיהו וקרע את
בגדיו ותכס כשקו ונא בית
יהוה וישלח את אליוקים
אשר על הנזות ואת שכנא
הספר ואת חוקי הכהנים
מתכפסיס כבשקיס אל שעיהו
באמוץ הנבא ויאמרו
אליו כה אבר חוקיהוים
ענה ותנחמה ונא להים
הזה כי באובעם עד משנו
ומאין ללדה אל ישמע
יהוה אל הין את דברי
רבשקה אשר שלח חוקיהו
אשור אדעו לחרף אל הים
היו חוכי חכמים אשר
שמעיהו והאלהין ונשאת
תפלה בעד השארית הנבא
ויבאו עבדי הכלד חוקיהו ואר
ישעיהו ונאמו אל הים ישעיהו

כד מלך אשור אל השמעו
אל חוקיהו כי מה אמר
הכלד אשור עשו אתי
כמה וצאו אל יאנלו איש
צפואי שהאענו ושתנו
איש כבודו וענא יולקחת
את כפאל ארין כארעכם
ארין ועוהו ושארץ
לחסוכי מים כן יסירת
אתכם חוקיהו לאמר יהוה
יצלנו מהצילו אלהי תנוע
איש את ארצו ככלד
אשור אלהי חכמת
ואפרו מלך לעיר ספרוים
וכהע לו את שמך מדי
כי ככל אלהי הארצות
האלה אשר הוצילו את
ארעם מדי כביצלו יהוה
את דודם מדי ועוהו שו
וכהענו תורבד כי כמות
הסדקיהו לאמר לא
הענהו ויבא אליו קיסם
יד קיהו אשר על הכפת

ל

ל

כִּטְהַתְנֵנוּ מִדְּתַבֵּי הַעֵקֶה
 כִּטְהַתְנֵנוּ מִשְׁעַנְתְּהָ קִנְיָה
 הַרְעִיזְהוּהָ עַל מִצְרַיִם
 אֲשֶׁר יִסְמְךָ אִישׁ עָלָיו
 וְכֹא נִכְפּוּ וְנִקְבְּהוּ בְּכַן פְּרִיעָה
 מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְכָל הַנְּטָחִים
 עָלָיו וְכִי תֹאמְרוּ אֵלֵינוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּטְהַתְנֵנוּ הַלֵּל
 הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חוֹקֵינוּ
 אֶת־נִמְתֵּנוּ וְאֶת־כִּזְוֵנוֹתֵנוּ
 וַיֹּאמֶר לִי הוֹדוּ לִי וְלוֹ יְרוּשָׁלַם
 לִפְנֵי הַמּוֹנֵחַ הוּא הַשְׁתַּחֲוִי
 וְעַתָּה הִתְעַדְנוּ אֶת־אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר וְאֶתְנֵה לֵב
 אֶל־פִּי כִּסּוּסִים אִם־תִּזְכֹּר
 לְהַתְלַךְ וְנִכְנַס עֲלֵיהֶם
 וְאִךְ תִּשְׁיַבֵּא תִפְנֵי פֶתַח
 אֶחָד עֲבָדֵי אֲדֹנָי הַקְטָנִים
 וְהַנְּטָחֵנוּ עַל מִצְרַיִם
 לִדְכּוֹל פְּרִשִׁים וְעַתָּה
 הַמְבַלְעֵי יְהוָה עֲלֵיתִי עַל
 הָאָרֶץ הוּא אֱלֹהֵי הַשְׁחִיתָהּ
 יְהוָה אֱמַר אֵלֵינוּ עַל־אֵל

הָאָרֶץ הוּא אֱלֹהֵי הַשְׁחִיתָהּ
 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ קִימוּ שְׁבִנָּה
 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ כִּשְׁקֵה דָבָר
 נֹא אֵל עֲבָדֵינוּ אֲרַמִּיתִים
 שִׁמְעֵנוּ אֲנֵחֵנוּ וְאֵל תִּתְנֵנוּ
 אֵלֵינוּ יְהוָה יִתֵּן בְּאוֹנֵי
 הַעַם אֲשֶׁר עַל הַחוֹמָה
 וַיֹּאמֶר וְכִשְׁקֵה הָאֵל
 אֲדֹנָי וְאֵלֵינוּ שֶׁלֹּחֵנוּ
 אֲדֹנָי לִדְבַר אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֵהוּלֵא עַל־הָאֲנָשִׁים
 הַיֹּשְׁבִים עַל־הַחוֹמָה הַלֵּאנֵינוּ
 אֶת־חַרְאֵי הַסּוּלֵשׁ תִּתְנֵנוּ
 שִׁינֵהֶם עַמְּכֶם וַיַּעֲמֵר
 דְּבַשְׁקֵהוּ יִקְוֵא בְּקוֹלֵנוּ
 יְהוָה יִתְנֵנוּ וַיֹּאמֶר שִׁמְעֵנוּ
 דְּבַר הַמֶּלֶךְ הַנְּדוּלֵמֶלֶךְ
 אֲשֶׁר וְכִי תֹאמְרוּ הַמֶּלֶךְ
 אֵלֵינוּ שֶׁאֵלֵנוּ חוֹקֵינוּ כִּי
 לֹא־יִזְכֹּר לְחַיֵּל אֶתְכֶם
 וְאֵלֵינוּ יִבְטַח אֶתְכֶם חוֹקֵינוּ
 אֵלֵינוּ הוּא אֱמַר הַצֵּל יַעֲלֵנוּ
 יְהוָה לֹא תִנְתֵּן הַעֵיד הוּא אֵל

105
104
103
102
101
100
99
98
97
96
95
94
93
92
91
90
89
88
87
86
85
84
83
82
81
80
79
78
77
76
75
74
73
72
71
70
69
68
67
66
65
64
63
62
61
60
59
58
57
56
55
54
53
52
51
50
49
48
47
46
45
44
43
42
41
40
39
38
37
36
35
34
33
32
31
30
29
28
27
26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

105
104
103
102
101
100
99
98
97
96
95
94
93
92
91
90
89
88
87
86
85
84
83
82
81
80
79
78
77
76
75
74
73
72
71
70
69
68
67
66
65
64
63
62
61
60
59
58
57
56
55
54
53
52
51
50
49
48
47
46
45
44
43
42
41
40
39
38
37
36
35
34
33
32
31
30
29
28
27
26
25
24
23
22
21
20
19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

צבאם יבול כנבל עליה
 מנפן וינבלת מיתאנה כי
 רותה בשמים חרכניה
 על אדום סתרו ועל עם
 חרכיל משפט חתנליה
 מלאה הוסה רשעה מחרב
 מוסכרים ועתוים כחלת
 כליות אילים כיוזכר ליהוה
 נכצרה הוטנח ערוץ בארץ
 אדום ויורה ראמיס עפם
 ופריס עפם אבירים ורותה
 ארצם מוסו עפרם מחלב
 ידשן כיוס נקס ליהוה
 שנת שלום מיס לריב ציון
 ונהפכונת ליהלופת ועפרה
 לגפריית ותחתה ארצה חזפת
 מצדה ליהוה ויזמל אונתה
 לעולם יעלה עשנה כדור
 לדור תחובל נצח מצהים
 אין ענרפה וירשוה קאר
 וקטר וינשוף ועוב ישננה
 בהונטה עליה קו תרו
 ואבננה חרדים ואזשם

מלוינה יקראו וכל שריה
 יהיו אפס ועל תה ארמנותיה
 סירים קכושו וחו חכמב צריה
 והית הנה תעם סציר למות
 יענה ופשו צייס את אים
 ויש עיר על דעה יקרא אך
 שם הרעעה לילית וכצאה
 להכנות שמה קננה קפון
 ותמלט ונקעה ודברה
 כצלה אד שסנ קכצרות
 אישה רעיתה ברושומעל ספר
 יהוה וקראו אחת מהנה
 לאנצרה אשה רעיתה
 לאפקה כפי הוא ציה
 ורוהו הוא קבצו והוא חפל
 לקנבל ויהוה לקתת להם
 בקוע עלם מירשוה לדור
 ורוד ישכנוכה
 יששום מדברו ציה ותגל
 ערבחות פירח כחכצרות
 כרחת פירחותגל אף נילת
 ורנכבוד חלבמן נקללה
 חדר הנרמלוח שרון חמה

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

5

יצתו רחוקים אשר עשיתו דע
 קרובים נברתי פתח ציון
 חטאים אחזרו עדה חנפים
 מי יגד לנו אש אוכלת
 יגור לנו מוקד עולם הולך
 צדקותו דבר מישר יסכלם
 בבעיני בעשוקת נעור נפין
 מתברר כשחזאנו סאנו
 משמע דמיסו עינינו
 מראות ברע הוא ברומים
 ישנו מצהות סל עים משנו
 לחמונתו מיזונא מנעם
 מלך ביהוה החזינה עינה
 תראינה ארץ מרחקים
 לנב יהנה אימה איהספ
 איה שקל איהספר את
 המעדרים את עסנו עול
 תרא העם עמקי שפיה
 משמוע לעתל שון און
 ביעה חוח ציון קרית מועתנו
 עמדת תראינה ירושל סנוה
 שאנן אהל בר יצען בר

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

יסעיתו תיולנצח וכל
 חבל יוכל עתקו ביאסט
 אדיר יהוה לנו מקום נהרים
 יאדיר רחבי ירוס ביהולך
 באנשי שוט צאוד לא
 יעברתי ביהוה שפסנו
 יהוה כח קנני יהוה מלכנו
 הוא יושענו נפשו מלך
 כל יחוקו בנה נסל פרשו
 נסא חלק ען של ברפה
 פסח יפצו זובו ובר אמו
 שכן חלית יהעס חישב
 בהמשא עון
 קרבונו יסל שמו עולא מים
 הקשיבו תשמעה ארץ
 ומלא איהתכל וכל צאצא
 במקצה ליהוה על כל היום
 וחמה על כל צבא חחורכנו
 נתגם לטבח וחל ליהם
 ישלכו ופני חס יעלה
 באש סונמסוה דים סכוכם
 ותכלקו כל צבא השמים
 ונגדו נספר השמים וכל

לנקרים אף ישועתנו בעת
 צרה מקול המון נדרו
 עמים מרמתך נפוצו גוים
 ואסף שלל נס אסף החסיל
 כמי שקנבים שקקבו נשגו
 יהוה נבי שקן מרום מלא
 ציון משפטו יצדקה והיה
 אמונת עתיד חסן ישועת
 חכמתו רעת יראת יהוה
 היא אוצרו
 ארלם צעקו חצה מלאכי
 שלום מרי בכיון נשמו
 מסלות שנת עבר ארת
 הפר כרית מאס ערית
 חשב אנוש אבל אמלה
 ארץ החפיר לבנון קמר
 היה השרון בערבה ונער
 בשן ופרמל עתה אקום
 יאמר יהוה עתה ארוכם
 עתה אנשא תהרוחש
 תלדוק שרוחכם איש
 האכלכם והיו עמים משופות
 שור קוצים כסו חסבאיש

קריה עליזה כארמון נטש
 המון עיר עובי עפל ונתן
 היה בעד מערות עדי עולם
 כישוש פראים מרעה ערום
 עדי ערה עלינו ורחמכם
 והיה מדבר לנכמל ונכמל
 ליער יחשכו ושקן כמדבר
 משפטו יצדקה כנכמל
 תשב והיה כעשה הצדקה
 שלום ועבודת הצדקה
 השקטו כמחעד עולם
 וישב עמי כנוה שלום
 וכמשכנות מבטחים
 וכמנחות שאננות וברד
 כדודת היער וכשפלה תשפלה
 היער אשר ינסו רעיעלכל
 מיכ משלח יונת השור
 והחמור
 חוי שורד ואהלה אשדוד
 וכונד ולא כנו כוכה תמד
 שורד תישד ככל תקל כנו
 יכנו וכד יהוה
 חנוולך קוינו היה ורעם

1. 5. 5. 5

1. 1. 5. 5

על עמ תמהר לדבר צחות
לא יקרא עוד לנבל גדיב
ולכלי לא יאמר שועב
נבל נבלה דבר ולבו יעשה
און לעשות חנה ולדבר
אל יחזקתו עה לה ריק נפש
רעב ומשקה צבא יחסר
וכלי כלי זר עיפה הוא זכות
יעץ לחבל עניים באמרי
שקר ודבר אביון כשפט
ונר בני בית יעץ והוא
על גריבות יקום
נשים שאננות קמנה שמענה
קולי כנות כטהות האונה
אמרת ימים על שנה
תרננה כטהות כפי כלה
כצרא סף בלי יבא חרדו
שאננות רננה כטהות פשטה
וענה ותנורה על חלצים
על שרים ספדים על שרי
חמד על נפן פריה על
אדמת עמי קוץ שמיר
תערה כפי על כל פת משיש

ת
ג
א

ג
א
ב

ב

ג
א
ב

ג
א
ב

מין יהוה עבאות על
ירושלם ננון והציל פסח
והבליט שוכו לאשר
העמיקו סחבני ישראל
כי ביום ההוא יבא סון
איש אל לילי כספוא לילי
והבוא שר עשו לכם
ידיכם חטא ונפל אשור
בחרבלא איש וחרב לא
אדם תאבלנו ונסלזמפע
חרב ונחריו לכם יהיו
וסלעו כמנור יעבור וחתו
מנס שריו נאסיהוה אשר
אור לזבציון ותנור לו
בירושלם
צדק יכלך מלך ול שום
לכשפט ישרו והיה איש
ככתבא רוח וסתר זרם
כפלני כים כציון כצל סלע
כבד בארץ עפלה וליא
תשעניה עינרא יסואני
שמענים תקשנה ולבב
נבחרים יכונלד עתול שון

א
ב
ג

א
ב
ג

א

א
ב
ג

א
ב
ג

א

ולא יבצא נמכתתו חרש
לחיתתאשביקוד ולחשף
מיסכנבא
כהצבראדני יהוה קדוש
ישראל בשונה ונחת הושעין
בהשקט ונכטה הנהיה
נכורת כמולא אבתם ולאמו
לאביעל סיסנניס על כן
הנוסין על קלני נב על כן
יקלוד מיכס אלה אחד
מפני מערת אחד מפני ערת
חכשה הנסוער אסנותרתם
בתרין עירי אשה הר וננס
על הנכונה ולכן יחכה
יהוה לחננכם ולכן ירום
לרחכם כי אלהיכם שפט
יהוה אשרים חובל
ביוסב ציון שב
בירו שלם ככול אחבכה
הענייחך לקול ועקך
כשבעתו עני ועל לכם
אתם לחס צרו ומיסלחין וצ
בנה עור מור דוהיו עניך

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ראות את כוריד ואזניך
תשכיענה דבר כאחרין
לאמר זה הדרך לנו בו
ביתאמינו וכי תשמאל
וטפאתם את צפוי מסילי
כס נבך ואת אפרית מסכת
זה כך תורככמו דוה צא
תאמר לו ונתלכטר זרעך
אשר תורע את האדמה
ולחבת באת האדמה והיה
דשן ושמן ירעה מקנך
כיוס ההוא ינערתך והארפם
והעירי ס ענב האדמה
בליל חמיין אכל אשר
זורה כרת ונכזרה והיה
על פל קרנכחו ועל כל נבעה
נשאה פלניס יבלי כיוס כיוס
הדנר ננמל כנר ליס והיה
אורה לבנה כאור החפה
ואור החפה יהיה שבעתים
כאור שבעתה ימיס כיוס
חכשי חוה את שבע עפו
וכחץ ככתת יורמא

ל

ל

ל

יעקב ואת אלהי ישראל
יעריצו וידעיתעו הוה
בניהו ונעם למדולקה

הוינעם סודרים נאם
יהוה לעשות עצה ולא
מני ינסך כסכה ולא רוחי
למשספות חטאת על
חטאת ההלכס לודת
מערים ופי לא שארו
לעזוב מעו פרעיה ולחסות
כזל מערים וזה היה למעו
פרעה לבשתו והחטת כצל
מערים לכלמה ביהוינעו
שריו ומלא כיוחנם יניעו
כלהכאיש על עמל אויעלו
למו לא לעור ולא להועיל
כלבשתו ונעם לחופה

משאנה מותנגב
בארץ ערה ועוקה לכיא
ולישנהם אפעה ושרה
מעופה ישאו על כיתה
עורים חילי הכועל דבשת

נמלים אוצרותם על עמ
לא יועילו וכערים הכר
וריקיעו לכן קראתי
לואתרה הכס שנת עמה
בוא כתבה על לוח אתם
ועל ספר הקהות הליוס
אחריו מער ער עולם כי
עסמרי הוא פנים כחשים
כנעם לא אכוי שבו עתות
יהוה אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא תחו
לנו נכחות דברו לנו חרקות
חוזמת לות סורוכ מעודך
הטויכני ארח השבית כפנינו
אתקדוש ישראל לנכנה
אמר קדוש ישראל יע
כאסכס כדבר הזהות כטוח
בינשקונלו ותשעני ערו
לכן יהיה לכם העין הזה
כפרין נפל נכעה כחומה
נשנכה אשר פתאם לפתע
יבוא שברה ושנרה כשבר
נכל יוצרים כתיית לא יחמל

חם

ב

ל

פה
דמי
ונם
ומלה
ס
לכה

ערים

ל

ל

נסך עליכם יחיה רוח
תרדמה ויעצם את עיניכם
את הנבאים ואת ראשיכם
החזים נסתה ותחילכם חזות
הכל נכרי הספר ההתים
אשר יתנו את אל יודע
הספר לאמר קא אזה
ואמר לא אוכל כחתים
הוא ונתן הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר קרא
נאזה ואמר לא ידעתי ספר
ויאמר אדני ישן
מינני העם הזה בפני
ובשפתו נבדו ונולדו רחק
ממע ותהו יראתם אתי
מעוה אנשים מלמדה
לכן חנני יוסף
להפליש את העם הזה
הפלא ופלא ונבדו חכמת
חכמו וזכירת עבדותם
הויה מעביקים
מיה חלסתי עצה והיה
במחשך מעשיהם ויאמרו

50
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

מיראנו וכי ירענו תפננס
אם נחמר היצירה השבבי
יאכר מעשה הלעשה חולא
עשני ויצראמר לי צוולא
הכין הלא עוד מעט מעו
ושכל ננון לנתול והנתול
ליער יחשב ושמעו כיום
ההוא החרשיס דברי ספר
וכאפל ומחשך עיני עורים
תראינה ויספיע ענוים
ביהוה שמחה ואביונ
אדם בקדושי ישראל יצדו
כאפם עריץ וזכה לין
ונבר תנול שקדיי און
מחטיא אדם נדבר ופיו
כשער יקשון ויפיו ברתו
צדיק לכן ברה
אמר יהוה אל ביתי עקב
אישו פדה אתא ברתס לא
עתה יבושי עקב וראעתה
פנוי חודו כי נרא ותילדיו
מעשה תידי בקרב יקדישו
שמי וחקדישו את קדושי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

והיה שהחד של זרע יפתח
וישרד אדמתו הוא אט
שזה פנה והפין קצח
וכמן וזרקו שסתמה שורה
ושערה נסמן וכסבת
נבלתו ויסרו למשפט
אלהיו וזרנו כלא נחרוז
יודשקצח ואופן עליה
על כפין ויסככי כמטה
יהכטקצח ונסמן כשבט
לחם יודק כלא נערה
אדושיד שנו והכס נלני
עלתו ופרשיו לא ידקני
נסואת כעס יהוה זכאות
יצאה הפלא עצה העיר
הישיה
אריאל אר שאל קרית חנה
דוד ספי שנה על שנה חנים
נקפו והציקות לאראו
והיתה תאנה ואנה חנה
לאריאל והנה תכחור
על ד ועדתי על יד מצב
והקימתי עיני מצרת

ושפלת כארץ תדכר
וכעפר השחא מרת יהוה
כאזכא רין קולך וכעפר
אכרתך העפעה והיה
באכק הקמון זריר ונמן
עבר המון ער ציסו והיה
לפת ענתאם בעס יהוה
זכאות המקד ברעפינו עש
וקול צריר סופה וסי ערה הולג
אש אכלה והיה בחלום
חזון לילה הכון כל הנעים
הזכאים על אריאל וכל
זכיהו וכערה והפציקים
לה ותה כאשר יחלים
הרעבו והנה אוכל והקין
דריקה נפשו וכאשר יהלם
הזכא והנה שתי והקין
והנה ענה ותפשו שוקקה
בניהו המון כל הנעים
הזכאים על הר ציון
התכה כחיות תכח
השתעשעו ושעו שברו
ידאין מעורא שבר כ

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

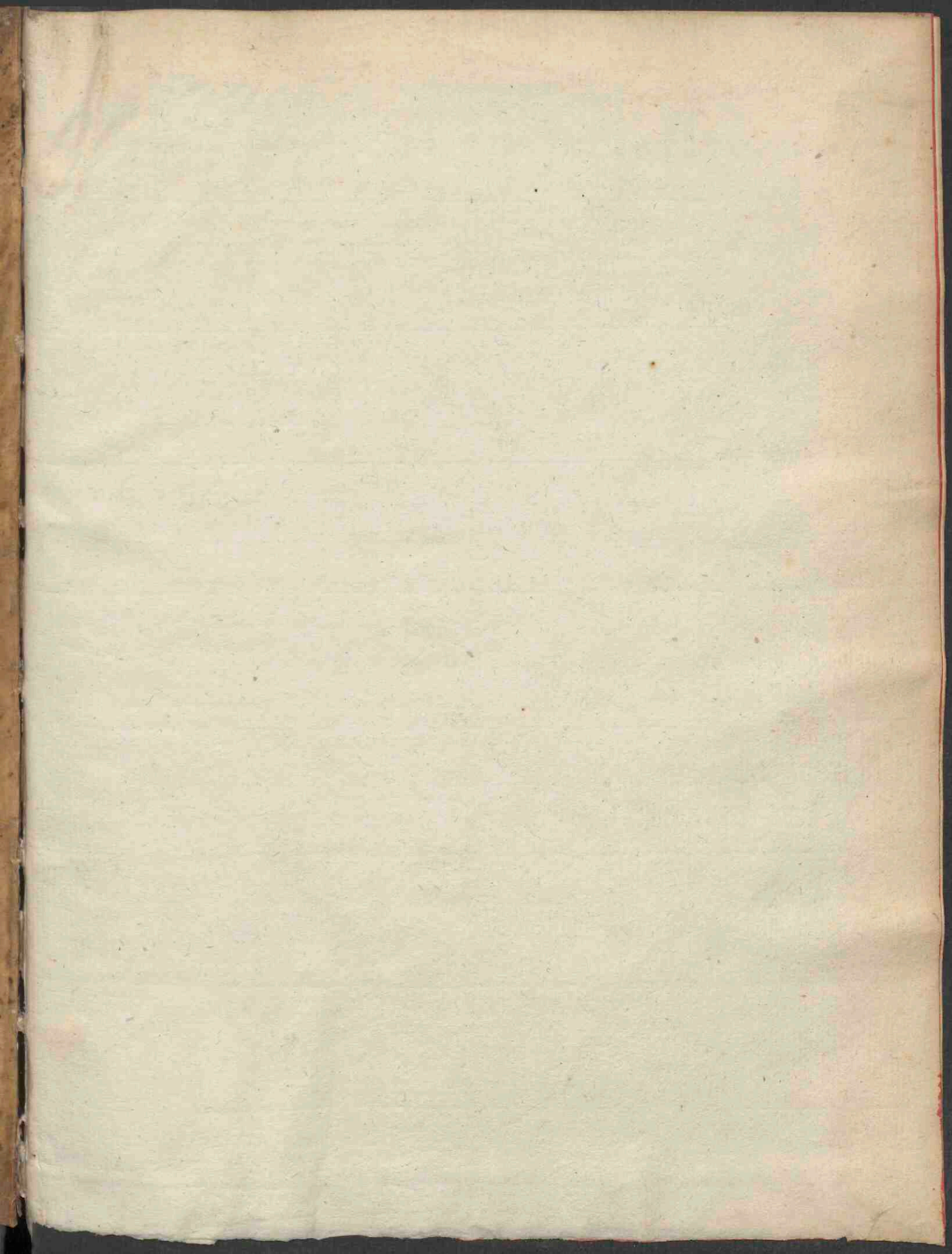
21

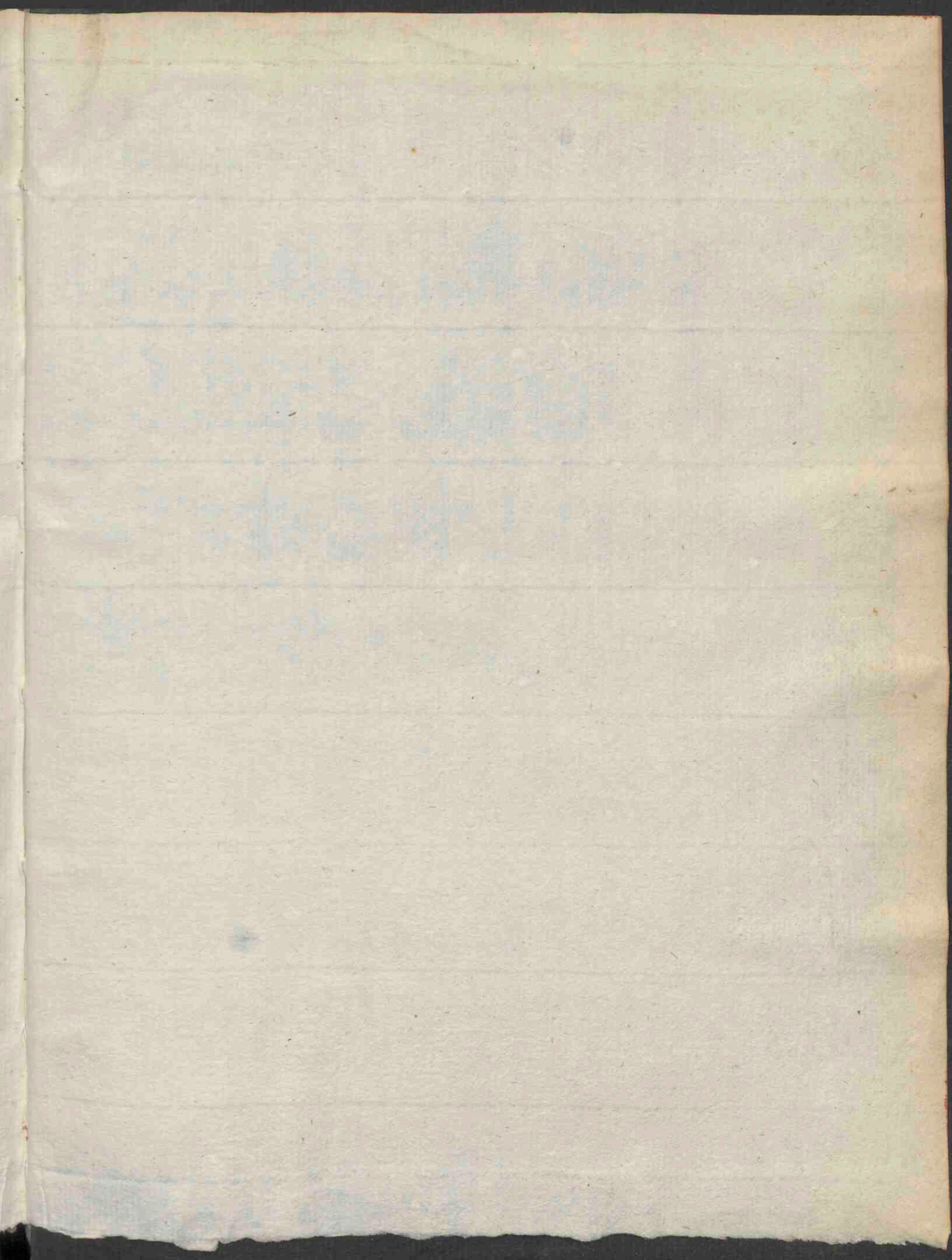
22

23

24

25

N. 18

✓

